

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2016/429**2023/EØS/2/06****av 9. mars 2016****om smittsomme dyresykdommer og om endring og oppheving av visse rettsakter på dyrehelseområdet («dyrehelseforordningen»)(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 43 nr. 2, artikkel 114 og artikkel 168 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Virkningene av smittsomme dyresykdommer og de tiltakene som er nødvendige for å bekjempe disse sykdommene, kan være ødeleggende for det enkelte dyret, dyrepopulasjoner, dyreholdere og økonomien.
- 2) Som den senere tids erfaringer har vist, kan smittsomme dyresykdommer også ha en betydelig innvirkning på folkehelsen og næringsmiddeltryggheten.
- 3) I tillegg er det observert interaktive skadevirkninger med hensyn til biologisk mangfold, klimaendring og andre miljøaspekter. Klimaendring kan påvirke utviklingen av nye sykdommer, prevalensen av eksisterende sykdommer og den geografiske fordelingen av sykdomsagenser og vektorer, herunder slike som rammer viltlevende dyr.
- 4) For å sikre et høyt vernenivå for dyrehelsen og folkehelsen i Unionen og en rasjonell utvikling av landbruks- og akvakultursektorene samt for å øke produktiviteten bør det fastsettes dyrehelseregler på unionsplan. Disse reglene er nødvendige blant annet for å bidra til gjennomføringen av det indre marked og unngå spredning av infeksjons-sykdommer. Disse reglene bør også så langt som mulig sikre opprettholdelse av nåværende dyrehelsestatus i Unionen og støtte til forbedring av dyrehelsen.

(*) Denne uionsrettsakten, kunngjort i EUT L 84 av 31.3.2016, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 179/2020 av 11. desember 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT C 170 av 5.6.2014, s. 104.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 15. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 14. desember 2015.

- 5) Unionens gjeldende dyrehelser regelverk består av en rekke grunnleggende rettsakter som hører sammen og er innbyrdes forbundet, som fastsetter dyrehelser regler som gjelder for handel innenfor Unionen, innførsel til Unionen av dyr og produkter, sykdomsutryddelse, veterinærkontroller, melding om sykdommer og finansiell støtte for ulike dyrearter, men en overordnet rettslig ramme med harmoniserte prinsipper for hele sektoren mangler.
- 6) Finansielle regler for støtte til dyrehelsemessige formål er fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 652/2014⁽¹⁾ og inngår ikke i denne forordningen. Dessuten bør reglene om offentlig kontroll av dyrehelse tiltak fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004⁽²⁾ og i rådsdirektiv 89/662/EØF⁽³⁾, 90/425/EØF⁽⁴⁾, 91/496/EØF⁽⁵⁾ og 97/78/EF⁽⁶⁾ brukes til å regulere offentlig kontroll på dyrehelseområdet.
- 7) Denne forordningen inneholder ingen bestemmelser som regulerer dyrevelferden. Dyrers helse og velferd henger imidlertid sammen ettersom bedre dyrehelse fremmer bedre dyrevelferd og omvendt. Når tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom gjennomføres i samsvar med denne forordningen, bør det tas hensyn til deres virkning på dyrevelferden på bakgrunn av artikkel 13 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), for å skåne de berørte dyrene for enhver smerte, belastning og lidelse som kan unngås. Regelverket for dyrevelferd, for eksempel rådsforordning (EF) nr. 1/2005⁽⁷⁾ og (EF) nr. 1099/2009⁽⁸⁾, bør nødvendigvis fortsatt få anvendelse og bør gjennomføres korrekt. Reglene i denne forordningen bør ikke gjenta eller overlape bestemmelsene fastsatt i nevnte regelverk.
- 8) Kommisjonens melding av 19. september 2007 om en ny dyrehelsestrategi for Den europeiske union (2007–2013) der «det er bedre å forebygge enn å helbrede», har som mål å forbedre dyrehelsen ved å legge større vekt på forebyggende tiltak, sykdomsovervåking, sykdomsbekjempelse og forskning for å redusere forekomsten av dyresykdommer og begrense skadevirkningene av utbrudd når de oppstår. Strategien inneholder forslag om å vedta et felles, forenklet dyrehelser regelverk med sikte på tilnærming til internasjonale standarder og en bindende forpliktelse til et høyt vernevernivå for dyrehelsen.
- 9) Målet med denne forordningen er å gjennomføre forpliktelsene og visjonene fastsatt i nevnte dyrehelsestrategi, herunder prinsippet om én helse («One Health»), og konsolidere den rettslige rammen for Unionens felles politikk på dyrehelseområdet i et felles, forenklet og fleksibelt dyrehelser regelverk.
- 10) Dyr kan bli rammet av en rekke infeksjøs og ikke-infeksjøs sykdommer. Mange sykdommer kan behandles eller har bare innvirkning på det enkelte berørte dyret, eller spres ikke til andre dyr eller til mennesker. Smittsomme sykdommer kan derimot ha bredere innvirkning på dyrehelsen eller folkehelsen med merkbare virkninger på populasjonsnivå. Dyrehelser reglene i denne forordningen bør begrenses til bare de sistnevnte sykdommene.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 652/2014 av 15. mai 2014 om bestemmelser om forvaltningen av utgifter i forbindelse med næringsmiddelkjeden og dyrs helse og velferd og i forbindelse med plante helse og planteformeringsmateriale, om endring av rådsdirektiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005, europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/128/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 og om oppheving av rådsbeslutning 66/399/EØF, rådsbeslutning 76/894/EØF og rådsvedtak 2009/470/EF (EUT L 189 av 27.6.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes (EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Rådsdirektiv 89/662/EØF av 11. desember 1989 om veterinærkontroll ved handel innenfor Felle skapet med sikte på gjennomføring av det indre marked (EFT L 395 av 30.12.1989, s. 13).

⁽⁴⁾ Rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Unionen med sikte på gjennomføring av det indre marked (EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Felle skapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56).

⁽⁶⁾ Rådsdirektiv 97/78/EF av 18. desember 1997 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av produkter som innføres til Felle skapet fra tredjestater (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 9).

⁽⁷⁾ Rådsforordning (EF) nr. 1/2005 av 22. desember 2004 om vern av dyr under transport og tilknyttet virksomhet, og om endring av direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT L 3 av 5.1.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådsforordning (EF) nr. 1099/2009 av 24. september 2009 om vern av dyr på tidspunktet for avlving (EUT L 303 av 18.11.2009, s. 1).

- 11) Ved fastsettelse av slike dyrehelseregler er det viktig å ta i betraktning forbindelsene mellom dyrehelse og folkehelse, miljøet, næringsmiddel- og fôrtrygghet, dyrevelferd, matvaresikkerhet samt økonomiske, sosiale og kulturelle aspekter.
- 12) Avtalen om helse- og plantehelsetiltak (SPS) som Unionen er part i, regulerer bruken av tiltak som er nødvendige for å verne menneskers, dyrs eller planters liv eller helse slik at tiltakene ikke medfører vilkårlig eller uberettiget forskjellsbehandling av medlemmene i Verdens handelsorganisasjon (WTO). Dersom det finnes internasjonale standarder, bør disse benyttes som utgangspunkt for Unionens tiltak. Partene i SPS-avtalen har imidlertid rett til å fastsette egne relevante standarder, forutsatt at standardene er basert på vitenskapelige bevis.
- 13) Når det gjelder dyrehelse, viser SPS-avtalen til standardene fra Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) om krav til dyrehelse ved internasjonal handel. For å redusere risikoen for handelsforstyrrelser bør Unionens dyrehelsetiltak ha som mål å oppnå en hensiktsmessig grad av tilnærming til OIE-standardene.
- 14) Under særlige omstendigheter der det foreligger en betydelig risiko for dyrehelsen eller folkehelsen, men der det råder vitenskapelig usikkerhet, er det i samsvar med artikkel 5 nr. 7 i SPS-avtalen, som er fortolket for Unionen i kommisjonsmelding av 2. februar 2000 om føre-var-prinsippet, mulig for avtalepartene å vedta midlertidige tiltak på grunnlag av tilgjengelige relevante opplysninger. I slike tilfeller skal det berørte medlemmet innhente nødvendige tilleggsopplysninger for en mer upartisk vurdering av risikoen og deretter revidere tiltaket i samsvar med dette innen rimelig tid.
- 15) Den risikovurderingen som danner grunnlaget for tiltakene i henhold til denne forordningen, bør bygge på tilgjengelige vitenskapelige bevis og utføres på en uavhengig, objektiv og åpen måte. Det bør også tas behørig hensyn til uttalelsene fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), opprettet ved artikkel 22 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002⁽¹⁾.
- 16) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009⁽²⁾ fastsetter både dyrehelseregler og hygieneregler for visse animalske biprodukter og avledede produkter for å forebygge og redusere risikoene for folkehelsen og dyrehelsen som følge av disse produktene, og særlig for å sikre tryggheten i næringsmiddel- og fødekjeden. For å unngå overlapping med unionsregelverket bør denne forordningen derfor bare gjelde for animalske biprodukter og avledede produkter som det ikke er fastsatt særlige regler for i forordning (EF) nr. 1069/2009, og som innebærer en dyrehelserisiko. Forordning (EF) nr. 1069/2009 regulerer for eksempel ikke hvordan animalske biprodukter og avledede produkter skal håndteres i forbindelse med tiltak for sykdomsbekjempelse; derfor omfattes disse spørsmålene av denne forordningen.
- 17) I tillegg er det allerede fastsatt særlige regler for smittsomme dyresykdommer, herunder sykdommer som kan overføres til mennesker («zoonoser»), i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001⁽³⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF⁽⁴⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003⁽⁵⁾, og for smittsomme sykdommer hos mennesker, i europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1082/2013/EU⁽⁶⁾. Disse rettsaktene bør fortsatt gjelde etter vedtakelsen av denne forordningen. For å unngå overlapping i unionsregelverket bør denne forordningen

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009 av 21. oktober 2009 om fastsettelse av hygieneregler for animalske biprodukter og avledede produkter som ikke er beregnet på konsum, og om oppheving av forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati (EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og visse zoonotiske smittestoffer, om endring av rådsvedtak 90/424/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 92/117/EØF (EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler (EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1082/2013/EU av 22. oktober 2013 om alvorlige helsetrusler over landegrensene og om oppheving av vedtak nr. 2119/98/EF (EUT L 293 av 5.11.2013, s. 1).

derfor bare gjelde zoonoser i den utstrekning det ikke allerede er fastsatt særlige regler i de nevnte andre unionsretts-aktene. Dessuten gjelder denne forordningen uten at det berører anvendelsen av bestemmelser fastsatt i andre regelverksakter i Unionen, for eksempel innenfor veterinærmedisin og dyrevelferd.

- 18) Sykdommer som forekommer hos dyr som holdes av mennesker, kan ha stor innvirkning på sektorene landbruk og akvakultur, på folkehelsen, miljøet og det biologiske mangfoldet. Ettersom slike dyr holdes av mennesker, er det imidlertid ofte lettere å iverksette tiltak for å forebygge og bekjempe sykdom hos dem enn hos villevende dyr.
- 19) Ikke desto mindre kan sykdommer som oppstår i populasjoner av villevende dyr, ha en skadevirkning på landbruks- og akvakultursektorene og på folkehelsen, miljøet og det biologiske mangfoldet. Denne forordningens virkeområde bør derfor i slike tilfeller omfatte villevende dyr, både som potensielle ofre for slike sykdommer, og som vektorer for dem. I denne forordningen omfatter begrepet «villevende dyr» alle dyr som ikke holdes av mennesker, herunder eierløse og forvillede dyr, selv av arter som normalt er tamme.
- 20) Dyresykdommer overføres ikke bare gjennom direkte kontakt mellom dyr eller mellom dyr og mennesker. De spres også videre gjennom vann- og luftsystemer og vektorer som insekter, eller via sæd, oocytter eller embryoer som benyttes ved inseminering, oocyttodonasjon eller embryooverføring. Sykdomsagenser kan også finnes i næringsmidler og andre produkter av animalsk opprinnelse som lær, pels, fjør, horn og andre materialer fra kroppen av et dyr. Sykdomsagenser kan også spres via transportkjøretøyer, utstyr, fôr samt høy og halm. Effektive dyrehelseregler må derfor omfatte alle smitteveier og alle relevante materialer.
- 21) Dyresykdommer kan ha skadevirkninger på fordelingen av dyrearter i naturen og dermed påvirke det biologiske mangfoldet. Mikroorganismer som forårsaker slike dyresykdommer, kan derfor anses som invaderende fremmede arter i henhold til De forente nasjoners konvensjon om biologisk mangfold. Tiltakene fastsatt i denne forordningen tar også hensyn til biologisk mangfold, og dermed bør denne forordningen omfatte de dyreartene og sykdomsagensene, herunder dem som defineres som invaderende dyrearter, som spiller en rolle i overføringen av eller rammes av sykdommer som omfattes av denne forordningen.
- 22) Unionsregelverk vedtatt før denne forordningen fastsetter særskilte dyrehelseregler for landdyr og akvatiske dyr. Rådsdirektiv 2006/88/EF⁽¹⁾ fastsetter særlige regler for akvatiske dyr. I de fleste tilfellene gjelder imidlertid hovedprinsippene for god forvaltning av dyrehelse og godt husdyrhold for begge grupper av dyrearter. Følgelig bør denne forordningen omfatte både landdyr og akvatiske dyr, og dyrehelsereglene bør ved behov bringes i samsvar med hverandre. På visse områder, særlig registrering og godkjenning av anlegg samt sporbarhet og forflytning av dyr innenfor Unionen, følger denne forordningen den tilnærmingen som tidligere er valgt, som er å fastsette forskjellige dyrehelseregler for landdyr og akvatiske dyr fordi de lever i forskjellige miljøer, og det dermed må stilles forskjellige krav for å verne helsen.
- 23) Unionsregelverk vedtatt før denne forordningen, særlig rådsdirektiv 92/65/EØF⁽²⁾, fastsetter også grunnleggende dyrehelseregler for andre dyrearter som ikke er regulert i andre unionsrettsakter, som krypdyr, amfibier, havpattedyr og andre dyr som verken er akvatiske dyr eller landdyr i henhold til definisjonen i denne forordningen. Disse artene utgjør normalt ikke noen særlig helserisiko for mennesker eller andre dyr og omfattes derfor bare av få eller ingen dyrehelseregler. For å unngå unødvendige administrative og økonomiske byrder bør denne forordningen følge den tilnærmingen som tidligere er vedtatt, nemlig å fastsette en rettslig ramme som gjør det mulig å kunne fastsette nærmere dyrehelseregler for forflytninger av slike dyr og deres produkter, dersom de tilknyttede risikoene krever det.
- 24) Det er vanlig at mennesker holder visse dyr som kjæledyr i husholdningen. Hold av slike kjæledyr til rent private formål, herunder akvariedyr, innendørs eller utendørs, utgjør vanligvis en lavere helserisiko enn andre måter å holde eller flytte dyr på i større skala, for eksempel de måtene som er vanlige innenfor landbruk og akvakultur, dyremottak og

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 2006/88/EF av 24. oktober 2006 om krav til dyrehelse for akvakulturdyr og produkter av disse, og om forebygging og bekjempelse av visse sykdommer hos vanndyr (EUT L 328 av 24.11.2006, s. 14).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 92/65/EØF av 13. juli 1992 om fastsettelse av krav til dyrehelse ved handel innenfor Fellesskapet med dyr, sæd, egg og embryoer som ikke omfattes av kravene til dyrehelse fastsatt i de særlige fellesskapsregler oppført i vedlegg A del I til direktiv 90/425/EØF (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 54).

transport av dyr generelt. De generelle kravene til registrering, journalføring og forflytninger innenfor Unionen bør derfor ikke gjelde slike kjæledyr ettersom dette ville medføre en uberettiget administrativ byrde og kostnad. Krav til registrering og journalføring bør derfor ikke gjelde for kjæledyrholdere. I tillegg bør særlige regler gjelde for ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr innenfor Unionen.

- 25) Visse definerte grupper dyr som det fastsettes særlige dyrehelseregler for i denne forordningen, må listeføres som arter i et vedlegg på grunn av denne gruppens mangfold. Dette gjelder gruppen pattedyr med hover eller klover, som klassifiseres som hov- og klovdyr. Det kan bli nødvendig å endre listen over slike dyr på et senere tidspunkt som følge av endret taksonomi. For å ta høyde for slike endringer bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder listen over hov- og klovdyr angitt i vedlegg III til denne forordningen.
- 26) Ikke alle smittsomme dyresykdommer kan eller bør forebygges og bekjempes ved hjelp av lovgivningsmessige tiltak; det gjelder for eksempel dersom en sykdom er altfor utbredt, dersom diagnoseverktøyer ikke er tilgjengelig, eller dersom privat sektor selv kan treffe tiltak for å bekjempe sykdommen. Lovgivningsmessige tiltak for å forebygge og bekjempe smittsomme dyresykdommer kan ha store økonomiske konsekvenser for de berørte sektorene og kan forstyrre handelen. Det er derfor viktig at slike tiltak bare anvendes når de er forholdsmessige og nødvendige, for eksempel når en sykdom utgjør eller antas å utgjøre en vesentlig risiko for dyrehelsen eller folkehelsen.
- 27) Videre bør tiltak for å forebygge og bekjempe hver enkelt smittsom dyresykdom «skreddersys» etter sykdommens unike epidemiologiske profil, konsekvenser og utbredelse i Unionen. De reglene for forebygging og bekjempelse som gjelder for hver enkelt sykdom, bør derfor være sykdomsspesifikke.
- 28) For smittsomme dyresykdommer er en sykdomstilstand normalt forbundet med kliniske eller patologiske symptomer på infeksjonen. I denne forordningen, som har som mål å bekjempe utbredelsen av og utrydde visse smittsomme dyresykdommer, bør likevel definisjonen av sykdom være mer omfattende for også å omfatte andre bærere av sykdomsagensen.
- 29) Enkelte smittsomme dyresykdommer sprer seg ikke lett til andre dyr eller til mennesker og skader følgelig ikke økonomien eller det biologiske mangfoldet i større omfang. De utgjør derfor ikke noen alvorlig trussel mot dyrehelsen eller folkehelsen i Unionen og kan dermed ved behov håndteres med nasjonale regler.
- 30) For smittsomme dyresykdommer som ikke omfattes av tiltak på unionsplan, men som er av en viss økonomisk betydning for privat sektor lokalt, bør sistnevnte med bistand fra medlemsstatenes vedkommende myndigheter treffe tiltak for å forebygge eller bekjempe slike sykdommer, for eksempel i form av egne regler eller regler for god praksis.
- 31) I motsetning til de smittsomme dyresykdommene som er beskrevet i betraktning 29 og 30, kan svært smittsomme dyresykdommer lett spre seg over landegrensene, og er de dessuten zoonoser, kan de også ha konsekvenser for folkehelsen og næringsmiddeltrygghet. Svært smittsomme dyresykdommer og zoonoser bør derfor omfattes av denne forordningen.
- 32) Antimikrobiell resistens, det vil si mikroorganismers evne til å overleve eller vokse ved en slik konsentrasjon av et antimikrobielt stoff som vanligvis er tilstrekkelig til å hemme eller drepe mikroorganismer av samme art, øker. Tiltak nr. 5 i Kommisjonens melding til Europaparlamentet og Rådet med tittelen «Action plan against the rising threats from antimicrobial resistance» (handlingsplan mot antimikrobiell resistens), framhever denne forordningens forebyggende rolle og den reduksjonen i bruk av antibiotika hos dyr som den forventes å føre til. Denne resistensen hos mikroorganismer mot antimikrobielle stoffer som de tidligere var følsomme overfor, vanskeliggjør behandlingen av infeksjonssykdommer hos mennesker og dyr og kan dermed utgjøre en trussel mot menneskers eller dyrs helse. Derfor bør mikroorganismer som har utviklet resistens mot antimikrobielle stoffer, behandles som om de var smittsomme sykdommer, og dermed omfattes av denne forordningens virkeområde. Dette vil gjøre det mulig å treffe tiltak mot organismer med antimikrobiell resistens når det er hensiktsmessig og nødvendig.

- 33) Nye farer i forbindelse med visse sykdommer eller arter vil kunne oppstå, særlig på grunn av endringer i handelsmønstre, miljøet, klimaet, husdyrhold og driftsmetoder, men også som følge av sosiale endringer. Den vitenskapelige utviklingen kan også føre til ny kunnskap og økt bevissthet om eksisterende sykdommer. Videre kan sykdommer og arter som er av stor betydning i dag, bli marginalisert i framtiden. Denne forordningen bør derfor ha et bredt virkeområde, og reglene som fastsettes, bør fokusere på sykdommer som har stor betydning for folkehelsen. Med støtte fra Europakommisjonen har OIE gjennomført en undersøkelse om listeføring og kategorisering av prioriterte dyresykdommer, herunder sykdommer som kan overføres til mennesker («Listing and Categorisation of Priority Animal Diseases, including those Transmissible to Humans»), og utviklet et verktøy for dette arbeidet, som har som mål å utvikle et system for prioritering og kategorisering av sykdommer. Dette verktøyet er et eksempel på en systematisk metode for innsamling og vurdering av opplysninger om dyresykdommer.
- 34) Det er nødvendig å utarbeide en harmonisert liste over smittsomme dyresykdommer («listeførte sykdommer») som utgjør en risiko for dyrehelsen eller folkehelsen i Unionen, enten det er i hele eller deler av Unionen. De fem sykdommene som allerede er angitt i denne forordningen, bør suppleres med en liste over sykdommer som skal angis i et vedlegg. Kommisjonen bør gjennomgå og endre nevnte vedlegg i samsvar med et sett med kriterier. Myndigheten til å vedta rettsakter om endring av vedlegget bør derfor delegeres til Kommisjonen i samsvar med TEUV artikkel 290.
- 35) Det vil i framtiden kunne oppstå sykdommer som har potensial til å utgjøre en alvorlig risiko for folkehelsen eller dyrehelsen og få konsekvenser for helsen, økonomien eller miljøet. Kommisjonen bør gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette tiltak for forebygging og bekjempelse av slike nye sykdommer med henblikk på å treffe hensiktsmessige tiltak mot mulige negative konsekvenser av disse sykdommene, også dersom det ikke er gjennomført noen fullstendig vurdering med tanke på eventuell listeføring. Slike tiltak berører ikke nødtiltak og kan fortsatt gjelde for nye sykdommer inntil det treffes en beslutning om at de skal listeføres.
- 36) Listeførte sykdommer vil kreve ulike håndteringsstrategier. Enkelte svært smittsomme sykdommer som ikke forekommer i Unionen i dag, krever strenge tiltak slik at de kan utryddes umiddelbart når de påvises. I tilfeller der slike sykdommer ikke straks utryddes og blir endemiske, vil det trenge et langsiktig obligatorisk utryddelsesprogram. For andre sykdommer som kanskje allerede finnes i deler av Unionen, trenge obligatoriske eller frivillige utryddelsesprogrammer. I slike tilfeller bør det innføres restriksjoner på forflytning av dyr og produkter, for eksempel et forbud mot forflytning til og fra rammede områder, eller helt enkelt å teste de berørte dyrene eller produktene før avsendelse. I andre tilfeller kan det være hensiktsmessig å gjennomføre et program for å overvåke den aktuelle sykdommens utbredelse uten å treffe ytterligere tiltak.
- 37) Det bør fastsettes kriterier som sikrer at alle relevante aspekter tas i betraktning ved fastsettelsen av hvilke smittsomme dyresykdommer som bør listeføres i henhold til denne forordningen.
- 38) Reglene fastsatt i denne forordningen for å forebygge og bekjempe en bestemt smittsom dyresykdom bør gjelde for dyrearter som kan overføre den aktuelle sykdommen, enten fordi de er mottakelige for sykdommen eller fordi de fungerer som vektor for den. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen er det nødvendig å utarbeide en harmonisert liste over arter som tiltakene for bestemte listeførte sykdommer på unionsplan skal anvendes på («listeførte arter»), og Kommisjonen bør gis gjennomføringsmyndighet til å utarbeide en slik liste.
- 39) Kategoriseringsprosessen bør være basert på forhåndsdefinerte kriterier som profilen for den aktuelle listeførte sykdommen, omfanget av dens innvirkning på dyrehelsen og folkehelsen, dyrevelferden og økonomien i Unionen, spredningsrisikoen samt de tiltakene som er tilgjengelige for å forebygge og bekjempe nevnte listeførte sykdom. Kommisjonen bør gis gjennomføringsmyndighet til å bestemme hvilke listeførte sykdommer som skal være gjenstand for hvilke regler.
- 40) Disse reglene bør gjelde for listeførte sykdommer som normalt ikke forekommer i Unionen, og som det er avgjørende å treffe umiddelbare tiltak for å utrydde så snart de påvises, som klassisk svinepest, for listeførte sykdommer som skal bekjempes i samtlige medlemsstater, med mål om at de skal utryddes i hele Unionen, som kan omfatte sykdommer som brucellose, for listeførte sykdommer som har betydning for enkelte medlemsstater, og som det er nødvendig å iverksette tiltak mot for å hindre spredning til deler av Unionen som offisielt er sykdomsfrie eller har utryddelsesprogrammer for

den aktuelle listeførte sykdommen, som kan omfatte sykdommer som infeksjons bovin rhinotrakeitt hos storfe, for listeførte sykdommer som det er nødvendig å iverksette tiltak mot for å hindre spredning som følge av at de innføres til Unionen eller flyttes mellom medlemsstater, som kan omfatte sykdommer som infeksjons anemi hos hest, og for listeførte sykdommer som det er nødvendig å overvåke i Unionen, som kan omfatte sykdommer som miltbrann.

- 41) Både sykdomsprofilen for en gitt sykdom og de risikoene som er forbundet med sykdommen og andre omstendigheter, kan endre seg. I slike tilfeller bør den gjennomføringsmyndigheten som er gitt Kommisjonen, også omfatte myndighet til å endre den kategorien som en bestemt listeført sykdom hører inn under, og dermed de tiltakene den omfattes av.
- 42) Driftsansvarlige som arbeider med dyr, er de som best kan føre tilsyn med og ivareta helsen til de dyrene og overvåke de produktene, som de har ansvar for. De bør derfor ha hovedansvaret for å gjennomføre tiltak for å forebygge og bekjempe spredning av sykdommer blant de dyrene, og overvåke de produktene, som de har ansvar for.
- 43) Biosikkerhet er et av de viktigste forebyggende verktøyene som driftsansvarlige og andre som arbeider med dyr, har til rådighet for å forhindre innføring, utvikling og spredning av smittsomme dyresykdommer til, fra og i en dyrepopulasjon. Betydningen av biosikkerhet er også anerkjent i den konsekvensanalysen som ble gjennomført i forbindelse med at denne forordningen skulle vedtas, og der mulige virkninger ble særlig vurdert. De vedtatte biosikkerhetstiltakene bør være tilstrekkelig fleksible, være egnet for typen produksjon og berørte dyrearter eller -kategorier og ta hensyn til lokale forhold og den tekniske utviklingen. Kommisjonen bør gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette de minstekravene som er nødvendige for å sikre ensartet anvendelse av biosikkerhetstiltak i medlemsstatene. Driftsansvarlige, medlemsstatene eller Kommisjonen bør likevel fortsatt ha myndighet til å bidra til å forebygge smittsomme sykdommer gjennom høyere standarder for biosikkerhet ved å utarbeide egne retningslinjer for god praksis. Biosikkerhet kan kreve visse forhåndsinvesteringer, men resultatet i form av redusert forekomst av dyresykdommer burde være et positivt stimulerings tiltak for driftsansvarlige.
- 44) Biocidprodukter, som desinfeksjonsmidler beregnet på veterinærhygiene eller for overflater som kommer i kontakt med næringsmidler og fôr, insektmidler, repellenter eller rottegift, spiller en viktig rolle i biosikkerhetsstrategier, både på driftsenhetsnivå og under transport av dyr. De bør derfor anses som en del av biosikkerheten.
- 45) Kunnskap om dyrehelse, herunder om sykdomssymptomer, om konsekvenser av sykdom og om metoder for forebygging, herunder biosikkerhet, behandling og bekjempelse, er en forutsetning for effektiv forvaltning av dyrehelsen og er nødvendig for å sikre at dyresykdommer påvises tidlig. Driftsansvarlige og fagpersoner innen dyrefag bør derfor tilegne seg slik kunnskap ved behov. De kan tilegne seg kunnskapen på ulike måter, for eksempel gjennom formell utdanning, men også gjennom landbrukssektorens ordning for landbruksrådgivning (Farm Advisory System – FAS), eller gjennom uformell utdanning der nasjonale og EUs landbruksorganisasjoner og andre organisasjoner kan være verdifulle bidragsyttere.
- 46) Veterinærer og fagpersoner på området akvatiske dyrs helse spiller en avgjørende rolle for alle deler av forvaltningen av dyrs helse, og alminnelige regler for deres roller og ansvarsområder bør fastsettes i denne forordningen.
- 47) Veterinærer har utdanning og faglige kvalifikasjoner som bekrefter at de har tilegnet seg nødvendig kunnskap, ferdigheter og kompetanse for blant annet å kunne diagnostisere sykdommer og behandle dyr. Enkelte medlemsstater har dessuten av historiske årsaker eller på grunn av mangel på veterinærer som arbeider med sykdommer hos akvatiske dyr, egne spesialister som er «fagpersoner på området akvatiske dyrs helse». Disse fagpersonene er tradisjonelt ikke veterinærer, men de praktiserer veterinærmedisin for akvatiske dyr. Denne forordningen bør derfor respektere disse medlemsstatenes beslutning om å anerkjenne dette yrket. I nevnte tilfeller bør fagpersoner på området akvatiske dyrs helse ha det samme ansvaret og de samme forpliktelsene som veterinærer når det gjelder deres særlige arbeidsområde. Denne tilnærmingen er i tråd med OIEs helseregulativ for akvatiske dyr.
- 48) Medlemsstatene og særlig deres vedkommende myndigheter med ansvar for dyrehelse spiller en sentral rolle i forebyggingen og bekjempelsen av smittsomme sykdommer. Vedkommende dyrehelsemyndighet spiller en viktig rolle

når det gjelder overvåking, utryddelse, tiltak for sykdomsbekjempelse, beredskapsplanlegging og tiltak for å øke bevisstheten om sykdommer, tilrettelegging av forflytning av dyr og i internasjonal handel gjennom utstedelse av helsesertifikater. For å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen må medlemsstatene ha tilstrekkelige økonomiske ressurser, infrastruktur og personell på hele sitt territorium, herunder laboratoriekapasitet, samt vitenskapelig og annen relevant fagkunnskap.

- 49) På grunn av begrensede ressurser vil vedkommende myndigheter ikke alltid være i stand til å utføre alle aktiviteter som kreves i henhold til denne forordningen. Det er derfor nødvendig å fastsette et rettslig grunnlag for at visse aktiviteter kan delegeres til veterinærer som ikke er offentlige veterinærer. Av samme årsak bør medlemsstatene også tillates å gi fysiske og juridiske personer tillatelse til å utføre visse aktiviteter på visse vilkår.
- 50) For å sikre at det fastsettes nødvendige vilkår for allmenn anvendelse av tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom i hele Unionen, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder delegeringen av andre oppgaver som vedkommende myndighet kan delegere til andre veterinærer enn offentlige veterinærer.
- 51) Optimal forvaltning av dyrs helse kan bare oppnås i samarbeid med dyreholdere, driftsansvarlige, veterinærer, dyrehelsepersonell, andre berørte parter og handelspartnere. For å sikre deres støtte er det nødvendig å organisere framgangsmåter for beslutningstaking og anvendelsen av tiltakene fastsatt i denne forordningen på en klar, åpen og inkluderende måte.
- 52) Vedkommende myndighet bør også treffe hensiktsmessige tiltak for å holde offentligheten informert, særlig dersom det er rimelig grunn til å mistenke at dyr eller produkter kan utgjøre en risiko for dyrehelsen eller folkehelsen, eller dersom et tilfelle er av offentlig interesse. De berørte dyrene eller produktene kan i slike tilfeller komme fra Unionen eller være innført til Unionen utenfra. De kan også være brakt inn i Unionen av personer som reiser inn i Unionen med sin personlige bagasje. Informasjonen til borgerne bør altså også omfatte risikoene knyttet til slike situasjoner.
- 53) For å unngå utslipp av sykdomsagenser fra laboratorier, institutter og andre lokaler som håndterer sykdomsagenser, er det nødvendig at disse treffer hensiktsmessige tiltak for biosikkerhet og biologisk inneslutning. Denne forordningen bør derfor inneholde bestemmelser om sikkerhetstiltak som skal overholdes ved håndtering eller transport av slike sykdomsagenser, vaksiner og andre biologiske produkter. Den forpliktelsen som pålegges i den forbindelse, bør også gjelde alle juridiske og fysiske personer som deltar i slike aktiviteter. For å sikre at sikkerhetsstandardene overholdes i forbindelse med håndtering av svært smittsomme biologiske agenser, vaksiner og andre biologiske produkter, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder sikkerhetstiltakene i slike laboratorier, institutter og lokaler, og ved forflytning av sykdomsagenser.
- 54) Tidlig påvisning og en tydelig struktur for melding og rapportering av sykdom er avgjørende for effektiv sykdomsbekjempelse. For å oppnå en effektiv og rask reaksjon bør medlemsstatene sikre at enhver mistanke om eller bekreftelse av et utbrudd av visse listeførte sykdommer umiddelbart meldes til vedkommende myndighet.
- 55) Veterinærer spiller en sentral rolle i sykdomsundersøkelser og er et viktig bindeledd mellom driftsansvarlige og vedkommende myndighet. Den berørte driftsansvarlige bør derfor melde til veterinærer alle tilfeller av unormal dødelighet, andre alvorlige sykdommer eller vesentlig redusert produksjonstakt av ubestemt årsak.
- 56) For å sikre en effektiv og formålstjenlig melding og for å klargjøre ulike omstendigheter knyttet til unormal dødelighet og andre tegn på alvorlig sykdom, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder kriterier for å bestemme hvilke omstendigheter for melding som er relevante, og fastsette reglene for videre undersøkelser der dette er relevant.
- 57) For visse listeførte sykdommer er det helt avgjørende at en medlemsstat umiddelbart melder utbrudd på sitt territorium til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene. En slik melding vil gjøre det mulig for nabostatene og andre rammede medlemsstater å treffe forebyggende tiltak når det er nødvendig.

- 58) For visse sykdommer er det derimot ikke nødvendig med umiddelbar melding og tiltak. I disse tilfellene er innsamling av opplysninger og rapportering om forekomsten av de aktuelle sykdommene avgjørende for å holde sykdomssituasjonen under kontroll og om nødvendig treffe tiltak for å forebygge og bekjempe sykdom. Dette rapporteringskravet kan også gjelde for sykdommer som er meldingspliktige på unionsplan, men der det trengs tilleggsopplysninger for å gjennomføre effektive tiltak for å forebygge og bekjempe sykdom. For å sikre at de opplysningene og dataene som er nødvendige for å hindre spredning av eller bekjempe den enkelte sykdommen, er korrekte og samles inn i rett tid, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder hvilke opplysninger som skal rapporteres.
- 59) Et av hovedformålene med melding om og rapportering av sykdom er å produsere pålitelige, oversiktlige og tilgjengelige epidemiologiske data. Et elektronisk interaktivt informasjonssystem for effektiv innsamling og håndtering av overvåkingsdata bør opprettes på unionsplan for listeførte sykdommer og ved behov for nye sykdommer eller pantogener med antimikrobiell resistens. Systemet bør fremme optimal datatilgjengelighet, gjøre datautvekslingen enklere og redusere den administrative byrden for medlemsstatenes vedkommende myndigheter ved at melding om og rapportering av sykdom på unionsplan og internasjonalt plan slås sammen til en felles prosess som gjennomføres gjennom OIEs database. Det bør også treffes tiltak for å sikre at utvekslingen av opplysninger skjer i samsvar med direktiv 2003/99/EF.
- 60) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av reglene om melding om og rapportering av sykdommer i Unionen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å utarbeide en liste over sykdommer som omfattes av Unionens regler om melding og rapportering som fastsatt i denne forordningen, og til å fastsette nødvendige framgangsmåter, formater og data samt opplysninger som skal utveksles i forbindelse med meldinger om og rapportering av sykdom.
- 61) Overvåking er en viktig del av strategien for sykdomsbekjempelse. Den bør sikre at smittsomme dyresykdommer oppdages raskt og meldes effektivt slik at den berørte sektoren og vedkommende myndighet dersom det er mulig, kan treffe tiltak for forebygging og bekjempelse i god tid slik at sykdommen kan utryddes. Videre bør overvåkingen gi opplysninger om dyrehelsestatusen i hver medlemsstat og i Unionen slik at sertifisering av sykdomsfravær kan dokumenteres og handelen med tredjeland lettes.
- 62) Driftsansvarlige fører løpende tilsyn med sine dyr og er de som best kan påvise unormal dødelighet eller andre symptomer på alvorlig sykdom. Driftsansvarlige er derfor hjørnesteinen i all overvåking og er avgjørende for den overvåkingen som vedkommende myndighet utfører.
- 63) For å sikre nært samarbeid og utveksling av opplysninger mellom driftsansvarlige og veterinærer eller fagpersoner på området akvatiske dyrs helse, og for å supplere driftsansvarliges overvåking bør det avlegges dyrehelsebesøk på anleggene i samsvar med gjeldende produksjonstype og andre relevante faktorer. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av slike dyrehelsebesøk bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette minstekrav.
- 64) Det er viktig at vedkommende myndighet har et overvåkingssystem for de listeførte sykdommene som skal overvåkes. Dette bør også gjelde for nye sykdommer, ettersom mulige helserisikoer ved den aktuelle sykdommen bør vurderes og epidemiologiske data samles inn for denne vurderingen. For å sikre best mulig ressursutnyttelse bør opplysningene samles inn, utveksles og brukes så effektivt som mulig.
- 65) Overvåkingsmetode, -hyppighet og -intensitet bør tilpasses den enkelte sykdommen og bør ta hensyn til det spesifikke formålet med overvåkingen, dyrehelsestatusen i den berørte sonen og eventuell annen overvåking som driftsansvarlige foretar. Hensiktsmessige tiltak for epidemiologisk overvåking kan omfatte alt fra én enkelt melding og rapportering av forekomst av eller mistanke om en listeført eller ny sykdom eller andre avvik, som unormal dødelighet og andre tegn på sykdom, til et særskilt, omfattende overvåkingsprogram som normalt vil omfatte ytterligere prøvetakings- og testordninger.
- 66) Avhengig av sykdommens epidemiologiske profil og relevante risikofaktorer kan det være nødvendig å innføre et særskilt overvåkingsprogram med klart avgrensede og strukturerte aktiviteter. I slike tilfeller bør medlemsstaten utarbeide målrettede overvåkingsprogrammer. Når slike programmer er relevante for Unionen som helhet, bør det fastsettes regler for en harmonisert bruk av slike programmer.

- 67) Slike programmer bør være i samsvar med Unionens mål og følgelig samordnes på unionsplan. Derfor bør de legges fram for Kommisjonen. Videre bør medlemsstater som gjennomfører slike særskilte overvåkingsprogrammer, også regelmessig sende inn rapporter om resultatene av programmene til Kommisjonen. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av overvåkingsprogrammer bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å utarbeide en liste over sykdommer som omfattes av overvåkingsprogrammer, og fastsette harmoniserte framgangsmåter, formater og data og opplysninger som skal utveksles, samt kriterier som skal brukes ved vurdering av overvåkingsprogrammene.
- 68) Det vil ofte være nødvendig å gi nærmere opplysninger om hvilket overvåkingsformat som bør brukes for ulike sykdommer, fra sykdommer der overvåkingen kan begrenses til aktiviteter som rapportering og melding, til sykdommer som det for hele Unionen bør fastsettes et særskilt og omfattende overvåkingsprogram for. Derfor bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder utformingen av overvåkingen, kriteriene for å fastsette om det er relevant at en sykdom blir gjenstand for et overvåkingsprogram som er relevant for Unionen, og for offisiell bekreftelse av utbrudd, de berørte sykdommenes kasusdefinisjon samt krav til overvåkingsprogrammene når det gjelder innhold, opplysninger som skal inngå i programmene, og anvendelsestid.
- 69) For listeførte sykdommer som i henhold til denne forordningen er gjenstand for utryddelsestiltak, bør medlemsstater som ikke er fri eller ikke er dokumentert fri for disse sykdommene, utarbeide obligatoriske utryddelsesprogrammer for å utrydde sykdommer som obligatorisk skal utryddes i Unionen.
- 70) På den annen side er det en del sykdommer som har betydning for Unionen, men som det ikke er nødvendig å pålegge medlemsstatene å utrydde. Det bør åpnes for at medlemsstatene kan utarbeide frivillige utryddelsesprogrammer for slike sykdommer, dersom de beslutter at utryddelse er viktig for dem. Slike frivillige utryddelsesprogrammer vil kunne bli anerkjent på unionsplan og vil kunne innebære iverksetting av visse relevante tiltak for sykdomsbekjempelse. Med forbehold for Kommisjonens godkjenning vil programmene også kunne gi den berørte medlemsstaten mulighet til å kreve visse garantier når den tar imot dyr fra andre medlemsstater eller tredjeland.
- 71) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av sykdomsutryddelsesprogrammer bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette framgangsmåter for framlegging av slike programmer, resultatindikatorer og rapportering.
- 72) En medlemsstat bør dessuten ha mulighet til å erklære hele sitt territorium, eller soner eller segmenter av dette, som fritt/frie for én eller flere listeførte sykdommer som omfattes av reglene for obligatoriske eller frivillige utryddelsesprogrammer, for å verne seg mot innføring av slike listeførte sykdommer fra andre deler av Unionen, fra tredjeland eller territorier. For dette formålet bør det innføres en klar, harmonisert framgangsmåte med nødvendige kriterier for sykdomsfri status. For å sikre ensartede vilkår for anerkjennelse av sykdomsfri status i Unionen er det nødvendig at slik sykdomsfri status godkjennes offisielt; Kommisjonen bør derfor gis gjennomføringsmyndighet til å godkjenne slik status.
- 73) OIE har innført begrepet segmentinndeling i helseregulverket for landdyr og akvatiske dyr («OIE-regulverket»). I unionsregelverk vedtatt før denne forordningen, anerkjennes dette begrepet bare for bestemte dyrearter og dyresykdommer angitt i et særlig unionsregelverk, nemlig aviær influensa og sykdommer hos akvatiske dyr. Det bør med denne forordningen åpnes mulighet for å benytte ordningen med segmentinndeling for andre dyrearter og dyresykdommer. For å fastsette nærmere vilkår og regler for anerkjennelse og godkjenning av segmenter og kravene i forbindelse med disse, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen.
- 74) Medlemsstatene bør offentliggjøre opplysninger om deres territorier, soner eller segmenter av disse, er sykdomsfrie, for å holde sine handelspartnere informert og lette handelen.
- 75) For å fastsette nærmere vilkår for anerkjennelse av sykdomsfri status bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder kriterier og vilkår for å oppnå slik status, hvilken

dokumentasjon som er nødvendig for å underbygge sertifisering av sykdomsfravær, særlige tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom, herunder om det er relevant, ikke-vaksinert status, restriksjoner, opplysninger som skal legges fram, samt unntak og vilkår for opprettholdelse, midlertidig oppheving, tilbakekalling og gjeninnføring av sykdomsfri status.

- 76) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av framgangsmåtene for å oppnå sykdomsfri status bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette hvilke listeførte sykdommer som kan gjøres til gjenstand for segment-inndeling, og til å fastsette nærmere regler for formater for innsending av søknader og informasjonsutveksling.
- 77) Forekomsten av en fullstendig ikke-immun populasjon som er mottakelig for visse listeførte sykdommer, krever en konstant bevissthet om og beredskap mot sykdom. Beredskapsplaner har tidligere vist seg å være et avgjørende verktøy for vellykket sykdomsbekjempelse i nødssituasjoner i forbindelse med sykdom. For å sikre at et slikt effektivt og formålstjenlig verktøy for sykdomsbekjempelse i nødssituasjoner er tilgjengelig og i tilstrekkelig grad kan tilpasses nødssituasjonen, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette nødvendige regler for gjennomføringen av beredskapsplaner.
- 78) Tidligere dyrehelsekriser har vist fordelene ved å ha særskilte, detaljerte og hurtige framgangsmåter for håndtering av nødssituasjoner i forbindelse med sykdom. Disse organisatoriske framgangsmåtene bør sikre en hurtig og effektiv reaksjon og bedre samordningen av innsatsen til alle berørte parter, særlig vedkommende myndigheters og berørte parter innsats. Der det er praktisk mulig og relevant, bør de også omfatte samarbeid med vedkommende myndigheter i nabomedlemsstater samt nabotredjeland og -territorier.
- 79) For å sikre at beredskapsplanene kan benyttes i praksis i reelle nødssituasjoner, er det viktig å gjennomføre øvelser med de gjeldende systemene og sikre at de fungerer. Der det er praktisk mulig og relevant, bør vedkommende myndigheter i medlemsstatene derfor gjennomføre simuleringsøvelser i samarbeid med vedkommende myndigheter i nabomedlemsstater samt nabotredjeland og -territorier.
- 80) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av beredskapsplaner og simuleringsøvelser bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette regler for den praktiske gjennomføringen av slike planer og øvelser.
- 81) Legemidler til dyr slik som vaksiner, hyperimmunsera og antimikrobielle stoffer spiller en viktig rolle i forebyggingen og bekjempelsen av smittsomme dyresykdommer. Den konsekvensanalysen som ble gjennomført i forbindelse med at denne forordningen skulle vedtas, legger særlig vekt på vaksiner som et verktøy til å forebygge, bekjempe og utrydde dyresykdommer.
- 82) Bekjempelsesstrategiene for enkelte smittsomme dyresykdommer krever imidlertid et forbud mot eller restriksjoner på bruk av visse legemidler til dyr, ettersom bruken av dem vil kunne gjøre strategiene mindre effektive. For eksempel kan visse legemidler til dyr undertrykke en sykdoms symptomer, gjøre det umulig å påvise en sykdomsagens eller vanskelig å stille en rask differensialdiagnose og derved forhindre korrekt påvisning av sykdommen.
- 83) Disse bekjempelsesstrategiene kan imidlertid variere betydelig alt etter hvilken listeført sykdom det gjelder. Denne forordningen bør derfor fastsette regler for bruk av legemidler til dyr for å forebygge og bekjempe visse listeførte sykdommer og for harmoniserte kriterier som skal tas i betraktning ved vurdering av om vaksiner, hyperimmunsera og antimikrobielle stoffer skal tas i bruk, og eventuelt hvordan. For å sikre en fleksibel tilnærming og ta høyde for særtrekkene ved den enkelte listeførte sykdommen og tilgangen til effektive behandlinger bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder restriksjoner på, forbud mot eller plikt til å bruke visse legemidler til dyr som ledd i bekjempelsen av visse listeførte sykdommer. I hastesaker og for å håndtere nye risikoer med mulige katastrofale følger for dyrehelsen eller folkehelsen, økonomien, samfunnet eller miljøet bør det være mulig å treffe slike tiltak etter framgangsmåten for behandling av hastesaker.
- 84) Som følge av konklusjonene i ekspertuttalelsen om vaksine- og/eller diagnosebanker for viktige dyresykdommer, bør det også treffes tiltak for å gjøre det mulig for Unionen og medlemsstatene å opprette beredskapslagre av antigener, vaksiner og diagnosereagenser for listeførte sykdommer som utgjør en alvorlig trussel mot dyrehelsen eller folkehelsen.

Opprettelsen av en antigen-, vaksine- og diagnosereagensbank i Unionen vil kunne bidra til å oppnå Unionens dyrehelsemål ved å legge til rette for en rask og effektiv innsats når det er behov for bankens ressurser, og ville bidra til effektiv utnyttelse av begrensede ressurser.

- 85) For å sikre en rask og effektiv innsats bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder opprettelse og forvaltning av slike banker, samt når det gjelder sikkerhetsstandarter og krav til driften av dem. Denne forordningen bør imidlertid ikke åpne for vedtakelse av regler for finansiering av tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom, herunder vaksinasjon.
- 86) Det bør fastsettes kriterier for prioritert tilgang til ressursene ved antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker i Unionen for å sikre effektiv distribusjon i nødssituasjoner.
- 87) Av hensyn til sikkerheten knyttet til bioterrorisme og agroterrorisme bør visse opplysninger om antigen-, vaksine- og diagnosereagensbankene i Unionen behandles som graderte opplysninger, og offentliggjøring av disse bør være forbudt. Når det gjelder samme type opplysninger om nasjonale vaksinebanker, bør medlemsstatenes forfatningsregler med hensyn til informasjonsfrihet respekteres, samtidig som det sikres at de aktuelle opplysningene behandles som graderte opplysninger.
- 88) For å sikre ensartede vilkår for forvaltningen av Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette nærmere regler for hvilke biologiske produkter som skal inngå i bankene, og hvilke sykdommer de skal dekke, samt nærmere regler for forsyning, mengder, oppbevaring og utlevering, kravene til framgangsmåter og tekniske krav til antigener, vaksiner og diagnosereagenser samt hyppigheten og innholdet i opplysninger som skal legges fram for Kommisjonen.
- 89) Ved utbrudd av en listeført sykdom som anses å utgjøre en høy risiko for dyrehelsen eller folkehelsen i Unionen, bør medlemsstatene sikre at det øyeblikkelig treffes bekjempelsestiltak for å utrydde den aktuelle sykdommen for å verne dyrehelsen og folkehelsen.
- 90) Vedkommende myndighet bør ha ansvar for å innlede de første undersøkelsene for å bekrefte eller utelukke et utbrudd av en svært smittsom listeført sykdom som anses å utgjøre en høy risiko for dyrehelsen eller folkehelsen i Unionen.
- 91) Vedkommende myndighet bør innføre foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse for å hindre mulig spredning av den listeførte sykdommen og bør iverksette en epidemiologisk undersøkelse.
- 92) Så snart en listeført sykdom er bekreftet, bør vedkommende myndighet treffe nødvendige tiltak for sykdomsbekjempelse og om nødvendig opprette restriksjonssoner for å utrydde og hindre ytterligere spredning av sykdommen.
- 93) Forekomsten av en listeført sykdom hos villevende dyr kan utgjøre en risiko for folkehelsen og helsen til holdte dyr. Det bør derfor fastsettes særlige regler for tiltak for å bekjempe og utrydde sykdommer hos villevende dyr.
- 94) Det kan være tilfeller der alminnelige sykdomsbekjempelsestiltak som iverksettes ved forekomst av en listeført sykdom, kan innebære en fare for små populasjoner av visse dyr, for eksempel sjeldne raser og arter. For å beskytte slike raser og arter kan det bli nødvendig for vedkommende myndighet å tilpasse tiltakene som treffes. Slike tilpasninger bør imidlertid ikke være til skade for den samlede innsatsen for å bekjempe sykdommen.
- 95) Når det gjelder listeførte sykdommer som ikke er svært smittsomme, og som er gjenstand for obligatoriske utryddelsesregler, bør tiltak for sykdomsbekjempelse iverksettes på en måte som hindrer at den aktuelle sykdommen blir spredd, særlig til områder som ikke er infisert. Disse tiltakene kan likevel være mer begrenset eller være annerledes enn dem som gjelder for de farligste listeførte sykdommene. I denne forordningen bør det derfor fastsettes særlige regler for slike

mindre farlige sykdommer. Medlemsstater som har innført et frivillig utryddelsesprogram, bør også gjennomføre slike tiltak for sykdomsbekjempelse. I visse tilfeller, avhengig av sykdomsprofil og epidemiologisk situasjon, kan utryddelse være et mål på lang sikt, mens målet på kort sikt kan være å bekjempe sykdommen. Nivået og intensiteten på tiltakene for sykdomsbekjempelse bør likevel stå i forhold til målene og ta hensyn til den aktuelle listeførte sykdommens særtrekk, utbredelse og betydning for den berørte medlemsstaten og Unionen som helhet.

- 96) For å sikre at driftsansvarlige, kjæledyrholdere og vedkommende myndigheter iverksetter tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i denne forordningen på en effektiv måte, samtidig som det tas hensyn til særtrekkene ved de ulike bekjempelsestiltakene for visse listeførte sykdommer og relevante risikofaktorer, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder de nærmere tiltakene for sykdomsbekjempelse som skal gjennomføres ved mistanke om eller bekreftet forekomst av en listeført sykdom i anlegg, på andre steder og i restriksjonssoner.
- 97) For å gjøre det mulig for Kommisjonen å vedta midlertidige særlige tiltak for sykdomsbekjempelse dersom sykdomsbekjempelsestiltakene fastsatt i denne forordningen ikke er tilstrekkelige eller egnet til å håndtere den tilknyttede risikoen, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette særlige sykdomsbekjempelsestiltak for et begrenset tidsrom.
- 98) Det er nødvendig å registrere visse transportører og anlegg som holder landdyr, eller håndterer eller transporterer slike dyr eller avlsmateriale, for at vedkommende myndighet skal kunne utføre hensiktsmessig overvåking og for å forebygge, bekjempe og utrydde smittsomme dyresykdommer.
- 99) For å unngå uberettigede administrative byrder og kostnader bør medlemsstatene ha en begrenset mulighet til å frita visse typer anlegg som utgjør en lav risiko, fra registreringsplikten. For å sikre en harmonisert framgangsmåte for å gi slike unntak bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. En slik harmonisert framgangsmåte er særlig nødvendig for å hindre at visse typer anlegg fritas fra registreringsplikten. Dette er særlig relevant ikke bare når det gjelder anlegg som utgjør mer enn en uvesentlig risiko for dyrehelsen, men også når det gjelder anlegg som utgjør mer enn en uvesentlig risiko for folkehelsen. Et eksempel på en slik risiko er hold av dyr som lever i tett kontakt med eller i nærheten av mennesker, som hundeoppdrett på et nivå som innebærer en viss kontinuitet i aktivitetene og en viss grad av organisering, med et overordnet mål om å selge hundene som kjæledyr i husholdninger.
- 100) Dersom en viss type anlegg som holder landdyr, eller håndterer eller lagrer avlsmateriale, utgjør en særlig dyrehelserisiko, bør det godkjennes av vedkommende myndighet.
- 101) For å unngå uberettigede administrative byrder og kostnader, særlig for foretak som utgjør en lav risiko, bør det om mulig sikres at de relevante tiltakene er fleksible slik at det blir mulig å tilpasse ordningen for registrering og godkjenning til lokale og regionale forhold og produksjonsmønstre.
- 102) I visse tilfeller er det ønskelig eller nødvendig å harmonisere visse vilkår for registrering eller godkjenning i hele Unionen. For eksempel bør anlegg for avlsmateriale og oppsamling oppfylle visse vilkår og bør være godkjent for å oppfylle internasjonale standarder slik at Unionen kan gi tredjeland dyrehelsegarantier ved handel. Slike vilkår bør også innebære krav om særlig opplæring eller faglige kvalifikasjoner for visse svært spesielle anlegg eller aktiviteter (for eksempel embryouttaksgrupper), eller til og med en viss tilsynsplikt for vedkommende myndighet. Kommisjonen bør derfor gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 når det gjelder disse nærmere kravene for å fastsette slike særlige vilkår.
- 103) For å redusere de administrative byrdene bør registreringer og godkjenninger om mulig integreres i et registrerings-system eller en godkjenningsordning som den berørte medlemsstaten allerede har opprettet for andre formål.
- 104) Driftsansvarlige har førstehåndskunnskap om dyrene de har ansvar for. De bør derfor oppbevare ajourførte registre over opplysninger som er relevante for å vurdere dyrehelsestatusen, for sporbarhet og for en epidemiologisk undersøkelse ved forekomst av en listeført sykdom. Disse registrene bør være lett tilgjengelige for vedkommende myndighet.

- 105) For å sikre at det finnes ajourførte opplysninger om registrerte anlegg og driftsansvarlige samt godkjente anlegg, bør vedkommende myndigheter opprette og føre et register over slike anlegg og driftsansvarlige. Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 bør delegeres til Kommisjonen når det gjelder hvilke opplysninger som skal føres inn i registeret over anlegg og driftsansvarlige.
- 106) For å bli godkjent av vedkommende myndighet bør et anlegg oppfylle visse krav. Før godkjenningen kan gis, bør vedkommende myndighet gjennom et besøk på stedet kontrollere om alle krav er oppfylt. I enkelte tilfeller kan ikke alle vilkårene oppfylles umiddelbart, men de gjenstående manglene utgjør ikke en vesentlig risiko for dyrehelsen eller folkehelsen. I slike tilfeller bør det være mulig for vedkommende myndighet å gi en betinget godkjenning, etterfulgt av et nytt besøk på stedet for å kontrollere at det har skjedd framskritt. I slike tilfeller bør vedkommende myndighet gi driftsansvarlige ved de berørte anleggene nødvendig effektiv veiledning slik at den aktuelle driftsansvarlige forstår manglene og kan legge planer for hvordan de best kan utbedres.
- 107) Effektiv sporbarhet er en viktig del av strategien for sykdomsbekjempelse. For å legge til rette for effektiv anvendelse av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom fastsatt i denne forordningen, bør det være særlige identifikasjons- og registreringskrav for de ulike artene av holdte landdyr og avlsmateriale. I tillegg er det viktig å gjøre det mulig å innføre et system for identifikasjon og registrering av arter som i dag ikke omfattes av en slik ordning, eller når endrede omstendigheter og risikoer tilsier det.
- 108) For enkelte dyrearter der det er viktig å kunne spore enkelte dyr eller grupper, bør det kreves et fysisk identifikasjonsmerke. Dette innebærer at det aktuelle dyret fysisk merkes, utstyres med et merke eller en mikrobrikke eller på annen måte identifiseres ved hjelp av et merke som kan ses eller spores på eller i dyrets kropp, og som ikke lett kan fjernes.
- 109) For å sikre et velfungerende system for identifikasjon og registrering og for å sikre sporbarhet bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder forpliktelser for databaser, detaljerte identifikasjons- og registreringskrav for ulike dyrearter, herunder unntak og vilkår for slike unntak, samt dokumenter.
- 110) Det bør sikres at administrative byrder og kostnader begrenses, og at systemet er smidig i situasjoner der sporbarhetskravene kan oppfylles på andre måter enn det som er angitt i denne forordningen. Kommisjonen bør derfor gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 når det gjelder unntak fra identifikasjons- og registreringskravene.
- 111) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av identifikasjons- og registreringssystemet og sporbarhet bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette regler for tekniske spesifikasjoner for databaser, identifikasjonsmerker, dokumenter, formater og frister.
- 112) Et viktig verktøy for å hindre at en smittsom dyresykdom innføres og spres, er restriksjoner på forflytninger av dyr og produkter som kan overføre sykdommen. Restriksjoner på forflytninger av dyr og produkter kan imidlertid få alvorlige økonomiske konsekvenser og gripe forstyrrende inn i det indre markedes virkemåte. Slike restriksjoner bør derfor benyttes bare når det er nødvendig og står i rimelig forhold til tilknyttede risikoer. Denne tilnærmingen er i tråd med prinsippene i SPS-avtalen og OIEs internasjonale standarder.
- 113) De generelle kravene i denne forordningen bør gjelde for alle forflytninger av dyr, for eksempel forbudet mot forflytning av dyr fra et anlegg med unormal dødelighet eller andre sykdomssymptomer av ubestemt årsak, eller krav til sykdomsforebygging under transport.
- 114) Den nåværende rettslige rammen fastsatt i Unionens dyrehelseregelverk om forflytning av landdyr og produkter, fastsetter harmoniserte regler primært for slike forflytninger mellom medlemsstater, mens det overlates til medlemsstatene å fastsette de nødvendige kravene til forflytninger på deres territorium. Den konsekvensanalysen som ble gjennomført i forbindelse med at denne forordningen skulle vedtas, omfattet en utførlig sammenligning mellom dagens situasjon og en modell der reglene for forflytning innenfor den enkelte medlemsstaten også ville bli harmonisert på

unionsplan. Det er konkludert med at den nåværende tilnærmingen bør beholdes, ettersom fullstendig harmonisering av alle forflytninger vil bli svært komplisert og fordelene i form av enklere forflytninger mellom medlemsstatene ikke oppveier de negative konsekvensene som dette kan ha på muligheten for å bekjempe sykdommer.

- 115) Dyr som flyttes mellom medlemsstater, bør omfattes av en rekke grunnleggende krav til dyrehelse. Først og fremst bør dyr ikke flyttes fra anlegg med unormal dødelighet eller tegn på sykdom av ukjent årsak. Dødelighet, også unormal dødelighet, i forbindelse med vitenskapelige forsøk som er godkjent i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/63/EU⁽¹⁾, og som ikke har en infeksjons opprinnelse knyttet til listeførte sykdommer, bør likevel ikke være en grunn til å hindre forflytning av dyr for vitenskapelige formål.
- 116) Denne forordningen bør imidlertid være fleksibel nok til å tillate forflytning av arter og kategorier av landdyr som utgjør en lav risiko når det gjelder å spre listeførte sykdommer mellom medlemsstatene. Dessuten bør det være fastsatt ytterligere muligheter for unntak i tilfeller der medlemsstater eller driftsansvarlige har innført effektive alternative risikoreducerende tiltak, for eksempel et høyt biosikkerhetsnivå og effektive overvåkingssystemer.
- 117) Hov- og klovdyr og fjørfe er grupper av dyrearter av stor økonomisk betydning og omfattes av særlige krav til forflytning i samsvar med unionsregelverk vedtatt før denne forordningen, nemlig rådsdirektiv 64/432/EØF⁽²⁾, 91/68/EØF⁽³⁾, 2009/156/EF⁽⁴⁾, 2009/158/EF⁽⁵⁾ og delvis direktiv 92/65/EØF. De viktigste bestemmelsene om forflytning av disse dyreartene bør fastsettes i denne forordningen. De detaljerte kravene, som i stor grad avhenger av de sykdommene som kan overføres av de ulike artene eller kategoriene av dyr, bør fastsettes i senere kommisjonsrettsakter på grunnlag av særtrekkene ved de aktuelle sykdommene, artene og kategoriene av dyr.
- 118) Ettersom oppsamling av hov- og klovdyr og fjørfe er forbundet med særlig høy sykdomsrisiko, bør det antallet dyr som kan oppsamles i én enkelt forflytning mellom medlemsstater, begrenses, og det bør fastsettes særlige regler i denne forordningen for å verne de berørte dyrenes helse og hindre spredning av smittsomme dyresykdommer. Oppsamling finner som regel sted i et anlegg som er godkjent for formålet, eller dersom det er tillatt i opprinnelsesmedlemsstaten, med et transportmiddel som for eksempel en lastebil, som samler opp dyr fra forskjellige steder i nevnte medlemsstat.
- 119) Avhengig av hvilke listeførte sykdommer og listeførte arter det gjelder, bør det fastsettes særlige krav til dyrehelse for visse andre dyrearter enn holdte hov- og klovdyr og fjørfe. Det var også fastsatt regler for disse artene i den rettslige rammen som gjaldt før denne forordningen, særlig i direktiv 92/65/EØF. Nevnte direktiv fastsetter særlige regler for forflytning av dyrearter, herunder bier, humler, aper, hunder og katter, og denne forordningen bør derfor inneholde et rettslig grunnlag for vedtakelse av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som fastsetter særlige regler for forflytning for disse dyreartene.
- 120) Avgrensede anlegg, som vanligvis benyttes til hold av laboratoriedyr eller dyr i zoologiske hager, kjennetegnes normalt av et høyt biosikkerhetsnivå og en god og velkontrollert helsestatus samt færre forflytninger eller forflytninger utelukkende innenfor kretsen av slike anlegg. Status som avgrensede anlegg, som driftsansvarlige kan søke om på frivillig grunnlag, ble først innført ved direktiv 92/65/EØF, som fastsetter regler og krav om godkjenning og krav med hensyn til forflytninger for godkjente organer, institutter og stasjoner. Gjennom det systemet som derved ble opprettet, kan disse anleggene utveksle dyr seg imellom med færre krav med hensyn til forflytninger, samtidig som det gis helsegarantier innenfor kretsen av avgrensede anlegg. Systemet har derfor fått bred tilslutning fra de driftsansvarlige og benyttes som et frivillig alternativ. Begrepet avgrensede anlegg bør derfor beholdes i denne forordningen, som også bør fastsette regler for forflytning mellom slike anlegg.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/63/EU av 22. september 2010 om vern av dyr som brukes til vitenskapelige formål (EUT L 276 av 20.10.2010, s. 33).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet (EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64).

⁽³⁾ Rådsdirektiv 91/68/EØF av 28. januar 1991 om krav til dyrehelse ved handel med sau og geit innenfor Fellesskapet (EFT L 46 av 19.2.1991, s. 19).

⁽⁴⁾ Rådsdirektiv 2009/156/EF av 30. november 2009 om krav til dyrehelse ved forflytning av dyr av hestefamilien og import av slike dyr fra tredjestater (EUT L 192 av 23.7.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 2009/158/EF av 30. november 2009 om krav til dyrehelse for handel innenfor Fellesskapet med og import fra tredjestater av fjørfe og rugeegg (EUT L 343 av 22.12.2009, s. 74).

- 121) For vitenskapelige formål, for eksempel forskning eller diagnostikk, og særlig for godkjente formål i henhold til direktiv 2010/63/EU, kan det være nødvendig å flytte dyr som ikke oppfyller de alminnelige kravene til dyrehelse i denne forordningen, og som utgjør en høyere dyrehelserisiko. Slike forflytninger bør ikke forbys eller utilbørlig begrenses ved denne forordningen, ettersom dette kan være til hinder for ellers tillatte forskningsaktiviteter og forsinke den vitenskapelige utviklingen. Ikke desto mindre er det av avgjørende betydning at det i denne forordningen fastsettes regler for å sikre at forflytning av slike dyr foregår på en sikker måte.
- 122) Forflytningsmønstrene for sirkusdyr, dyr som holdes i zoologiske hager, dyr som skal på utstillinger og visse andre dyr, avviker ofte fra forflytningsmønstrene for andre holdte arter. Ved tilpasning av unionsreglene om forflytning av dyr bør det tas særlig hensyn til slike dyr, og særlig spesifikke risikoer og alternative risikoreduserende tiltak.
- 123) For å sikre at målene i betraktning 112–122 nås, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder sykdomsforebyggende tiltak ved transport, særlige regler for forflytning av visse dyrearter og særlige omstendigheter som oppsamling eller avviste forsendelser, samt særlige krav eller unntak for andre typer forflytninger, som forflytning for vitenskapelige formål.
- 124) For å sikre muligheten til å anvende særlige regler for forflytninger når de alminnelige reglene for forflytning ikke er tilstrekkelige eller egnet til å begrense spredningen av en bestemt sykdom, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette særlige regler for forflytning for et begrenset tidsrom.
- 125) Forflytninger mellom medlemsstater av holdte landdyr bør oppfylle de kravene som gjelder for slike forflytninger. Der forflytningen gjelder dyrearter som utgjør en helserisiko eller er av større økonomisk betydning, bør den ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet.
- 126) I den grad det er teknisk, praktisk og økonomisk gjennomførbart, bør den teknologiske utviklingen utnyttes for å redusere de administrative byrdene for driftsansvarlige og vedkommende myndigheter i forbindelse med sertifisering og melding, ved at informasjonsteknologi benyttes til erstatning for papirdokumentasjonen, og for å forenkle framgangsmåtene for melding og så vidt mulig benytte slik teknologi til flere ulike formål.
- 127) I tilfeller der det ikke er krav om utstedelse av et helsesertifikat fra en vedkommende myndighet, bør en driftsansvarlig som flytter dyr til en annen medlemsstat, utstede et egenerklæringsdokument som bekrefter at dyrene oppfyller kravene til forflytning fastsatt i denne forordningen.
- 128) For å sikre at målene i betraktning 125, 126 og 127 i denne forordningen nås, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder reglene for helsesertifikatets innhold, opplysningsplikt, unntak fra kravene til helsesertifisering, særlige sertifiseringsregler og offentlige veterinærers plikt til å utføre hensiktsmessige kontroller før de undertegner et helsesertifikat.
- 129) Melding om forflytning av dyr og avlsmateriale mellom medlemsstater og i enkelte tilfeller innenfor en medlemsstats nasjonale territorium er av avgjørende betydning for å sikre at de berørte dyrene og avlsmaterialet kan spores, i tilfeller der forflytningene kan knyttes til en risiko for spredning av smittsomme dyresykdommer. Slike forflytninger bør derfor meldes og registreres gjennom et integrert veterinærdatasystem («TRACES»). TRACES integrerer datasystemene nevnt i henholdsvis artikkel 20 i direktiv 90/425/EØF og i rådsvedtak 92/438/EØF⁽¹⁾ i en felles arkitektur på grunnlag av kommisjonsvedtak 2003/24/EF⁽²⁾ og 2004/292/EF⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådsvedtak 92/438/EØF av 13. juli 1992 om omlegging til edb-baserte veterinærrutiner ved import (SHIFT-prosjektet), om endring av direktiv 90/675/EØF, 91/496/EØF, 91/628/EØF og vedtak 90/424/EØF og om oppheving av vedtak 88/192/EØF (EFT L 243 av 25.8.1992, s. 27).

⁽²⁾ Kommisjonsvedtak 2003/24/EF av 30. desember 2002 om utvikling av et integrert datasystem for veterinærmyndighetene (EFT L 8 av 14.1.2003, s. 44).

⁽³⁾ Kommisjonsvedtak 2004/292/EF av 30. mars 2004 om innføring av TRACES-systemet og om endring av vedtak 92/486/EØF (EUT L 94 av 31.3.2004, s. 63).

- 130) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av reglene fastsatt i denne forordningen når det gjelder utstedelse av helsesertifikater og melding om forflytning, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette regler for standardskjemaene for helsesertifikater, egenerklæringsdokumenter, formater og frister for melding om forflytning for både landdyr og akvatiske dyr, avlsmateriale og dersom det også er relevant, produkter av animalsk opprinnelse.
- 131) Forflytninger av kjæledyr er av en slik art at de utgjør en dyrehelserisiko som skiller seg betraktelig fra risikoen ved andre holdte dyr. Det bør i denne forordningen derfor fastsettes særlige, mindre strenge regler for slike forflytninger. Slike mindre strenge regler er likevel bare berettiget dersom kjæledyret faktisk ledsager sin eier under eierens forflytning eller i løpet av en begrenset periode deretter, og dersom høyst fem kjæledyr som nevnt i del A i vedlegg I, flyttes samtidig med sin eier på én gang. For å sikre at kjæledyr ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av smittsomme dyresykdommer og for å klargjøre i hvilke unntakstilfeller flere enn fem kjæledyr kan ledsage eieren, eller når kjæledyret skal flyttes lenge før eller etter eieren, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder nærmere regler for forflytning av slike dyr. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av kravene til dyrehelse fastsatt i denne forordningen når det gjelder forflytninger av kjæledyr, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette regler for tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom som skal treffes for slike forflytninger.
- 132) Viltlevende dyr kan av ulike årsaker utgjøre en risiko for dyrehelsen og folkehelsen, for eksempel dersom de flyttes til et anlegg eller fra ett miljø til et annet. Det kan være nødvendig å treffe passende forebyggende tiltak for forflytning av slike dyr for å unngå å spre smittsomme dyresykdommer. For å sikre at viltlevende dyr ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av smittsomme dyresykdommer, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder ytterligere krav til forflytning av viltlevende landdyr.
- 133) Avlsmateriale kan utgjøre en tilsvarende risiko for spredning av smittsomme dyresykdommer til levende dyr. Dessuten har produksjon av avlsmateriale særtrekk som er forbundet med de høye helsekravene til avlsdyr, og som fordrer strengere eller særlige krav til dyrehelse for donordyr. For å sikre trygge forflytninger av avlsmateriale for å opprettholde den forventede høye helsestandarden og for å ta hensyn til visse særlige bruksområder for slikt materiale bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder de detaljerte kravene til forflytning av avlsmateriale fra visse dyrearter, særlige krav som for eksempel gjelder forflytning for vitenskapelige formål, og unntak fra kravet om utstedelse av helsesertifikater.
- 134) Produkter av animalsk opprinnelse kan utgjøre en risiko for spredning av smittsomme dyresykdommer. Kravene i unionsregelverket til næringsmiddeltrygghet for produkter av animalsk opprinnelse sikrer god hygienepraksis og reduserer dyrehelserisikoene ved slike produkter. For visse typer produkter bør likevel særlige dyrehesetiltak, for eksempel tiltak for sykdomsbekjempelse og nødtiltak, fastsettes i denne forordningen for å sikre at produkter av animalsk opprinnelse ikke sprer dyresykdommer. For å sikre trygge forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse i slike særlige tilfeller bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder fastsettelse av nærmere regler for forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse med hensyn til tiltak for sykdomsbekjempelse som er truffet, forpliktelsene med hensyn til utstedelse av helsesertifikater og unntak fra disse reglene når risikoen i forbindelse med slike forflytninger og innførte risikoreduserende tiltak tillater det.
- 135) Når medlemsstatene treffer nasjonale tiltak for forflytning av dyr og avlsmateriale, eller beslutter å treffe nasjonale tiltak for å begrense virkningen av andre smittsomme dyresykdommer enn listeførte sykdommer på sitt territorium, bør de nasjonale tiltakene ikke være i strid med reglene for det indre marked fastsatt i unionsregelverket. Det bør derfor fastsettes en ramme for slike nasjonale tiltak og sikres at tiltakene ligger innenfor tillatte grenser i henhold til unionsretten.
- 136) Det er nødvendig å registrere og godkjenne akvakulturanlegg for at vedkommende myndighet skal kunne utføre hensiktsmessig overvåking og for å forebygge, bekjempe og utrydde smittsomme dyresykdommer. I henhold til direktiv 2006/88/EF skal alle virksomheter som flytter akvatiske dyr, godkjennes. Denne godkjenningsordningen bør

oppretholdes i denne forordningen selv om noen av Unionens offisielle språk bruker andre uttrykk for ordningen i denne forordningen, enn de uttrykkene som brukes i direktiv 2006/88/EF.

- 137) Når akvakulturdyr som er gjenstand for sykdomsbekjempelsestiltak, slaktes og bearbeides, kan smittsomme dyresykdommer spres, for eksempel ved at avløpsvann som inneholder patogener, slippes ut fra bearbeidingsanlegg. Det er derfor nødvendig å godkjenne bearbeidingsanlegg som overholder de risikoreducerende tiltakene for slakting og bearbeiding. Denne forordningen bør derfor inneholde regler for godkjenning av næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr.
- 138) For å sikre offentligheten tilgang til ajourførte opplysninger om registrerte og godkjente anlegg bør vedkommende myndighet opprette og føre et register over slike anlegg. Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 bør delegeres til Kommisjonen når det gjelder opplysninger som skal inngå i registre over akvakulturanlegg og kravene til akvakulturanlegg og transportører om journalføring.
- 139) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av reglene fastsatt i denne forordningen når det gjelder registrering og godkjenning av akvakulturanlegg og næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, journalføring og registre over anlegg, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet når det gjelder regler for opplysningsplikt, unntak og andre gjennomføringsregler i denne sammenhengen.
- 140) Ettersom det i de fleste tilfeller ikke er mulig å identifisere hvert enkelt akvatisk dyr, er det av vesentlig betydning at akvakulturanlegg og næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, og transportører fører registre for å sikre at akvatiske dyr kan spores. Registerne er også et verdifullt verktøy ved overvåking av helsetilstanden ved anleggene.
- 141) Som for landdyr er det nødvendig å fastsette harmoniserte regler for forflytning av akvatiske dyr, herunder regler for utstedelse av helsesertifikater og melding om forflytning.
- 142) Direktiv 2006/88/EF fastsetter regler for forflytning av akvatiske dyr, som gjelder forflytninger både innenfor og mellom medlemsstater. Den avgjørende faktoren når det gjelder regler for forflytning av akvatiske dyr, er helsestatus med hensyn til listeførte sykdommer i bestemmelsesmedlemsstaten, -sonen eller -segmentet.
- 143) I henhold til direktiv 2006/88/EF er imidlertid viltlevende akvatiske dyr som fanges eller høstes for å inngå direkte i næringskjeden, utelatt fra dets virkeområde. De omfattes derimot av denne forordningens virkeområde, selv om de ikke omfattes av definisjonen av akvakulturdyr. Det bør i denne forordningen derfor fastsettes mulige tiltak for slike akvatiske dyr når tiltaket er forholdsmessig og begrunnet i tilknyttede risikoer.
- 144) Derfor bør det prinsippet som det redegjøres for i betraktning 142, også gjelde for forflytninger av akvatiske dyr som ikke defineres som akvakulturdyr, men som omfattes av denne forordningens virkeområde. Dette gjelder særlig akvatiske dyr med ukjent helsestatus eller bekreftet sykdomsstatus, uten hensyn til deres sluttbruk. Ettersom forflytninger av levende viltlevende akvatiske dyr som har en ukjent helsestatus eller bekreftet sykdomsstatus og er beregnet på konsum, også kan utgjøre en risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer, bør de samme reglene også gjelde for dem. Dette omfatter viltlevende akvatiske dyr som høstes eller fanges for konsum, og som flyttes og midlertidig holdes i påvente av slakting.
- 145) Uforholdsmessige forflytningsrestriksjoner og unødvendige administrative byrder for anlegg og driftsansvarlige i den kommersielle fiskerisektoren bør imidlertid unngås. I tilfeller der slike levende viltlevende akvatiske dyr er beregnet på konsum, bør de aktuelle reglene i prinsippet bare gjelde for forflytninger av levende viltlevende akvatiske dyr som

utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer til medlemsstater, soner eller segmenter som er erklært fri for visse listeførte sykdommer, eller som er gjenstand for utryddelsesprogrammer for disse sykdommene.

- 146) For å oppfordre medlemsstatene til å forbedre helsestatusen hos sine populasjoner av akvatiske dyr bør det innføres visse tilpasninger og økt fleksibilitet i denne forordningen.
- 147) For å sikre kontroll med forflytningen av akvatiske dyr bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder sykdomsforebyggende tiltak i forbindelse med transport, særlige regler for forflytning av visse kategorier akvatiske dyr til ulike formål, særlige krav til eller unntak for visse typer forflytninger, for eksempel forflytning for vitenskapelige formål, og ytterligere krav til forflytning av viltlevende akvatiske dyr.
- 148) For å sikre muligheten for midlertidige unntak og særlige krav til forflytning av akvatiske dyr når denne forordningens alminnelige regler for forflytning ikke er tilstrekkelige eller egnet til å begrense spredningen av en bestemt listeført sykdom, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette særlige regler for forflytning eller unntak for et begrenset tidsrom.
- 149) Unionens akvakulturproduksjon er svært mangfoldig med hensyn til arter og produksjonssystemer, og dette mangfoldet øker raskt. Dette kan kreve at den enkelte medlemsstaten treffer nasjonale tiltak for andre sykdommer enn dem som betraktes som listeførte sykdommer i henhold til denne forordningen. Slike nasjonale tiltak bør imidlertid være begrunnet, nødvendige og stå i forhold til de målene som skal nås. Videre bør de ikke påvirke forflytninger mellom medlemsstater med mindre de er nødvendige for å forhindre innføring eller bekjempe spredning av sykdom. Nasjonale tiltak som påvirker handelen mellom medlemsstatene, bør godkjennes og gjennomgås med jevne mellomrom på unionsplan.
- 150) I dag berører listeførte sykdommer bare i svært begrenset omfang andre dyrearter enn dem som er definert som landdyr eller akvatiske dyr i denne forordningen, for eksempel krypdyr, amfibier og insekter. Det bør derfor ikke kreves at alle bestemmelser i denne forordningen skal gjelde for disse dyreartene. Men dersom en sykdom som berører andre arter enn landdyr og akvatiske dyr blir listeført, bør de relevante kravene til dyrehelse i denne forordningen gjelde for nevnte arter slik at det sikres at det kan treffes hensiktsmessige og forholdsmessige tiltak for å forebygge og bekjempe sykdom.
- 151) For å sikre at det når en risiko tilsier det, skal være mulig å fastsette regler for forflytning av dyr som ikke faller inn under denne forordningens definisjoner av landdyr eller akvatiske dyr, samt avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse som er framstilt av slike dyr, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder registrering og godkjenning av anlegg, journalføring og registre, identifikasjon og registrering, krav til forflytninger med hensyn til sporbarhet, utstedelse av helsesertifikater, egenerklæringer og meldingsplikt i forbindelse med forflytning av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse som er framstilt av nevnte arter.
- 152) Når det er nødvendig for å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av krav til dyrehelse for slike andre dyrearter samt avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse framstilt av slike arter, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette nærmere regler for disse kravene.
- 153) For å forhindre at listeførte sykdommer og nye sykdommer innføres til Unionen, er det nødvendig å ha effektive regler for innførsel til Unionen av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse som kan overføre slike sykdommer.
- 154) For å garantere helsestatusen i Unionen fastsetter denne forordningen bestemmelser om forflytninger av dyr og produkter innenfor Unionen. For ikke å sette denne statusen i fare er det derfor hensiktsmessig å pålegge vilkår for innførsel av dyr og produkter til Unionen som ikke er mindre strenge enn dem som gjelder for forflytninger innenfor Unionen.

- 155) For å sikre at dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjeland eller territorier oppfyller krav til dyrehelse som gir garantier som er likeverdige med dem som er fastsatt i unionsregelverket, er det nødvendig at vedkommende myndighet i det tredjelandet eller det territoriet de eksporteres til Unionen fra, kontrollerer dem på en hensiktsmessig måte. Om det er relevant, bør helsestatusen i opprinnelsestredjelandet eller -territoriet kontrolleres før det gis tillatelse til innførsel til Unionen av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse. Følgelig bør bare tredjeland og territorier som kan godtgjøre at de oppfyller dyrehelsestandardene for innførsel av dyr og produkter til Unionen, være berettiget til å eksportere dem til Unionen og listeføres for dette formålet.
- 156) For visse arter og kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse er det i unionsrettsakter vedtatt før denne forordningen, ikke satt opp noen EU-liste over tredjeland og territorier som innførsel til Unionen er tillatt fra. I slike tilfeller bør medlemsstatene, før det vedtas regler i henhold til denne forordningen, kunne bestemme fra hvilke stater og territorier dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse kan innføres til deres territorium. Medlemsstatene bør i forbindelse med slike beslutninger ta hensyn til kriteriene fastsatt i denne forordningen for EU-lister over tredjeland og territorier.
- 157) For å sikre at kravene til dyrehelse i denne forordningen ved innførsel til Unionen oppfylles og er i samsvar med prinsippene i OIE-regelverket, bør alle dyr, alt avlsmateriale og alle produkter av animalsk opprinnelse som innføres til Unionen, være ledsaget av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsestredjelandet eller -territoriet som bekrefter at alle kravene til dyrehelse ved innførsel til Unionen er oppfylt. Unntak fra denne regelen bør imidlertid tillates for varer som utgjør en lav dyreheliserisiko.
- 158) Helsesertifikater kan være tilstrekkelige i seg selv, men unionsregelverket krever ofte sertifisering for andre formål, for eksempel for å bekrefte at dyr eller produkter oppfyller krav til folkehelsen eller dyrevelferd. Det er nødvendig å ta hensyn til dette. For å redusere den administrative og økonomiske byrden bør disse helsesertifikatene også inneholde opplysninger som kreves i samsvar med annet unionsregelverk om næringsmiddel- og fôrtrygghet samt dyrevelferd.
- 159) Sykdommer kan spres på andre måter enn med dyr, avlsmateriale, produkter av animalsk opprinnelse, animalske biprodukter og avledede produkter. For eksempel kan kjøretøyer, transportbeholdere, høy, halm, planteprodukter, materialer som kan ha vært i kontakt med smittede dyr og infisert utstyr, også spre sykdom. Ved behov bør tiltak treffes for å forhindre at sykdommer spres på denne måten.
- 160) For å sikre et forsvarlig detaljnivå i kravene ved innførsel til Unionen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder vedtakelse av tilleggsregler for godkjenning av anlegg i tredjeland og territorier samt unntak, krav til dyrehelse ved innførsel til Unionen av forsendelser fra tredjeland og territorier samt krav til dyrehelse for sykdomsagenser, andre materialer, transportmidler og utstyr som kan overføre dyresykdommer.
- 161) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av kravene til dyrehelse ved innførsel til Unionen av forsendelser av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette regler for blant annet listen over tredjeland og territorier som det er tillatt å innføre dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse til Unionen fra, og om innholdet i og utformingen av standard skjemaet for helsesertifikater.
- 162) Erfaringer har vist at det ved utbrudd av en alvorlig sykdom i medlemsstater eller i tredjeland eller territorier som dyr eller produkter innføres til Unionen fra, umiddelbart må treffes tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom for å forhindre innføring og begrense spredning av sykdommen. En slik nødssituasjon kan omfatte listeførte sykdommer, nye

sykdommer eller andre dyrehelsefarer. Det bør i denne forbindelse presiseres hvilke av denne forordningens tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom som kan benyttes ved forekomst av en listeført eller ny sykdom eller fare. I alle slike tilfeller er det av avgjørende betydning at tiltak kan treffes på meget kort varsel og uten forsinkelser. Ettersom slike tiltak vil begrense forflytninger innenfor eller til Unionen, bør de om mulig gjennomføres på unionsplan.

- 163) For å sikre en effektiv og rask reaksjon på nye risikoer bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette nødtiltak.
- 164) Kommisjonen bør i behørig begrunnede tilfeller vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning med hensyn til blant annet tiltak for nye sykdommer, lageroppbygging, forsyning, oppbevaring, utlevering og andre framgangsmåter for Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker, fastsettelse av særlige tiltak for sykdomsbekjempelse og unntak for et begrenset tidsrom, særlige regler for forflytning av landdyr og akvatiske dyr for et begrenset tidsrom, nødtiltak samt listeføring av tredjeland og territorier med hensyn til innførsel til Unionen.
- 165) Denne forordningen fastsetter alminnelige og særlige regler for forebygging og bekjempelse av smittsomme dyresykdommer og sikrer en harmonisert tilnærming til dyrehelse i hele Unionen. På visse områder, for eksempel generelle ansvarsområder for dyrehelse, melding, overvåking, registrering og godkjenning eller sporbarhet, bør medlemsstatene ha tillatelse til eller oppfordres til å benytte ytterligere eller strengere nasjonale tiltak. Slike nasjonale tiltak bør bare tillates dersom de ikke bringer dyrehelsemålene fastsatt i denne forordningen i fare, ikke er i strid med reglene i denne forordningen, og ikke er til hinder for forflytning av dyr eller produkter mellom medlemsstatene, med mindre dette er nødvendig for å forhindre innføring av sykdommer eller bekjempe deres spredning.
- 166) De nasjonale tiltakene nevnt i betraktning 165 bør være omfattet av en forenklet framgangsmåte for melding for å redusere den administrative byrden. Erfaringen har vist at den samlede framgangsmåten for melding i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF⁽¹⁾ har vært et viktig verktøy for å styre og forbedre kvaliteten på nasjonale tekniske forskrifter – i form av økt innsyn, lesbarhet og effektivitet – på områder som ikke er eller bare delvis er harmonisert. Derfor bør denne samlede framgangsmåten for melding benyttes.
- 167) Unionens dyrehelseregler er i dag fastsatt i følgende rettsakter fra Europaparlamentet og Rådet og i senere kommisjonsrettsakter vedtatt i henhold til dem:

Direktiv 64/432/EØF, rådsdirektiv 77/391/EØF⁽²⁾, rådsdirektiv 78/52/EØF⁽³⁾, rådsdirektiv 80/1095/EØF⁽⁴⁾, rådsdirektiv 82/894/EØF⁽⁵⁾, rådsdirektiv 88/407/EØF⁽⁶⁾, rådsdirektiv 89/556/EØF⁽⁷⁾, rådsdirektiv 90/429/EØF⁽⁸⁾,

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunnstjenester (EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37).

(2) Rådsdirektiv 77/391/EØF av 17. mai 1977 om innføring av fellesskapstiltak for å utrydde brucellose, tuberkulose og leukose hos storfe (EFT L 145 av 13.6.1977, s. 44).

(3) Rådsdirektiv 78/52/EØF av 13. desember 1977 om fastsettelse av fellesskapskriterier for nasjonale planer for en framskyndet utryddelse av brucellose, tuberkulose og smittsom leukose hos storfe (EFT L 15 av 19.1.1978, s. 34).

(4) Rådsdirektiv 80/1095/EØF av 11. november 1980 om fastsettelse av vilkår for å utrydde klassisk svinepest på Fellesskapets territorium og holde det sykdomsfritt (EFT L 325 av 1.12.1980, s. 1).

(5) Rådsdirektiv 82/894/EØF av 21. desember 1982 om melding om dyresykdom i Fellesskapet (EFT L 378 av 31.12.1982, s. 58).

(6) Rådsdirektiv 88/407/EØF av 14. juni 1988 om fastsettelse av krav til dyrehelse ved handel med sæd fra storfe innenfor Fellesskapet og innførsel av slik sæd (EFT L 194 av 22.7.1988, s. 10).

(7) Rådsdirektiv 89/556/EØF av 25. september 1989 om krav til dyrehelse ved handel med embryoer fra storfe innenfor Fellesskapet og innførsel av slike embryoer fra tredjestater (EFT L 302 av 19.10.1989, s. 1).

(8) Rådsdirektiv 90/429/EØF av 26. juni 1990 om fastsettelse av krav til dyrehelse ved handel med rānesād innenfor Fellesskapet og innførsel av rānesād (EFT L 224 av 18.8.1990, s. 62).

direktiv 91/68/EØF, rådsvedtak 91/666/EØF⁽¹⁾, rådsdirektiv 92/35/EØF⁽²⁾, direktiv 92/65/EØF, rådsdirektiv 92/66/EØF⁽³⁾, rådsdirektiv 92/118/EØF⁽⁴⁾, rådsdirektiv 92/119/EØF⁽⁵⁾, rådsvedtak 95/410/EF⁽⁶⁾, rådsdirektiv 2000/75/EF⁽⁷⁾, rådsvedtak 2000/258/EF⁽⁸⁾, rådsdirektiv 2001/89/EF⁽⁹⁾,

rådsdirektiv 2002/60/EF⁽¹⁰⁾, rådsdirektiv 2002/99/EF⁽¹¹⁾, rådsdirektiv 2003/85/EF⁽¹²⁾, rådsforordning (EF) nr. 21/2004⁽¹³⁾, rådsdirektiv 2004/68/EF⁽¹⁴⁾, rådsdirektiv 2005/94/EF⁽¹⁵⁾, direktiv 2006/88/EF, rådsdirektiv 2008/71/EF⁽¹⁶⁾, direktiv 2009/156/EF, direktiv 2009/158/EF, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013⁽¹⁷⁾.

- 168) I denne forordningen fastsettes reglene for identifikasjon og registrering av storfe, mens regler for merking av storfekjøtt ligger utenfor dens virkeområde. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000⁽¹⁸⁾ fastsetter regler for identifikasjon og registrering av storfe og regler for merking av storfekjøtt. Den bør derfor endres for å oppheve bestemmelsene om identifikasjon og registrering av storfe, mens bestemmelsene om merking av storfekjøtt fortsatt bør gjelde.
- 169) For å sikre at ordningene i gjeldende forordninger om systemer for identifikasjon og registrering av storfe, sauer og geiter skal være pålitelige, krever dette regelverket at medlemsstatene gjennomfører hensiktsmessige og effektive kontrolltiltak. Slike hensiktsmessige og effektive offentlige kontrolltiltak bør også beholdes i framtiden. Som en del av forslagspakken om smartere regler for tryggere næringsmidler («Smarter rules for safer food»), fastsettes det i denne forordningen ikke bestemmelser om offentlig kontroll, ettersom slike regler bør fastsettes innenfor rammen av det foreslåtte tverrgående regelverket om offentlig kontroll. Selv om de foreslåtte nye tverrgående reglene om offentlig

- ⁽¹⁾ Rådsvedtak 91/666/EØF av 11. desember 1991 om opprettelse av fellesskapsreserver av munn- og klovsykevaksiner (EFT L 368 av 31.12.1991, s. 21).
- ⁽²⁾ Rådsdirektiv 92/35/EØF av 29. april 1992 om fastsettelse av kontrollregler og tiltak for å bekjempe afrikansk hestepest (EFT L 157 av 10.6.1992, s. 19).
- ⁽³⁾ Rådsdirektiv 92/66/EØF av 14. juli 1992 om innføring av fellesskapstiltak for å bekjempe Newcastle Disease (EFT L 260 av 5.9.1992, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rådsdirektiv 92/118/EØF av 17. desember 1992 om fastsettelse av krav til dyrehelse og folkehelse ved handel innenfor Fellesskapet med og innførsel til Fellesskapet av produkter som ikke omfattes av nevnte krav fastsatt i særlige fellesskapsregler nevnt i vedlegg A avsnitt I i direktiv 89/662/EØF og, med hensyn til sykdomsfremkallende smittestoffer, i direktiv 90/425/EØF (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49).
- ⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 92/119/EØF av 17. desember 1992 om generelle fellesskapstiltak for bekjempelse av visse dyresykdommer og særtiltak med hensyn til smittsomt blæreutslett hos gris (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 69).
- ⁽⁶⁾ Rådsvedtak 95/410/EF av 22. juni 1995 om fastsettelse av regler for mikrobiologisk undersøkelse av slaktefjorfe bestemt for Finland og Sverige ved stikkprøver i opprinnelsesvirksomheten (EFT L 243 av 11.10.1995, s. 25).
- ⁽⁷⁾ Rådsdirektiv 2000/75/EF av 20. november 2000 om fastsettelse av særlige bestemmelser om tiltak for å bekjempe og utrydde blåtung (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 74).
- ⁽⁸⁾ Rådsvedtak 2000/258/EF av 20. mars 2000 om utpeking av et særskilt institutt som skal utarbeide de kriterier som er nødvendige for å standardisere serologiske prøver for kontroll av rabiesvaksiners virkning (EFT L 79 av 30.3.2000, s. 40).
- ⁽⁹⁾ Rådsdirektiv 2001/89/EF av 23. oktober 2001 om fellesskapstiltak for bekjempelse av klassisk svinepest (EFT L 316 av 1.12.2001, s. 5).
- ⁽¹⁰⁾ Rådsdirektiv 2002/60/EF av 27. juni 2002 om særlige bestemmelser om bekjempelse av afrikansk svinepest og om endring av direktiv 92/119/EØF med hensyn til ondartet smittsom griselammelse og afrikansk svinepest (EFT L 192 av 20.7.2002, s. 27).
- ⁽¹¹⁾ Rådsdirektiv 2002/99/EF av 16. desember 2002 om fastsettelse av dyrehelseregler for produksjon, bearbeiding, distribusjon og innførsel av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (EFT L 18 av 23.1.2003, s. 11).
- ⁽¹²⁾ Rådsdirektiv 2003/85/EF av 29. september 2003 om fellesskapstiltak for å bekjempe munn- og klovsyke, om oppheving av direktiv 85/511/EØF og vedtak 89/531/EØF og 91/665/EØF, og om endring av direktiv 92/46/EØF (EUT L 306 av 22.11.2003, s. 1).
- ⁽¹³⁾ Rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8).
- ⁽¹⁴⁾ Rådsdirektiv 2004/68/EF av 26. april 2004 om fastsettelse av dyrehelseregler for import til og transitt gjennom Fellesskapet av visse arter levende hovdyr, om endring av direktiv 90/426/EØF og 92/65/EØF, og om oppheving av direktiv 72/462/EØF (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 321).
- ⁽¹⁵⁾ Rådsdirektiv 2005/94/EF av 20. desember 2005 om fellesskapstiltak for bekjempelse av aviær influensa, og om oppheving av direktiv 92/40/EØF (EFT L 10 av 14.1.2006, s. 16).
- ⁽¹⁶⁾ Rådsdirektiv 2008/71/EF av 15. juli 2008 om identifikasjon og registrering av svin (EUT L 213 av 8.8.2008, s. 31).
- ⁽¹⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013 av 12. juni 2013 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og om oppheving av forordning (EF) nr. 998/2003 (EUT L 178 av 28.6.2013, s. 1).
- ⁽¹⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1).

kontroll ikke skulle tre i kraft samtidig som denne forordningen, vil Kommisjonen ved hjelp av gjeldende tverrgående regler for offentlig kontroll likevel kunne sikre et likeverdig kontrollnivå.

- 170) Reglene i regelverksaktene nevnt i betraktning 167 skal erstattes med denne forordningen og med senere kommisjonsrettsakter som skal vedtas i henhold til denne forordningen. Følgelig bør nevnte regelverksakter oppheves. For å sikre juridisk klarhet og unngå juridisk tomrom bør opphevingen likevel først få virkning når de relevante delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene er vedtatt i henhold til denne forordningen. Det er derfor nødvendig å gi Kommisjonen myndighet til å bestemme datoene for når opphevingen av de aktuelle regelverksaktene skal få virkning, mens lovgiver bør fastsette en frist.
- 171) Følgende rådsrettsakter på dyrehelseområdet er foreldet og bør uttrykkelig oppheves av hensyn til klarheten i unionsregelverket: Rådsvedtak 78/642/EØF⁽¹⁾, rådsdirektiv 79/110/EØF⁽²⁾, rådsdirektiv 81/6/EØF⁽³⁾, rådsvedtak 89/455/EØF⁽⁴⁾, rådsdirektiv 90/423/EØF⁽⁵⁾, rådsvedtak 90/678/EØF⁽⁶⁾, rådsdirektiv 92/36/EØF⁽⁷⁾, rådsdirektiv 98/99/EF⁽⁸⁾.
- 172) Kravene angitt i denne forordningen bør ikke gjelde før de viktigste delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene er vedtatt av Kommisjonen i henhold til denne forordningen, noe som vil gi en frist på 24 måneder fra de viktigste rettsaktene vedtas, og fram til den datoen de begynner å gjelde, slik at medlemsstatene og driftsansvarlige får mulighet til å tilpasse seg de nye reglene slik de skal. I tillegg bør Kommisjonen gis minst 36 måneder til å utarbeide disse nye reglene.
- 173) Av hensyn til rettssikkerheten når det gjelder bruken av reglene for identifikasjon og registrering av dyr og tiltak for å bekjempe visse dyresykdommer og zoonoser, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 delegeres til Kommisjonen når det gjelder datoene for når forordning (EF) nr. 21/2004 og direktiv 92/66/EØF, 2000/75/EF, 2001/89/EF, 2002/60/EF, 2003/85/EF, 2005/94/EF og 2008/71/EF skal opphøre å gjelde, samtidig som en frist for dette bør fastsettes i denne forordningen.
- 174) I tråd med den forebyggende tilnærmingen til dyrehelse som denne forordningen legger opp til, bør de særlige tiltakene med hensyn til salmonella som gjaldt levende dyr sendt til Finland og Sverige før 20. april 2016, fortsatt gjelde, og forordning (EF) nr. 2160/2003 bør endres i samsvar med dette.
- 175) Ettersom forordning (EU) nr. 576/2013 nylig er vedtatt, er det ønskelig å sette en lang overgangsperiode før de tilsvarende reglene angitt i denne forordningen begynner å gjelde.
- 176) Gjennomføringsmyndigheten fastsatt i denne forordningen bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Rådsvedtak 78/642/EØF av 25. juli 1978 om helseverntiltak overfor republikken Botswana (EFT L 213 av 3.8.1978, s. 15).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 79/110/EØF av 24. januar 1979 om tillatelse til Den italienske republikk til å utsette oversendelsen av sine nasjonale planer for en framskyndet utryddelse av brucellose og tuberkulose hos storfe (EFT L 29 av 3.2.1979, s. 24).

⁽³⁾ Rådsdirektiv 81/6/EØF av 1. januar 1981 om tillatelse til Republikken Hellas til å oversende og iverksette sine nasjonale planer for en framskyndet utryddelse av brucellose og tuberkulose hos storfe (EFT L 14 av 16.1.1981, s. 22).

⁽⁴⁾ Rådsvedtak 89/455/EØF av 24. juli 1989 om innføring av et fellesskapstiltak for å opprette pilotprosjekter til bekjempelse av rabies med sikte på å utrydde eller forebygge sykdommen (EFT L 223 av 2.8.1989, s. 19).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 90/423/EØF av 26. juni 1990 om endring av direktiv 85/511/EØF om innføring av fellesskapstiltak for å bekjempe munn- og klovsyke, direktiv 64/432/EØF om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet og direktiv 72/462/EØF om helseproblemer og dyrehelseproblemer ved innførsel av storfe og svin samt ferskt kjøtt eller kjøttprodukter fra tredjestater (EFT L 224 av 18.8.1990, s. 13).

⁽⁶⁾ Rådsvedtak 90/678/EØF av 13. desember 1990 om godkjenning av visse deler av Fellesskapets territorium som offisielt fritt for svinepest eller fritt for svinepest (EFT L 373 av 31.12.1990, s. 29).

⁽⁷⁾ Rådsdirektiv 92/36/EØF av 29. april 1992 om endring, med hensyn til afrikansk hestepest, av direktiv 90/426/EØF om krav til dyrehelse ved forflytning av dyr av hestefamilien og innførsel av slike dyr fra tredjestater (EFT L 157 av 10.6.1992, s. 28).

⁽⁸⁾ Rådsdirektiv 98/99/EF av 14. desember 1998 om endring av direktiv 97/12/EF om endring og ajourføring av direktiv 64/432/EØF om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet (EFT L 358 av 31.12.1998, s. 107).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 177) Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 178) Denne forordningen bør ikke medføre uforholdsmessig store administrative byrder eller økonomiske konsekvenser for små og mellomstore bedrifter. Etter samråd med berørte parter er det i denne forordningen tatt hensyn til den særlige situasjonen for små og mellomstore bedrifter. I betraktning av de samfunnsmessige målene om å verne dyrehelsen og folkehelsen er det ikke tatt stilling til et eventuelt generelt unntak fra kravene i denne forordningen for slike bedrifter. Det bør imidlertid fastsettes en del unntak for slike bedrifter i forbindelse med de ulike kravene i denne forordningen, på grunnlag av tilknyttede risikoer.
- 179) Ettersom målene med denne forordningen, som er å fastsette helseregler for dyr og hygieneregler for avlsmateriale, produkter av animalsk opprinnelse, animalske biprodukter og avledede produkter i den utstrekning de ikke omfattes av særlige regler i annet unionsregelverk, og for andre materialer som kan bidra til å spre smittsomme dyresykdommer, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og bedre kan nås på unionsplan gjennom en felles, samordnet rettslig ramme for dyrehelsen, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

DEL I

ALMINNELIGE REGLER

KAPITTEL 1

Formål, mål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Formål og mål

1. Denne forordningen fastsetter regler for forebygging og bekjempelse av dyresykdommer som kan overføres til dyr eller mennesker.

Reglene gjelder

- a) prioritering og kategorisering av sykdommer av betydning i Unionen og fastsettelse av ansvarsområder for dyrehelse (del I: artikkel 1–17),
- b) tidlig påvisning, melding og rapportering av sykdommer, overvåking, utryddelsesprogrammer og sykdomsfri status (del II: artikkel 18–42),
- c) bevissthet om, beredskap mot og bekjempelse av sykdom (del III: artikkel 43–83),
- d) registrering og godkjenning av anlegg og transportører, forflytning av og sporbarhet for dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse i Unionen (del IV: artikkel 84–228, og del VI: artikkel 244–248 og 252–256),
- e) innførsel av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse til Unionen og eksport av slike forsendelser fra Unionen (del V: artikkel 229–243, og del VI: artikkel 244–246 og 252–256),
- f) ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat eller et tredjeland eller et territorium (del VI: artikkel 244–256),
- g) nødtiltak som skal treffes ved en nødssituasjon som skyldes sykdom (del VII: artikkel 257–262).

2. Reglene nevnt i nr. 1

a) har som mål å sikre

- i) bedre dyrehelse for å bidra til en bærekraftig landbruks- og akvakulturproduksjon i Unionen,
- ii) at det indre marked fungerer på en tilfredsstillende måte,
- iii) en reduksjon av skadevirkningene på dyrehelsen, folkehelsen og miljøet av
 - visse sykdommer,
 - tiltakene som treffes for å forebygge og bekjempe sykdommer,

b) tar hensyn til

- i) forholdet mellom dyrehelsen og
 - folkehelsen,
 - miljøet, herunder biologisk mangfold og verdifulle genetiske ressurser, samt virkningene av klimaendring,
 - næringsmiddel- og førtrygghet,
 - dyrevelferd, herunder at dyr skal forskånes mot all smerte, belastning og lidelse som kan unngås,
 - antimikrobiell resistens,
 - matvaresikkerhet,
- ii) økonomiske, samfunnsmessige, kulturelle og miljømessige konsekvenser som følger av anvendelsen av tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom,
- iii) relevante internasjonale standarder.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordningen får anvendelse på

- a) holdte og viltlevende dyr,
- b) avlsmateriale,
- c) produkter av animalsk opprinnelse,
- d) animalske biprodukter og avledede produkter, uten hensyn til reglene fastsatt i forordning (EF) nr. 1069/2009,
- e) lokaler, transportmidler, utstyr og alle andre smitteveier og materialer som bidrar eller kan bidra til å spre smittsomme dyresykdommer.

2. Denne forordningen får anvendelse på smittsomme sykdommer, herunder zoonoser, uten å berøre reglene fastsatt i

- a) beslutning nr. 1082/2013/EU,
- b) forordning (EF) nr. 999/2001,
- c) direktiv 2003/99/EF,
- d) forordning (EF) nr. 2160/2003.

*Artikkel 3***Virkeområde for del IV, V og VI**

1. Del IV avdeling I (artikkel 84–171) får anvendelse på
 - a) landdyr og andre dyr enn landdyr som kan overføre sykdommer som rammer landdyr,
 - b) avlsmateriale fra landdyr,
 - c) produkter av animalsk opprinnelse fra landdyr.
2. Del IV avdeling II (artikkel 172–226) får anvendelse på
 - a) akvatiske dyr og andre dyr enn akvatiske dyr som kan overføre sykdommer som rammer akvatiske dyr,
 - b) produkter av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr.
3. Del IV avdeling III (artikkel 227 og 228) får anvendelse på
 - a) andre dyr,
 - b) avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra andre dyr nevnt i bokstav a).
4. Del IV og V får ikke anvendelse på ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr som nevnt i nr. 6 i denne artikkelen, eller på ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr innenfor en medlemsstat.
5. Andre forflytninger av kjæledyr enn ikke-kommersielle forflytninger skal oppfylle kravene til dyrehelse som fastsatt i del IV og V.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder nødvendige tilpasninger for å sikre at del IV og V får korrekt anvendelse på kjæledyr, særlig for å ta hensyn til at kjæledyr holdes i husholdninger av kjæledyrholdere.
6. Del VI får bare anvendelse på ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr som oppfyller kravene i artikkel 245 og 246 med hensyn til det høyeste antallet dyr som kan ledsage sin eier, og det høyeste antallet dager som kan forløpe mellom eierens forflytning og forflytningen av dyret.

*Artikkel 4***Definisjoner**

I denne forordningen menes med

- 1) «dyr» virveldyr og virvelløse dyr,
- 2) «landdyr» fugler, landpattedyr, bier og humler,
- 3) «akvatiske dyr» dyr i alle livsstadier, herunder egg, sæd og gameter, av
 - a) fisk som tilhører overklassen *Agnatha* og klassene *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* og *Actinopterygii*,
 - b) bløtdyr som lever i vann, og som tilhører rekken *Mollusca*,
 - c) krepsdyr som lever i vann, og som tilhører underrekken *Crustacea*,
- 4) «andre dyr» dyr av andre arter enn dem som faller inn under definisjonen av landdyr eller akvatiske dyr,

- 5) «holdte dyr» dyr som holdes av mennesker, herunder, dersom det gjelder akvatiske dyr, akvakulturdyr,
- 6) «akvakultur» hold av akvatiske dyr der dyrene forblir én eller flere fysiske eller juridiske personers eiendom i alle oppdretts- eller dyrkingsfasene til de er høstet, bortsett fra høsting eller fangst for konsum av viltlevende akvatiske dyr som deretter holdes midlertidig i påvente av slakting uten å bli føret,
- 7) «akvakulturdyr» alle akvatiske dyr som er gjenstand for akvakultur,
- 8) «viltlevende dyr» dyr som ikke er holdte dyr,
- 9) «fjørfe» fugler som oppdrettes eller holdes i fangenskap med sikte på
 - a) produksjon av
 - i) kjøtt,
 - ii) konsumegg,
 - iii) andre produkter,
 - b) gjenoppbygging av fugleviltbestand,
 - c) oppdrett av fugler som anvendes for produksjonstypene nevnt i bokstav a) og b),
- 10) «fugler i fangenskap» andre fugler enn fjørfe som holdes i fangenskap av andre årsaker enn nevnt i nr. 9, herunder slike som holdes med henblikk på skuer, løp, utstillinger, konkurranser, avl eller salg,
- 11) «kjæledyr» et holdt dyr av artene oppført i vedlegg I som holdes for private ikke-kommersielle formål,
- 12) «kjæledyrholder» en fysisk person, som også kan være en kjæledyreier som holder et kjæledyr,
- 13) «kjæledyreier» en fysisk person som er angitt som eier i identifikasjonsdokumentet nevnt i artikkel 247 bokstav c), artikkel 248 nr. 2 bokstav c), artikkel 249 nr. 1 bokstav c) og artikkel 250 nr. 2 bokstav c),
- 14) «ikke-kommersiell forflytning» enhver forflytning av et kjæledyr som ledsager sin eier, og
 - a) hvis formål ikke er salg eller annen form for overdragelse av eiendomsretten til det berørte kjæledyret, og
 - b) som inngår i kjæledyreiers forflytning,
 - i) enten under dennes direkte ansvar eller
 - ii) under ansvaret til en person med fullmakt dersom kjæledyret er fysisk atskilt fra sin eier,
- 15) «person med fullmakt» enhver fysisk person som har skriftlig tillatelse fra kjæledyreieren til å foreta den ikke-kommersielle forflytningen av kjæledyret på kjæledyreiers vegne,
- 16) «sykdom» forekomst av infeksjoner og parasittangrep hos dyr, med eller uten kliniske eller patologiske symptomer, forårsaket av én eller flere sykdomsagenser,
- 17) «sykdomsagens» et patogen som kan overføres til dyr eller mennesker, og som kan forårsake sykdom hos dyr,
- 18) «listeførte sykdommer» sykdommer som er oppført på listen i samsvar med artikkel 5 nr. 1,
- 19) «sykdomsprofil» kriteriene for en sykdom i samsvar med artikkel 7 bokstav a),

- 20) «listeførte arter» en dyreart eller gruppe dyrearter som er oppført på listen i samsvar med artikkel 8 nr. 2, eller dersom det gjelder nye sykdommer, en dyreart eller gruppe dyrearter som oppfyller kriteriene for listeførte arter fastsatt i artikkel 8 nr. 2,
- 21) «fare» en sykdomsagens i eller en tilstand hos et dyr eller et produkt som kan ha en skadevirkning på menneskers eller dyrs helse,
- 22) «risiko» sannsynligheten for at en skadevirkning på dyrehelsen eller folkehelsen oppstår, og det sannsynlige omfanget av de biologiske og økonomiske konsekvensene av en slik skadevirkning,
- 23) «biosikkerhet» summen av driftsmessige og fysiske tiltak som har som formål å begrense risikoen for innføring, utvikling og spredning av sykdommer til, fra og i
- a) en dyrepopulasjon eller
 - b) et anlegg, en sone, et segment, transportmiddel eller et hvilket som helst annet lokale, en eiendom eller et sted,
- 24) «driftsansvarlig» enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for dyr eller produkter, herunder for et begrenset tidsrom, med unntak av kjæledyrholdere og veterinærer,
- 25) «transportør» en driftsansvarlig som transporterer dyr for egen regning eller for tredjeparts regning,
- 26) «fagperson innen dyrefag» en fysisk eller juridisk person som i sitt arbeid kommer i kontakt med dyr eller produkter, bortsett fra driftsansvarlige og veterinærer,
- 27) «anlegg» ethvert lokale, enhver bygning eller ved utedrift ethvert miljø eller sted der dyr eller avlsmateriale holdes enten midlertidig eller permanent, med unntak av
- a) husholdninger som holder kjæledyr,
 - b) veterinærpraksiser eller -klinikker,
- 28) «avlsmateriale»
- a) sæd, oocytter og embryoer beregnet på kunstig reproduksjon,
 - b) rugeegg,
- 29) «produkter av animalsk opprinnelse»
- a) næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder honning og blod,
 - b) levende muslinger, levende pigghuder, levende sekkedyr og levende sjøsnegler beregnet på konsum, og
 - c) andre dyr enn dyrene nevnt i bokstav b), som skal klargjøres med sikte på å leveres levende til sluttforbrukeren,
- 30) «animalske biprodukter» hele kropp eller deler av dyr, produkter av animalsk opprinnelse eller andre produkter fra dyr, som ikke er beregnet på konsum, herunder avlsmateriale,
- 31) «avledede produkter» produkter som er framstilt ved én eller flere behandlinger, omdanninger eller trinn i bearbeidingen av animalske biprodukter,
- 32) «produkter»
- a) avlsmateriale,
 - b) produkter av animalsk opprinnelse,
 - c) animalske biprodukter og avledede produkter,

- 33) «offentlig kontroll» enhver form for kontroll som utføres av en vedkommende myndighet for å kontrollere at kravene i denne forordningen er oppfylt,
- 34) «helsestatus» sykdomsstatus med hensyn til listeførte sykdommer som er relevante for en bestemt listeført art, når det gjelder
- a) et dyr,
 - b) dyr i
 - i) en epidemiologisk enhet,
 - ii) et anlegg,
 - iii) en sone,
 - iv) et segment,
 - v) en medlemsstat,
 - vi) et tredjeland eller et territorium,
- 35) «sone»
- a) for landdyr, et område i en medlemsstat, et tredjeland eller et territorium med en nøyaktig geografisk avgrensning, med en delpopulasjon av dyr med en særskilt helsestatus med hensyn til én eller flere bestemte sykdommer som er gjenstand for hensiktsmessige tiltak for overvåking, sykdomsbekjempelse og biosikkerhet,
 - b) for akvatiske dyr, et sammenhengende hydrologisk system med en særskilt helsestatus med hensyn til én eller flere bestemte sykdommer, som utgjør et område og kan beskrives på en av følgende måter:
 - i) et helt nedbørfelt fra en vannveis kilde til elvemunningen eller innsjøen,
 - ii) mer enn ett nedbørfelt,
 - iii) en del av et nedbørfelt fra en vannveis kilde til en barriere som hindrer innføring av én eller flere bestemte sykdommer,
 - iv) en del av et kystområde med en nøyaktig geografisk avgrensning,
 - v) en elvemunning med nøyaktig geografisk avgrensning,
- 36) «nedbørfelt» et landområde eller en forsenkning i terrenget som avgrenses av naturlige elementer i landskapet som åser eller fjell, og som alt vann renner ut i,
- 37) «segment» en delpopulasjon av dyr på ett eller flere anlegg, og når det gjelder akvatiske dyr, i ett eller flere akvakultur-anlegg, som omfattes av et felles forvaltningssystem for biosikkerhet med en særskilt helsestatus med hensyn til én eller flere bestemte sykdommer som omfattes av hensiktsmessige tiltak for overvåking, sykdomsbekjempelse og biosikkerhet,
- 38) «karantene» isolasjon av dyr slik at de ikke har noen direkte eller indirekte kontakt med dyr utenfor den epidemiologiske enheten, for å sikre at det ikke forekommer spredning av én eller flere angitte sykdommer mens de isolerte dyrene er under observasjon i et nærmere fastsatt tidsrom og ved behov gjennomgår undersøkelser og behandling,
- 39) «epidemiologisk enhet» en gruppe dyr som har like stor sannsynlighet for å bli eksponert for en sykdomsagens,
- 40) «utbrudd» offisielt bekreftet forekomst av en listeført sykdom eller en ny sykdom hos ett eller flere dyr på et anlegg eller annet sted der dyr holdes eller befinner seg,
- 41) «restriksjonssone» en sone der det gjelder restriksjoner på forflytninger av visse dyr eller produkter og andre tiltak for sykdomsbekjempelse for å hindre spredning av en bestemt sykdom til områder som ikke er underlagt restriksjoner; en restriksjonssone kan, dersom det er relevant, omfatte verne- og overvåkingssoner,

- 42) «vernesone» en sone rundt og iberegnet stedet for et utbrudd, der tiltak for sykdomsbekjempelse anvendes for å hindre at sykdommen sprer seg fra denne sonen,
- 43) «overvåkingssone» en sone som er opprettet rundt vernesonen, og der tiltak for sykdomsbekjempelse anvendes for å hindre at sykdommen sprer seg fra vernesonen,
- 44) «rugeegg» egg lagt av fjørfe eller fugler i fangenskap, beregnet på utklekking,
- 45) «hov- og klovdyr» dyrene oppført i vedlegg III,
- 46) «anlegg for avlsmateriale»
 - a) i forbindelse med sæd, et anlegg der sæd tas ut, produseres, bearbeides eller oppbevares,
 - b) i forbindelse med oocytter og embryoer, en gruppe fagpersoner eller en bygning som overvåkes av en ansvarlig gruppeveterinær som er kvalifisert til å ta ut, produsere, bearbeide og oppbevare oocytter og embryoer,
 - c) i forbindelse med rugeegg, et rugeri,
- 47) «rugeri» et anlegg der egg samles inn, oppbevares, utruges og utklekkes med henblikk på levering av
 - a) rugeegg,
 - b) daggamle kyllinger eller nyklekte unger av andre arter,
- 48) «avgrenset anlegg» et fast, geografisk avgrenset anlegg som er opprettet på frivillig grunnlag og godkjent for forflytning av dyr som
 - a) holdes eller avles med henblikk på utstillinger, utdanning, artsbevaring eller forskning,
 - b) holdes avgrenset og atskilt fra det omliggende miljøet, og som
 - c) er gjenstand for overvåking av dyrehelsen og biosikkerhetstiltak,
- 49) «oppsamling» oppsamling av landdyr holdt av mennesker, fra mer enn ett anlegg for et kortere tidsrom enn den påkrevde oppholdsperioden for den berørte dyrearten,
- 50) «oppholdsperiode» den minsteperioden som er nødvendig for å sikre at et dyr som er innført i et anlegg, ikke har dårligere helsestatus enn dyrene på det aktuelle anlegget,
- 51) «TRACES» integrert veterinærdatasystem med en felles arkitektur som fastsatt i vedtak 2003/24/EF og 2004/292/EF,
- 52) «næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr» et næringsmiddelforetak godkjent i samsvar med artikkel 179,
- 53) «offentlig veterinær» en veterinær som er godkjent av vedkommende myndighet og behørig kvalifisert til å utføre offisielle oppgaver i samsvar med denne forordningen,
- 54) «offentlig veterinær i et tredjeland eller et territorium» en veterinær i et tredjeland eller et territorium som tilsvarende offentlig veterinær som nevnt i nr. 53,
- 55) «vedkommende myndighet» den sentrale veterinærmyndigheten i en medlemsstat som har ansvar for å organisere offentlig kontroll og alle andre offisielle oppgaver i samsvar med denne forordningen, eller enhver annen myndighet som dette ansvaret er delegert til,
- 56) «vedkommende myndighet i et tredjeland eller et territorium» myndigheten i et tredjeland eller et territorium som tilsvarende vedkommende myndigheter nevnt i nr. 55.

*KAPITTEL 2***Listeførte sykdommer, nye sykdommer og listeførte arter***Artikkel 5***Listeføring av sykdommer**

1. De sykdomsspesifikke reglene for forebygging og bekjempelse av sykdommer som er fastsatt i denne forordningen, gjelder for

a) listeførte sykdommer, nærmere bestemt

- i) munn- og klovsyke,
- ii) klassisk svinepest,
- iii) afrikansk svinepest,
- iv) høypatogen aviær influensa,
- v) afrikansk hestepest og

b) de listeførte sykdommene angitt i listen i vedlegg II.

2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder endringer i listen nevnt i nr. 1 bokstav b).

3. En sykdom skal oppføres på listen nevnt i nr. 1 bokstav b) dersom den er vurdert i samsvar med artikkel 7 og oppfyller følgende:

a) Samtlige av følgende kriterier:

- i) Vitenskapelig dokumentasjon viser at sykdommen er smittsom.
- ii) Det finnes dyrearter i Unionen som er mottakelige for sykdommen, eller er vektorer eller reservoar for den.
- iii) Sykdommen har skadevirkninger på dyrehelsen eller utgjør en risiko for folkehelsen på grunn av sine zoonotiske egenskaper.
- iv) Det finnes diagnoseverktøyer for sykdommen.
- v) Risikoreduserende tiltak og dersom det er relevant, overvåkingen av sykdommen har virkning og står i forhold til risikoene sykdommen utgjør i Unionen, og

b) Minst ett av følgende kriterier:

- i) Sykdommen har eller kan ha betydelige skadevirkninger i Unionen på dyrehelsen eller utgjør eller kan utgjøre en vesentlig risiko for folkehelsen fordi den er zoonotisk.
- ii) Sykdomsagensen har utviklet resistens mot behandling og utgjør en betydelig fare for folkehelsen og/eller dyrehelsen i Unionen.
- iii) Sykdommen har eller kan ha betydelige negative økonomiske konsekvenser for landbruks- eller akvakulturproduksjonen i Unionen.
- iv) Sykdommen har potensial til å skape en krise, eller sykdomsagensen kan brukes til bioterrorisme.
- v) Sykdommen har eller kan ha en betydelig skadevirkning på miljøet, herunder det biologiske mangfoldet, i Unionen.

4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder fjerning av en sykdom fra listen nevnt i nr. 1 bokstav b), når denne sykdommen ikke lenger oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 3.

5. Kommisjonen skal gjennomgå listeføringen av hver enkelt sykdom på bakgrunn av siste tilgjengelige signifikante vitenskapelige data.

Artikkel 6

Nye sykdommer

1. Reglene for forebygging og bekjempelse av sykdommer skal gjelde for nye sykdommer som fastsatt i denne forordningen.
2. En annen sykdom enn en listeført sykdom skal anses som en ny sykdom («ny sykdom») dersom den potensielt kan oppfylle kriteriene for listeføring av sykdommer i artikkel 5 nr. 3, og
 - a) er resultatet av en utvikling eller endring av en eksisterende sykdomsagens,
 - b) er en kjent sykdom som spres til et nytt geografisk område, en ny art eller en ny populasjon,
 - c) diagnostiseres for første gang i Unionen, eller
 - d) skyldes en ukjent eller tidligere ukjent sykdomsagens.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter treffe nødvendige tiltak for en ny sykdom som oppfyller kriteriene angitt i nr. 2. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.
4. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en sykdom som utgjør en ny, svært betydelig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.
5. Enhver forpliktelse for driftsansvarlige i forbindelse med en ny sykdom, som angitt i denne forordningen, skal bare gjelde dersom Kommisjonen har vedtatt en gjennomføringsrettsakt for nevnte sykdom i samsvar med nr. 3, eller dersom sykdommen omfattes av en beredskapsplan i samsvar med artikkel 43.

Artikkel 7

Vurderingsparametrer for listeføring av sykdommer

Kommisjonen skal bruke følgende vurderingsparametrer for å bestemme om en sykdom oppfyller vilkårene som kreves for å bli listeført i samsvar med artikkel 5 nr. 2:

- a) Sykdomsprofilen, som skal omfatte følgende:
 - i) De dyreartene som berøres av sykdommen.
 - ii) Sykelighet og dødelighet som sykdommen forårsaker i dyrepopulasjoner.
 - iii) Sykdommens zoonotiske egenskaper.
 - iv) Resistens mot behandling, herunder antimikrobiell resistens.
 - v) Sykdommens persistens i en dyrepopulasjon eller i miljøet.
 - vi) Hvordan og med hvilken hastighet sykdommen overføres mellom dyr og når det er relevant, mellom dyr og mennesker.
 - vii) Fravær av sykdommen eller dens forekomst og utbredelse i Unionen og dersom sykdommen ikke finnes i Unionen, risikoen for at den innføres i Unionen.
 - viii) Tilgjengelige verktøyer for diagnostisering og bekjempelse av sykdommen.

- b) Sykdommens innvirkning på følgende:
- i) Landbruksproduksjon, akvakulturproduksjon og andre deler av økonomien når det gjelder
 - nivået av sykdommens forekomst i Unionen,
 - produksjonstapet som skyldes sykdommen,
 - andre tap.
 - ii) Menneskers helse når det gjelder
 - overførbarhet mellom dyr og mennesker,
 - overførbarhet mellom mennesker,
 - hvor alvorlig sykdommen er for mennesker,
 - tilgangen til effektiv forebygging eller medisinsk behandling for mennesker.
 - iii) Dyrevelferd.
 - iv) Biologisk mangfold og miljøet.
- c) Sykdommens potensial til å framkalle en krise og dens eventuelle bruk i bioterrorisme.
- d) Om følgende tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom er gjennomførbare, tilgjengelige og effektive:
- i) Diagnoseverktøyer og -kapasitet.
 - ii) Vaksinasjon.
 - iii) Medisinsk behandling.
 - iv) Biosikkerhetstiltak.
 - v) Restriksjoner på forflytning av dyr og produkter.
 - vi) Avlving av dyr.
 - vii) Destruksjon av skrotter og andre relevante animalske biprodukter.
- e) Virkningene av tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom med hensyn til følgende:
- i) Direkte og indirekte kostnader for de sektorene som er rammet, og for økonomien som helhet.
 - ii) Samfunnets aksept av tiltakene.
 - iii) Velferden hos rammede delpopulasjoner av holdte og viltlevende dyr.
 - iv) Miljøet og biologisk mangfold.

Artikkel 8

Listeføring av arter

1. De sykdomsspesifikke reglene for listeførte sykdommer fastsatt i denne forordningen og reglene som vedtas i henhold til denne forordningen, skal gjelde for listeførte arter.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter utarbeide en liste over arter som nevnt i nr. 1, som oppfyller kriteriene angitt i nr. 3. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Nevnte liste skal omfatte de dyreartene eller gruppene av dyrearter som utgjør en betydelig risiko for spredning av bestemte listeførte sykdommer, på grunnlag av følgende kriterier:

- a) Mottakeligheten hos den risikoutsatte dyrepopulasjonen.

- b) Lengden på inkubasjonstiden og infeksjonstiden for de berørte dyrene.
 - c) De berørte dyrenes evne til å være bærere av disse bestemte sykdommene.
3. Dyrearter eller grupper av dyrearter skal tilføyes på listen dersom de er rammet, eller dersom de utgjør en risiko for spredning av en bestemt listeført sykdom fordi
- a) de er mottakelige for en bestemt listeført sykdom, eller vitenskapelig dokumentasjon viser at slik mottakelighet er sannsynlig, eller
 - b) de er vektorarter eller reservoarer for nevnte sykdom, eller vitenskapelig dokumentasjon viser at en slik rolle er sannsynlig.
4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fjerne dyrearter eller grupper av dyrearter fra listen når
- a) den berørte listeførte sykdommen i forbindelse med hvilken den berørte dyrearten eller gruppen av dyrearter er blitt listeført, er blitt fjernet fra listen over sykdommer, eller
 - b) vitenskapelig dokumentasjon viser at artene eller gruppen av arter som er berørt, ikke lenger oppfyller kriteriene angitt i nr. 3.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 9

Regler for forebygging og bekjempelse av sykdom som skal gjelde for ulike kategorier listeførte sykdommer

1. Reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom skal gjelde for listeførte sykdommer som følger:
- a) Når det gjelder listeførte sykdommer som normalt ikke forekommer i Unionen, og som det må treffes umiddelbare utryddelsestiltak mot så snart de påvises, skal følgende regler gjelde, alt etter hva som er relevant:
 - i) Reglene for holdningsskapende tiltak og beredskap fastsatt i del III avdeling I (artikkel 43–52).
 - ii) Tiltakene for sykdomsbekjempelse i del III avdeling II kapittel 1 (artikkel 53–71).
 - iii) Reglene for segmentinndeling i artikkel 37 nr. 1.Tiltakene nevnt i bokstav b) og tiltakene nevnt i bokstav d) og e), alt etter som, skal også gjelde for nevnte listeførte sykdommer når det er relevant.
 - b) Når det gjelder listeførte sykdommer som skal bekjempes i alle medlemsstater med mål om at de skal utryddes i hele Unionen, skal følgende regler gjelde, alt etter hva som er relevant:
 - i) Reglene for obligatoriske utryddelsesprogrammer i artikkel 31 nr. 1.
 - ii) Reglene for sykdomsfrie medlemsstater og soner i artikkel 36.
 - iii) Reglene for segmentinndeling i artikkel 37 nr. 2.
 - iv) Tiltakene for sykdomsbekjempelse i artikkel 72–75, 77–79 samt 81 og 83.Tiltakene nevnt i bokstav d) og e) skal også gjelde for nevnte listeførte sykdommer, alt etter hva som er relevant.
 - c) Når det gjelder listeførte sykdommer som har betydning for enkelte medlemsstater, og som det er nødvendig å innføre tiltak mot for å forhindre spredning til deler av Unionen som er offisielt sykdomsfrie eller som har utryddelsesprogrammer for den berørte listeførte sykdommen, skal følgende regler gjelde, alt etter hva som er relevant:
 - i) Reglene for frivillig utryddelse i artikkel 31 nr. 2.
 - ii) Reglene for sykdomsfrie medlemsstater og soner i artikkel 36.

iii) Reglene for segmentinndeling i artikkel 37 nr. 2.

iv) Reglene for tiltak for sykdomsbekjempelse i artikkel 76, 77, 78, 80, 82 og 83.

Tiltakene nevnt i bokstav d) og e) skal også gjelde for nevnte listeførte sykdommer, alt etter hva som er relevant.

d) Når det gjelder listeførte sykdommer som det er nødvendig å innføre tiltak mot for å forhindre spredning i forbindelse med innførsel til Unionen eller forflytning mellom medlemsstatene, skal følgende regler gjelde, alt etter hva som er relevant:

i) Reglene for forflytning innenfor Unionen i avdeling I kapittel 3–6 (artikkel 124–169), del IV avdeling II kapittel 2 og 3 (artikkel 191–225) og del VI kapittel 2 og 3 (artikkel 247–251).

ii) Reglene for innførsel til Unionen og eksport fra Unionen i del V (artikkel 229–243).

De listeførte sykdommene nevnt i bokstav a), b) og c) skal også anses som listeførte sykdommer i henhold til denne bokstaven, i tillegg til de som er nevnt i bokstav e), dersom risikoen som den aktuelle sykdommen utgjør, kan begrenses på en effektiv og forholdsmessig måte gjennom tiltak for forflytning av dyr og produkter.

e) Når det gjelder listeførte sykdommer som det er nødvendig å overvåke i Unionen, skal følgende regler gjelde, alt etter hva som er relevant:

i) Reglene for melding og rapportering i del II kapittel 1 (artikkel 18–23).

ii) Reglene for overvåking i del II kapittel 2 (artikkel 24–30).

De listeførte sykdommene nevnt i bokstav a), b) og c) skal også anses som listeførte sykdommer i henhold til denne bokstaven.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette anvendelsen av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i nr. 1 på de respektive listeførte sykdommene på grunnlag av kriteriene angitt i vedlegg IV, også på bakgrunn av siste tilgjengelige signifikante vitenskapelige data.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter endre anvendelsen av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i nr. 2 på de respektive listeførte sykdommene når den aktuelle sykdommen ikke lenger oppfyller kriteriene angitt i det relevante avsnittet i vedlegg IV, også på bakgrunn av siste tilgjengelige signifikante vitenskapelige data.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

4. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en listeført sykdom som utgjør en ny, svært betydelig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

KAPITTEL 3

Ansvarsområder innen dyrehelse

Avsnitt 1

Driftsansvarlige, fagpersoner innen dyrefag og kjæledyrholdere

Artikkel 10

Ansvarsområder innen dyrehelse og biosikkerhetstiltak

1. Driftsansvarlige skal

a) når det gjelder holdte dyr og produkter de har ansvar for, ha ansvar for

i) helsen til holdte dyr,

- ii) forsiktig og ansvarlig bruk av legemidler til dyr, med forbehold for veterinærenes rolle og ansvar,
 - iii) å redusere risikoen for at sykdommer spres,
 - iv) godt husdyrhold,
- b) om det er relevant, treffe slike biosikkerhetstiltak med hensyn til holdte dyr og produkter de har ansvar for, som kreves for
- i) artene og kategoriene av holdte dyr og produkter,
 - ii) produksjonstypen, og
 - iii) tilknyttede risikoer, idet det tas hensyn til
 - geografisk beliggenhet og klimaforhold, og
 - lokale forhold og lokal praksis,
- c) der det er relevant, treffe biosikkerhetstiltak med hensyn til villlevende dyr.
2. Fagpersoner innen dyrefag skal treffe tiltak for å redusere risikoen for spredning av sykdommer når de i forbindelse med sitt arbeid kommer i kontakt med dyr eller produkter.
3. Nr. 1 bokstav a) får også anvendelse på kjæledyrholdere.
4. Biosikkerhetstiltakene nevnt i nr. 1 bokstav b) skal gjennomføres etter behov, gjennom
- a) fysiske vernetiltak, som kan omfatte
- i) innhegning, inngjerding, tildekking med tak eller nett, alt etter hva som er relevant,
 - ii) rengjøring, desinfisering og bekjempelse av insekter og gnagere,
 - iii) når det gjelder akvatiske dyr, dersom det er relevant
 - tiltak med hensyn til forsyning og utslipp av vann,
 - naturlige eller kunstige barrierer mot nærliggende vassdrag som hindrer akvatiske dyr i å komme inn i eller forlate det aktuelle anlegget, herunder tiltak mot oversvømmelse og vanninntrenging fra nærliggende vassdrag,
- b) driftsmessige tiltak, som kan omfatte
- i) framgangsmåter for hvordan dyr, produkter, kjøretøyer og personer kommer inn i og ut fra anlegget,
 - ii) framgangsmåter for bruk av utstyr,
 - iii) vilkår for forflytning på grunnlag av tilknyttede risikoer,
 - iv) vilkår for innførsel av dyr eller produkter til anlegget,
 - v) karantene, isolasjon eller atskillelse av nylig ankomne eller syke dyr,
 - vi) et system for sikker destruksjon av døde dyr og andre animalske biprodukter.
5. Driftsansvarlige, fagpersoner innen dyrefag og kjæledyrholdere skal samarbeide med vedkommende myndighet og veterinærer om anvendelsen av tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom som fastsettes i denne forordningen.
6. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette de minstekravene som er nødvendige for å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen.

Slike gjennomføringsrettsakter skal gjenspeile forholdene nevnt i nr. 1 bokstav b).

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 11

Kunnskap om dyrehelse

1. Driftsansvarlige og fagpersoner innen dyrefag skal ha tilstrekkelig kunnskap om
 - a) dyresykdommer, herunder de som kan overføres til mennesker,
 - b) prinsipper for biosikkerhet,
 - c) samspillet mellom dyrs helse og velferd og menneskers helse,
 - d) godt husdyrhold for de dyreartene de har omsorg for,
 - e) resistens mot behandling, herunder antimikrobiell resistens, og følgene av slik resistens.
2. Det kunnskapsinnholdet og -nivået som kreves i samsvar med nr. 1, skal avhenge av
 - a) artene og kategoriene av holdte dyr eller produkter de berørte driftsansvarlige og fagpersoner innen dyrefag har ansvar for, og den typen yrkesmessig kontakt de har med disse dyrene eller produktene,
 - b) produksjonstypen,
 - c) de oppgavene som utføres.
3. Kunnskapen nevnt i nr. 1 skal tilegnes gjennom enten
 - a) yrkeserfaring eller -utdanning,
 - b) eksisterende programmer i landbruks- eller akvakultursektoren som er relevante for dyrehelse,
 - c) formell utdanning, eller
 - d) annen erfaring eller utdanning som fører til samme kunnskapsnivå som nevnt i bokstav a), b) eller c).
4. driftsansvarlige som selger eller på annen måte overdrar eiendomsretten til framtidige kjæledyr, skal gi den framtidige kjæledyrholderen grunnleggende opplysninger om forholdene nevnt i nr. 1, i samsvar med det som er relevant for det aktuelle kjæledyret.

Avsnitt 2

Veterinærer og fagpersoner på området akvatiske dyrs helse

Artikkel 12

Ansvarsområder for veterinærer og fagpersoner på området akvatiske dyrs helse

1. Veterinærer skal innenfor rammen av den virksomheten som omfattes av denne forordningen
 - a) treffe alle hensiktsmessige tiltak for å forebygge innføring, utvikling og spredning av sykdommer,
 - b) treffe tiltak for å sikre tidlig påvisning av sykdommer ved å gjennomføre diagnostisering og differensialdiagnostisering for å utelukke eller bekrefte en sykdom,

- c) delta aktivt når det gjelder
 - i) å øke bevisstheten om dyrehelse og om samspillet mellom dyrs helse og velferd og menneskers helse,
 - ii) forebygging av sykdom,
 - iii) tidlig påvisning av og rask reaksjon på sykdommer,
 - iv) å øke bevisstheten om resistens mot behandling, herunder antimikrobiell resistens, og følgene av slik resistens,
 - d) samarbeide med vedkommende myndighet, driftsansvarlige, fagpersoner innen dyrefag og kjæledyrholdere om iverksettingen av de tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom som fastsettes i denne forordningen.
2. Fagpersoner på området akvatiske dyrs helse kan når det gjelder akvatiske dyr, påta seg oppgaver som i henhold til denne forordningen tilhører veterinærer, dersom de har tillatelse til dette av den berørte medlemsstaten i henhold til nasjonal rett. I så fall får nr. 1 anvendelse på alle slike fagpersoner på området akvatiske dyrs helse.
3. Veterinærer og fagpersoner på området akvatiske dyrs helse skal vedlikeholde og utvikle sin faglige kompetanse når det gjelder de av deres oppgaver som omfattes av virkeområdet for denne forordningen.

Avsnitt 3

Medlemsstatene

Artikkel 13

Medlemsstatenes ansvarsområder

1. For å sikre at vedkommende dyrehelsemyndighet er i stand til å treffe nødvendige og hensiktsmessige tiltak og gjennomføre de aktivitetene som kreves i henhold til denne forordningen, skal hver medlemsstat sikre, på hensiktsmessig administrativt nivå, at vedkommende myndighet har
- a) kvalifisert personell, lokaler, utstyr, finansielle midler og en effektiv organisasjon som dekker hele medlemsstatens territorium,
 - b) tilgang til laboratorier med kvalifisert personell, lokaler, utstyr og nødvendige finansielle midler til å sikre rask og nøyaktig diagnostisering og differensialdiagnostisering av listeførte sykdommer og nye sykdommer,
 - c) veterinærer med nødvendig utdanning for å utføre oppgavene nevnt i artikkel 12.
2. Medlemsstatene skal oppmuntre driftsansvarlige og fagpersoner innen dyrefag til å skaffe seg, vedlikeholde og utvikle tilstrekkelig kunnskap om dyrehelse i henhold til artikkel 11 gjennom relevante programmer i landbruks- og akvakultursektoren eller gjennom formell utdanning.

Artikkel 14

Delegering fra vedkommende myndighet av offisielle oppgaver

1. Vedkommende myndighet kan delegere én eller flere av følgende oppgaver til andre veterinærer enn offentlige veterinærer:
- a) Praktisk iverksetting av tiltak i forbindelse med utryddelsesprogrammene fastsatt i artikkel 32.
 - b) Støtte til vedkommende myndighet ved gjennomføring av overvåking som fastsatt i artikkel 26, eller i tilknytning til overvåkingsprogrammer som fastsatt i artikkel 28.

c) Oppgaver i forbindelse med

i) bevissthet om, beredskap mot og bekjempelse av sykdom som fastsatt i del III, som gjelder

- prøvetakingsaktiviteter og gjennomføring av epidemiologiske og andre undersøkelser innenfor rammen av artikkel 54, artikkel 55 nr. 1 bokstav b)–g) og artikkel 57, 73, 74, 79 og 80 ved mistanke om forekomst av en sykdom, og alle gjennomføringsrettsakter og delegerte rettsakter vedtatt i henhold til nevnte artikler,
- gjennomføring av aktiviteter knyttet til tiltakene for sykdomsbekjempelse ved utbrudd av en sykdom med hensyn til aktivitetene angitt i artikkel 61, artikkel 65 nr. 1 bokstav a), b), e), f) og i), artikkel 70 nr. 1, artikkel 79 og 80 og artikkel 81 nr. 1 og 2, og alle gjennomføringsrettsakter og delegerte rettsakter vedtatt i henhold til disse artiklene,
- gjennomføring av nødvaksinasjon i samsvar med artikkel 69.

ii) Registrering, godkjenning, sporbarhet og forflytning som fastsatt i del IV.

iii) Utstedelse og utfylling av identifikasjonsdokumentene for kjæledyr som fastsatt i artikkel 247 bokstav c), artikkel 248 nr. 2 bokstav c), artikkel 249 nr. 1 bokstav c) og artikkel 250 nr. 2 bokstav c).

iv) Påsetting og bruk av identifikasjonsmerker som nevnt i artikkel 252 nr. 1 bokstav a) ii).

2. Medlemsstatene kan gi fysiske eller juridiske personer tillatelse til å gjennomføre aktivitetene nevnt i nr. 1 bokstav a), b) og c) i), ii) og iv) når det gjelder særskilt identifiserte oppgaver som disse personene har tilstrekkelig særlig kunnskap om. I så fall skal nr. 1 i denne artikkelen og ansvarsområdene fastsatt i artikkel 12 gjelde for disse personene.

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder andre aktiviteter som kan delegeres til veterinærer, i tillegg til de som er fastsatt i nr. 1, og ved behov angi nødvendige omstendigheter og vilkår for slik delegering.

Når Kommisjonen vedtar disse delegerte rettsaktene, skal den ta hensyn til aktivitetenes art og til relevante internasjonale standarder.

Artikkel 15

Opplysninger til offentligheten

Dersom det er rimelig grunn til å mistenke at dyr eller produkter med opprinnelse i Unionen eller som innføres til Unionen kan utgjøre en risiko, skal vedkommende myndighet treffe hensiktsmessige tiltak for å informere offentligheten om risikoens art og hvilke tiltak som er truffet eller skal treffes for å forebygge eller bekjempe risikoen, idet det tas hensyn til risikoens art, grad og omfang samt offentlighetens interesse av å bli informert.

Avsnitt 4

**Laboratorier, lokaler og andre fysiske og juridiske personer som håndterer
sykdomsagenser, vaksiner og andre biologiske produkter**

Artikkel 16

Forpliktelser for laboratorier, lokaler og andre som håndterer sykdomsagenser, vaksiner og andre biologiske produkter

1. Laboratorier og lokaler og andre fysiske og juridiske personer som håndterer sykdomsagenser med henblikk på forskning, utdanning, diagnostisering eller produksjon av vaksiner og andre biologiske produkter, skal samtidig som de tar hensyn til eventuelle relevante internasjonale standarder

- a) treffe hensiktsmessige tiltak for biosikkerhet og biologisk inneslutning for å forhindre at sykdomsagenser spres og kommer i kontakt med dyr utenfor laboratoriet eller andre lokaler der sykdomsagenser håndteres til disse formålene,

b) sikre at det ved forflytning av sykdomsagenser, vaksiner og andre biologiske produkter mellom laboratorier eller andre lokaler ikke oppstår noen risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder sikkerhetstiltak for forebygging og bekjempelse av listeførte og nye sykdommer, hva angår de laboratoriene og lokalene og andre fysiske eller juridiske personer som håndterer sykdomsagenser, vaksiner og andre biologiske produkter i forbindelse med

a) biosikkerhet og biologisk inneslutning,

b) krav til forflytning av sykdomsagenser, vaksiner og andre biologiske produkter.

Artikkel 17

Dyrehelselaboratorier

1. Offisielle dyrehelselaboratorier, som består av Unionens referanselaboratorier, nasjonale referanselaboratorier og offisielle dyrehelselaboratorier, skal når de utfører sine oppgaver og ivaretar sine ansvarsområder, samarbeide med et nettverk av dyrehelselaboratorier i Unionen.

2. Laboratoriene nevnt i nr. 1 skal samarbeide under samordning av Unionens referanselaboratorier for å sikre at overvåking, melding og rapportering av sykdommer, utryddelsesprogrammer, fastsettelse av sykdomsfri status og forflytning av dyr og produkter innenfor Unionen, innførsel til Unionen og eksport til tredjeland eller territorier som fastsatt i denne forordningen, er basert på solide og pålitelige laboratorieanalyser, -undersøkelser og -diagnoser i samsvar med det nåværende utviklingstrinn i teknikken.

3. Resultatene og rapportene fra de offisielle laboratoriene skal være underlagt prinsippene om taushetsplikt og fortrolighet og meldingsplikten til vedkommende myndighet som har utpekt dem, uavhengig av hvilken fysisk eller juridisk person som har bedt om laboratorieanalysene, -undersøkelsene eller -diagnosene.

4. Dersom et offisielt laboratorium i en medlemsstat utfører diagnostiske analyser av prøver fra dyr med opprinnelse i en annen medlemsstat, skal nevnte offisielle laboratorium melde til vedkommende myndighet i medlemsstaten der prøvene har sin opprinnelse

a) umiddelbart om resultater som tyder på mistanke om eller påvisning av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a),

b) uten unødig opphold om resultater som tyder på mistanke om eller påvisning av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e), som ikke er nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a).

DEL II

MELDING OM OG RAPPORTERING AV SYKDOM, OVERVÅKING, UTRYDDELSERPROGRAMMER, SYKDOMSFRI STATUS

KAPITTEL 1

Melding om og rapportering av sykdom

Artikkel 18

Melding i medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal sikre at driftsansvarlige og andre relevante fysiske eller juridiske personer

a) umiddelbart melder til vedkommende myndighet dersom det er noen grunn til mistanke om forekomst hos dyr av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), eller dersom forekomst av en slik sykdom påvises hos dyr,

- b) så snart som praktisk mulig melder til vedkommende myndighet dersom det er noen grunn til mistanke om forekomst hos dyr av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e), som ikke er nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), eller dersom forekomst av en slik sykdom påvises hos dyr,
 - c) melder til en veterinær om unormal dødelighet og andre tegn på alvorlig sykdom eller vesentlig redusert produksjonstakt av ubestemt årsak med henblikk på ytterligere undersøkelser, herunder prøvetaking for undersøkelse i laboratorium når situasjonen krever det.
- 2. Medlemsstatene kan bestemme at meldingene fastsatt i nr. 1 bokstav c) kan sendes til vedkommende myndighet.
 - 3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) kriterier for å fastslå om det foreligger omstendigheter som krever melding i henhold til nr. 1 bokstav c),
 - b) nærmere regler for ytterligere undersøkelser som fastsatt i nr. 1 bokstav c).

Artikkel 19

Melding i Unionen

- 1. Medlemsstatene skal umiddelbart melde til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om ethvert utbrudd av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e), som krever umiddelbar melding for å sikre at nødvendige risikohåndterings tiltak gjennomføres raskt, idet det tas hensyn til sykdomsprofilen.
- 2. Meldingen nevnt i nr. 1 skal inneholde følgende opplysninger om utbruddet:
 - a) Sykdomsagens og eventuelt undertype.
 - b) Relevante datoer, særlig datoen for mistanke om og bekreftelse av utbruddet.
 - c) Utbruddets type og sted.
 - d) Eventuelle tilknyttede utbrudd.
 - e) Dyr som er berørt av utbruddet.
 - f) Alle tiltak for sykdomsbekjempelse som er truffet i forbindelse med utbruddet.
 - g) Den listeførte sykdommens mulige eller kjente opprinnelse.
 - h) Diagnostiske metoder som er brukt.

Artikkel 20

Rapportering i Unionen

- 1. Medlemsstatene skal rapportere til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om listeførte sykdommer nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e) som
 - a) ikke er omfattet av krav om umiddelbar melding om utbrudd i henhold til artikkel 19 nr. 1,
 - b) er omfattet av krav om umiddelbar melding om utbrudd i henhold til artikkel 19 nr. 1, men som det skal gis ytterligere opplysninger om, til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om
 - i) overvåking i samsvar med reglene fastsatt i en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 30,
 - ii) et utryddelsesprogram i samsvar med reglene fastsatt i en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 35.

2. Rapportene fastsatt i nr. 1 skal inneholde opplysninger om
- a) påvisningen av de listeførte sykdommene nevnt i nr. 1,
 - b) resultatene av overvåkingen, dersom dette kreves i samsvar med reglene vedtatt i samsvar med artikkel 29 bokstav d) ii) eller artikkel 30 nr. 1 bokstav b) ii),
 - c) resultatene av overvåkingsprogrammer, dersom dette kreves i samsvar med artikkel 28 nr. 3 og reglene vedtatt i samsvar med artikkel 29 bokstav d) ii) eller artikkel 30 nr. 1 bokstav b) ii),
 - d) utryddelsesprogrammer, dersom dette kreves i samsvar artikkel 34 og reglene fastsatt i en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 35.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder bestemmelser som utfyller kravene i nr. 2, og rapportering om andre forhold som gjelder overvåking og utryddelsesprogrammer, når det er nødvendig for å sikre effektiv anvendelse av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom fastsatt i denne forordningen.

Artikkel 21

Meldings- og rapporteringsregioner

Medlemsstatene skal opprette meldings- og rapporteringsregioner for melding og rapportering i henhold til artikkel 19 og 20.

Artikkel 22

Databasert informasjonssystem for melding og rapportering av sykdom i Unionen

Kommisjonen skal opprette og forvalte et databasert informasjonssystem for de ordningene og verktøyene som skal benyttes i forbindelse med meldings- og rapporteringskravene fastsatt i artikkel 19, 20 og 21.

Artikkel 23

Gjennomføringsmyndighet med hensyn til melding og rapportering i Unionen og det databaserte informasjonssystemet

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for kravene til melding og rapportering og det databaserte informasjonssystemet fastsatt i artikkel 19–22 når det gjelder

- a) de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e), som medlemsstatene skal melde fra om umiddelbart, og de nødvendige tiltakene som hører sammen med meldingen i samsvar med artikkel 19,
- b) opplysningene som medlemsstatene skal gi i rapporteringen fastsatt i artikkel 20,
- c) prosedyrer for opprettelse og bruk av det databaserte informasjonssystemet fastsatt i artikkel 22, og overgangstiltak for overføring av data og opplysninger fra eksisterende systemer til det nye systemet slik at det er fullt ut funksjonsdyktig,
- d) formatet for og strukturen på de dataene som skal legges inn i det databaserte informasjonssystemet fastsatt i artikkel 22,
- e) fristene og hyppighet for melding og rapportering i henhold til artikkel 19 og 20, som skal finne sted på tidspunkter og med en hyppighet som sikrer åpenhet og rask iverksetting av nødvendige risikohåndteringstiltak, med utgangspunkt i sykdomsprofilen og typen utbrudd,
- f) fortegnelsen over meldings- og rapporteringsregioner i henhold til artikkel 21.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 2

Overvåking

Artikkel 24

Driftsansvarliges overvåkingsplikt

For å påvise forekomst av listeførte sykdommer og nye sykdommer skal driftsansvarlige

- a) observere helsen og atferden til dyr som de har ansvar for,
- b) observere eventuelle endringer av normale produksjonsparametere for anlegg, dyr eller avlsmateriale de har ansvar for, og som kan gi grunn til mistanke om at endringene skyldes en listeført sykdom eller en ny sykdom,
- c) se etter unormal dødelighet og andre tegn på alvorlig sykdom hos dyr som de har ansvar for.

Artikkel 25

Dyrehelsebesøk

1. Driftsansvarlige skal sørge for at anlegg som de har ansvar for, får dyrehelsebesøk av en veterinær når det er nødvendig av hensyn til de risikoene som det aktuelle anlegget utgjør, idet det tas hensyn til

- a) anleggstypen,
- b) artene og kategoriene av dyr som holdes i anlegget,
- c) den epidemiologiske situasjonen i sonen eller regionen når det gjelder listeførte og nye sykdommer som dyrene på anlegget er mottakelige for,
- d) annen relevant overvåking eller offentlig kontroll som de holdte dyrene og anleggstypen er omfattet av.

Slike dyrehelsebesøk skal skje med en hyppighet som står i forhold til risikoene det berørte anlegget utgjør.

De kan kombineres med besøk for andre formål.

2. Dyrehelsebesøkene nevnt i nr. 1 skal avlegges med henblikk på sykdomsforebygging, særlig gjennom

- a) rådgivning til den berørte driftsansvarlige om biosikkerhet og andre dyrehelse spørsmål alt etter hva som er relevant for anleggstypen og de artene og den kategorien av dyr som holdes der,
- b) påvisning av og opplysninger om tegn som kan tyde på forekomst av listeførte eller nye sykdommer.

3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette de minstekravene som er nødvendige for å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 26

Vedkommende myndighets overvåkingsplikt

1. Vedkommende myndighet skal utføre overvåking for å oppdage forekomst av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e), og relevante nye sykdommer.

2. Overvåkingen skal utformes slik at den sikrer rask påvisning av forekomst av listeførte sykdommer nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e) og nye sykdommer, gjennom innsamling, sammenstilling og analyse av relevante opplysninger om sykdomssituasjonen.
3. Når det er mulig og hensiktsmessig, skal vedkommende myndighet benytte resultatene av overvåkingen som utføres av driftsansvarlige, og opplysningene fra dyrehelsebesøk i samsvar med henholdsvis artikkel 24 og 25.
4. Vedkommende myndighet skal sikre at overvåkingen oppfyller kravene i artikkel 27 og i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 29 bokstav a).
5. Vedkommende myndighet skal sørge for at opplysningene fra overvåkingen fastsatt i nr. 1, samles inn og benyttes på en effektiv og formålstjenlig måte.

Artikkel 27

Overvåkingsmetoder, -hyppighet og -intensitet

Utforming, midler, diagnostiske metoder, hyppighet, intensitet, målpopulasjon og prøvetakingsmønstre for overvåkingen i henhold til artikkel 26 skal være hensiktsmessig(e) og stå i forhold til målene for overvåkingen, samtidig som det tas hensyn til

- a) sykdomsprofil,
- b) relevante risikofaktorer,
- c) helsestatus i
 - i) den medlemsstaten eller den sonen eller det segmentet av denne som er omfattet av overvåkingen,
 - ii) de medlemsstatene og tredjeland eller territorier som enten har grense til, eller som dyr og produkter innføres fra, til medlemsstaten eller en sone eller et segment av denne,
- d) overvåking som utføres av driftsansvarlige i samsvar med artikkel 24, herunder dyrehelsebesøk som nevnt i artikkel 25, eller av andre offentlige myndigheter.

Artikkel 28

Unionens overvåkingsprogrammer

1. Vedkommende myndighet skal utføre overvåkingen i henhold til artikkel 26 nr. 1 innenfor rammen av et overvåkingsprogram når en sykdom er relevant for Unionen i samsvar med artikkel 29 bokstav c).
2. Medlemsstater som oppretter et overvåkingsprogram i samsvar med nr. 1, skal legge det fram for Kommisjonen.
3. Medlemsstater som gjennomfører et overvåkingsprogram i samsvar med nr. 1, skal legge fram regelmessige rapporter om resultatene av gjennomføringen av nevnte program for Kommisjonen.

Artikkel 29

Delegering av myndighet

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder

- a) utforming, midler, diagnostiske metoder, hyppighet, intensitet, målpopulasjon og prøvetakingsmønstre for overvåking i henhold til artikkel 27,

- b) kriteriene for offisiell bekreftelse og kaususdefinisjoner av listeførte sykdommer nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e), og dersom det er relevant, nye sykdommer,
- c) kriteriene for å fastslå om en sykdom på bakgrunn av sykdomsprofil og relevante risikofaktorer skal omfattes av et overvåkingsprogram som er relevant for Unionen i samsvar med artikkel 30 nr. 1 bokstav a),
- d) krav til overvåkingsprogrammer i henhold til artikkel 28 nr. 1 når det gjelder
 - i) innholdet i overvåkingsprogrammer,
 - ii) opplysninger som skal tas med ved framlegging av overvåkingsprogrammer i samsvar med artikkel 28 nr. 2, og av regelmessige rapporter i samsvar med artikkel 28 nr. 3,
 - iii) overvåkingsprogrammenes anvendelsestid.

Artikkel 30

Gjennomføringsmyndighet

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette krav til overvåking og overvåkingsprogrammer i henhold til artikkel 26 og 28 samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 29 når det gjelder
 - a) fastsettelse av hvilke av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e) som skal omfattes av overvåkingsprogrammer i samsvar med artikkel 28, herunder programmenes geografiske dekning,
 - b) formatet og framgangsmåten for
 - i) framlegging av nevnte overvåkingsprogrammer til orientering for Kommisjonen og øvrige medlemsstater,
 - ii) rapportering til Kommisjonen om resultatene av overvåkingen.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette de kriteriene som skal brukes til vurdering av overvåkingsprogrammene nevnt i artikkel 28.
3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1 og 2 skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 3

Utryddelsesprogrammer

Artikkel 31

Obligatoriske og frivillige utryddelsesprogrammer

1. Medlemsstater som ikke er eller ikke er dokumentert fri for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) på hele sitt territorium eller i soner eller segmenter av dette, skal
 - a) opprette et program med sikte på å utrydde nevnte listeførte sykdom eller vise at medlemsstaten er fri for denne sykdommen, som skal gjennomføres i dyrepopulasjoner som berøres av sykdommen, og som omfatter relevante deler av medlemsstatens territorium eller relevante soner eller segmenter av dette («obligatorisk utryddelsesprogram»), og som skal benyttes inntil vilkårene for å erklære sykdomsfri status for det territoriet eller den sonen som er berørt i medlemsstaten, i samsvar med artikkel 36 nr. 1, eller segment, i samsvar med artikkel 37 nr. 2, er oppfylt,
 - b) legge fram utkastet til obligatorisk utryddelsesprogram for Kommisjonen for godkjenning.

2. Medlemsstater som ikke er eller ikke er dokumentert fri for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c), og som beslutter å opprette et program for utryddelse av nevnte listeførte sykdom som skal gjennomføres i dyrepopulasjoner som berøres av den aktuelle sykdommen, og som omfatter relevante deler av medlemsstatenes territorium eller soner eller segmenter av dette («frivillig utryddelsesprogram»), skal legge fram et utkast til programmet for Kommisjonen for godkjenning dersom den berørte medlemsstaten ber om anerkjennelse i Unionen av dyrehelsegarantier for den aktuelle sykdommen med henblikk på forflytning av dyr eller produkter.

Et slikt frivillig utryddelsesprogram skal benyttes inntil

- a) vilkårene for å erklære sykdomsfri status for det territoriet i medlemsstaten eller den sonen som er berørt, i samsvar med artikkel 36 nr. 1, eller segment, som fastsatt i artikkel 37 nr. 2, er oppfylt, eller
- b) det er fastslått at vilkårene for å erklære sykdomsfri status ikke kan oppfylles, og at programmet ikke lenger tjener sitt formål, eller
- c) den berørte medlemsstaten trekker programmet tilbake.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter godkjenne

- a) utkast til obligatoriske utryddelsesprogrammer som den forelegges for godkjenning i samsvar med nr. 1,
- b) utkast til frivillige utryddelsesprogrammer som den forelegges for godkjenning i samsvar med nr. 2,

dersom vilkårene fastsatt i dette kapittelet er oppfylt.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

4. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en listeført sykdom som utgjør en svært betydelig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning som fastsatt i nr. 3 bokstav a), i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

Kommisjonen kan av behørig berettigede grunner ved hjelp av gjennomføringsrettsakter godkjenne en endring som er foreslått av den berørte medlemsstaten, eller tilbakekalle godkjenningen av utryddelsesprogrammer som er godkjent i samsvar med nr. 3 bokstav a) og b). Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder

- a) strategier for sykdomsbekjempelse, delmål og hovedmål for bestemte sykdommer og anvendelsestid for utryddelsesprogrammene,
- b) unntak fra kravet om framlegging av utryddelsesprogrammer for godkjenning som fastsatt i nr. 1 bokstav b) og i nr. 2, dersom slik godkjenning ikke er nødvendig fordi det er vedtatt regler for slike programmer i samsvar med artikkel 32 nr. 2 og artikkel 35,
- c) de opplysningene medlemsstatene skal gi til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om unntak fra kravet om godkjenning av utryddelsesprogrammer, som fastsatt i bokstav b) i dette nummeret.

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 for å endre eller oppheve regler vedtatt i henhold til bokstav b) i dette nummeret.

Artikkel 32

Tiltak i obligatoriske og frivillige utryddelsesprogrammer

1. Utryddelsesprogrammene skal omfatte minst følgende tiltak:

- a) Tiltak for sykdomsbekjempelse for å utrydde sykdomsagensen i anlegg, segmenter og soner der en sykdom forekommer, og for å hindre ny infeksjon.

- b) Overvåking som skal utføres i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 26–30 for å godtgjøre
 - i) effektiviteten av tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i bokstav a),
 - ii) fravær av den listeførte sykdommen.
 - c) Tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes ved positive overvåkingsresultater.
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende elementer, for å sikre at utryddelsesprogrammene er virkningsfulle:
- a) Tiltak for sykdomsbekjempelse som fastsatt i nr. 1 bokstav a).
 - b) Tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes for anlegg, soner eller segmenter for å hindre ny infeksjon i målpopulasjonen av den aktuelle sykdommen.
 - c) Overvåkingens utforming, midler, diagnostiske metoder, hyppighet, intensitet, målpopulasjon og prøvetakingsmønstre.
 - d) Tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes ved positive overvåkingsresultater for den listeførte sykdommen i henhold til nr. 1 bokstav c).
 - e) Kriterier for vaksinasjon, dersom det er relevant og hensiktsmessig for den aktuelle sykdommen eller dyrearten.

Artikkel 33

Innholdet i obligatoriske og frivillige utryddelsesprogrammer som legges fram for Kommisjonen for godkjenning

Medlemsstatene skal ta med følgende opplysninger i søknader om godkjenning av obligatoriske og frivillige utryddelsesprogrammer som legges fram for Kommisjonen for godkjenning i samsvar med artikkel 31 nr. 1 og 2:

- a) En beskrivelse av den epidemiologiske situasjonen for den listeførte sykdommen som omfattes av det aktuelle obligatoriske eller frivillige utryddelsesprogrammet.
- b) En beskrivelse og avgrensning av det geografiske og administrative området eller segmentet som omfattes av utryddelsesprogrammet.
- c) En beskrivelse av tiltakene for sykdomsbekjempelse i utryddelsesprogrammet som fastsatt i artikkel 32 nr. 1, og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 32 nr. 2.
- d) En beskrivelse av organisasjonen og overvåkingen av de partene som deltar i utryddelsesprogrammet samt deres roller.
- e) Anslått varighet for utryddelsesprogrammet.
- f) Delmålene og strategiene for sykdomsbekjempelse ved gjennomføring av utryddelsesprogrammet.

Artikkel 34

Rapportering

Medlemsstater som gjennomfører utryddelsesprogrammer, skal legge fram for Kommisjonen

- a) rapporter som gir Kommisjonen mulighet til å overvåke om delmålene for de pågående utryddelsesprogrammene som nevnt i artikkel 33 bokstav f), er oppfylt,
- b) en sluttrapport etter at det aktuelle utryddelsesprogrammet er gjennomført.

*Artikkel 35***Gjennomføringsmyndighet**

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for kravene til opplysninger, format og framgangsmåter fastsatt i artikkel 31–34 når det gjelder

- a) framlegging av utkast til obligatoriske og frivillige utryddelsesprogrammer for godkjenning,
- b) resultatindikatorer,
- c) rapportering til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om resultatene av gjennomføringen av de obligatoriske og frivillige utryddelsesprogrammene.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*KAPITTEL 4***Sykdomsfri status***Artikkel 36***Sykdomsfrie medlemsstater og soner**

1. En medlemsstat kan søke Kommisjonen om godkjenning av sykdomsfri status for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), for én eller flere av de berørte dyreartene, for hele sitt territorium eller for én eller flere soner av dette, forutsatt at ett eller flere av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Ingen av de listeførte artene for den sykdommen som søknaden om sykdomsfri status gjelder, finnes noe sted på den berørte medlemsstatens territorium eller i den eller de relevante sonene som omfattes av søknaden.
- b) Det er kjent at sykdomsagensen ikke kan overleve på medlemsstatens territorium eller i den eller de relevante sonene søknaden gjelder, i samsvar med kriteriene nevnt i artikkel 39 bokstav a) ii).
- c) Når det gjelder listeførte sykdommer som bare kan overføres gjennom vektorer, og ingen vektorer er til stede, eller dersom det er kjent at ingen vektorer kan overleve på medlemsstatens territorium eller i den eller de relevante sonene søknaden gjelder, i samsvar med kriteriene nevnt i artikkel 39 bokstav a) ii).
- d) Fravær av den listeførte sykdommen er godtgjort gjennom
 - i) et utryddelsesprogram som oppfyller reglene fastsatt i artikkel 32 nr. 1, og reglene vedtatt i henhold til nr. 2 i nevnte artikkel,
 - ii) historiske data og overvåkingsdata.

2. Medlemsstatenes søknader om sykdomsfri status skal inneholde dokumentasjon som viser at vilkårene for sykdomsfri status fastsatt i nr. 1, er oppfylt.

3. En medlemsstat kan i visse særlige tilfeller søke Kommisjonen om godkjenning av sykdomsfri status for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), og særlig om godkjenning av ikke-vaksinert status for hele territoriet eller for én eller flere soner av dette, forutsatt at ett eller flere av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Fravær av den listeførte sykdommen er godtgjort gjennom
 - i) et utryddelsesprogram som oppfyller reglene fastsatt i artikkel 32 nr. 1, og reglene vedtatt i henhold til nr. 2 i nevnte artikkel,
 - ii) historiske data og overvåkingsdata.

b) Det er godtgjort at vaksinasjon mot sykdommen ville medføre høyere kostnader enn kostnadene ved å opprettholde fravær av sykdom uten vaksinasjon.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter, som om nødvendig kan endres, godkjenne medlemsstatenes søknader om sykdomsfri status eller ikke-vaksinert status når vilkårene nevnt i nr. 1 og 2 og ved behov nr. 3, er oppfylt.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 37

Segmenter

1. En medlemsstat kan søke Kommisjonen om anerkjennelse av sykdomsfri status for segmenter med hensyn til listeførte sykdommer nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) og om vern av sykdomsfri status i et slikt segment ved utbrudd av én eller flere av de nevnte listeførte sykdommene på sitt territorium, under følgende forutsetninger:

- a) Innføringen av den eller de listeførte sykdommene søknaden gjelder, effektivt kan forebygges på segmentplan samtidig som det tas hensyn til sykdomsprofilen.
- b) Segmentet søknaden gjelder, er underlagt ett enkelt, felles forvaltningssystem for biosikkerhet utformet for å sikre sykdomsfri status for alle anlegg som inngår i det.
- c) Segmentet søknaden gjelder, er godkjent av vedkommende myndighet med henblikk på forflytning av dyr og produkter i samsvar med
 - i) artikkel 99 og 100 for segmenter der landdyr og produkter av disse holdes,
 - ii) artikkel 183 og 184 for segmenter der akvakulturdyr og produkter av disse holdes.

2. En medlemsstat kan søke Kommisjonen om anerkjennelse av sykdomsfri status for segmenter med hensyn til én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), under følgende forutsetninger:

- a) Innføringen av den eller de listeførte sykdommene søknaden gjelder, effektivt kan forebygges på segmentplan samtidig som det tas hensyn til sykdomsprofilen.
- b) Ett eller flere av følgende vilkår er oppfylt:
 - i) Vilkårene fastsatt i artikkel 36 nr. 1 er oppfylt.
 - ii) Anleggene i segmentet søknaden gjelder, har påbegynt eller gjenopptatt sine aktiviteter og har fastsatt et felles forvaltningssystem for biosikkerhet som er utformet for å sikre fravær av sykdom i segmentet.
- c) Segmentet søknaden gjelder, er underlagt ett enkelt, felles forvaltningssystem for biosikkerhet utformet for å sikre sykdomsfri status for alle anlegg som inngår i det.
- d) Segmentet søknaden gjelder, er godkjent av vedkommende myndighet med henblikk på forflytning av dyr og produkter i samsvar med
 - i) artikkel 99 og 100 for segmenter der landdyr og produkter av disse holdes,
 - ii) artikkel 183 og 184 for segmenter der akvakulturdyr og produkter av disse holdes.

3. Medlemsstatenes søknader om anerkjennelse av sykdomsfri status for segmenter i samsvar med nr. 1 og 2, skal inneholde dokumentasjon som viser at vilkårene i nevnte numre er oppfylt.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter

- a) anerkjenne sykdomsfri status for segmenter når vilkårene i nr. 1 eller 2 og i nr. 3 er oppfylt, med forbehold for eventuelle nødvendige endringer,
- b) fastsette for hvilke av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), b) og c), sykdomsfrie segmenter kan opprettes.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

5. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder utfyllende bestemmelser til denne artikkelen om

- a) kravene til anerkjennelse av sykdomsfri status for segmenter i henhold til nr. 1 og 2 på bakgrunn av sykdomsprofilen for de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), b) og c), når det gjelder
 - i) overvåkingsresultater og annen dokumentasjon som kreves for å dokumentere fravær av sykdom,
 - ii) biosikkerhetstiltak,
- b) nærmere regler for godkjenning fra vedkommende myndighet av sykdomsfri status for segmenter i henhold til nr. 1 og 2, og
- c) regler for segmenter som ligger på mer enn én medlemsstats territorium.

Artikkel 38

Lister over sykdomsfrie medlemsstater, soner eller segmenter

Hver medlemsstat skal opprette og ajourføre en liste over sitt territorium eller sine soner med sykdomsfri status i henhold til artikkel 36 nr. 1 og 3, og over sine segmenter med sykdomsfri status i henhold til artikkel 37 nr. 1 og 2, når det er relevant.

Medlemsstatene skal offentliggjøre disse listene. Kommisjonen skal bistå medlemsstatene med å gjøre opplysningene i disse listene tilgjengelige for offentligheten ved å legge ut lenker på sitt eget nettsted til medlemsstatenes internettbaserte informasjonssider.

Artikkel 39

Delegering av myndighet når det gjelder sykdomsfri status i medlemsstater og soner

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder

- a) nærmere regler for sykdomsfri status i medlemsstater og soner av disse, på grunnlag av de ulike sykdomsprofilene når det gjelder
 - i) de kriteriene som skal brukes for å underbygge påstander fra medlemsstatene om at ingen listeførte arter forekommer eller kan overleve på deres territorium, og den dokumentasjonen som kreves for å underbygge slike påstander, i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav a),
 - ii) de kriteriene som skal brukes og den dokumentasjonen som kreves for å underbygge påstander om at en sykdomsagens eller vektor ikke kan overleve, som fastsatt i artikkel 36 nr. 1 bokstav b) og c),
 - iii) de kriteriene og vilkårene som skal gjelde for å fastsette fravær av den aktuelle sykdommen, som nevnt i artikkel 36 nr. 1 bokstav d),

- iv) overvåkingsresultater og annen dokumentasjon som kreves for å dokumentere fravær av sykdom,
 - v) biosikkerhetstiltak,
 - vi) restriksjoner på og vilkår for vaksinasjon i sykdomsfrie medlemsstater og soner av disse,
 - vii) fastsettelse av soner som skiller de sykdomsfrie sonene eller sonene i utryddelsesprogrammet fra restriksjonssonene («buffersoner»),
 - viii) soner som ligger på mer enn én medlemsstats territorium,
- b) unntak fra kravet om godkjenning fra Kommisjonen av sykdomsfri status for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c) i samsvar med artikkel 36 nr. 1, dersom slik godkjenning ikke kreves fordi det er fastsatt nærmere regler for fravær av sykdom i regler vedtatt i henhold til bokstav a) i denne artikkelen,
- c) de opplysningene som medlemsstatene skal gi til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene for å underbygge erklæringer om sykdomsfri status, uten at en gjennomføringsrettsakt er vedtatt i samsvar med artikkel 36 nr. 4 i henhold til bokstav b) i denne artikkelen.

Artikkel 40

Gjennomføringsmyndighet

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette detaljerte krav til de opplysningene som medlemsstatene skal gi til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene for å underbygge erklæringer om sykdomsfri status for territorier, soner og segmenter i samsvar med artikkel 36–39, og formatet og framgangsmåtene for

- a) søknader om anerkjennelse av sykdomsfri status for hele territoriet til den berørte medlemsstaten, eller soner eller segmenter av dette,
- b) utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene og Kommisjonen om sykdomsfrie medlemsstater, eller soner og segmenter av disse.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 41

Opprettholdelse av sykdomsfri status

1. Medlemsstatene kan bare opprettholde sykdomsfri status for sine territorier eller soner eller segmenter av disse så lenge
 - a) vilkårene for sykdomsfri status fastsatt i artikkel 36 nr. 1 og artikkel 37 nr. 1 og 2 og reglene fastsatt i henhold til nr. 3 i denne artikkelen og artikkel 39, er oppfylt,
 - b) det foretas overvåking, idet det tas hensyn til kravene fastsatt i artikkel 27, for å kontrollere at territoriet, sonen eller segmentet det gjelder, fortsatt er fritt for den listeførte sykdommen sykdomsfri status ble godkjent eller anerkjent for,
 - c) det anvendes restriksjoner på forflytninger av dyr og eventuelt produkter av disse, av listeførte arter for den listeførte sykdommen som sykdomsfri status ble godkjent eller anerkjent for, inn i territoriet, sonen eller segmentet det gjelder, i samsvar med reglene fastsatt i del IV og V,

- d) andre biosikkerhetstiltak benyttes for å forhindre innføring av den listeførte sykdommen som sykdomsfri status ble godkjent eller anerkjent for.
- 2. En medlemsstat skal umiddelbart informere Kommisjonen dersom vilkårene nevnt i nr. 1 for å opprettholde sykdomsfri status, ikke lenger er oppfylt.
- 3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende vilkår for å opprettholde sykdomsfri status:
 - a) Overvåking som fastsatt i nr. 1 bokstav b).
 - b) Biosikkerhetstiltak som fastsatt i nr. 1 bokstav d).

Artikkel 42

Midlertidig oppheving, tilbakekalling og gjeninnføring av sykdomsfri status

- 1. Dersom en medlemsstat får kjennskap til eller har begrunnet mistanke om at et av vilkårene for å opprettholde statusen som sykdomsfri medlemsstat eller sone eller segment av denne, er brutt, skal den umiddelbart
 - a) dersom det er relevant og avhengig av risikoen, midlertidig stanse eller begrense forflytninger av de listeførte artene, når det gjelder den listeførte sykdommen som sykdomsfri status er godkjent eller anerkjent for, til andre medlemsstater, soner eller segmenter med bedre helsestatus for den listeførte sykdommen,
 - b) dersom det er relevant for å forhindre spredning av en listeført sykdom som sykdomsfri status er godkjent eller anerkjent for, iverksette tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i del III avdeling II.
 - 2. Tiltakene fastsatt i nr. 1 skal oppheves dersom ytterligere undersøkelser bekrefter at
 - a) det mistenkte bruddet på vilkår ikke har funnet sted, eller
 - b) det mistenkte bruddet på vilkår ikke har hatt en betydelig innvirkning, og den berørte medlemsstaten kan garantere at vilkårene for å opprettholde sykdomsfri status igjen er oppfylt.
 - 3. Dersom den berørte medlemsstaten ved ytterligere undersøkelser bekrefter at det har forekommet et utbrudd av den listeførte sykdommen som sykdomsfri status ble gitt for, eller at det har forekommet andre betydelige brudd på vilkårene for å opprettholde sykdomsfri status som nevnt i artikkel 41 nr. 1, eller det er stor sannsynlighet for at dette har forekommet, skal medlemsstaten umiddelbart informere Kommisjonen om dette.
 - 4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter uten unødig opphold tilbakekalle godkjenningen av sykdomsfri status for en medlemsstat eller sone, gitt i samsvar med artikkel 36 nr. 4, eller anerkjennelsen av sykdomsfri status for et segment, gitt i samsvar med artikkel 37 nr. 4, etter å ha innhentet opplysninger fra den berørte medlemsstaten om at vilkårene for å opprettholde sykdomsfri status ikke lenger er oppfylt.
- Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.
- 5. I behørig begrunnede, tvingende tilfeller av ekstrem hast knyttet til en listeført sykdom nevnt i nr. 3 som sprer seg raskt og kan ha en betydelig innvirkning på dyrehelsen eller folkehelsen, økonomien eller samfunnet, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.
 - 6. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder bestemmelser som utfyller reglene om midlertidig oppheving, tilbakekalling og gjeninnføring av sykdomsfri status som angitt i nr. 1 og 2.

DEL III

BEVISSTHET OM, BEREDSKAP MOT OG BEKJEMPELSE AV SYKDOM

AVDELING I

BEVISSTHET OM OG BEREDSKAP MOT SYKDOM

KAPITTEL 1

Beredskapsplaner og simuleringsøvelser*Artikkel 43***Beredskapsplaner**

1. Medlemsstatene skal etter hensiktsmessig samråd med eksperter og berørte parter utarbeide og ajourføre beredskapsplaner og om nødvendig detaljerte veiledninger som fastsetter de tiltakene som skal treffes i den berørte medlemsstaten ved forekomst av en listeført sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), eller dersom det er relevant, en ny sykdom, for å sikre et høyt nivå av bevissthet om og beredskap mot sykdom samt evnen til å reagere raskt.
2. Beredskapsplanene, og eventuelt de detaljerte veiledningene, skal dekke minst følgende forhold:
 - a) Opprettelse av en kommandokjede hos vedkommende myndighet og hos andre offentlige myndigheter for å sikre en rask og effektiv beslutningsprosess på nasjonalt, regionalt og lokalt plan.
 - b) Rammen for samarbeid mellom vedkommende myndighet og øvrige offentlige myndigheter og relevante berørte parter for å sikre at tiltak treffes på en sammenhengende og samordnet måte.
 - c) Tilgang til
 - i) lokaler,
 - ii) laboratorier,
 - iii) utstyr,
 - iv) personale,
 - v) beredskapsfond,
 - vi) alle andre hensiktsmessige materialer og ressurser som er nødvendige for å sikre rask og effektiv utryddelse av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) eller av nye sykdommer.
 - d) Tilgang til følgende sentre og grupper med nødvendig sakkunnskap til å bistå vedkommende myndighet:
 - i) Et fungerende sentralt senter for sykdomsbekjempelse.
 - ii) Regionale og lokale sentre for sykdomsbekjempelse, alt etter hva som er hensiktsmessig ut fra forvaltningsmessige og geografiske forhold i den berørte medlemsstaten.
 - iii) Operative ekspertgrupper.
 - e) Gjennomføring av tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i avdeling II kapittel I for de listeførte sykdommene som er nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) og for nye sykdommer.

- f) Bestemmelser om nødvaksinasjon, dersom det er relevant.
- g) Prinsipper for geografisk avgrensning av restriksjonssonene opprettet av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 64 nr. 1.
- h) Samordning med nabomedlemsstater og nabotredjeland og -territorier, dersom det er relevant.

Artikkel 44

Gjennomføringsmyndighet for beredskapsplaner

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette de tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre beredskapsplanene i medlemsstatene, i henhold til artikkel 43 nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 45

Simuleringsøvelser

1. Vedkommende myndighet skal sikre at simuleringsøvelsene for beredskapsplanene fastsatt i artikkel 43 nr. 1 gjennomføres regelmessig eller med passende mellomrom for å
 - a) sikre et høyt nivå av bevissthet om og beredskap mot sykdom og evne til å reagere raskt i den berørte medlemsstaten,
 - b) kontrollere at beredskapsplanene fungerer.
2. Dersom det er mulig og hensiktsmessig bør simuleringsøvelser gjennomføres i nært samarbeid med vedkommende myndigheter i nabomedlemsstater og nabotredjeland og -territorier.
3. Medlemsstatene skal på anmodning gi Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene tilgang til en rapport om de viktigste resultatene av de simuleringsøvelsene som er gjennomført.
4. Når det er hensiktsmessig og nødvendig, skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for den praktiske gjennomføringen av simuleringsøvelser i medlemsstatene med hensyn til
 - a) simuleringsøvelsenes hyppighet,
 - b) simuleringsøvelser som omfatter mer enn én av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a).

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 2

Bruk av legemidler til dyr for å forebygge og bekjempe sykdom

Artikkel 46

Bruk av legemidler til dyr for å forebygge og bekjempe sykdom

1. Medlemsstatene kan treffe tiltak som gjelder bruk av legemidler til dyr for listeførte sykdommer for å sikre at forebyggingen og bekjempelsen av disse sykdommene skjer så effektivt som mulig, forutsatt at slike tiltak er hensiktsmessige eller nødvendige.

Disse tiltakene kan omfatte følgende:

- a) Forbud mot og restriksjoner på bruk av legemidler til dyr.
 - b) Obligatorisk bruk av legemidler til dyr.
2. Medlemsstatene skal ta følgende kriterier i betraktning når de fastsetter om og hvordan legemidler til dyr skal brukes som tiltak for å forebygge og bekjempe en bestemt listeført sykdom:
- a) Sykdomsprofilen.
 - b) Den listeførte sykdommens utbredelse i
 - i) den berørte medlemsstaten,
 - ii) Unionen,
 - iii) naboland og -territorier, dersom det er relevant,
 - iv) tredjeland og territorier som dyr og produkter bringes inn til Unionen fra.
 - c) Om de aktuelle legemidlene til dyr er tilgjengelige og effektive samt risikoene ved dem.
 - d) Om diagnostiske prøver for å påvise infeksjoner hos dyr som er behandlet med de aktuelle legemidlene til dyr, er tilgjengelige.
 - e) Økonomiske, sosiale, dyrevelferdsmessige og miljømessige konsekvenser ved bruk av de aktuelle legemidlene til dyr sammenlignet med andre tilgjengelige strategier for forebygging og bekjempelse av sykdom.
3. Medlemsstatene skal treffe hensiktsmessige forebyggende tiltak for å verne dyrehelsen og folkehelsen når legemidler til dyr brukes i vitenskapelige undersøkelser, eller når de utvikles og prøves under kontrollerte forhold.

Artikkel 47

Delegering av myndighet når det gjelder bruk av legemidler til dyr

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder hva som kan utgjøre hensiktsmessige og nødvendige tiltak som angitt i artikkel 46, med hensyn til følgende:
 - a) Forbud mot og restriksjoner på bruk av legemidler til dyr.
 - b) Særlige vilkår for bruk av legemidler til dyr for en bestemt listeført sykdom.
 - c) Risikoreducerende tiltak for å forhindre at listeførte sykdommer spres gjennom dyr som behandles med legemidler til dyr, eller gjennom produkter fra slike dyr.
 - d) Overvåking av bestemte listeførte sykdommer etter bruk av vaksiner eller andre legemidler til dyr.
2. Kommisjonen skal ta hensyn til kriteriene angitt i artikkel 46 nr. 2 når den fastsetter reglene i henhold til nr. 1.
3. Dersom det ved nye risikoer foreligger tvingende hasteårsaker, skal framgangsmåten fastsatt i artikkel 265 gjelde for reglene vedtatt i henhold til nr. 1.

*KAPITTEL 3****Antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker****Artikkel 48***Opprettelse av Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker**

1. Kommisjonen kan for de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) som det ikke er forbudt å vaksinere mot i henhold til en delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 47, opprette og ha ansvar for forvaltningen av Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker for oppbevaring og erstatning av beholdningene av ett eller flere av følgende biologiske produkter:

- a) Antigener.
 - b) Vaksiner.
 - c) Partier av virusstammer for produksjon av vaksiner.
 - d) Diagnosereagenser.
2. Kommisjonen skal sikre at Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker i henhold til nr. 1
- a) har tilstrekkelige lagre av hensiktsmessig type av antigener, vaksiner, partier av virusstammer for produksjon av vaksiner, og diagnosereagenser for den aktuelle listeførte sykdommen, idet det tas hensyn til medlemsstatenes behov slik disse er anslått i forbindelse med utarbeidingen av beredskapsplanene i henhold til artikkel 43 nr. 1,
 - b) regelmessig tar imot leveranser og raskt erstatter beholdningene av antigener, vaksiner, partier av virusstammer for produksjon av vaksiner, og diagnosereagenser,
 - c) vedlikeholdes og flyttes i samsvar med relevante krav til biosikkerhet og biologisk inneslutning fastsatt i artikkel 16 nr. 1 og i samsvar med delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 16 nr. 2.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
- a) forvaltning, oppbevaring og erstatning av beholdninger i Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker i henhold til nr. 1 og 2,
 - b) kravene til biosikkerhet og biologisk inneslutning ved drift av nevnte banker, som oppfyller kravene i artikkel 16 nr. 1 og tar hensyn til de delegerte rettsaktene som er vedtatt i henhold til artikkel 16 nr. 2.

*Artikkel 49***Tilgang til Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker**

1. Kommisjonen skal på anmodning sørge for at Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker leverer de biologiske produktene nevnt i artikkel 48 nr. 1, forutsatt at de finnes på lager,

- a) først og fremst til medlemsstatene, og
- b) til tredjeland eller territorier, forutsatt at leveransen først og fremst er beregnet på å forhindre at sykdom sprer seg til Unionen.

2. Er beholdningene begrenset, skal Kommisjonen prioritere tilgang til de beholdningene som skal leveres i henhold til nr. 1, på grunnlag av

- a) de sykdomsomstendighetene som anmodningen framsettes under,

- b) om det finnes en nasjonal antigen-, vaksine- og diagnosereagensbank i den medlemsstaten, tredjelandet eller det territoriet som framsetter anmodningen,
- c) om det finnes unionstiltak for obligatorisk vaksinasjon fastsatt i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 47.

Artikkel 50

Gjennomføringsmyndighet som gjelder Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for Unionens antigen-, vaksine- og diagnose-reagensbanker, som for de biologiske produktene nevnt i artikkel 48 nr. 1 skal angi
 - a) hvilke av de nevnte biologiske produktene som skal inngå i Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker, og for hvilke av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a),
 - b) typene biologiske produkter som skal inngå i Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker, og i hvilke mengder for hver enkelt av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) som den aktuelle banken er opprettet for,
 - c) kravene til forsyning, oppbevaring og erstatning av nevnte biologiske produkter,
 - d) leveransen av nevnte biologiske produkter fra Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker til medlemsstater og til tredjeland og territorier,
 - e) kravene til framgangsmåter og tekniske krav for å inkludere nevnte biologiske produkter i Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker og for å be om tilgang til dem.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

2. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en listeført sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) som utgjør en svært betydelig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren fastsatt i artikkel 266 nr. 3.

Artikkel 51

Fortrolig behandling av opplysninger om Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker

Opplysninger om mengder og undertyper av biologiske produkter nevnt i artikkel 48 nr. 1 som oppbevares i Unionens antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker, skal behandles av Kommisjonen som graderte opplysninger og skal ikke offentliggjøres.

Artikkel 52

Nasjonale antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker

1. Medlemsstater som har opprettet nasjonale antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker for listeførte sykdommer nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) som Unionen har antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker for, skal sikre at deres nasjonale antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker oppfyller kravene til biosikkerhet og biologisk inneslutning, fastsatt i artikkel 16 nr. 1 bokstav a) og i delegerte rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 16 nr. 2 og artikkel 48 nr. 3 bokstav b).
2. Medlemsstatene skal gi Kommisjonen ajourførte opplysninger om
 - a) det er opprettet eller skal opprettes nasjonale antigen-, vaksine- og diagnosereagensbanker som nevnt i nr. 1,

- b) de typene og mengdene av antigener, vaksiner, partier av virusstammer for produksjon av vaksiner, og diagnosereagenser som finnes i slike banker,
- c) eventuelle endringer i driften av slike banker.

Disse opplysningene skal behandles som graderte opplysninger av Kommisjonen og skal ikke offentliggjøres.

- 3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler som angir innhold, hyppighet og format for framleggingen av opplysningene fastsatt i nr. 2.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

AVDELING II

TILTAK FOR SYKDOMSBEKJEMPELSE

KAPITTEL 1

Tiltak for sykdomsbekjempelse for listeførte sykdommer nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a)

Avsnitt 1

Tiltak for sykdomsbekjempelse ved mistanke om en listeført sykdom hos holdte dyr

Artikkel 53

Forpliktelser for driftsansvarlige og andre relevante berørte fysiske og juridiske personer

- 1. Ved mistanke om en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) hos holdte dyr, skal medlemsstatene, i tillegg til å oppfylle meldingsplikten fastsatt i artikkel 18 nr. 1 og i påvente av at vedkommende myndighet treffer eventuelle tiltak for sykdomsbekjempelse i samsvar med artikkel 54 nr. 1 og artikkel 55 nr. 1, treffe tiltak for å sikre at driftsansvarlige og andre relevante berørte fysiske og juridiske personer treffer hensiktsmessige tiltak for sykdomsbekjempelse som fastsatt i artikkel 55 nr. 1 bokstav c), d) og e), for å forhindre spredning av nevnte listeførte sykdom fra dyr, anlegg og steder som er rammet og som de har ansvar for, til andre dyr som ikke er rammet, eller til mennesker.
- 2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler som utfyller tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i nr. 1.

Artikkel 54

Undersøkelse utført av vedkommende myndighet ved mistanke om en listeført sykdom

- 1. Ved mistanke om en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) hos holdte dyr skal vedkommende myndighet umiddelbart gjennomføre en undersøkelse for å bekrefte eller utelukke forekomst av nevnte listeførte sykdom.
- 2. Med henblikk på undersøkelsen fastsatt i nr. 1 skal vedkommende myndighet når det er nødvendig, sørge for at
 - a) offentlige veterinærer gjennomfører en klinisk undersøkelse av et representativt utvalg av de holdte dyrene av listeførte arter for den aktuelle listeførte sykdommen,
 - b) offentlige veterinærer tar hensiktsmessige prøver av de holdte dyrene av listeførte arter og andre prøver for undersøkelse i laboratorier som vedkommende myndighet har utpekt til dette formålet,

- c) slike utpekte laboratorier gjennomfører undersøkelser for å bekrefte eller utelukke forekomst av den aktuelle listeførte sykdommen.
3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler som utfyller reglene for vedkommende myndighets undersøkelser i henhold til nr. 1.

Artikkel 55

Vedkommende myndigheters foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse

1. Dersom vedkommende myndighet har mistanke om forekomst av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) hos holdte dyr, skal den gjennomføre følgende foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse, med forbehold for nasjonale krav om adgang til privatboliger, i påvente av resultatene av undersøkelsen fastsatt i artikkel 54 nr. 1 og gjennomføringen av tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 61 nr. 1:
- a) Sette det berørte anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket eller anlegget for animalske biprodukter under offentlig overvåking, og ethvert annet sted der det er mistanke om sykdommen, herunder steder der sykdommen det er mistanke om, kan ha oppstått.
 - b) Opprette en fortegnelse over
 - i) de dyrene som holdes i det berørte anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket eller anlegget for animalske biprodukter eller ethvert annet sted,
 - ii) produktene i nevnte anlegg, næringsmiddel- eller fôrforetaket eller anlegget for animalske biprodukter eller ethvert annet sted, dersom det er relevant for spredningen av nevnte listeførte sykdom.
 - c) Sikre at hensiktsmessige biosikkerhetstiltak iverksettes for å forhindre spredning av nevnte listeførte sykdomsagens til andre dyr eller til mennesker.
 - d) Når det er nødvendig for å forhindre ytterligere spredning av sykdomsagensen, sikre at de holdte dyrene av arter som er listeført for nevnte listeførte sykdom, isoleres, og at de hindres i å komme i kontakt med villevende dyr.
 - e) Begrense forflytningen av holdte dyr, produkter og dersom det er relevant, mennesker, kjøretøyer og alle materialer og andre midler som kan ha spredt sykdomsagensen til eller fra anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket eller anlegget for animalske biprodukter eller fra ethvert annet sted der det er mistanke om nevnte listeførte sykdom, i den grad det er nødvendig for å forhindre at den sprer seg.
 - f) Treffe alle andre nødvendige tiltak for sykdomsbekjempelse idet det tas hensyn til tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i avsnitt 4 i dette kapitlet, når det gjelder
 - i) vedkommende myndighets iverksetting av undersøkelsen i henhold til artikkel 54 nr. 1 og tiltakene for sykdomsbekjempelse i henhold til bokstav a)–d) i dette nummeret på andre anlegg, næringsmiddel- eller fôrforetak eller anlegg for animalske biprodukter eller ethvert annet sted,
 - ii) opprettelsen av egnede midlertidige restriksjonssoner som tar hensyn til sykdomsprofilen.
 - g) Iverksette den epidemiologiske undersøkelsen som er fastsatt i artikkel 57 nr. 1.
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler som utfyller reglene fastsatt i nr. 1 når det gjelder særskilte og detaljerte tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes, avhengig av den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), på grunnlag av risikoene for
- a) artene eller kategoriene av berørte dyr,
 - b) den aktuelle produksjonstypen.

*Artikkel 56***Gjennomgang og forlengelse av foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse**

Tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 55 nr. 1 skal

- a) ved behov gjennomgås av vedkommende myndighet på grunnlag av resultatene av
 - i) undersøkelsen i henhold til artikkel 54 nr. 1,
 - ii) den epidemiologiske undersøkelsen i henhold til artikkel 57 nr. 1,
- b) om nødvendig utvides til andre steder som nevnt i artikkel 55 nr. 1 bokstav a).

*Avsnitt 2***Epidemiologisk undersøkelse***Artikkel 57***Epidemiologisk undersøkelse**

1. Vedkommende myndighet skal gjennomføre en epidemiologisk undersøkelse ved bekreftet forekomst av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), hos dyr.
2. Den epidemiologiske undersøkelsen nevnt i nr. 1, skal ha som mål å
 - a) identifisere den sannsynlige opprinnelsen til den aktuelle listeførte sykdommen og hvordan den er blitt spredt,
 - b) beregne hvor lenge det er sannsynlig at den listeførte sykdommen har forekommet,
 - c) identifisere anlegg og epidemiologiske enheter i disse, næringsmiddel- eller fôrforetak eller anlegg for animalske biprodukter eller andre steder der dyr av listeførte arter for den mistenkte listeførte sykdommen kan ha blitt smittet,
 - d) innhente opplysninger om forflytninger av holdte dyr, personer, produkter, kjøretøyer, eventuelle materialer og andre midler som kan ha spredt sykdomsagensen i det relevante tidsrommet forut for meldingen om mistanke om eller bekreftet forekomst av den listeførte sykdommen,
 - e) innhente opplysninger om den sannsynlige utbredelsen av den listeførte sykdommen i omgivelsene, herunder forekomst og spredning av sykdomsvektorer.

*Avsnitt 3***Bekreftelse på forekomst av sykdom hos holdte dyr***Artikkel 58***Offisiell bekreftelse fra vedkommende myndighet av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a)**

1. Vedkommende myndighet skal basere en offisiell bekreftelse av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), på følgende opplysninger:
 - a) Resultatene av de kliniske undersøkelsene og laboratorieundersøkelsene i henhold til artikkel 54 nr. 2.

- b) De foreløpige eller endelige resultatene av den epidemiologiske undersøkelsen i henhold til artikkel 57 nr. 1.
 - c) Andre tilgjengelige epidemiologiske data.
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til de kravene som skal oppfylles for den offisielle bekreftelsen nevnt i nr. 1.

Artikkel 59

Oppheving av foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse når forekomsten av en listeført sykdom har blitt utelukket

Vedkommende myndighet skal fortsette å anvende de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 55 nr. 1 og artikkel 56, inntil forekomsten av den aktuelle listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) har blitt utelukket på grunnlag av opplysningene nevnt i artikkel 58 nr. 1 eller reglene vedtatt i henhold til artikkel 58 nr. 2.

Avsnitt 4

Tiltak for sykdomsbekjempelse ved bekreftet forekomst av sykdom hos holdte dyr

Artikkel 60

Umiddelbare tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes av vedkommende myndighet

Ved en offisiell bekreftelse i samsvar med artikkel 58 nr. 1 av et utbrudd av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) hos holdte dyr, skal vedkommende myndighet umiddelbart

- a) offisielt erklære det rammede anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket, anlegget for animalske biprodukter eller annet sted som infisert med nevnte listeførte sykdom,
- b) opprette en restriksjonssone som er hensiktsmessig for nevnte listeførte sykdom,
- c) gjennomføre beredskapsplanen fastsatt i artikkel 43 nr. 1 for å sikre fullstendig samordning med tiltakene for sykdomsbekjempelse.

Artikkel 61

Rammede anlegg og andre steder

1. Ved utbrudd av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), hos holdte dyr, skal vedkommende myndighet umiddelbart treffe ett eller flere av følgende tiltak for sykdomsbekjempelse, med forbehold for nasjonale krav om adgang til privatboliger, i et anlegg, et næringsmiddel- eller fôrforetak, et anlegg for animalske biprodukter eller ethvert annet sted nevnt i artikkel 60 bokstav a), for å hindre ytterligere spredning av nevnte listeførte sykdom:

- a) Innføre restriksjoner på forflytninger av personer, dyr, produkter, kjøretøyer eller andre materialer eller stoffer som kan være smittet eller kontaminert og bidra til å spre den listeførte sykdommen.
- b) Avlive og destruere eller slakte dyr som kan være smittet eller bidrar til å spre den listeførte sykdommen.

- c) Destruere, bearbeide, omdanne eller behandle produkter, fôr eller andre stoffer, eller behandle utstyr, transportmidler, planter eller planteprodukter, eller vann som kan være kontaminert, i den utstrekning det er nødvendig for å sikre at alle sykdomsagenser og vektorer for sykdomsagensen ødelegges.
- d) Vaksinere eller behandle holdte dyr med andre legemidler til dyr i samsvar med artikkel 46 nr. 1 og artikkel 69, og delegerte rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 47.
- e) Isolere, sette i karantene eller behandle dyr og produkter som kan være smittet eller kontaminert og bidra til å spre den listeførte sykdommen.
- f) Rengjøre, desinfisere, bekjempe insekter og gnagere eller treffe andre nødvendige biosikkerhetstiltak som skal iverksettes i det rammede anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket, anlegget for animalske biprodukter eller andre steder for å redusere risikoen for spredning av den listeførte sykdommen.
- g) Ta så mange prøver som er nødvendig for å gjennomføre den epidemiologiske undersøkelsen i henhold til artikkel 57 nr. 1.
- h) Undersøke prøvene i laboratorium.
- i) Alle andre hensiktsmessige tiltak.

2. Ved fastsettelse av hvilket eller hvilke av tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i nr. 1 som bør treffes, skal vedkommende myndighet ta følgende i betraktning:

- a) Sykdomsprofil.
- b) Produksjonstype og epidemiologiske enheter i det rammede anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket, anlegget for animalske biprodukter eller på et annet sted.

3. Vedkommende myndighet skal bare tillate gjeninnsetting i berørte anlegg eller andre steder dersom

- a) alle hensiktsmessige tiltak for sykdomsbekjempelse og laboratorieundersøkelser fastsatt i nr. 1, er vellykket gjennomført,
- b) det har gått tilstrekkelig lang tid til å forhindre at det rammede anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket, anlegget for animalske biprodukter eller annet sted kontamineres på nytt med den listeførte sykdommen som forårsaket utbruddet nevnt i nr. 1.

Artikkel 62

Epidemiologisk forbundne anlegg og steder

1. Vedkommende myndighet skal utvide tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 61 nr. 1 til andre anlegg, epidemiologiske enheter i disse, næringsmiddel- eller fôrforetak eller anlegg for animalske biprodukter eller ethvert annet sted eller transportmidler når den epidemiologiske undersøkelsen fastsatt i artikkel 57 nr. 1, eller resultatene av de kliniske undersøkelsene, laboratorieundersøkelsene eller andre epidemiologiske data gir anledning til å mistenke at den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), som disse tiltakene ble vedtatt for, er blitt spredt til, fra eller gjennom dem.

2. Dersom den epidemiologiske undersøkelsen i henhold til artikkel 57 nr. 1 viser at den sannsynlige opprinnelsen til den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) er en annen medlemsstat, eller dersom det er sannsynlig at nevnte listeførte sykdom har spredt seg til en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet umiddelbart informere nevnte medlemsstat og Kommisjonen.

3. Dersom noen av hendelsene nevnt i nr. 2 skulle inntreffe, skal vedkommende myndigheter i de ulike medlemsstatene samarbeide om en ytterligere epidemiologisk undersøkelse og om å iverksette tiltakene for sykdomsbekjempelse.

*Artikkel 63***Delegering av myndighet når det gjelder tiltak for sykdomsbekjempelse i rammede og epidemiologisk forbundne anlegg og andre steder**

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler for tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 61 og 62, i rammede og epidemiologisk forbundne anlegg, næringsmiddel- eller forforetak eller anlegg for animalske biprodukter og andre steder når det gjelder enhver av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), herunder regler for hvilke tiltak for sykdomsbekjempelse nevnt i artikkel 61 nr. 1 som skal anvendes på hver av de listeførte sykdommene.

De nærmere reglene skal omfatte følgende:

- a) Vilåårene for og kravene til tiltak for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 61 nr. 1 bokstav a)–e).
- b) Framgangsmåtene for rengjåring, desinfisering, bekjempelse av insekter og gnagere eller andre nødvendige biosikkerhets-tiltak i henhold til artikkel 61 nr. 1 bokstav f), og angivelse ved behov av hvilke biocidprodukter som skal brukes til disse formåålene.
- c) Vilåårene for og kravene til prøvetaking og laboratorieundersåkelser i henhold til artikkel 61 nr. 1 bokstav g) og h).
- d) Nårmere vilkår for og krav til gjeninnsetting i henhold til artikkel 61 nr. 3.
- e) Gjennomfåringen av nødvendige tiltak for sykdomsbekjempelse i henhold til artikkel 62, i epidemiologisk forbundne anlegg, andre steder og transportmidler.

*Artikkel 64***Vedkommende myndighets opprettelse av restriksjonssoner**

1. Vedkommende myndighet skal ved behov opprette en restriksjonssone som nevnt i artikkel 60 bokstav b), rundt det rammede anlegget, næringsmiddel- eller forforetaket, anlegget for animalske biprodukter eller annet sted når en listefårt sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) er brutt ut hos holdte dyr, idet det tas hensyn til

- a) sykdomsprofil,
- b) geografiske forhold i restriksjonssonen,
- c) økologiske og hydrologiske faktorer i restriksjonssonen,
- d) værforhold,
- e) forekomst, utbredelse og type vektorer i restriksjonssonen,
- f) resultatene av den epidemiologiske undersåkelser i henhold til artikkel 57 nr. 1 og andre studier som er gjennomfårt, og epidemiologiske data,
- g) resultater av laboratorieundersåkelser,
- h) tiltak for sykdomsbekjempelse som er gjennomfårt,
- i) andre relevante epidemiologiske faktorer.

Restriksjonssonen skal når det er relevant, omfatte en verne- og overvåkingssone av en definert størrelse og form.

2. Vedkommende myndighet skal fortløpende vurdere og gjennomgå situasjonen og dersom det er hensiktsmessig for å forhindre spredning av den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a)
 - a) justere grensene for restriksjonssonen,
 - b) opprette ytterligere restriksjonssoner.
3. Dersom restriksjonssonene i henhold til nr. 1 ligger i mer enn én medlemsstat, skal vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene samarbeide om å opprette dem.
4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler for opprettelse og endring av restriksjonssoner, herunder verne- og overvåkingssoner.

Artikkel 65

Tiltak for sykdomsbekjempelse i restriksjonssoner

1. Med forbehold for nasjonale krav om adgang til privatboliger skal vedkommende myndighet sørge for at ett eller flere av følgende tiltak for sykdomsbekjempelse treffes i den berørte restriksjonssonen for å forhindre ytterligere spredning av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a):
 - a) Identifisere anlegg, næringsmiddel- eller fôrforetak, anlegg for animalske biprodukter eller andre steder med holdte dyr av arter som er listeført for nevnte listeførte sykdom.
 - b) Besøke anlegg, næringsmiddel- eller fôrforetak, anlegg for animalske biprodukter eller andre steder med holdte dyr av arter som er listeført for nevnte listeførte sykdom, og ved behov foreta undersøkelser, prøvetaking og laboratorieundersøkelse av prøvene.
 - c) Innføre vilkår for forflytning av personer, dyr, produkter, fôr, kjøretøyer og alle andre materialer eller stoffer som kan være smittet eller kontaminert eller bidra til å spre den listeførte sykdommen, innenfor og ut fra restriksjonssonen og ved transport gjennom restriksjonssonen.
 - d) Biosikkerhetskrav til
 - i) produksjon, bearbeiding og distribusjon av produkter av animalsk opprinnelse,
 - ii) innsamling og destruksjon av animalske biprodukter,
 - iii) uttak, oppbevaring og håndtering av avlsmateriale.
 - e) Vaksinasjon og behandling av holdte dyr med andre legemidler til dyr i samsvar med artikkel 46 nr. 1 og delegerte rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 47.
 - f) Rengjøring, desinfeksjon, bekjempelse av insekter og gnagere eller andre nødvendige biosikkerhetstiltak.
 - g) Utpeking eller om det er relevant, godkjenning av et næringsmiddelforetak med henblikk på slakting av dyr eller behandling av produkter av animalsk opprinnelse fra restriksjonssonen.
 - h) Identifikasjons- og sporbarhetskrav til forflytning av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse.
 - i) Andre nødvendige biosikkerhetstiltak og risikoreducerende tiltak for å redusere risikoen for spredning av den listeførte sykdommen.
2. Vedkommende myndighet skal
 - a) treffe alle nødvendige tiltak for å informere personer i restriksjonssonen fullt ut om gjeldende restriksjoner og arten av tiltakene for sykdomsbekjempelse,
 - b) pålegge driftsansvarlige de nødvendige forpliktelsene for å forhindre ytterligere spredning av den aktuelle listeførte sykdommen.

3. Ved fastsettelse av hvilket eller hvilke av tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i nr. 1 som skal treffes, skal vedkommende myndighet ta følgende i betraktning:

- a) Sykdomsprofil.
- b) Produksjonstyper.
- c) Om nevnte tiltak for sykdomsbekjempelse er gjennomførbare, tilgjengelige og effektive.

Artikkel 66

Driftsansvarliges forpliktelser med hensyn til forflytninger i restriksjonssoner

1. I restriksjonssoner i henhold til artikkel 64 nr. 1 skal driftsansvarlige bare flytte holdte dyr og produkter etter tillatelse fra vedkommende myndighet og i samsvar med eventuelle instruksjoner fra denne myndigheten.
2. Driftsansvarlige som holder dyr og oppbevarer produkter i en restriksjonssone i henhold til artikkel 64 nr. 1, skal melde planlagte forflytninger av holdte dyr og produkter innenfor eller ut av den aktuelle restriksjonssonen til vedkommende myndighet. Dersom vedkommende myndighet har innført meldingsplikt i samsvar med artikkel 65 nr. 2 bokstav b), skal de berørte driftsansvarlige melde i samsvar med dette.

Artikkel 67

Delegering av myndighet når det gjelder tiltak for sykdomsbekjempelse i restriksjonssoner

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler for tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes for restriksjonssoner i henhold til artikkel 65 nr. 1, for hver listeført sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), herunder regler for hvilke av tiltakene for sykdomsbekjempelse nevnt i artikkel 65 nr. 1 som skal anvendes for hver av de listeførte sykdommene.

De nærmere reglene skal omfatte følgende forhold:

- a) Vilkårene for og kravene til tiltak for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 65 nr. 1 bokstav a), c), d), e), g), h) og i).
- b) Framgangsmåtene for rengjøring, desinfisering, bekjempelse av insekter og gnagere eller andre nødvendige biosikkerhetstiltak i henhold til artikkel 65 nr. 1 bokstav f), og ved behov angivelse av hvilke biocidprodukter som skal brukes til disse formålene.
- c) Den nødvendige overvåkingen som skal utføres etter anvendelsen av tiltakene for sykdomsbekjempelse og laboratorieundersøkelsene i henhold til artikkel 65 nr. 1 bokstav b).
- d) Andre særlige tiltak for sykdomsbekjempelse for å begrense spredningen av bestemte listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a).

Artikkel 68

Opprettholdelse av tiltak for sykdomsbekjempelse i restriksjonssoner, og delegerte rettsakter

1. Vedkommende myndighet skal fortsette å anvende tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i dette avsnittet inntil følgende vilkår er oppfylt:

- a) De tiltakene for sykdomsbekjempelse som er hensiktsmessige for den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), og som restriksjonene er blitt fastsatt for, er gjennomført.
- b) Endelig rengjøring, desinfisering, bekjempelse av insekter og gnagere eller andre nødvendige biosikkerhetstiltak er blitt gjennomført med hensyn til
 - i) den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) som tiltakene for sykdomsbekjempelse er anvendt på,

- ii) de rammede artene av holdte dyr,
 - iii) produksjonstypen.
 - c) Nødvendig overvåking som er hensiktsmessig for den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) som tiltakene for sykdomsbekjempelse er anvendt på, og for den typen anlegg eller sted som er berørt, er blitt gjennomført i restriksjonssonen og bekrefter at nevnte listeførte sykdom er blitt utryddet.
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler for tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes av vedkommende myndighet, som fastsatt i nr. 1, når det gjelder
- a) framgangsmåtene for endelig rengjøring, desinfisering, bekjempelse av insekter og gnagere eller andre nødvendige biosikkerhetstiltak, og ved behov angivelse av hvilke biocidprodukter som skal brukes til disse formålene,
 - b) utforming, midler, metoder, hyppighet, intensitet, målpopulasjon og prøvetakingsmønstre for overvåking med henblikk på å gjeninnføre sykdomsfri status etter utbruddet,
 - c) gjeninnsetting i den berørte restriksjonssonen etter at tiltakene for sykdomsbekjempelse nevnt i nr. 1 er gjennomført, idet det tas hensyn til vilkårene for gjeninnsetting fastsatt i artikkel 61 nr. 3.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler for tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes av vedkommende myndighet som fastsatt i nr. 1, når det gjelder andre tiltak for sykdomsbekjempelse som er nødvendige for å gjeninnføre sykdomsfri status.

Artikkel 69

Nødvaksinasjon

1. Dersom det er relevant for effektiv bekjempelse av en listeført sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), som tiltak for sykdomsbekjempelse gjelder for, kan vedkommende myndighet
- a) utarbeide en vaksinasjonsplan,
 - b) opprette vaksinasjonssoner.
2. Når vedkommende myndighet treffer beslutning om vaksinasjonsplanen og om opprettelsen av vaksinasjonssoner i henhold til nr. 1, skal den ta hensyn til følgende:
- a) Kravene til nødvaksinasjon angitt i beredskapsplanene fastsatt i artikkel 43.
 - b) Kravene til bruken av vaksiner som fastsatt i artikkel 46 nr. 1 og delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 47.
3. Vaksinasjonssonene i henhold til nr. 1 bokstav b) skal oppfylle kravene i delegerte rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 47 nr. 1 bokstav c) og d) til risikoreduserende tiltak for å forhindre spredning av listeførte sykdommer samt overvåking.

Avsnitt 5

Viltlevende dyr

Artikkel 70

Viltlevende dyr

1. Dersom vedkommende myndighet i en rammet medlemsstat har mistanke om eller offisielt bekrefter forekomst av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) hos viltlevende dyr, skal den
- a) dersom det er relevant for den bestemte listeførte sykdommen, foreta overvåking i populasjonen av viltlevende dyr,
 - b) treffe nødvendige tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom.

2. Tiltakene for å forebygge og bekjempe sykdom angitt i nr. 1 bokstav b), kan omfatte ett eller flere av tiltakene fastsatt i artikkel 53–69 og skal ta hensyn til sykdomsprofilen og de rammede viltlevende dyrene og risikoen for å overføre sykdommer til dyr og mennesker.

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder

- a) kriterier og framgangsmåter for overvåking i henhold til nr. 1 bokstav a) ved offisiell bekreftelse av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), i samsvar med artikkel 27,
- b) nærmere regler som utfyller tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom, som skal treffes i henhold til nr. 1 bokstav b) ved offisiell bekreftelse av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a).

Når Kommisjonen vedtar disse delegerte rettsaktene, skal den ta hensyn til sykdomsprofilen og de listeførte artene for den listeførte sykdommen nevnt i nr. 1.

Avsnitt 6

Medlemsstatenes ytterligere tiltak for sykdomsbekjempelse, Kommisjonens samordning og midlertidige særlige regler for sykdomsbekjempelse

Artikkel 71

Ytterligere tiltak for sykdomsbekjempelse, samordning av tiltak og midlertidige særlige regler for sykdomsbekjempelse for avsnitt 1–5 (artikkel 53–70)

1. Medlemsstatene kan treffe ytterligere tiltak for sykdomsbekjempelse ut over tiltakene fastsatt i artikkel 55, artikkel 61 nr. 1, artikkel 62, artikkel 65 nr. 1 og 2 og artikkel 68 nr. 1 og i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 63, artikkel 67 og artikkel 68 nr. 2, forutsatt at slike tiltak overholder reglene fastsatt i denne forordningen og er nødvendige og forholdsmessige for å bekjempe spredningen av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), idet det tas hensyn til

- a) særlige epidemiologiske omstendigheter,
- b) den typen anlegg, andre steder og produksjon som berøres,
- c) de artene og kategoriene av dyr som berøres,
- d) økonomiske og sosiale forhold.

2. Medlemsstatene skal umiddelbart informere Kommisjonen om

- a) de tiltakene for sykdomsbekjempelse som vedkommende myndighet har truffet i henhold til artikkel 58, 59, 61, 62, 64 og 65, artikkel 68 nr. 1, artikkel 69 og artikkel 70 nr. 1 og 2 og i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 63 og 67, artikkel 68 nr. 2 og artikkel 70 nr. 3,
- b) eventuelle ytterligere tiltak for sykdomsbekjempelse som de har truffet i henhold til nr. 1.

3. Kommisjonen skal gjennomgå sykdomssituasjonen og tiltakene for sykdomsbekjempelse som vedkommende myndighet har truffet og eventuelle ytterligere tiltak for sykdomsbekjempelse som den berørte medlemsstaten har truffet i samsvar med dette kapitlet, og kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette særlige tiltak for sykdomsbekjempelse for et begrenset tidsrom, på vilkår som står i forhold til den epidemiologiske situasjonen dersom

- a) nevnte tiltak for sykdomsbekjempelse ikke anses å være egnet for den epidemiologiske situasjonen,
- b) den listeførte sykdommen nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) synes å spre seg til tross for de tiltakene for sykdomsbekjempelse som er truffet i samsvar med dette kapitlet.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

4. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en sykdom som utgjør en ny, svært betydelig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

*KAPITTEL 2***Tiltak for sykdomsbekjempelse for listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c)***Avsnitt 1***Tiltak for sykdomsbekjempelse ved mistanke om sykdom hos holdte dyr***Artikkel 72***Forpliktelser for driftsansvarlige og andre relevante berørte fysiske og juridiske personer i forbindelse med listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b)**

1. Ved mistanke om en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) hos holdte dyr skal medlemsstatene i tillegg til å oppfylle meldingsplikten fastsatt i artikkel 18 nr. 1 og i påvente av at vedkommende myndighet skal treffe eventuelle tiltak for sykdomsbekjempelse i samsvar med artikkel 74 nr. 1, treffe tiltak for å sikre at driftsansvarlige og andre relevante berørte fysiske og juridiske personer treffer tiltakene for sykdomsbekjempelse som nevnt i artikkel 74 nr. 1 bokstav a) og i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 74 nr. 4, for å forhindre spredning av nevnte listeførte sykdom fra rammede dyr, anlegg og andre steder som de har ansvar for, til andre dyr som ikke er rammet, eller til mennesker.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler for å utfylle tiltakene for sykdomsbekjempelse som fastsatt i nr. 1.

*Artikkel 73***Undersøkelse utført av vedkommende myndighet ved mistanke om en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b)**

1. Ved mistanke om en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) hos holdte dyr, skal vedkommende myndighet umiddelbart gjennomføre en undersøkelse for å bekrefte eller utelukke forekomst av nevnte listeførte sykdom.
2. Med henblikk på undersøkelsen fastsatt i nr. 1 skal vedkommende myndighet sørge for at
 - a) offentlige veterinærer gjennomfører en klinisk undersøkelse av et representativt utvalg av de holdte dyrene av listeførte arter for den aktuelle listeførte sykdommen,
 - b) offentlige veterinærer tar hensiktsmessige prøver fra disse holdte dyrene av listeførte arter og andre prøver for undersøkelse i laboratorier som vedkommende myndighet har utpekt til dette formålet,
 - c) slike utpekte laboratorier gjennomfører undersøkelser for å bekrefte eller utelukke forekomst av den aktuelle listeførte sykdommen.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler som utfyller reglene for undersøkelser som fastsatt i nr. 1.

*Artikkel 74***Foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse truffet av vedkommende myndighet med hensyn til listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b)**

1. Dersom vedkommende myndighet har mistanke om en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) hos holdte dyr, skal den gjennomføre følgende foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse, med forbehold for nasjonale krav om adgang til privatboliger, i påvente av resultatene av undersøkelsen fastsatt i artikkel 73 nr. 1 og gjennomføringen av tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 79:
 - a) Iverksette tiltak for sykdomsbekjempelse for å begrense spredningen av nevnte listeførte sykdom fra det rammede territoriet, anlegget, næringsmiddel- eller fôrforetaket, anlegget for animalske biprodukter eller annet sted.

- b) Ved behov iverksette en epidemiologisk undersøkelse idet det tas hensyn til reglene for slik undersøkelse fastsatt i artikkel 57 nr. 1.
2. I tillegg til tiltakene nevnt i nr. 1 kan vedkommende myndighet i tilfellene nevnt i samme nummer, treffe ytterligere foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse, forutsatt at slike tiltak overholder bestemmelsene i denne forordningen og er i samsvar med unionsretten.
3. De foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i nr. 1 og 2 skal være hensiktsmessige og stå i forhold til den risikoen som den aktuelle listeførte sykdommen utgjør, idet det tas hensyn til følgende:
- a) Sykdomsprofilen.
- b) De holdte dyrene som er rammet.
- c) Helsestatus i medlemsstaten, sonen, segmentet eller anlegget der det er mistanke om at den listeførte sykdommen forekommer.
- d) De foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 55 nr. 1, artikkel 56 og i delegerte rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 55 nr. 2.
4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til regler for listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b), som utfyller reglene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, idet det tas hensyn til forholdene nevnt i nr. 3 når det gjelder
- a) de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse som skal treffes for å forhindre spredning av den listeførte sykdommen, som nevnt i nr. 1 bokstav a),
- b) anvendelsen av de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse i henhold til nr. 1 bokstav a) på andre anlegg, epidemiologiske enheter i disse, næringsmiddel- eller fôrforetak og anlegg for animalske biprodukter eller andre steder,
- c) opprettelsen av midlertidige restriksjonssoner som er hensiktsmessige på bakgrunn av sykdomsprofilen.

Artikkel 75

Gjennomgang og utvidelse av de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse for listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b)

Tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 74 nr. 1 skal

- a) ved behov gjennomgå av vedkommende myndighet på grunnlag av resultatene av undersøkelsen fastsatt i artikkel 73 nr. 1 og eventuelt den epidemiologiske undersøkelsen fastsatt i artikkel 74 nr. 1 bokstav b),
- b) om nødvendig utvides til andre steder som nevnt i artikkel 74 nr. 4 bokstav b).

Artikkel 76

Forpliktelser for driftsansvarlige og andre relevante berørte fysiske og juridiske personer og tiltak som skal treffes av vedkommende myndighet ved mistanke om listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c)

1. Ved mistanke om en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c), i en medlemsstat som har valgt et utryddelsesprogram som omfatter de relevante delene av sitt territorium eller soner eller segmenter av dette som fastsatt i artikkel 31 nr. 2, skal nevnte medlemsstat treffe tiltak for å sikre at driftsansvarlige og andre relevante berørte fysiske og juridiske personer treffer hensiktsmessige tiltak i henhold til artikkel 72 nr. 1, i påvente av at vedkommende myndighet skal treffe tiltak for sykdomsbekjempelse i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen.
2. Dersom vedkommende myndighet i en medlemsstat som har valgt å utrydde en listeført sykdom som nevnt i nr. 1, har mistanke om forekomst av den aktuelle sykdommen hos holdte dyr, skal den
- a) umiddelbart gjennomføre en undersøkelse for å bekrefte eller utelukke forekomst av nevnte listeførte sykdom i samsvar med artikkel 73 nr. 1 og 2,

- b) i påvente av resultatene av undersøkelsen fastsatt i bokstav a) og av gjennomføringen av tiltakene for sykdomsbekjempelse i samsvar med artikkel 80 nr. 1, gjennomføre de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 74 nr. 1 og 2.
- 3. Vedkommende myndighet skal gjennomgå og utvide de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse nevnt i nr. 2 bokstav b) i samsvar med artikkel 75.
- 4. Nummer 1, 2 og 3 i denne artikkelen får også anvendelse på medlemsstater eller soner som har fått sykdomsfri status, for å opprettholde nevnte status i samsvar med artikkel 36, eller på segmenter i samsvar med artikkel 37 nr. 2.
- 5. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler som utfyller reglene når det gjelder
 - a) tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i nr. 1,
 - b) undersøkelsen fastsatt i nr. 2 bokstav a),
 - c) de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse som skal treffes for å forhindre spredning av den listeførte sykdommen som nevnt i nr. 2 bokstav b).

Avsnitt 2

Bekreftelse på forekomst av sykdom hos holdte dyr

Artikkel 77

Offisiell bekreftelse av sykdom fra vedkommende myndighet

- 1. Vedkommende myndighet skal basere en offisiell bekreftelse av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) eller c), på følgende opplysninger:
 - a) Resultatene av de kliniske undersøkelsene og laboratorieundersøkelsene i henhold til artikkel 73 nr. 2.
 - b) Den epidemiologiske undersøkelsen i henhold til artikkel 74 nr. 1 bokstav b), dersom det er relevant.
 - c) Andre tilgjengelige epidemiologiske data.
- 2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til de kravene som skal oppfylles for den offisielle bekreftelsen nevnt i nr. 1.

Artikkel 78

Oppheving av foreløpige tiltak for sykdomsbekjempelse når forekomst av en sykdom har blitt utelukket

Vedkommende myndighet skal fortsette å anvende de foreløpige tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 74 nr. 1, artikkel 75 og artikkel 76 nr. 2 bokstav b) inntil forekomst av den aktuelle listeførte sykdommen har blitt utelukket i samsvar med artikkel 77 nr. 1 og eventuelle regler fastsatt i henhold til artikkel 77 nr. 2.

Avsnitt 3

Tiltak for sykdomsbekjempelse ved bekreftelse av sykdom hos holdte dyr

Artikkel 79

Tiltak for sykdomsbekjempelse truffet av vedkommende myndighet med hensyn til listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b)

Ved en offisiell bekreftelse i samsvar med artikkel 77 nr. 1 av et utbrudd av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) hos holdte dyr, skal vedkommende myndighet i en medlemsstat, en sone eller et segment, alt etter hva som er relevant for utbruddet,

- a) iverksette tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i det obligatoriske utryddelsesprogrammet i henhold til artikkel 31 nr. 1 for nevnte listeførte sykdom, eller

- b) dersom medlemsstaten, sonen eller segmentet har fått sykdomsfri status i samsvar med henholdsvis artikkel 36 eller 37,
 - i) treffe ett eller flere av tiltakene fastsatt i artikkel 53–69 som står i rimelig forhold til den risikoen som den aktuelle listeførte sykdommen utgjør, og
 - ii) ved behov iverksette det obligatoriske utryddelsesprogrammet for den listeførte sykdommen.

Artikkel 80

Tiltak for sykdomsbekjempelse som skal treffes av vedkommende myndighet med hensyn til listeførte sykdommer nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c)

1. Ved en offisiell bekreftelse i samsvar med artikkel 77 nr. 1 av et utbrudd av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c), hos holdte dyr i en medlemsstat som har valgt et utryddelsesprogram som omfatter de relevante delene av sitt territorium eller soner eller segmenter av dette, som fastsatt i artikkel 31 nr. 2, avhengig av hva som er relevant for den listeførte sykdommen og dette utbruddet, skal vedkommende myndighet iverksette tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i det frivillige utryddelsesprogrammet.
2. Vedkommende myndighet kan treffe ytterligere tiltak for sykdomsbekjempelse ut over de tiltakene som er fastsatt i nr. 1, som kan omfatte ett eller flere av tiltakene fastsatt i artikkel 53–69, og skal stå i forhold til risikoen den aktuelle listeførte sykdommen utgjør og skal ta hensyn til
 - a) sykdomsprofil,
 - b) de holdte dyrene som er rammet,
 - c) økonomiske og sosiale virkninger.
3. Ved en offisiell bekreftelse i samsvar med artikkel 77 nr. 1 av et utbrudd av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c) hos holdte dyr i en medlemsstat, en sone eller et segment som har fått sykdomsfri status i samsvar med artikkel 36 eller 37, skal vedkommende myndighet, for å opprettholde nevnte status, treffe ett eller flere av tiltakene fastsatt i artikkel 53–69. Disse tiltakene skal stå i forhold til risikoen den aktuelle listeførte sykdommen utgjør og skal ta hensyn til
 - a) sykdomsprofil,
 - b) de holdte dyrene som er rammet,
 - c) økonomiske og sosiale virkninger.

Avsnitt 4

Viltlevende dyr

Artikkel 81

Tiltak for sykdomsbekjempelse for listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) hos viltlevende dyr

Dersom vedkommende myndighet i en rammet medlemsstat har mistanke om eller offisielt bekrefter utbrudd av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) hos viltlevende dyr, skal den på hele sitt territorium eller i det berørte området eller i den berørte sonen, alt etter hva som er relevant for utbruddet,

- a) iverksette tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i det obligatoriske utryddelsesprogrammet i henhold til artikkel 30 nr. 1 for nevnte listeførte sykdom, eller
- b) iverksette et obligatorisk utryddelsesprogram dersom utryddelsesprogrammet i henhold til artikkel 31 nr. 1 for nevnte listeførte sykdom ikke ennå er iverksatt fordi sykdommen ikke tidligere har forekommet eller fravær av sykdom har vært konstatert, og dersom det er nødvendig med tiltak for viltlevende dyr for å bekjempe og forhindre spredning av sykdommen.

*Artikkel 82***Tiltak for sykdomsbekjempelse for listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c) hos viltlevende dyr**

1. Dersom en vedkommende myndighet mistenker eller offisielt bekrefter en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c) hos viltlevende dyr, og den rammede medlemsstaten har valgt å utrydde den aktuelle sykdommen, og forutsatt at det frivillige utryddelsesprogrammet fastsatt i artikkel 31 nr. 2 for nevnte listeførte sykdom inneholder tiltak for viltlevende dyr, skal vedkommende myndighet iverksette tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i det frivillige utryddelsesprogrammet på hele medlemsstatens territorium eller i hele området eller sonen som er berørt, alt etter hva som er relevant for denne mistanken eller offisielle bekreftelsen.

2. Vedkommende myndighet kan treffe ytterligere tiltak for sykdomsbekjempelse ut over de tiltakene som er fastsatt i nr. 1, som kan omfatte ett eller flere av tiltakene fastsatt i artikkel 53–69, og skal stå i forhold til risikoen den aktuelle listeførte sykdommen utgjør og skal ta hensyn til

- a) sykdomsprofil,
- b) de rammede viltlevende dyrene og risikoen for å overføre sykdommer til dyr og mennesker, og
- c) økonomiske, sosiale og miljømessige virkninger.

3. Ved en offisiell bekreftelse av et utbrudd av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c) hos viltlevende dyr i en medlemsstat, en sone eller et segment som har fått sykdomsfri status i samsvar med artikkel 36 eller 37, skal vedkommende myndighet, for å opprettholde nevnte status, treffe ett eller flere av tiltakene fastsatt i artikkel 53–69. Disse tiltakene skal stå i forhold til risikoen den aktuelle listeførte sykdommen utgjør og skal ta hensyn til

- a) sykdomsprofil,
- b) de rammede viltlevende dyrene og risikoen for å overføre sykdommer til dyr og mennesker,
- c) betydningen av forekomsten av sykdommen hos viltlevende dyr for helsestatusen hos holdte dyr, og
- d) økonomiske, sosiale og miljømessige virkninger.

*Avsnitt 5***Kommisjonens samordning og midlertidige særlige regler for sykdomsbekjempelse***Artikkel 83***Kommisjonens samordning av tiltak og midlertidige særlige regler for avsnitt 1–4**

1. Medlemsstatene skal informere Kommisjonen om

- a) tiltakene for sykdomsbekjempelse som deres vedkommende myndighet har truffet i samsvar med artikkel 77 nr. 1, artikkel 78, 79 og 81 og delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 77 nr. 2 når det gjelder en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b),
- b) tiltakene for sykdomsbekjempelse som deres vedkommende myndighet har truffet i samsvar med artikkel 77 nr. 1, artikkel 78, artikkel 80 nr. 1 og artikkel 82 og delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 77 nr. 2 når det gjelder en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c).

2. Kommisjonen skal gjennomgå sykdomssituasjonen og tiltakene for sykdomsbekjempelse som vedkommende myndighet har truffet i samsvar med dette kapittelet, og kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette særlige regler for tiltak for sykdomsbekjempelse for et begrenset tidsrom når det gjelder en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) eller c), på vilkår som står i forhold til den epidemiologiske situasjonen, dersom

- a) tiltakene for sykdomsbekjempelse som den aktuelle vedkommende myndigheten har truffet, viser seg å være uegnet for den epidemiologiske situasjonen,

- b) den listeførte sykdommen synes å spre seg til tross for tiltakene for sykdomsbekjempelse som er truffet i samsvar med dette kapittelet.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

3. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) eller c) som utgjør en ny, svært betydelig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

DEL IV

REGISTRERING, GODKJENNING, SPORBARHET OG FORFLYTNINGER

AVDELING I

LANDDYR, AVLSMATERIALE OG PRODUKTER AV ANIMALSK OPPRINNELSE FRA LANDDYR

KAPITTEL 1

Registrering, godkjenning, journalføring og registre

Avsnitt 1

Registrering av anlegg og visse typer driftsansvarlige

Artikkel 84

Driftsansvarliges plikt til å registrere anlegg

1. Driftsansvarlige for anlegg som holder landdyr eller tar ut, produserer, bearbeider eller oppbevarer avlsmateriale, skal gjøre følgende for å få sine anlegg registrert i samsvar med artikkel 93, og før de starter driften:
 - a) Informere vedkommende myndighet om ethvert slikt anlegg som de har ansvar for.
 - b) Framlegge følgende opplysninger for vedkommende myndighet:
 - i) Den driftsansvarliges navn og adresse.
 - ii) Anleggets beliggenhet og beskrivelse av dets lokaler.
 - iii) Kategoriene, artene og antallet eller mengden av holdte landdyr eller avlsmateriale som de har til hensikt å holde på anlegget, og anleggets kapasitet.
 - iv) Anleggstype.
 - v) Andre sider ved anlegget som er relevante for å fastsette hvilken risiko det utgjør.
2. Driftsansvarlige for anleggene nevnt i nr. 1 skal informere vedkommende myndighet om følgende:
 - a) Eventuelle endringer ved anlegget med hensyn til forholdene nevnt i nr. 1 bokstav b).
 - b) Opphør av den driftsansvarliges eller anleggets aktiviteter.
3. Anlegg som skal godkjennes i samsvar med artikkel 94 nr. 1, skal ikke være forpliktet til å legge fram opplysningene nevnt i nr. 1.

Artikkel 85

Unntak fra driftsansvarliges plikt til å registrere anlegg

Som unntak fra artikkel 84 nr. 1 kan medlemsstatene fritta visse kategorier av anlegg som utgjør en uvesentlig risiko, fra registreringskravet i henhold til en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 86 nr. 2. Medlemsstatene skal informere Kommisjonen om slike unntak.

*Artikkel 86***Gjennomføringsmyndighet med hensyn til driftsansvarliges plikt til å registrere anlegg**

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de opplysningene som driftsansvarlige skal legge fram med henblikk på registrering av anlegg som fastsatt i artikkel 84 nr. 1, herunder fristene for å legge fram slike opplysninger.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for hvilke typer anlegg medlemsstatene kan unnta fra registreringskravet i henhold til artikkel 85, på grunnlag av
 - a) artene og kategoriene av og antallet holdte landdyr og avlsmateriale på det aktuelle anlegget og anleggets kapasitet,
 - b) anleggstype,
 - c) forflytninger av holdte landdyr eller avlsmateriale inn og ut av anlegget.
3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*Artikkel 87***Registreringsplikt for transportører av holdte hov- og klovdyr, og delegerte rettsakter**

1. Transportører som transporterer holdte hov- og klovdyr mellom medlemsstater, eller mellom en medlemsstat og et tredjeland, skal gjøre følgende for å kunne bli registrert i samsvar med artikkel 93, og før de starter driften:
 - a) Informere vedkommende myndighet om sine aktiviteter.
 - b) Oversende til vedkommende myndighet opplysninger om følgende:
 - i) Den berørte transportørens navn og adresse.
 - ii) Kategoriene og artene av og antallet holdte hov- og klovdyr som det planlegges transport for.
 - iii) Typen transport.
 - iv) Transportmiddel.
2. Transportørene nevnt i nr. 1 skal informere vedkommende myndighet om følgende:
 - a) Eventuelle endringer i forholdene nevnt i nr. 1 bokstav b).
 - b) Opphør av transportvirksomheten.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 som utfyller reglene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, når det gjelder forpliktelsen for andre typer transportører hvis transportvirksomhet utgjør en særlig og vesentlig risiko for visse arter eller kategorier av dyr, om å legge fram relevante opplysninger med henblikk på registrering av deres virksomhet.

*Artikkel 88***Unntak fra registreringsplikten for transportører av holdte hov- og klovdyr**

Som unntak fra artikkel 87 nr. 1 kan medlemsstatene frita visse kategorier av transportører hvis transportvirksomhet utgjør en uvesentlig risiko, fra registreringskravet i henhold til en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 89 nr. 2. Medlemsstatene skal informere Kommisjonen om slike unntak.

*Artikkel 89***Gjennomføringsmyndighet med hensyn til transportørers registreringsplikt**

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de opplysningene som transportører skal legge fram for å registrere sin virksomhet i henhold til artikkel 87 nr. 1 og 3, herunder frister for å legge fram slike opplysninger.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for hvilke typer transportører medlemsstatene kan unnta fra registreringskravet i henhold til artikkel 86, på grunnlag av
 - a) avstandene de aktuelle hov- og klovdyrene transporteres, og
 - b) kategoriene og artene av og antallet hov- og klovdyr de transporterer.
3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*Artikkel 90***Registreringsplikt for driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling uavhengig av et anlegg**

1. Driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling av holdte hov- og klovdyr og fjørfe uavhengig av et anlegg, herunder de som kjøper og selger dyr, skal for å kunne bli registrert i samsvar med artikkel 93 og før de starter driften, gi vedkommende myndighet opplysninger om følgende:
 - a) Den driftsansvarliges navn og adresse.
 - b) Artene og kategoriene av holdte hov- og klovdyr og fjørfe som omfattes av deres aktiviteter.
2. Driftsansvarlige nevnt i nr. 1 skal informere vedkommende myndighet om følgende:
 - a) Eventuelle endringer i forholdene nevnt i nr. 1.
 - b) Opphør av den driftsansvarliges aktiviteter.

*Artikkel 91***Unntak fra registreringsplikten for driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling**

Som unntak fra artikkel 90 nr. 1 kan medlemsstatene frita visse kategorier av driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling som utgjør en uvesentlig risiko, fra registreringskravet i henhold til en gjennomføringsrettsakt vedtatt i samsvar med artikkel 92 nr. 2. Medlemsstatene skal informere Kommisjonen om slike unntak.

*Artikkel 92***Gjennomføringsmyndighet med hensyn til registreringsplikten for driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling**

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de opplysningene som driftsansvarlige skal legge fram med henblikk på registrering som fastsatt i artikkel 90 nr. 1, herunder fristene for å legge fram slike opplysninger.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de typene driftsansvarlige som medlemsstatene kan unnta fra registreringskravet i henhold til artikkel 91, forutsatt at de driftsansvarliges aktiviteter utgjør en uvesentlig risiko, og på grunnlag av de artene og kategoriene av og antallet holdte landdyr som omfattes av deres aktiviteter.

3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 93

Vedkommende myndighets registreringsplikt

En vedkommende myndighet skal registrere

- a) anlegg i registeret fastsatt i artikkel 101 nr. 1 dersom den berørte driftsansvarlige har lagt fram de opplysningene som kreves i samsvar med artikkel 84 nr. 1,
- b) transportører i registeret fastsatt i artikkel 101 nr. 1 dersom den berørte transportøren har lagt fram de opplysningene som kreves i samsvar med artikkel 87 nr. 1 og 3,
- c) Driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling uavhengig av et anlegg, i registeret i henhold til artikkel 101 nr. 1 dersom den berørte driftsansvarlige har lagt fram de opplysningene som kreves i samsvar med artikkel 90 nr. 1.

Vedkommende myndighet skal gi hvert enkelt anlegg, transportør og driftsansvarlig som nevnt i bokstav a)–c) et unikt registreringsnummer.

Avsnitt 2

Godkjenning av visse typer anlegg

Artikkel 94

Godkjenning av visse anlegg, og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige som driver følgende typer anlegg, skal søke vedkommende myndighet om godkjenning i samsvar med artikkel 96 nr. 1 og skal ikke starte driften før anlegget er godkjent i samsvar med artikkel 97 nr. 1:

- a) Anlegg for oppsamling av hov- og klovdyr og fjørfe, som dyr flyttes fra til en annen medlemsstat, eller som tar imot dyr fra en annen medlemsstat.
- b) Anlegg for avlsmateriale fra storfe, svin, sauer, geiter og hestedyr, som avlsmateriale fra disse dyrene flyttes fra, til en annen medlemsstat.
- c) Rugerier som rugeegg eller fjørfe flyttes fra, til en annen medlemsstat.
- d) Anlegg som holder fjørfe, som fjørfe beregnet til andre formål enn slakting eller rugeegg flyttes fra, til en annen medlemsstat.
- e) Enhver annen type anlegg for holdte landdyr som utgjør en vesentlig risiko, og som skal godkjennes i samsvar med reglene fastsatt i en delegert rettsakt vedtatt i samsvar med nr. 3 bokstav b).

2. Driftsansvarlige skal stanse driften ved et anlegg som nevnt i nr. 1 dersom

- a) vedkommende myndighet tilbakekaller eller midlertidig opphever sin godkjenning i samsvar med artikkel 100 nr. 2, eller
- b) det aktuelle anlegget ved betinget godkjenning gitt i samsvar med artikkel 99 nr. 3, ikke oppfyller de utestående kravene nevnt i artikkel 99 nr. 3 og ikke får en endelig godkjenning i samsvar med artikkel 97 nr. 1.

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder

- a) unntak fra kravet om at driftsansvarlige som driver de typene anlegg som er nevnt i nr. 1 bokstav a)–d), må søke vedkommende myndighet om godkjenning, dersom disse anleggene utgjør en uvesentlig risiko,

- b) de typene anlegg som må godkjennes i samsvar med nr. 1 bokstav e),
 - c) særlige regler for opphør av aktiviteter for anlegg for avlsmateriale som nevnt i nr. 1 bokstav b).
4. Når Kommisjonen vedtar delegerte rettsakter i henhold til nr. 3, skal den legge følgende kriterier til grunn:
- a) Artene og kategoriene av holdte landdyr eller avlsmateriale i et anlegg.
 - b) Antallet arter og antallet holdte landdyr eller avlsmateriale i et anlegg.
 - c) Anleggstype og produksjonstype.
 - d) Forflytningene av holdte landdyr eller avlsmateriale inn og ut av nevnte typer anlegg.

Artikkel 95

Godkjenning av status som avgrenset anlegg

Driftsansvarlige for anlegg som søker om status som avgrenset anlegg, skal

- a) søke vedkommende myndighet om godkjenning i samsvar med artikkel 96 nr. 1,
- b) flytte holdte dyr til eller fra anlegget i samsvar med kravene fastsatt i artikkel 137 nr. 1 og delegerte rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 137 nr. 2, først etter at deres anlegg har fått godkjenning for slik status av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 97 og 99.

Artikkel 96

Driftsansvarliges plikt til å legge fram opplysninger for å få godkjenning, og gjennomføringsrettsakter

1. I forbindelse med søknaden om godkjenning av anlegg i henhold til artikkel 94 nr. 1 og artikkel 95 bokstav a) skal driftsansvarlige framlegge følgende opplysninger for vedkommende myndighet:

- a) Den driftsansvarliges navn og adresse.
- b) Anleggets beliggenhet og beskrivelse av dets lokaler.
- c) Kategoriene og artene av og antallet holdte landdyr eller avlsmateriale som er relevant for godkjenningen, og som holdes i anlegget.
- d) Anleggstype.
- e) Øvrige opplysninger om anlegget med hensyn til dets spesifikke egenskaper, som er relevante for å fastsette hvilken risiko det eventuelt kan utgjøre.

2. Driftsansvarlige for anleggene nevnt i nr. 1 skal informere vedkommende myndighet om følgende:

- a) Eventuelle endringer ved anlegget med hensyn til forholdene nevnt i nr. 1 bokstav a), b) eller c).
- b) Opphør av den driftsansvarliges eller anleggets aktiviteter.

3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de opplysningene som driftsansvarlige skal legge fram i sin søknad om godkjenning av anlegget i samsvar med nr. 1, og om fristene for å legge fram opplysningene nevnt i nr. 1 og i nr. 2 bokstav b).

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*Artikkel 97***Godkjenning av og vilkårene for godkjenning av anlegg, og delegerte rettsakter**

1. Vedkommende myndigheter skal bare godkjenne anlegg i henhold til artikkel 94 nr. 1 og artikkel 95 bokstav a) som
 - a) oppfyller følgende krav, alt etter hva som er relevant, når det gjelder
 - i) karantene, isolasjon og andre biosikkerhetstiltak, idet det tas hensyn til kravene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b) og eventuelle regler vedtatt i samsvar med artikkel 10 nr. 2,
 - ii) overvåkingskrav i henhold til artikkel 24 og dersom det er relevant for den berørte anleggstypen og den tilknyttede risikoen, artikkel 25,
 - iii) journalføring i henhold til artikkel 102 og 103 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 106 og 107,
 - b) har lokaler og utstyr som
 - i) i tilstrekkelig grad begrenser risikoen for innføring og spredning av sykdommer til et akseptabelt nivå, idet det tas hensyn til den berørte anleggstypen,
 - ii) har tilstrekkelig kapasitet i forhold til antallet holdte landdyr eller mengden av avlsmateriale,
 - c) ikke utgjør en uakseptabel risiko med hensyn til spredning av sykdommer, idet det tas hensyn til de risikoreducerende tiltakene som er innført,
 - d) har et personale med nødvendig utdanning for aktiviteten ved det berørte anlegget,
 - e) har innført et system som gjør at den driftsansvarlige kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet at den oppfyller bokstav a)–d).
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) karantene, isolasjon og andre biosikkerhetstiltak som nevnt i nr. 1 bokstav a) i),
 - b) overvåking som nevnt i nr. 1 bokstav a) ii),
 - c) lokaler og utstyr som nevnt i nr. 1 bokstav b),
 - d) personalets og veterinærenes ansvarsområder, kompetanse og spesialiserte utdanning i henhold til nr. 1 bokstav d), for aktiviteter i anlegg for avlsmateriale og anlegg for oppsamling av hov- og klovdyr og fjørfe,
 - e) vedkommende myndighets nødvendige tilsyn med anlegg for avlsmateriale og anlegg for oppsamling av hov- og klovdyr og fjørfe.
3. Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i delegerte rettsakter, som skal vedtas i henhold til nr. 2, skal følgende forhold tas i betraktning:
 - a) Risikoene som den enkelte typen anlegg utgjør.
 - b) Artene og kategoriene av holdte landdyr som er relevante for godkjenningen.
 - c) Den aktuelle produksjonstypen.
 - d) Typiske forflytningsmønstre for den typen anlegg og de artene og kategoriene av dyr som holdes i disse anleggene.

*Artikkel 98***Virkeområde for godkjenning av anlegg**

Vedkommende myndighet skal uttrykkelig angi i godkjenningen av et anlegg gitt i henhold til artikkel 97 nr. 1, etter søknad inngitt i samsvar med artikkel 94 nr. 1 eller artikkel 95 bokstav a),

- a) hvilken type anlegg i henhold til artikkel 94 nr. 1 og artikkel 95 og bestemmelsene vedtatt i henhold til artikkel 94 nr. 3 bokstav b), godkjenningen gjelder,
- b) hvilke arter og kategorier av holdte landdyr eller avlsmateriale av nevnte arter godkjenningen gjelder.

*Artikkel 99***Framgangsmåter for vedkommende myndighets godkjenning**

1. Vedkommende myndighet skal fastsette framgangsmåter som driftsansvarlige skal følge når de skal søke om godkjenning for sine anlegg i samsvar med artikkel 94 nr. 1, artikkel 95 eller artikkel 96 nr. 1.
2. Når vedkommende myndighet mottar en søknad om godkjenning fra en driftsansvarlig, skal den i samsvar med artikkel 94 nr. 1 eller artikkel 95 bokstav a) foreta et besøk på stedet.
3. Dersom kravene nevnt i artikkel 97 og nr. 1 og 2 i denne artikkelen er oppfylt, skal vedkommende myndighet gi godkjenningen.
4. Dersom et anlegg ikke oppfyller alle kravene til godkjenning som nevnt i artikkel 97, kan vedkommende myndighet gi et anlegg en betinget godkjenning dersom det på grunnlag av søknaden fra den berørte driftsansvarlige og besøket på stedet i henhold til nr. 2, viser seg at anlegget oppfyller alle de viktigste kravene, som gir tilstrekkelige garantier for at anlegget ikke utgjør noen vesentlig risiko.
5. Dersom vedkommende myndighet har gitt en betinget godkjenning i samsvar med nr. 4, skal den bare gi full godkjenning dersom det etter et nytt besøk på anlegget avlagt innen tre måneder etter datoen for den betingede godkjenningen, eller det ut fra dokumentasjon som den driftsansvarlige legger fram innen tre måneder fra nevnte dato, framgår at anlegget oppfyller alle kravene til godkjenning i henhold til artikkel 97 nr. 1 og reglene vedtatt i samsvar med artikkel 97 nr. 2.

Dersom besøket på stedet eller dokumentasjonen nevnt i første ledd viser at det er gjort tydelige framskritt, men at anlegget fortsatt ikke oppfyller alle kravene, kan vedkommende myndighet forlenge den betingende godkjenningen. Betinget godkjenning kan imidlertid ikke gis for en periode som til sammen varer i mer enn seks måneder.

*Artikkel 100***Vedkommende myndighets gjennomgang, midlertidige oppheving og tilbakekalling av godkjenninger**

1. Vedkommende myndighet skal gjennomgå de godkjenningene av anlegg som er gitt i samsvar med artikkel 97 og 99 med passende mellomrom på grunnlag av relevante risikoer.
2. Dersom vedkommende myndighet oppdager alvorlige mangler på et anlegg med hensyn til oppfyllelsen av kravene fastsatt i artikkel 97 nr. 1 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 97 nr. 2, og den driftsansvarlige for anlegget ikke kan legge fram tilstrekkelige garantier for at manglene vil bli utbedret, skal vedkommende myndighet sette i gang prosessen med å tilbakekalle godkjenningen av anlegget.

Vedkommende myndighet kan imidlertid velge å oppheve midlertidig framfor å tilbakekalle en godkjenning av et anlegg dersom den driftsansvarlige kan garantere at manglene vil bli utbedret innen rimelig tid.

3. Godkjenning kan bare gis etter tilbakekalling eller utstedes på nytt etter midlertidig oppheving i samsvar med nr. 2 dersom vedkommende myndighet finner det godtgjort at anlegget fullt ut oppfyller alle kravene i denne forordningen til den aktuelle typen anlegg.

Avsnitt 3

Vedkommende myndighets registre

Artikkel 101

Registre som skal føres av vedkommende myndighet

1. Hver vedkommende myndighet skal opprette og ajourføre registre over

- a) alle anlegg og driftsansvarlige som er registrert hos den i henhold til artikkel 93,
- b) alle anlegg som den har godkjent i samsvar med artikkel 97 og 99.

Den skal gjøre registrene nevnt i første ledd bokstav a) og b) tilgjengelige for Kommisjonen og vedkommende myndigheter i øvrige medlemsstater i den utstrekning opplysningene i registrene er relevante for forflytninger av holdte landdyr og avlsmateriale av disse mellom medlemsstater.

Den skal gjøre registeret over godkjente anlegg som nevnt i første ledd bokstav b) tilgjengelig for offentligheten i den utstrekning opplysningene i registeret er relevante for forflytninger av holdte landdyr og avlsmateriale av disse mellom medlemsstater.

2. Dersom det er hensiktsmessig og relevant, kan en vedkommende myndighet kombinere registreringen nevnt i nr. 1 første ledd bokstav a) og godkjenningene nevnt i nr. 1 første ledd bokstav b) med registrering for andre formål.

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder nærmere opplysninger som skal føres inn i registrene i henhold til nr. 1 første ledd bokstav a) og b), og offentlighetens tilgang til registeret i henhold til nr. 1 første ledd bokstav b).

Avsnitt 4

Journalføring

Artikkel 102

Plikt for driftsansvarlige for andre anlegg enn anlegg for avlsmateriale, til å føre journaler

1. Driftsansvarlige for anlegg som omfattes av registreringskravet i samsvar med artikkel 93 eller godkjenning i samsvar med artikkel 97 nr. 1, skal føre og oppbevare registre som inneholder minst følgende opplysninger:

- a) Artene, kategoriene, antallet og eventuelt identifikasjon av landdyr som holdes i anlegget.
- b) Forflytninger av holdte landdyr inn og ut av anlegget, eventuelt med angivelse av
 - i) deres opprinnelses- eller bestemmelsessted,
 - ii) datoen for slike forflytninger.
- c) Dokumenter som skal ledsage holdte landdyr som ankommer eller forlater anlegget i samsvar med artikkel 112 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 114 nr. 1 bokstav c), artikkel 115 bokstav b), artikkel 117 bokstav b), artikkel 143 nr. 1 og 2, artikkel 164 nr. 2 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120 og artikkel 144 nr. 1 bokstav b) og c).
- d) Dødelighet for landdyr som holdes i anlegget.

- e) Biosikkerhetstiltak, overvåking, behandlinger, testsresultater og andre relevante opplysninger for
 - i) artene og kategoriene av landdyr som holdes i anlegget,
 - ii) produksjonstypen,
 - iii) anleggets type og størrelse.
- f) Resultatene av eventuelle dyrehelsebesøk i samsvar med artikkel 25 nr. 1.

Registrene skal føres og oppbevares på papir eller elektronisk.

- 2. Den berørte medlemsstaten kan fritta anlegg som utgjør en lav risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer, fra kravet om å føre registre over alle eller noen av opplysningene angitt i nr. 1.
- 3. Driftsansvarlige for anlegg skal oppbevare registrene nevnt i nr. 1 og 2 på det berørte anlegget og skal
 - a) på anmodning umiddelbart gjøre dem tilgjengelige for vedkommende myndighet,
 - b) oppbevare dem i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være minst tre år.
- 4. Som unntak fra nr. 3 kan driftsansvarlige unntas fra plikten til å føre registre over alle eller noen av forholdene angitt i nr. 1 dersom den berørte driftsansvarlige
 - a) har tilgang til den elektroniske databasen nevnt i artikkel 109 for de relevante artene, og databasen allerede inneholder de opplysningene som skal føres inn i registrene, og
 - b) registrerer ajourførte opplysninger direkte i databasen.

Artikkel 103

Plikt for anlegg for avlsmateriale til å føre journaler

- 1. Driftsansvarlige som driver anlegg for avlsmateriale, skal føre og oppbevare registre som inneholder minst følgende opplysninger:
 - a) Rase, alder og identifikasjon av og helsestatus hos donordyr som brukes til produksjon av avlsmateriale.
 - b) Tidspunkt og sted for uttak samt for bearbeiding og oppbevaring av uttatt, produsert eller bearbeidet avlsmateriale.
 - c) Identifikasjon av avlsmateriale sammen med opplysninger om dets bestemmelsessted, dersom det er kjent.
 - d) Dokumentene som skal ledsage avlsmateriale som ankommer eller forlater det aktuelle anlegget i samsvar med artikkel 162 og artikkel 164 nr. 2, og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 162 nr. 3 og 4.
 - e) Dersom det er relevant, resultatene av kliniske undersøkelser og laboratorieundersøkelser.
 - f) Laboratorieteknikker som har blitt brukt.
- 2. Den berørte medlemsstaten kan fritta anlegg som utgjør en lav risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer, fra kravet om å føre registre over alle eller noen av opplysningene angitt i nr. 1.
- 3. Driftsansvarlige for anlegg for avlsmateriale skal oppbevare registrene nevnt i nr. 1 og 2 på anlegget og skal
 - a) på anmodning umiddelbart gjøre dem tilgjengelige for vedkommende myndighet,
 - b) oppbevare dem i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

*Artikkel 104***Plikt for transportører til å føre journaler**

1. Transportører skal føre og oppbevare registre som inneholder minst følgende opplysninger:
 - a) Hvilke anlegg de har besøkt.
 - b) Kategoriene og artene av og antall holdte landdyr som de har transportert.
 - c) Hvordan transportmiddelet som er brukt, har blitt rengjort og desinfisert og hvilke tiltak mot skadedyr og parasittangrep som har blitt iverksatt.
 - d) Nærmere opplysninger om dokumenter som ledsager de berørte dyrene, herunder dokumentnumre.

Registrene skal føres og oppbevares på papir eller elektronisk.

2. Den berørte medlemsstaten kan fritta transportører som utgjør en lav risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer, fra kravet om å føre registre over alle eller noen av opplysningene angitt i nr. 1.
3. Transportørene skal oppbevare registrene i henhold til nr. 1 og 2
 - a) på en slik måte at vedkommende myndighet på anmodning umiddelbart kan få tilgang til dem,
 - b) i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

*Artikkel 105***Plikt for driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling, til å føre journaler**

1. Driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling og omfattes av registreringskravet fastsatt i artikkel 93, skal føre og oppbevare registre som inneholder minst følgende opplysninger:
 - a) Artene og kategoriene samt antallet og identifikasjon av holdte landdyr som de har ansvar for.
 - b) Forflytninger av holdte landdyr som de har ansvar for, eventuelt med angivelse av
 - i) deres opprinnelses- og bestemmelsessted,
 - ii) datoen for slike forflytninger.
 - c) Dokumentene som skal ledsage holdte landdyr som flyttes under deres ansvar i samsvar med artikkel 112 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 114 nr. 1 bokstav c), artikkel 115 bokstav b), artikkel 117 bokstav b), artikkel 143 nr. 1 og 2, artikkel 164 nr. 2 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120 og artikkel 144 nr. 1 bokstav b) og c).
 - d) Dødeligheten hos holdte landdyr som de har ansvar for.
 - e) Biosikkerhetstiltak, overvåking, behandlinger, testresultater og andre relevante opplysninger for de artene og kategoriene av holdte landdyr som de har ansvar for.

Registrene skal føres og oppbevares på papir eller elektronisk.

2. Den berørte medlemsstaten kan fritta driftsansvarlige hvis virksomhet utgjør en lav risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer, fra kravet om å føre registre over alle eller noen av opplysningene angitt i nr. 1.
3. Driftsansvarlige skal
 - a) på anmodning gjøre registrene nevnt i nr. 1 tilgjengelige for vedkommende myndighet,
 - b) oppbevare dem i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

*Artikkel 106***Delegering av myndighet når det gjelder journalføring**

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler som utfyller kravene om journalføring fastsatt i artikkel 102, 103, 104 og 105, når det gjelder
 - a) opplysninger som skal registreres i tillegg til det som er angitt i artikkel 102 nr. 1, artikkel 103 nr. 1, artikkel 104 nr. 1 og artikkel 105 nr. 1,
 - b) ytterligere krav om journalføring for avlsmateriale som tas ut, produseres eller bearbeides i anlegg for avlsmateriale etter at driften ved anlegget er avsluttet.
2. Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i de delegerte rettsaktene i henhold til nr. 1, skal følgende forhold tas i betraktning:
 - a) Risikoene som den enkelte typen anlegg eller aktivitet utgjør.
 - b) Artene og kategoriene av holdte landdyr eller avlsmateriale på det berørte anlegget, eller som transporteres til eller fra dette anlegget.
 - c) Typen produksjon på anlegget eller typen aktivitet.
 - d) Typiske forflytningsmønstre og kategorier av berørte dyr.
 - e) Antall holdte landdyr eller mengden av avlsmateriale som den berørte driftsansvarlige har ansvar for.

*Artikkel 107***Gjennomføringsmyndighet med hensyn til unntak fra kravene om journalføring**

Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for hvilke typer anlegg og driftsansvarlige som medlemsstatene kan unnta fra kravene om journalføring i henhold til artikkel 102, 103, 104 og 105, med hensyn til

- a) anlegg som holder eller driftsansvarlige som håndterer eller transporterer et mindre antall holdte landdyr eller en mindre mengde avlsmateriale,
- b) artene eller kategoriene av holdte landdyr eller avlsmateriale.

Når Kommisjonen vedtar nevnte gjennomføringsrettsakter, skal kriteriene fastsatt i artikkel 106 nr. 2 legges til grunn.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*KAPITTEL 2***Sporbarhetskrav til holdte landdyr og avlsmateriale***Avsnitt 1***Holdte landdyr***Artikkel 108***Medlemsstatenes plikt til å opprette et system for identifikasjon og registrering av holdte landdyr**

1. Medlemsstatene skal ha et system for identifikasjon og registrering av de artene holdte landdyr som det kreves et slikt system for, i henhold til denne forordningen og eventuelle regler som vedtas i henhold til den. Et slikt system skal dersom det er relevant, sikre registrering av forflytninger av slike dyr.

2. Når medlemsstatene oppretter systemet nevnt i nr. 1, skal følgende tas i betraktning:
 - a) Artene eller kategoriene av berørte holdte landdyr.
 - b) Risikoen som nevnte art eller kategori utgjør.
3. Systemet nevnt i nr. 1 skal inneholde følgende elementer:
 - a) Merker for å identifisere hvert enkelt landdyr eller grupper av holdte landdyr.
 - b) Identifikasjonsdokumenter, transportdokumenter og andre dokumenter for identifikasjon og sporing av holdte landdyr som nevnt i artikkel 110.
 - c) Ajourførte registre i anlegg i henhold til artikkel 102 nr. 1 bokstav a) og b).
 - d) En database over holdte landdyr i henhold til artikkel 109 nr. 1.
4. Systemet nevnt i nr. 1 skal være utformet på en slik måte at det
 - a) sikrer at tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom som fastsatt i denne forordningen, kan anvendes på en effektiv måte,
 - b) gjør det enkelt å spore holdte landdyr og forflytninger av dem innenfor og mellom medlemsstater, og innførselen av dem til Unionen,
 - c) sikrer effektiv samvirkingsevne, integrasjon og kompatibilitet mellom de ulike delene av systemet,
 - d) sikrer at systemet i den grad det er hensiktsmessig, er tilpasset
 - i) Unionens databaserte informasjonssystem for melding og rapportering i henhold til artikkel 22,
 - ii) TRACES,
 - e) sikrer en sammenhengende tilnærming til de ulike dyreartene som omfattes av systemet.
5. Medlemsstatene kan når det er hensiktsmessig,
 - a) bruke hele eller deler av systemet i henhold til nr. 1 for andre formål enn formålene nevnt i nr. 4 bokstav a) og b),
 - b) integrere identifikasjonsdokumenter, transportdokumenter og andre dokumenter nevnt i artikkel 110 med helsesertifikater eller egenerklæringsdokumentet i henhold til artikkel 143 nr. 1 og 2 og artikkel 151 nr. 1 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 144 nr. 1 bokstav b) og c) og artikkel 151 nr. 3 og 4,
 - c) utpeke en annen myndighet eller bemyndige et annet organ eller en fysisk person til å sikre den praktiske anvendelsen av identifikasjons- og registreringssystemet i henhold til nr. 1, herunder utstedelse av identifikasjonsdokumenter og utarbeiding av maler i henhold til artikkel 110 nr. 1 bokstav a), b) og c).

Artikkel 109

Medlemsstatenes plikt til å opprette og vedlikeholde en database over holdte landdyr

1. Medlemsstatene skal opprette og vedlikeholde en database for registrering av minst følgende:
 - a) Følgende opplysninger om holdt storfe:
 - i) Individuell identifikasjon i henhold til artikkel 112 bokstav a).
 - ii) Anleggene der de holdes.
 - iii) Forflytninger av dem til og fra nevnte anlegg.

- b) Følgende opplysninger om holdte sauer og geiter:
- i) Opplysninger om identifikasjon i henhold til artikkel 113 nr. 1 bokstav a) og antall dyr i anlegget der de holdes.
 - ii) Anleggene der de holdes.
 - iii) Forflytninger av dem til og fra nevnte anlegg.
- c) Følgende opplysninger om holdt svin:
- i) Opplysninger om identifikasjon i henhold til artikkel 115 og antall dyr i anlegget der de holdes.
 - ii) Anleggene der de holdes.
 - iii) Forflytninger av dem til og fra nevnte anlegg.
- d) Følgende opplysninger om holdte hestedyr:
- i) Deres unike kode i henhold til artikkel 114.
 - ii) Identifikasjonsmetode i henhold til artikkel 114 nr. 1 bokstav b) som knytter det berørte dyret til identifikasjonsdokumentet nevnt i punkt iii), dersom det er relevant.
 - iii) Relevante identifikasjonsopplysninger fra identifikasjonsdokumentet i henhold til artikkel 114 nr. 1 bokstav c), som fastsatt i reglene vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120.
 - iv) Anleggene der dyrene vanligvis holdes.
- e) Opplysninger om holdte landdyr av andre arter enn dem som er nevnt i bokstav a), b), c) og d), når dette er fastsatt i reglene vedtatt i henhold til nr. 2.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder registrering av opplysninger om andre dyrearter enn dem som er nevnt i nr. 1 bokstav a), b), c) og d), i databasen fastsatt i nevnte nummer, dersom det er nødvendig på grunn av særlige og vesentlige risikoer som disse artene utgjør, for å
- a) sikre at tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom som fastsatt i denne forordningen, kan anvendes på en effektiv måte,
 - b) gjøre det enkelt å spore holdte landdyr og forflytninger av dem mellom medlemsstater og innførselen av dem til Unionen.

Artikkel 110

Vedkommende myndighets plikt med hensyn til identifikasjonsdokumenter, transportdokumenter og andre dokumenter for identifikasjon og sporing av holdte landdyr

1. Den enkelte vedkommende myndighet skal
- a) utstede identifikasjonsdokumenter for holdte landdyr når slike dokumenter kreves i henhold til artikkel 114 nr. 1 bokstav c) og artikkel 117 bokstav b) samt regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120,
 - b) utstede identifikasjonsdokumenter for storfe i samsvar med artikkel 112 bokstav b), med mindre medlemsstatene utveksler elektroniske data med andre medlemsstater innenfor rammen av et elektronisk utvekslingssystem fra den datoen Kommisjonen har erklært systemet fullt funksjonsdyktig,
 - c) utarbeide maler for transportdokumenter og andre dokumenter for identifikasjon og sporing av holdte landdyr når dette kreves i henhold til artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 115 bokstav b), artikkel 117 bokstav b) og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120.

2. Nummer 1 bokstav b) berører ikke medlemsstatenes rett til å vedta nasjonale regler for utstedelse av pass for dyr som ikke er beregnet på forflytning mellom medlemsstatene.

Artikkel 111

Offentlig tilgang til opplysninger om identifikasjonsmerker

Hver vedkommende myndighet skal informere Kommisjonen og gjøre offentlig tilgjengelig opplysninger om

- a) kontaktpunkter for de databasene som medlemsstatene har opprettet i samsvar med artikkel 109 nr. 1,
- b) hvilke myndigheter og organer som har ansvar for å utstede identifikasjonsdokumenter, transportdokumenter og andre dokumenter i samsvar med artikkel 110, idet det tas hensyn til artikkel 108 nr. 5 bokstav c),
- c) de identifikasjonsmerkene som skal brukes for hver art og kategori av holdte landdyr i samsvar med artikkel 112 bokstav a), artikkel 113 nr. 1 bokstav a), artikkel 114 nr. 1, artikkel 115 bokstav a), artikkel 117 bokstav a) og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120,
- d) det foreskrevne formatet for utstedelse av identifikasjonsdokumenter og andre dokumenter nevnt i artikkel 110.

Artikkel 112

Driftsansvarliges plikter med hensyn til identifikasjon av holdt storfe

Driftsansvarlige som holder storfe, skal

- a) sørge for at de holdte dyrene er individuelt merket med et fysisk identifikasjonsmerke,
- b) sørge for at et identifikasjonsdokument er utstedt for de holdte dyrene av den vedkommende eller utpekte myndigheten eller det godkjente organet i opprinnelsesmedlemsstaten når dyrene flyttes mellom medlemsstater, med mindre vilkårene fastsatt i artikkel 110 nr. 1 bokstav b) er oppfylt,
- c) sikre at identifikasjonsdokumentet
 - i) blir oppbevart, fylles ut korrekt og ajourføres av den berørte driftsansvarlige, og
 - ii) ledsager de holdte landdyrene på tidspunktet for forflytningen, når slikt dokument kreves i henhold til bokstav b),
- d) oversende opplysningene om forflytninger av de holdte dyrene til og fra det berørte anlegget samt opplysninger om alle dyr som fødes og dør i anlegget, til databasen fastsatt i artikkel 109 nr. 1.

Artikkel 113

Driftsansvarliges plikter med hensyn til identifikasjon av holdte sauer og geiter

1. Driftsansvarlige som holder sauer og geiter, skal

- a) sørge for at de holdte dyrene er individuelt merket med et fysisk identifikasjonsmerke,
- b) sørge for at de holdte dyrene ledsages av et korrekt utfylt transportdokument på grunnlag av malen utarbeidet av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 110, når de flyttes fra anlegget der disse dyrene holdes i den berørte medlemsstaten,

- c) oversende opplysningene om forflytninger av de holdte dyrene til og fra anlegget, til databasen fastsatt i artikkel 109 nr. 1.
2. Medlemsstatene kan frita driftsansvarlige fra kravet om å sørge for at holdte sauer og geiter ledsages av transportdokumenter under forflytninger innenfor deres territorium, forutsatt at
- a) opplysningene inntatt i det relevante transportdokumentet inngår i databasen fastsatt i artikkel 109 nr. 1,
 - b) systemet for identifikasjon og registrering av holdte sauer og geiter sikrer et sporbarhetsnivå som tilsvarer det som oppnås med transportdokumenter.

Artikkel 114

Driftsansvarliges plikter med hensyn til identifikasjon og registrering av holdte hestedyr

1. Driftsansvarlige som holder hestedyr, skal sørge for at hvert enkelt dyr kan identifiseres ved
- a) en unik kode som er registrert i databasen fastsatt i artikkel 109 nr. 1,
 - b) et fysisk identifikasjonsmerke eller annen metode som entydig knytter det holdte dyret til identifikasjonsdokumentet i henhold til bokstav c), og er utstedt av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 110,
 - c) ett enkelt, korrekt utfylt identifikasjonsdokument som er gyldig i hele dyrets levetid.
2. Driftsansvarlige som holder hestedyr, skal sørge for at opplysningene om disse dyrene oversendes til databasen i henhold til artikkel 109 nr. 1.

Artikkel 115

Driftsansvarliges plikter med hensyn til identifikasjon og registrering av holdt svin

Driftsansvarlige som holder svin, skal

- a) sørge for at de holdte dyrene er individuelt merket med et fysisk identifikasjonsmerke,
- b) sørge for at de holdte dyrene ledsages av et korrekt utfylt transportdokument på grunnlag av malen utarbeidet av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 110 nr. 1 bokstav b), når de flyttes fra anlegget der disse dyrene holdes i den berørte medlemsstaten,
- c) oversende opplysningene om anlegget der disse dyrene holdes, til databasen i henhold til artikkel 109 nr. 1.

Artikkel 116

Unntak med hensyn til forflytninger av holdt svin

Som unntak fra artikkel 115 bokstav b) kan medlemsstater unnta driftsansvarlige fra kravet om å sørge for at holdt svin ledsages av korrekt utfylte transportdokumenter på grunnlag av malen utarbeidet av vedkommende myndighet for forflytninger innenfor den berørte medlemsstaten, forutsatt at

- a) opplysningene inntatt i slike transportdokumenter inngår i databasen opprettet av nevnte medlemsstat i samsvar med artikkel 109 nr. 1,
- b) systemet for identifikasjon og registrering av holdte landdyr av arten svin gir et sporbarhetsnivå som tilsvarer det som oppnås med transportdokumenter.

*Artikkel 117***Driftsansvarliges plikt med hensyn til identifikasjon av andre holdte landdyr enn storfe, sauer, geiter, svin og hestedyr**

Driftsansvarlige skal sørge for at andre holdte landdyr enn storfe, sauer, geiter, svin og hestedyr oppfyller følgende krav, dersom dette kreves i henhold til reglene vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120:

- a) De kan identifiseres, enten individuelt eller i grupper.
- b) De ledsages av korrekt utfylte og oppdaterte identifikasjonsdokumenter, transportdokumenter eller andre dokumenter for identifikasjon og sporing av dyr, alt etter hva som er hensiktsmessig for den berørte dyrearten.

*Artikkel 118***Delegering av myndighet når det gjelder identifikasjon og registrering**

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) detaljerte krav til identifikasjonsmerker og -metoder for holdte landdyr i henhold til artikkel 112 bokstav a), artikkel 113 nr. 1 bokstav a), artikkel 114 nr. 1, artikkel 115 bokstav a) og artikkel 117 bokstav a), herunder deres påsetting og bruk,
 - b) regler for opplysninger som skal registreres i
 - i) databasene fastsatt i artikkel 109 nr. 1 bokstav a)–d),
 - ii) identifikasjons- og transportdokumentene fastsatt i artikkel 112 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 114 nr. 1 bokstav c) og artikkel 115 bokstav b),
 - c) regler for elektronisk datautveksling mellom medlemsstatenes databaser som nevnt i artikkel 110 nr. 1 bokstav b).
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 om
 - a) detaljerte krav til andre identifikasjonsmerker og -metoder enn dem som er nevnt i nr. 1 bokstav a), samt unntak og særlige bestemmelser om visse kategorier av dyr eller omstendigheter og vilkår for slike unntak,
 - b) særlige bestemmelser om identifikasjons- eller transportdokumenter som fastsatt i artikkel 112 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 114 nr. 1 bokstav c), artikkel 115 bokstav b) og artikkel 117 bokstav b), som skal ledsage dyr når de flyttes,
 - c) detaljerte krav til identifikasjon og registrering av andre holdte landdyr enn storfe, sauer, geiter, svin og hestedyr, idet det tas hensyn til risikoene de berørte artene utgjør, for å
 - i) sikre at tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom som fastsatt i denne forordningen, kan anvendes på en effektiv måte,
 - ii) gjøre det enkelt å spore holdte landdyr og forflytninger av dem innenfor og mellom medlemsstater og innførselen av dem til Unionen,
 - d) regler for opplysninger som skal registreres i
 - i) databasene fastsatt i artikkel 109 nr. 1 bokstav e),
 - ii) identifikasjons- og transportdokumentene fastsatt i artikkel 117 bokstav b),
 - e) regler for identifikasjon og registrering av holdte landdyr som nevnt i artikkel 112–117, etter at de er innført til Unionen.

3. Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i delegerte rettsakter i henhold til denne artikkelen, skal vurderingene fastsatt i artikkel 119 nr. 2 tas i betraktning.

Artikkel 119

Delegering av myndighet når det gjelder unntak fra sporbarhetskravene

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder unntak for driftsansvarlige fra identifikasjons- og registreringskravene fastsatt i artikkel 112, 113, 114 og 115,

a) i tilfeller der ett eller flere av elementene angitt i artikkel 108 nr. 3 ikke er nødvendige for å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 108 nr. 4 bokstav a) og b), og

b) når andre sporbarhetstiltak som er innført i medlemsstaten, sikrer at sporbarhetsnivået for de berørte dyrene ikke svekkes,

samt de overgangstiltakene som kreves for den praktiske anvendelsen av slike unntak.

2. Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i de delegerte rettsaktene i henhold til nr. 1, skal følgende vurderinger tas i betraktning:

a) Artene og kategoriene av berørte holdte landdyr.

b) Risikoene for de holdte landdyrene.

c) Antallet dyr i berørte anlegg.

d) Typen produksjon i anlegg der slike landdyr holdes.

e) Forflytningsmønstre for de berørte artene og kategoriene av holdte landdyr.

f) Vurderinger med hensyn til vern og bevaring av arter av de berørte holdte landdyrene.

g) Effektiviteten av øvrige sporbarhetselementer i systemet for identifikasjon og registrering av holdte landdyr som nevnt i artikkel 108 nr. 3.

Artikkel 120

Gjennomføringsmyndighet med hensyn til sporbarhet for holdte landdyr

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta regler

a) for ensartet tilgang til data registrert i databasene, og tekniske spesifikasjoner og praktiske regler for databasene nevnt i artikkel 109 nr. 1 bokstav a)–d),

b) om tekniske forhold og spesifikasjoner for elektronisk datautveksling mellom databaser i medlemsstatene og anerkjennelse av at datautvekslingssystemene er fullt funksjonsdyktige som nevnt i artikkel 110 nr. 1 bokstav b).

2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta regler

a) for ensartet bruk av identifikasjons- og registreringssystemet i henhold til artikkel 108 nr. 1 for ulike arter eller kategorier av holdte landdyr for å sikre at systemet fungerer effektivt,

b) for ensartet anvendelse av artikkel 108 nr. 5 bokstav c) om godkjente organer eller fysiske personer nevnt i artikkel 108 nr. 5 og vilkårene for utpeking av disse,

c) om tekniske spesifikasjoner og framgangsmåter, formater, utforming og praktiske regler for identifikasjonsmerker og -metoder, herunder

i) frister for bruk av identifikasjonsmerker og -metoder,

- ii) fjerning, endring eller utskifting av identifikasjonsmerker og -metoder og frister for dette, og
 - iii) oppbyggingen av identifikasjonskoden,
 - d) om tekniske spesifikasjoner, formater og praktiske regler for identifikasjons- og transportdokumentene i henhold til artikkel 112 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 114 nr. 1 bokstav c), artikkel 115 bokstav b) og artikkel 117 bokstav b),
 - e) for ensartet tilgang til data registrert i databasene, og tekniske spesifikasjoner og praktiske regler for databasene nevnt i artikkel 109 nr. 1 bokstav e),
 - f) om frister, plikter og prosedyrer for oversending av opplysninger fra driftsansvarlige eller andre fysiske eller juridiske personer og for registrering av holdte landdyr i databasene,
 - g) om veiledninger og framgangsmåter for elektronisk identifikasjon av dyr, dersom det er relevant,
 - h) om den praktiske anvendelsen av unntak fra kravene om identifikasjon og registrering fastsatt i reglene vedtatt i henhold til artikkel 119 nr. 1.
3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Avsnitt 2

Avlsmateriale

Artikkel 121

Sporbarhetskrav til avlsmateriale av holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr

1. Driftsansvarlige som produserer, bearbeider eller oppbevarer avlsmateriale, skal merke avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr på en slik måte at det klart kan spores til
- a) donordyrene,
 - b) uttaksdatoen og
 - c) anleggene for avlsmateriale der det ble tatt ut, produsert, bearbeidet og oppbevart.
2. Merkingen angitt i nr. 1 skal være utformet slik at den sikrer
- a) at tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom som fastsatt i denne forordningen, kan anvendes på en effektiv måte,
 - b) sporbarheten for avlsmaterialet og forflytninger av det innenfor og mellom medlemsstatene samt innførselen av det til Unionen.

Artikkel 122

Delegering av myndighet når det gjelder sporbarhetskrav til avlsmateriale

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder sporbarhetskrav til avlsmateriale fra holdte landdyr av arten storfe, geit, sau, svin og hestedyr som utfyller reglene fastsatt i artikkel 121.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder sporbarhetskrav til avlsmateriale fra andre holdte landdyr enn storfe, geiter, sauer, svin og hestedyr, dersom det er nødvendig for
- a) at tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom som fastsatt i denne forordningen, kan anvendes på en effektiv måte,

- b) sporbarheten for nevnte avlsmateriale og forflytninger av det innenfor og mellom medlemsstatene samt innførsel av det til Unionen.
- 3. Når Kommisjonen vedtar de delegerte rettsaktene fastsatt i nr. 1, skal følgende forhold tas i betraktning:
 - a) Hvilke arter av holdte landdyr avlsmaterialet stammer fra.
 - b) Donordyrenes helsestatus.
 - c) Risikoen som er forbundet med slikt avlsmateriale.
 - d) Typen avlsmateriale.
 - e) Typen uttak, produksjon, bearbeiding eller oppbevaring av avlsmateriale.
 - f) Forflytningsmønstre for de berørte artene og kategoriene av holdte landdyr og deres avlsmateriale.
 - g) Vurderinger med hensyn til vern og bevaring av arter av holdte landdyr.
 - h) Andre elementer som kan bidra til sporbarhet for avlsmateriale.

Artikkel 123

Gjennomføringsmyndighet med hensyn til sporbarhetskrav til avlsmateriale

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for

- a) de tekniske kravene og spesifikasjonene for merking i henhold til artikkel 121 nr. 1,
- b) de praktiske kravene til sporbarhet i henhold til delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 122 nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 3

Forflytninger av holdte landdyr innenfor Unionen

Avsnitt 1

Generelle krav til forflytninger

Artikkel 124

Generelle krav til forflytninger av holdte landdyr

1. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige forebyggende tiltak for å sikre at forflytningen av holdte landdyr ikke setter helsestatusen i fare på bestemmelsesstedet, med hensyn til følgende:

- a) De listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
- b) Nye sykdommer.

2. Driftsansvarlige skal bare flytte holdte landdyr fra sine anlegg og ta imot slike dyr dersom de berørte dyrene oppfyller følgende vilkår:

- a) De kommer fra anlegg som er blitt
 - i) registrert av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 93, eller

- ii) godkjent av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 97 nr. 1 og artikkel 98, dersom dette kreves i henhold til artikkel 94 nr. 1 eller artikkel 95, eller
 - iii) er gitt unntak fra registreringskravet fastsatt i artikkel 84.
- b) De oppfyller identifikasjons- og registreringskravene fastsatt i artikkel 112, 113, 114, 115 og 117 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120.

Artikkel 125

Sykdomsforebyggende tiltak i forbindelse med transport

1. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige og nødvendige forebyggende tiltak for å sikre at
 - a) de holdte landdyrenes helsestatus ikke svekkes under transport,
 - b) transporten av holdte landdyr ikke medfører mulig spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til mennesker og dyr,
 - c) utstyr og transportmidler rengjøres og desinfiseres og insekter og gnagere bekjempes, samt at andre hensiktsmessige biosikkerhetstiltak treffes med hensyn til risikoene forbundet med transporten.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) vilkårene for og kravene til rengjøring og desinfisering og bekjempelse av insekter og gnagere med hensyn til utstyr og transportmidler og bruk av biocidprodukter til disse formålene,
 - b) andre hensiktsmessige biosikkerhetstiltak i henhold til nr. 1 bokstav c).

Avsnitt 2

Forflytninger mellom medlemsstatene

Artikkel 126

Generelle krav til forflytninger av holdte landdyr mellom medlemsstatene

1. Driftsansvarlige skal bare flytte holdte landdyr til en annen medlemsstat dersom de berørte dyrene oppfyller følgende vilkår:
 - a) De har ingen symptomer på sykdom.
 - b) De kommer fra et registrert eller godkjent anlegg
 - i) der det ikke forekommer noen unormal dødelighet av ubestemt årsak,
 - ii) som ikke omfattes av forflytningsrestriksjoner som berører de artene som skal flyttes i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 55 nr. 1, artikkel 61 nr. 1 bokstav a), artikkel 62, artikkel 65 nr. 1 bokstav c), artikkel 74 nr. 1 og artikkel 79 samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63 og 67, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4, og artikkel 83 nr. 2 eller nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 259, med mindre det er gitt unntak fra forflytningsrestriksjonene i samsvar med nevnte regler,
 - iii) som ikke ligger i en restriksjonssone i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 55 nr. 1 bokstav f) ii), artikkel 64 og 65, artikkel 74 nr. 1, artikkel 79 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 67, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4 og artikkel 83 nr. 2 eller nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 259, med mindre det er gitt unntak i samsvar med nevnte regler.

- c) De har i et tilstrekkelig langt tidsrom før den planlagte forflytningen til en annen medlemsstat ikke vært i kontakt med holdte landdyr som er omfattet av forflytningsrestriksjonene nevnt i bokstav b) ii) og iii), eller holdte landdyr som tilhører en listeført art med dårligere helsestatus, noe som reduserer sannsynligheten for å spre sykdom, samtidig som det tas hensyn til følgende forhold:
- i) Inkubasjonstiden og smitteveiene for de aktuelle listeførte sykdommene og nye sykdommene.
 - ii) Den berørte typen anlegg.
 - iii) Artene og kategoriene av de holdte landdyrene som flyttes.
 - iv) Andre epidemiologiske faktorer.
- d) De oppfyller de relevante kravene fastsatt i avsnitt 3–8 (artikkel 130–154).
2. Driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at holdte landdyr som flyttes til en annen medlemsstat, sendes direkte til bestemmelsesstedet i den andre medlemsstaten, med mindre de av hensyn til dyrenes velferd er nødt til å stanse et sted for å hvile.

Artikkel 127

Plikter for driftsansvarlige på bestemmelsesstedet

1. Driftsansvarlige for anlegg og slakterier som mottar holdte landdyr fra en annen medlemsstat, skal
 - a) kontrollere at
 - i) identifikasjonsmerkene eller -metodene fastsatt i artikkel 112 bokstav a), artikkel 113 nr. 1 bokstav a), artikkel 114 nr. 1 bokstav a) og b), artikkel 115 bokstav a) og artikkel 117 bokstav a) samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120 benyttes,
 - ii) identifikasjonsdokumentene fastsatt i artikkel 112 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 114 nr. 1 bokstav c), artikkel 117 bokstav b) og reglene vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120 foreligger og er korrekt utfyllt,
 - b) kontrollere at helsesertifikatene fastsatt i artikkel 143 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 144 nr. 1 bokstav b) og c) eller egenerklæringsdokumenter i henhold til artikkel 151 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 151 nr. 3 og 4 foreligger,
 - c) etter å ha kontrollert de mottatte holdte landdyrene, informere vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet om eventuelle uregelmessigheter med hensyn til
 - i) de holdte landdyrene som er mottatt,
 - ii) identifikasjonsmerkene eller -metodene nevnt i bokstav a) i),
 - iii) dokumentene nevnt i bokstav a) ii) og bokstav b).
2. Ved et avvik som nevnt i nr. 1 bokstav c) skal den driftsansvarlige isolere de dyrene som er berørt av avviket inntil vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet har truffet en beslutning med hensyn til dyrene.

Artikkel 128

Forbud mot forflytning av holdte landdyr utenfor en medlemsstats territorium med henblikk på utryddelse av sykdom

Driftsansvarlige skal ikke flytte holdte landdyr som er beregnet på slaktning med henblikk på utryddelse av sykdom som ledd i et utryddelsesprogram som fastsatt i artikkel 31 nr. 1 eller 2, til en annen medlemsstat, med mindre bestemmelsesstaten og eventuelt den medlemsstaten som dyrene passerer gjennom, på forhånd tillater forflytningen.

*Artikkel 129***Alminnelige krav til driftsansvarlige ved forflytning av holdte landdyr som passerer gjennom medlemsstater, men som er beregnet på eksport fra Unionen til tredjeland eller territorier**

Driftsansvarlige skal sørge for at holdte landdyr som er beregnet på eksport til et tredjeland eller et territorium, og som passerer gjennom en annen medlemsstats territorium, oppfyller kravene fastsatt i artikkel 124, 125, 126 og 128.

*Avsnitt 3***Særlige krav til forflytninger av hov- og klovdyr og fjørfe til andre medlemsstater***Artikkel 130***Forflytninger av holdte hov- og klovdyr og fjørfe til andre medlemsstater**

Driftsansvarlige skal bare flytte holdte hov- og klovdyr og fjørfe fra et anlegg i én medlemsstat til en annen medlemsstat dersom de berørte dyrene oppfyller følgende vilkår med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d):

- a) De har ingen kliniske symptomer eller tegn på listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) på tidspunktet for forflytningen.
- b) De har gjennomgått en oppholdsperiode som er hensiktsmessig for disse listeførte sykdommene, tatt i betraktning de artene og kategoriene av holdte hov- og klovdyr og fjørfe som skal flyttes.
- c) I et tidsrom som er hensiktsmessig for disse listeførte sykdommene og artene og kategoriene av hov- og klovdyr eller fjørfe som skal flyttes, er det ikke ført holdte hov- og klovdyr eller fjørfe inn på opprinnelsesanlegget, der dette er et krav i henhold til reglene vedtatt i samsvar med artikkel 131 eller 135.
- d) De antas ikke å utgjøre en vesentlig risiko for spredning av nevnte listeførte sykdommer på bestemmelsesstedet, på grunnlag av
 - i) helsestatus med hensyn til sykdommer som er relevante for de artene eller kategoriene av holdte hov- og klovdyr og fjørfe som flyttes, idet det tas hensyn til helsestatus på bestemmelsesstedet,
 - ii) resultatet av laboratorieundersøkelser eller andre undersøkelser som kreves for å gi garantier om den helsestatusen som kreves for den aktuelle forflytningen,
 - iii) anvendelsen av vaksinasjon eller andre sykdomsforebyggende eller risikoreduserende tiltak som har som mål å begrense spredningen av den relevante sykdommen til bestemmelsesstedet eller områder som dyrene passerer gjennom.

*Artikkel 131***Delegering av myndighet når det gjelder forflytning av holdte hov- og klovdyr og fjørfe til andre medlemsstater**

- 1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) oppholdsperioder som nevnt i artikkel 130 bokstav b),
 - b) det tidsrommet som er nødvendig for å begrense innførselen av holdte hov- og klovdyr eller fjørfe til anlegg før forflytning som fastsatt i artikkel 130 bokstav c),

- c) tilleggskrav for å sikre at holdte hov- og klovdyr og fjørfe ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), som fastsatt i artikkel 130 bokstav d),
 - d) andre nødvendige risikoreduserende tiltak som utfyller kravene fastsatt i artikkel 130.
2. Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i de delegerte rettsaktene i henhold til nr. 1, skal følgende vurderinger tas i betraktning:
- a) De listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) som er relevante for de listeførte artene eller kategorien av holdte hov- og klovdyr eller fjørfe som skal flyttes.
 - b) Helsestatus for de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) i opprinnelses- og bestemmelsesanleggene, -segmentene, -sonene og -medlemsstatene.
 - c) Den berørte anleggstypen og produksjonstypen på opprinnelses- og bestemmelsesstedet.
 - d) Den gjeldende typen forflytning.
 - e) Artene og kategoriene av holdte hov- og klovdyr eller fjørfe som skal flyttes.
 - f) Alderen på de holdte hov- og klovdyrene eller fjørfeet som skal flyttes.
 - g) Andre epidemiologiske faktorer.

Artikkel 132

Holdte hov- og klovdyr og fjørfe som flyttes til en annen medlemsstat og er beregnet på slakting

1. Driftsansvarlige som driver slakterier som tar imot holdte hov- og klovdyr og fjørfe fra en annen medlemsstat, skal slakte disse dyrene så snart som mulig etter ankomst og senest innen en frist som skal fastsettes i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til nr. 2.
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder tidspunktet for slakting i henhold til nr. 1.

Avsnitt 4

Oppsamling av holdte hov- og klovdyr og fjørfe

Artikkel 133

Unntak med hensyn til oppsamling

1. Som unntak fra artikkel 126 nr. 2 kan driftsansvarlige gjøre holdte hov- og klovdyr og fjørfe til gjenstand for høyst tre oppsamlinger i løpet av en forflytning fra en opprinnelsesstat til en annen medlemsstat.
2. Oppsamlingene i henhold til nr. 1 skal bare skje i anlegg som er godkjent til dette formålet i samsvar med artikkel 97 nr. 1 og artikkel 99 nr. 3 og 4.

Opprinnelsesmedlemsstaten kan imidlertid på sitt territorium tillate at oppsamling skjer med et transportmiddel som henter holdte hov- og klovdyr eller fjørfe direkte fra opprinnelsesanleggene, forutsatt at slike dyr ikke lastes av igjen under oppsamlingen og før de ankommer

- a) anlegget eller det endelige bestemmelsesstedet, eller
- b) for senere oppsamling i et anlegg som er godkjent til dette formålet i samsvar med artikkel 97 nr. 1 og artikkel 99 nr. 4 og 5.

*Artikkel 134***Krav til sykdomsforebygging under oppsamling**

Driftsansvarlige som gjennomfører oppsamling, skal sørge for følgende:

- a) Oppsamlede hov- og klovdyr og fjørfe skal ha samme helsestatus; dersom de ikke har samme helsestatus, skal laveste helsestatus legges til grunn for alle dyr oppsamlingen gjelder.
- b) Holdte hov- og klovdyr og fjørfe skal oppsamles og flyttes til sitt endelige bestemmelsessted i en annen medlemsstat så snart som mulig etter at de har forlatt opprinnelsesanlegget, og senest innen en frist som skal fastsettes i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 135 bokstav c).
- c) Nødvendige biosikkerhetstiltak skal treffes for å sikre at holdte hov- og klovdyr og fjørfe som oppsamles
 - i) ikke kommer i kontakt med holdte hov- og klovdyr eller fjørfe som har en lavere helsestatus,
 - ii) ikke utgjør en vesentlig risiko for at de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) spres til holdte hov- og klovdyr eller fjørfe på stedet der oppsamlingen skjer.
- d) Holdte hov- og klovdyr og fjørfe skal identifiseres når dette kreves i denne forordningen, og ledsages av følgende dokumenter:
 - i) Identifikasjons- og transportdokumentene i henhold til artikkel 112 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b), artikkel 114 nr. 1 bokstav c), artikkel 115 bokstav b) og artikkel 117 bokstav b) samt eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120, med mindre det er gitt unntak i samsvar med artikkel 113 nr. 2 og artikkel 119.
 - ii) Helsesertifikatene i henhold til artikkel 143 og artikkel 144 nr. 1 bokstav c) med mindre reglene vedtatt i henhold til artikkel 144 nr. 1 bokstav a) åpner for unntak.
 - iii) Egenerklæringsdokumentet nevnt i artikkel 151.

*Artikkel 135***Delegering av myndighet når det gjelder oppsamling**

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder

- a) særlige regler for oppsamling dersom det er innført andre risikoreduserende tiltak i tillegg til tiltakene fastsatt i artikkel 134 bokstav b) og c),
- b) kriterier for når opprinnelsesmedlemsstatene kan tillate at oppsamling skjer på transportmidler, som fastsatt i artikkel 133 nr. 2 annet ledd,
- c) hvor lang tid som kan gå fra avsendelsen av holdte hov- og klovdyr eller fjørfe fra deres opprinnelsesanlegg og avsendelsen fra oppsamlingen, til deres endelige bestemmelsessted i en annen medlemsstat, som nevnt i artikkel 134 bokstav b),
- d) nærmere regler med hensyn til biosikkerhetstiltakene fastsatt i artikkel 134 bokstav c).

*Avsnitt 5***Forflytning av andre holdte landdyr enn hov- og klovdyr og fjørfe til andre medlemsstater***Artikkel 136***Forflytning av andre holdte landdyr enn hov- og klovdyr og fjørfe til andre medlemsstater, og delegerte rettsakter**

1. Driftsansvarlige skal bare flytte andre holdte landdyr enn hov- og klovdyr og fjørfe fra et anlegg i én medlemsstat til en annen medlemsstat dersom de berørte dyrene ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), på bestemmelsesstedet.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til nærmere regler for å sikre at andre holdte landdyr enn hov- og klovdyr eller fjørfe ikke utgjør en vesentlig risiko for å spre listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), i henhold til nr. 1.
3. Når Kommisjonen utarbeider de nærmere reglene som skal fastsettes i de delegerte rettsaktene i henhold til nr. 2, skal følgende vurderinger tas i betraktning:
 - a) De listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) som er relevante for de listeførte artene eller kategorien av holdte landdyr som skal flyttes.
 - b) Helsestatus med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) i opprinnelses- og bestemmelsesanleggene, -segmentene, -sonene og -medlemsstatene.
 - c) Typene anlegg og produksjon på opprinnelses- og bestemmelsesstedet.
 - d) Typene forflytning med hensyn til sluttbruk av dyrene på bestemmelsesstedet.
 - e) Artene og kategoriene av holdte landdyr som skal flyttes.
 - f) Alderen på de holdte landdyrene som skal flyttes.
 - g) Andre epidemiologiske faktorer.

Avsnitt 6

Unntak fra og supplerings av risikoreduserende tiltak ved forflytning av holdte landdyr

Artikkel 137

Holdte landdyr beregnet på avgrensede anlegg, og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige skal bare flytte holdte landdyr til et avgrenset anlegg dersom de berørte dyrene oppfyller følgende vilkår:
 - a) De kommer fra et annet avgrenset anlegg.
 - b) De utgjør ikke en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til listeførte arter eller kategorier av dyr i det avgrensede anlegget på bestemmelsesstedet, med mindre den aktuelle forflytningen er godkjent for vitenskapelige formål.
2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) nærmere regler for forflytning av holdte landdyr til avgrensede anlegg, i tillegg til anleggene fastsatt i nr. 1,
 - b) særlige regler for forflytning av holdte landdyr til avgrensede anlegg der de risikoreduserende tiltakene som er innført, sikrer at forflytningen ikke utgjør en vesentlig risiko for helsen til holdte landdyr i nevnte avgrensede anlegg og omkringliggende anlegg.

Artikkel 138

Forflytning av holdte landdyr for vitenskapelige formål, og delegerte rettsakter

1. Med forbehold for samtykke fra vedkommende myndighet på opprinnelsesstedet kan vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet tillate forflytning for vitenskapelige formål av holdte landdyr til bestemmelsesmedlemsstatens territorium i tilfeller der forflytningen ikke oppfyller kravene i avsnitt 1–5 (artikkel 124–136), med unntak av artikkel 124 og 125, artikkel 126 nr. 1 bokstav b) ii) og artikkel 127.

2. Vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet skal bare gi unntak i henhold til nr. 1 på følgende vilkår:
 - a) Vedkommende myndigheter på opprinnelses- og bestemmelsesstedet
 - i) er blitt enige om vilkårene for slike forflytninger,
 - ii) har sikret at nødvendige risikoreduserende tiltak er innført slik at forflytningen ikke setter helsestatusen i fare på steder underveis og på bestemmelsesstedet med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), og
 - iii) når det er relevant, har meldt til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom, om det unntaket som er gitt og på hvilke vilkår det er gitt.
 - b) Forflytningen av dyrene finner sted under tilsyn av vedkommende myndigheter på opprinnelses- og bestemmelsesstedet og ved behov, vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til regler for unntak som gis av vedkommende myndigheter, og som utfyller reglene fastsatt i nr. 1 og 2.

Artikkel 139

Unntak for rekreasjonsformål, idretts- og kulturarrangementer, arbeid i nærheten av grenser og beiting

1. Vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet kan gi unntak fra kravene i avsnitt 2–5 (artikkel 126–136), med unntak av artikkel 126 nr. 1 bokstav a), b) og c) og artikkel 127 og 128, for forflytninger innenfor Unionen av holdte landdyr mellom medlemsstatene dersom formålet med forflytningen er
 - a) rekreasjon i nærheten av en grense,
 - b) utstillinger, idretts- eller kulturarrangementer og tilsvarende arrangementer i nærheten av en grense,
 - c) beite for holdte landdyr på beiteområder som medlemsstater har felles, eller
 - d) arbeid som utføres av holdte landdyr i nærheten av en medlemsstats grenser.
2. Unntak som gis av vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet for forflytningen av holdte landdyr for formålene i nr. 1, skal avtales mellom opprinnelses- og bestemmelsesmedlemsstatene, og hensiktsmessige risikoreduserende tiltak skal treffes for å sikre at slike forflytninger ikke utgjør en vesentlig risiko.
3. Medlemsstatene nevnt i nr. 2 skal informere Kommisjonen om unntak som er gitt i samsvar med nr. 1.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til regler for unntak som gis av vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet, som utfyller reglene i nr. 1.

Artikkel 140

Delegering av myndighet når det gjelder sirkuser, utstillinger, idrettsarrangementer, rekreasjonsformål, zoologiske hager, dyrebutikker, dyremottak og grossister

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:

- a) Særlige krav som utfyller reglene fastsatt i avsnitt 2–5 (artikkel 126–136) for forflytning av holdte landdyr for følgende formål:
 - i) Sirkuser, zoologiske hager, dyrebutikker, dyremottak og grossister.
 - ii) Utstillinger, idretts- eller kulturarrangementer og tilsvarende arrangementer.

- b) Unntak fra avsnitt 2–5 (artikkel 126–136), med unntak av artikkel 126 nr. 1 bokstav a), b) og c) og artikkel 127 og 128, for forflytning av holdte landdyr som nevnt i bokstav a) i denne artikkelen.

Artikkel 141

Gjennomføringsmyndighet til å vedta midlertidige regler for forflytning av bestemte arter eller kategorier av holdte landdyr

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette midlertidige regler som tillegg eller alternativ til reglene i dette kapittelet, for forflytning av bestemte arter eller kategorier av holdte landdyr dersom

- a) kravene til forflytning i henhold til artikkel 130, artikkel 132 nr. 1, artikkel 133 og 134, artikkel 136 nr. 1, artikkel 137 nr. 1, artikkel 138 nr. 1 og 2 og artikkel 139 samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 131 nr. 1, artikkel 132 nr. 2, artikkel 135, artikkel 136 nr. 2, artikkel 137 nr. 2, artikkel 138 nr. 3, artikkel 139 nr. 4 og artikkel 140 ikke faktisk reduserer risikoene ved forflytning av disse dyrene, eller
- b) en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) synes å spre seg til tross for kravene til forflytning fastsatt i samsvar med avsnitt 1–6 (artikkel 124–142).

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

2. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til sykdommer som utgjør en svært betydelig risiko, og idet det tas hensyn til forholdene nevnt i artikkel 142, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

Artikkel 142

Forhold som skal tas i betraktning ved vedtakelse av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter i henhold til dette avsnittet

Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i de delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene i henhold til artikkel 137 nr. 2, artikkel 138 nr. 3, artikkel 139 nr. 4, artikkel 140 og 141, skal følgende forhold tas i betraktning:

- a) Risikoene ved forflytningene nevnt i bestemmelsene.
- b) Helsestatus med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) på opprinnelsesstedet, på de stedene dyrene passerer gjennom, og på bestemmelsesstedet.
- c) Listeførte dyrearter for de listeførte sykdommene som er nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
- d) Biosikkerhetstiltak som er innført på opprinnelsesstedet, på de stedene dyrene passerer gjennom, og på bestemmelsesstedet.
- e) Eventuelle særlige vilkår i anlegg der holdte landdyr holdes.
- f) Særlige forflytningsmønstre for typen anlegg og de berørte artene og kategoriene av holdte landdyr.
- g) Andre epidemiologiske faktorer.

Avsnitt 7

Utstedelse av helsesertifikater

Artikkel 143

Driftsansvarliges plikt til å sikre at dyrene ledsages av et helsesertifikat

1. Driftsansvarlige skal bare flytte følgende arter og kategorier av holdte landdyr til en annen medlemsstat dersom de berørte dyrene ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten i samsvar med artikkel 149 nr. 1:

- a) Hov- og klovdyr.

- b) Fjørfe.
- c) Andre holdte landdyr enn hov- og klovdyr og fjørfe, beregnet på et avgrenset anlegg.
- d) Andre holdte landdyr enn dem som er nevnt i bokstav a), b) og c), dersom dette kreves i samsvar med delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 144 nr. 1 bokstav c).

2. I tilfeller der holdte landdyr tillates å forlate en restriksjonssone i henhold til artikkel 55 nr. 1 bokstav f) ii), artikkel 56, artikkel 64 nr. 1 og er underlagt tiltak for sykdomsbekjempelse i henhold til artikkel 55 nr. 1, artikkel 65 nr. 1, artikkel 74 nr. 1, artikkel 79 eller 80, eller regler vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 67, artikkel 71 nr. 3 og artikkel 74 nr. 4, artikkel 83 nr. 3 eller artikkel 259, og de berørte dyrene er av arter som er underlagt disse tiltakene for sykdomsbekjempelse, skal driftsansvarlige bare flytte slike holdte landdyr innenfor en medlemsstat eller fra én medlemsstat til en annen medlemsstat dersom dyrene som skal flyttes, ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 149 nr. 1.

Vedkommende myndighet kan beslutte at et slikt sertifikat ikke trenger å bli utstedt for forflytning av holdte landdyr innenfor den aktuelle medlemsstaten når myndigheten anser at et alternativt system sikrer at forsendelsen av slike dyr er sporbar, og at disse dyrene oppfyller kravene til dyrehelse for slike forflytninger.

3. Driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at helsesertifikatet nevnt i nr. 1 ledsager de holdte landdyrene fra deres opprinnelsessted til deres endelige bestemmelsessted, med mindre bestemte tiltak er fastsatt i regler vedtatt i henhold til artikkel 147.

Artikkel 144

Delegering av myndighet når det gjelder driftsansvarliges plikt til å sikre at dyrene ledsages av et helsesertifikat

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
 - a) Unntak fra kravene om utstedelse av helsesertifikat i henhold til artikkel 143 nr. 1 for forflytning av holdte landdyr som ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av sykdom, på grunn av
 - i) artene eller kategoriene av holdte landdyr som flyttes, og de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) som de er listeførte arter for,
 - ii) metodene for dyrehold og typen produksjon av disse artene og kategoriene av holdte landdyr,
 - iii) den tilsiktede bruken av de holdte landdyrene, eller
 - iv) bestemmelsesstedet for de holdte landdyrene, herunder de tilfellene der deres bestemmelsessted er i samme medlemsstat som opprinnelsesstedet, men der dyrene må passere gjennom en annen medlemsstat for å ankomme bestemmelsesstedet.
 - b) Særlige regler for utstedelse av helsesertifikat i henhold til artikkel 143 nr. 1 der særlige risikoreducerende tiltak knyttet til overvåking eller biosikkerhet er truffet, idet det tas hensyn til forholdene fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen, som sikrer at
 - i) de holdte landdyrene som skal flyttes, kan spores,
 - ii) de holdte landdyrene som skal flyttes, oppfyller kravene til dyrehelse for forflytninger fastsatt i avsnitt 1–6 (artikkel 124–142).
 - c) Kravet om utstedelse av helsesertifikat for forflytning av arter og kategorier av andre holdte landdyr enn dem som er nevnt i artikkel 143 nr. 1 bokstav a), b) og c), i tilfeller der utstedelse av helsesertifikat er svært viktig for å sikre at den aktuelle forflytningen oppfyller kravene til dyrehelse for forflytninger fastsatt i avsnitt 1–6 (artikkel 124–142).

2. Når Kommisjonen utarbeider de særlige reglene i henhold til nr. 1 bokstav b), skal følgende forhold tas i betraktning:
 - a) Vedkommende myndighets vurdering av de biosikkerhetstiltakene som driftsansvarlige har innført i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav b), og eventuelle regler som er vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 6.
 - b) Vedkommende myndighets evne til å treffe nødvendige og hensiktsmessige tiltak og utføre de aktivitetene som kreves i denne forordningen i henhold til artikkel 13 nr. 1.
 - c) Kunnskapsnivået om dyrehelse som fastsatt i artikkel 11, og oppmuntring til å heve dette i samsvar med artikkel 13 nr. 2.
 - d) Gjennomføring av dyrehelsebesøk som fastsatt i artikkel 25, eller annen relevant overvåking eller offentlige kontroller som er innført.
 - e) Vedkommende myndighets gjennomføring av sine forpliktelser i forbindelse med systemet for melding og rapportering i Unionen i henhold til artikkel 19–22 og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 20 nr. 3 og artikkel 23.
 - f) Anvendelsen av overvåking som fastsatt i artikkel 26, og overvåkingsprogrammer som fastsatt i artikkel 28, og i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 29 og 30.
3. Når Kommisjonen fastsetter kravene for utstedelse av helsesertifikat i henhold til nr. 1 bokstav c), skal forholdene nevnt i nr. 1 bokstav a) i)–iv) tas i betraktning.

Artikkel 145

Innholdet i helsesertifikatene

1. Helsesertifikatet nevnt i artikkel 143 skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) Opprinnelsesanlegg eller -sted, bestemmelsesanlegg eller -sted og dersom det er relevant, anlegg for oppsamling eller for hvile, for berørte holdte landdyr.
 - b) Transportmidler og transportør.
 - c) En beskrivelse av de holdte landdyrene.
 - d) Antallet holdte landdyr.
 - e) Identifikasjon og registrering av holdte landdyr dersom dette kreves i samsvar med artikkel 112, 113, 114, 115 og 117 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120, med mindre det er gitt unntak i samsvar med artikkel 119.
 - f) Opplysninger som er nødvendige for å vise at de holdte landdyrene oppfyller de relevante kravene til dyrehelse for forflytninger som fastsatt i avsnitt 1–6 (artikkel 124–142).
2. Helsesertifikatet kan inneholde andre opplysninger som kreves i samsvar med annet unionsregelverk.

Artikkel 146

Delegering av myndighet og gjennomføringsrettsakter som gjelder innholdet i helsesertifikater

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) nærmere regler for innholdet i helsesertifikater som fastsatt i artikkel 145 nr. 1 for ulike arter og kategorier av holdte landdyr, og for bestemte typer forflytninger som fastsatt i reglene vedtatt i henhold til 147,
 - b) ytterligere opplysninger som skal inntas i helsesertifikatet fastsatt i artikkel 145 nr. 1.

2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for standardskjemaer for helsesertifikater. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 147

Delegering av myndighet når det gjelder bestemte typer forflytninger av holdte landdyr

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder særlige tiltak som er unntak fra eller utfyller driftsansvarliges plikt til å sikre at dyr ledsages av et helsesertifikat, som fastsatt i artikkel 143 og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 144, for følgende typer forflytninger av holdte landdyr:

- a) Forflytninger av holdte hov- og klovdyr og fjørfe som er gjenstand for oppsamling i henhold til artikkel 133, før de når sitt endelige bestemmelsessted.
- b) Forflytninger av holdte landdyr som skal sendes tilbake til opprinnelsesstedet eller flyttes til et annet sted, av én eller flere av følgende årsaker:
 - i) Den planlagte transporten ble uventet avbrutt av dyrevelferdshensyn.
 - ii) Uforutsette ulykker eller hendelser under transporten.
 - iii) De ble avvist på bestemmelsesstedet i en medlemsstat eller ved Unionens yttergrense.
 - iv) De ble avvist på et oppsamlings- eller hvilested.
 - v) De ble avvist i et tredjeland eller et territorium.
- c) Forflytninger av holdte landdyr beregnet på utstillinger, idretts- eller kulturarrangementer og tilsvarende arrangementer, og påfølgende tilbakesending av dem til opprinnelsesstedet.

Artikkel 148

Driftsansvarliges plikt til å samarbeide med vedkommende myndighet med henblikk på utstedelse av helsesertifikat

Driftsansvarlige skal

- a) gi vedkommende myndighet alle opplysninger som er nødvendige for å fylle ut helsesertifikatet fastsatt i artikkel 143 nr. 1 og 2 og i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 146 nr. 1 eller artikkel 147, før den planlagte forflytningen,
- b) om nødvendig sørge for at de aktuelle holdte landdyrene gjennomgår dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll som fastsatt i artikkel 149 nr. 3.

Artikkel 149

Vedkommende myndighets ansvar for utstedelse av helsesertifikat

1. Vedkommende myndighet skal på anmodning fra en driftsansvarlig utstede et helsesertifikat for forflytning av holdte landdyr når dette kreves etter artikkel 143 eller delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 144 nr. 1, forutsatt at følgende krav til forflytningen er oppfylt:

- a) Kravene i artikkel 124, artikkel 125 nr. 1, artikkel 126, 128, 129, 130, 133, 134, artikkel 136 nr. 1, artikkel 137 nr. 1, artikkel 138 og 139.

b) Kravene i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 125 nr. 2, artikkel 131 nr. 1, artikkel 135, artikkel 136 nr. 2, artikkel 137 nr. 2, artikkel 138 nr. 4, artikkel 139 nr. 4 og artikkel 140.

c) Kravene i gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til artikkel 141.

2. Helsesertifikatene skal

a) være kontrollert, stemplet og undertegnet av en offentlig veterinær,

b) være gyldige i tidsrommet fastsatt i reglene vedtatt i henhold til nr. 4 bokstav c), der de holdte landdyrene som omfattes av sertifikatet, skal fortsette å oppfylle dyrehelsegarantiene i det.

3. Før helsesertifikatet undertegnes, skal den berørte offentlige veterinæren kontrollere, ved dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll som fastsatt i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til nr. 4, at de holdte landdyrene helsesertifikatet gjelder, oppfyller kravene i dette kapittelet.

4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 der det fastsettes regler for

a) de ulike typene dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll samt undersøkelser for ulike arter og kategorier av holdte landdyr som den offentlige veterinæren må utføre i samsvar med nr. 3 for å kontrollere samsvar med kravene i dette kapittelet,

b) fristene for å gjennomføre slik dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll samt undersøkelser, og utstedelse av helsesertifikater av den offentlige veterinæren før forflytning av forsendelser av holdte landdyr,

c) gyldighetstiden for helsesertifikater.

Artikkel 150

Elektroniske helsesertifikater

Elektroniske helsesertifikater som produseres, håndteres og overføres ved hjelp av TRACES, kan erstatte ledsagende helsesertifikater som fastsatt i artikkel 149 nr. 1, dersom

a) slike elektroniske helsesertifikater inneholder alle de opplysningene som standardskjemaet for helsesertifikatet skal inneholde, i samsvar med artikkel 145 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 146,

b) sporbarheten for de aktuelle holdte landdyrene og forbindelsen mellom disse dyrene og det elektroniske helsesertifikatet, er sikret,

c) vedkommende myndigheter i opprinnelsesmedlemsstaten, i medlemsstater som dyrene passerer gjennom, og i bestemmelsesmedlemsstaten, er sikret tilgang til de elektroniske dokumentene under hele transporten.

Artikkel 151

Egenerklæring fra driftsansvarlige i forbindelse med forflytninger til andre medlemsstater

1. Driftsansvarlige på opprinnelsesstedet skal utstede et egenerklæringsdokument for forflytning av holdte landdyr fra opprinnelsesstedet i en medlemsstat til bestemmelsesstedet i en annen medlemsstat, og skal sikre at det ledsager dyrene, med mindre det kreves at de ledsages av et helsesertifikat i henhold til artikkel 143 nr. 1 og 2.

2. Egenerklæringsdokumentet fastsatt i nr. 1 skal inneholde følgende opplysninger om de berørte holdte landdyrene:

a) Deres opprinnelsessted, bestemmelsessted og eventuelt oppsamlings- eller hvilesteder.

b) Transportmiddelet og transportøren.

- c) En beskrivelse av de holdte landdyrene, deres art, kategori og antall.
 - d) Identifikasjon og registrering der dette kreves i samsvar med artikkel 112, 113, 114, 115, artikkel 117 bokstav a) og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 118 og 120.
 - e) Opplysninger som er nødvendige for å vise at de holdte landdyrene oppfyller de relevante kravene til dyrehelse for forflytninger fastsatt i avsnitt 1–6 (artikkel 124–142).
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
- a) Nærmere regler for innholdet i egenerklæringsdokumentet fastsatt i nr. 2 for ulike arter og kategorier av dyr.
 - b) Opplysninger som skal inntas i egenerklæringsdokumentet i tillegg til det som er fastsatt i nr. 2.
4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for standard skjemaene for egenerklæringsdokumentet fastsatt i nr. 2. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Avsnitt 8

Melding om forflytning av holdte landdyr til andre medlemsstater

Artikkel 152

Driftsansvarliges meldingsplikt i forbindelse med forflytning av holdte landdyr til andre medlemsstater

Andre driftsansvarlige enn transportører skal på forhånd melde planlagte forflytninger av holdte landdyr fra medlemsstaten til en annen medlemsstat, til vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten dersom

- a) dyrene må ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten i samsvar med artikkel 149 og 150 og regler vedtatt i henhold til artikkel 149 nr. 4,
- b) dyrene må ledsages av et helsesertifikat for holdte landdyr dersom de skal flyttes fra en restriksjonssone og er underlagt tiltak for sykdomsbekjempelse som nevnt i artikkel 143 nr. 2,
- c) dyrene gis unntak fra kravet om helsesertifisering i henhold til artikkel 144 nr. 1 bokstav a), eller er underlagt særlige regler i henhold til artikkel 144 nr. 1 bokstav b),
- d) melding kreves i samsvar med delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 154 nr. 1.

Med henblikk på nr. 1 skal driftsansvarlig legge alle nødvendige opplysninger fram for vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten slik at den kan melde forflytninger av holdte landdyr til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten i samsvar med artikkel 153 nr. 1.

Artikkel 153

Vedkommende myndighets plikt til å melde forflytninger til andre medlemsstater

- 1. Vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten skal melde forflytninger av holdte landdyr som nevnt i artikkel 152, til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten.
- 2. Meldingen nevnt i nr. 1 skal skje før den aktuelle forflytningen finner sted, og om mulig gjennom TRACES.

3. Medlemsstatene skal utpeke regioner til forvaltningen av meldingene om forflytning i samsvar med nr. 1.
4. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten tillate at den berørte driftsansvarlige helt eller delvis melder forflytninger av holdte landdyr gjennom TRACES til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten.

Artikkel 154

Delegering av myndighet og gjennomføringsrettsakter som gjelder melding om forflytninger fra driftsansvarlige og vedkommende myndighet

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) kravet om at driftsansvarlige i samsvar med artikkel 152 på forhånd skal melde om forflytning mellom medlemsstater av holdte landdyr av andre arter eller kategorier enn dem som er nevnt i bokstav a) og b) i samme artikkel, dersom det er nødvendig å kunne spore forflytningen av nevnte arter eller kategorier for å sikre oppfyllelse av kravene til dyrehelse for forflytninger fastsatt i avsnitt 1–6 (artikkel 124–142),
 - b) opplysningene som er nødvendige for å kunne melde om forflytninger av holdte landdyr i henhold til artikkel 152 og 153,
 - c) nødrutiner for melding om forflytninger av holdte landdyr ved strømrudt og andre forstyrrelser i TRACES,
 - d) kravene i forbindelse med regioner som medlemsstatene utpeker til forvaltningen av meldingene om forflytning, som fastsatt i artikkel 153 nr. 3.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for
 - a) nærmere opplysninger om meldinger om forflytning av holdte landdyr fra
 - i) driftsansvarlige til vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 152,
 - ii) vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten til bestemmelsesstaten i samsvar med artikkel 153,
 - b) fristene for
 - i) driftsansvarliges framlegging av nødvendige opplysninger som nevnt i artikkel 152, for vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten,
 - ii) meldingen om forflytning av holdte landdyr fra vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten som nevnt i artikkel 153 nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 4

Forflytninger av viltlevende landdyr

Artikkel 155

Viltlevende landdyr

1. Driftsansvarlige kan bare flytte viltlevende dyr fra et habitat i én medlemsstat til et habitat eller et anlegg i en annen medlemsstat dersom
 - a) forflytningen av de aktuelle viltlevende dyrene fra deres habitat gjennomføres på en slik måte at den ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), eller nye sykdommer underveis eller på bestemmelsesstedet,

- b) de villlevende dyrene ikke kommer fra et habitat i en restriksjonssone som er underlagt forflytningsrestriksjoner for den dyrearten de tilhører, på grunn av forekomsten av en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), eller av en ny sykdom som fastsatt i artikkel 70 nr. 2, og i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 70 nr. 3 bokstav b), artikkel 71 nr. 3 og artikkel 83 nr. 3, eller nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 259, med mindre det er gitt unntak i samsvar med disse reglene,
 - c) de villlevende dyrene ledsages av et helsesertifikat eller andre dokumenter i tilfeller der utstedelse av helsesertifikat er nødvendig for å sikre at kravene til dyrehelse for forflytninger, som fastsatt i bokstav a) og b) i dette nummeret og reglene vedtatt i henhold til artikkel 156 nr. 1 bokstav c) og d), er oppfylt,
 - d) forflytningen meldes av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten, dersom utstedelse av helsesertifikat kreves i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 156 nr. 1 bokstav c), og
 - e) vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten og vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten er blitt enige om slik forflytning.
2. Dersom utstedelse av helsesertifikat kreves i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 156 nr. 1 bokstav c), skal kravene fastsatt i artikkel 145 og 148, artikkel 149 nr. 1, 2 og 3 og artikkel 150 og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 146, 147 og artikkel 149 nr. 4, gjelde for forflytning av villlevende landdyr.
3. Dersom det kreves at forflytningen meldes i samsvar med nr. 1 bokstav d), skal kravene fastsatt i artikkel 152 og 153 og i de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 154 nr. 1, gjelde for forflytning av villlevende landdyr.

Artikkel 156

Delegering av myndighet når det gjelder forflytning av villlevende landdyr

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
- a) krav til dyrehelse ved forflytning av villlevende landdyr i henhold til artikkel 155 nr. 1 bokstav a) og b),
 - b) krav til dyrehelse ved innførsel av villlevende landdyr som flyttes fra naturen til et anlegg,
 - c) typer forflytning av villlevende landdyr eller situasjoner der et helsesertifikat eller annet dokument skal ledsage forflytningen, og kravene med hensyn til innholdet i slike sertifikater eller andre dokumenter,
 - d) meldingen fra vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten ved forflytning av villlevende landdyr mellom medlemsstater, og de opplysningene som skal inngå i slik melding.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for å angi kravene fastsatt i artikkel 155 og i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, om
- a) standardskjemaene for helsesertifikater og andre dokumenter som skal ledsage forflytninger av villlevende landdyr dersom dette er fastsatt i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til nr. 1 bokstav c),
 - b) nærmere opplysninger om meldingen fra vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten og fristen for slike meldinger, dersom dette er fastsatt i regler vedtatt i samsvar med nr. 1 bokstav d).

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*KAPITTEL 5***Forflytning av avlsmateriale innenfor Unionen***Avsnitt 1***Generelle krav***Artikkel 157***Generelle krav til forflytning av avlsmateriale**

1. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige forebyggende tiltak for å sikre at forflytning av avlsmateriale ikke setter helsestatusen hos holdte landdyr på bestemmelsesstedet i fare, med hensyn til følgende:
 - a) De listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
 - b) Nye sykdommer.
2. Driftsansvarlige skal bare flytte avlsmateriale fra sine anlegg og ta imot slikt avlsmateriale dersom det aktuelle materialet oppfyller følgende vilkår:
 - a) Det kommer fra anlegg som er blitt
 - i) innført av vedkommende myndighet i registeret over anlegg i samsvar med artikkel 93 første ledd bokstav a), og opprinnelsesstaten ikke har gitt unntak i samsvar med artikkel 85,
 - ii) godkjent av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 97 nr. 1, når slik godkjenning kreves i artikkel 94 nr. 1 eller artikkel 95.
 - b) Det oppfyller sporbarhetskravene i artikkel 121 nr. 1 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 122 nr. 1.
3. Driftsansvarlige skal oppfylle kravene i artikkel 125 ved transport av avlsmateriale fra holdte landdyr.
4. Driftsansvarlige skal ikke flytte avlsmateriale fra et anlegg i én medlemsstat til et anlegg i en annen medlemsstat med mindre vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten uttrykkelig tillater slik forflytning, i tilfeller der avlsmaterialet skal tilintetgjøres med henblikk på utryddelse av sykdom som del av et utryddelsesprogram, som fastsatt i artikkel 31 nr. 1 og 2.

*Artikkel 158***Plikter for driftsansvarlige på bestemmelsesstedet**

1. Driftsansvarlige for anlegg på det bestemmelsesstedet som mottar avlsmateriale fra et anlegg i en annen medlemsstat, skal gjøre følgende:
 - a) Sjekke at følgende er til stede:
 - i) Merker i samsvar med artikkel 121 og med regler vedtatt i henhold til artikkel 122.
 - ii) Helsesertifikater i henhold til artikkel 161.
 - b) Etter å ha kontrollert det mottatte avlsmaterialet, informere vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet om eventuelle avvik med hensyn til
 - i) det mottatte avlsmaterialet,
 - ii) merkene nevnt i bokstav a) i),
 - iii) helsesertifikatene nevnt i bokstav a) ii).
2. Ved et avvik som nevnt i nr. 1 bokstav b) skal den berørte driftsansvarlige oppbevare avlsmaterialet atskilt inntil vedkommende myndighet har truffet beslutning om materialet.

Avsnitt 2

Forflytning til andre medlemsstater av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe*Artikkel 159***Driftsansvarliges plikter med hensyn til forflytning til andre medlemsstater av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe**

1. Driftsansvarlige skal bare flytte avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe til en annen medlemsstat dersom avlsmaterialet oppfyller følgende vilkår:
 - a) Det er tatt ut, produsert, bearbeidet og oppbevart i anlegg for avlsmateriale som er godkjent til dette formålet i samsvar med artikkel 97 nr. 1 og artikkel 99.
 - b) Det er tatt ut fra donordyr som oppfyller de nødvendige kravene til dyrehelse for å sikre at avlsmaterialet ikke sprer listeførte sykdommer.
 - c) Det er tatt ut, produsert, bearbeidet, oppbevart og transportert på en måte som sikrer at det ikke sprer listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
2. Driftsansvarlige skal ikke flytte avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe fra et anlegg for avlsmateriale som er underlagt forflytningsrestriksjoner, og som berører de aktuelle listeførte artene, i samsvar med
 - a) artikkel 55 nr. 1 bokstav a), c) og e), artikkel 55 nr. 1 bokstav f) ii), artikkel 56, artikkel 61 nr. 1 bokstav a), artikkel 62 nr. 1, artikkel 65 nr. 1 bokstav c), artikkel 74 nr. 1, artikkel 79 og 80,
 - b) regler vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63 og 67, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4 og artikkel 83 nr. 2, og
 - c) nødtiltak fastsatt i artikkel 257 og 258 og regler vedtatt i henhold til artikkel 259, med mindre regler vedtatt i henhold til artikkel 258 åpner for unntak.

Restriksjonene fastsatt i dette nummeret skal ikke gjelde i tilfeller der avlsmaterialet er tatt ut før det aktuelle utbruddet inntraff og avlsmaterialet er blitt oppbevart atskilt fra annet avlsmateriale.

*Artikkel 160***Delegering av myndighet med hensyn til forflytning til andre medlemsstater av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr og avlsmateriale fra fjørfe**

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder krav til dyrehelse ved forflytning av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale av fjørfe til andre medlemsstater som fastsatt i artikkel 159, som angir følgende:
 - a) Regler for uttak, produksjon, bearbeiding og oppbevaring av avlsmateriale fra nevnte holdte dyr i godkjente anlegg som nevnt i artikkel 159 nr. 1 bokstav a).
 - b) Krav til dyrehelse i henhold til artikkel 159 nr. 1 bokstav b) til holdte donordyr som avlsmaterialet er tatt ut fra, og med hensyn til isolasjon eller karantene for slike dyr.
 - c) Laboratorieundersøkelser og andre tester som skal utføres på holdte donordyr og avlsmateriale.

- d) Krav til dyrehelse ved uttak, produksjon, bearbeiding, oppbevaring eller andre prosedyrer og transport i henhold til artikkel 159 nr. 1 bokstav c).

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til kravene til dyrehelse for forflytning av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe til andre medlemsstater i henhold til artikkel 159, for å angi unntak fra reglene fastsatt i artikkel 159 for driftsansvarlige, idet det tas hensyn til risikoene forbundet med slikt avlsmateriale og eventuelle risikoreduserende tiltak som er innført.

Avsnitt 3

Utstedelse av helsesertifikater og meldinger om forflytning

Artikkel 161

Driftsansvarliges plikter med hensyn til utstedelse av helsesertifikater ved forflytning av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe, og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige kan bare flytte avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe til en annen medlemsstat dersom slikt materiale ledsages av et helsesertifikat som er utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten i samsvar med nr. 3.
2. Når avlsmateriale fra holdte dyr tillates å forlate en restriksjonssone som omfattes av
 - a) tiltak for sykdomsbekjempelse i henhold til artikkel 55 nr. 1 bokstav f) ii), artikkel 56, 64, 65, artikkel 74 nr. 1 og artikkel 79, og reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 67, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4, artikkel 83 nr. 2, eller
 - b) nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 259,

og dette avlsmaterialet er fra arter som er underlagt nevnte tiltak for sykdomsbekjempelse eller nødtiltak, skal driftsansvarlige bare flytte avlsmaterialet innenfor en medlemsstat eller fra én medlemsstat til en annen medlemsstat dersom det ledsages av et helsesertifikat som er utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten, i samsvar med artikkel 149 nr. 1, med mindre det er gitt unntak fra kravet til utstedelse av helsesertifikater i samsvar med reglene nevnt i dette leddet.

Vedkommende myndighet kan beslutte at et slikt sertifikat ikke trenger å bli utstedt for forflytning av avlsmateriale innenfor den aktuelle medlemsstaten når myndigheten anser at et alternativt system sikrer at forsendelsen av slikt avlsmateriale er sporbar, og at avlsmaterialet oppfyller kravene til dyrehelse for slik forflytning.

3. Driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at helsesertifikatet nevnt i nr. 1 ledsager avlsmaterialet fra opprinnelses- til bestemmelsesstedet.
4. Vedkommende myndighet skal på anmodning fra driftsansvarlig utstede et helsesertifikat for forflytning av avlsmaterialet nevnt i nr. 1, forutsatt at de relevante kravene nevnt i del IV avdeling I kapittel 5 er oppfylt.
5. Artikkel 148, 149 og 150 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 146, 147 og artikkel 149 nr. 4 får anvendelse på utstedelse av helsesertifikater for avlsmaterialene nevnt i nr. 1. Artikkel 151 nr. 1 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 151 nr. 3 får anvendelse på egenerklæringen om forflytninger av avlsmateriale.
6. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til unntakene fra kravene til helsesertifikat som fastsatt i nr. 1, med hensyn til forflytning av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe som ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer, på grunn av
 - a) typen avlsmateriale eller dyreartene avlsmaterialet kommer fra,

- b) metodene for produksjon og bearbeiding i anlegget for avlsmateriale,
- c) den tiltenkte bruken av avlsmaterialet,
- d) alternative risikoreduserende tiltak som er innført for typen og kategorien avlsmateriale og anlegget for avlsmateriale,
- e) bestemmelsesstedet for avlsmaterialet når det bestemmelsesstedet er i samme medlemsstat som opprinnelsesstedet, men der avlsmaterialet må passere gjennom en annen medlemsstat for å ankomme bestemmelsesstedet.

Artikkel 162

Innholdet i helsesertifikatene

1. Helsesertifikatet for avlsmateriale fastsatt i artikkel 161 skal inneholde minst følgende opplysninger:
 - a) Opprinnelsesanlegget for avlsmaterialet og bestemmelsesanlegget eller -stedet.
 - b) Typen avlsmateriale og artene av holdte donordyr.
 - c) Mengden avlsmateriale eller antall.
 - d) Merkingen av avlsmaterialet dersom dette kreves i henhold til artikkel 121 nr. 1 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 122 nr. 1.
 - e) Opplysningene som er nødvendige for å vise at avlsmaterialet i forsendelsen oppfyller kravene til forflytning for den berørte arten som fastsatt i artikkel 157 og 159, og i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 160.
2. Helsesertifikatet for avlsmateriale som fastsatt i artikkel 161 kan inneholde andre opplysninger som kreves i samsvar med annet unionsregelverk.
3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til de opplysningene som skal inntas i helsesertifikatet i henhold til nr. 1.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til utstedelse av helsesertifikater for ulike typer avlsmateriale og fra ulike dyrearter.
5. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for standardskjemaene for helsesertifikater for avlsmateriale. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 163

Melding om forflytning til andre medlemsstater av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe

1. Driftsansvarlige skal
 - a) informere vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten før den planlagte forflytningen av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe til en annen medlemsstat gjennomføres, dersom
 - i) det berørte avlsmaterialet skal være ledsaget av et helsesertifikat i samsvar med artikkel 161 nr. 1 eller 2,
 - ii) melding om forflytning kreves i samsvar med delegerte rettsakter vedtatt i henhold til nr. 5 bokstav a) for avlsmateriale, idet det tas hensyn til nr. 3,

- b) legge fram alle nødvendige opplysninger slik at vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten kan melde forflytningen av avlsmateriale til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten i samsvar med nr. 2.
2. Vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten skal, før den aktuelle forflytningen og om mulig gjennom TRACES, melde til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten om enhver forflytning av avlsmateriale fra holdt storfe og holdte sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe i samsvar med reglene vedtatt i henhold til nr. 5 og 6.
3. Medlemsstatene skal med henblikk på forvaltningen av meldingene bruke regionene utpekt i samsvar med artikkel 153 nr. 3.
4. Artikkel 153 nr. 4 får anvendelse på driftsansvarliges meldinger om avlsmateriale.
5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
- a) kravet om at driftsansvarlige i samsvar med nr. 1 bokstav a) ii) på forhånd skal melde om forflytning av avlsmateriale mellom medlemsstatene dersom det er nødvendig å kunne spore forflytningen for å sikre oppfyllelse av kravene til dyrehelse for forflytninger fastsatt i avsnitt 1 og 2 (artikkel 157–160),
- b) de opplysningene som er nødvendige for å melde forflytning av avlsmateriale i henhold til nr. 1,
- c) nødrutiner for melding om forflytninger av avlsmateriale ved strømbryt og andre forstyrrelser i TRACES.
6. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for
- a) framlegging av opplysninger om forflytning av avlsmateriale fra driftsansvarlige til vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten i samsvar med nr. 1,
- b) melding om forflytning av avlsmateriale fra vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten til bestemmelsesstaten i samsvar med nr. 2,
- c) fristene for
- i) Driftsansvarliges framlegging av opplysningene nevnt i nr. 1 for vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten,
- ii) melding om forflytning av avlsmateriale fra vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten som nevnt i nr. 2.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Avsnitt 4

Forflytning til andre medlemsstater av avlsmateriale fra andre holdte landdyr enn storfe og sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe

Artikkel 164

Avlsmateriale fra andre holdte landdyr enn storfe og sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe

1. Driftsansvarlige skal bare flytte avlsmateriale fra andre holdte landdyr enn storfe, sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjørfe til en annen medlemsstat dersom nevnte avlsmateriale ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til listeførte arter på bestemmelsesstedet, idet det tas hensyn til helsestatus på bestemmelsesstedet.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til krav til dyrehelse, utstedelse av helsesertifikat og meldingskrav ved forflytning av avlsmateriale fra andre holdte landdyr enn storfe, sauer, geiter, svin og hestedyr samt avlsmateriale fra fjærfe, idet det tas hensyn til følgende forhold:

- a) Listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) for de berørte listeførte artene.
 - b) Dyreartene som avlsmaterialet er tatt ut fra, og typen avlsmateriale.
 - c) Helsestatus på opprinnelses- og bestemmelsesstedet.
 - d) Typen uttak, produksjon, bearbeiding og oppbevaring.
 - e) Andre epidemiologiske faktorer.
3. Dersom utstedelse av helsesertifikater og meldinger om forflytning av avlsmateriale kreves i samsvar med nr. 2,
- a) skal reglene fastsatt i artikkel 161 nr. 1–5, artikkel 162 nr. 1 og 2 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 161 nr. 6 og artikkel 162 nr. 3–5 gjelde for slik utstedelse av helsesertifikat,
 - b) skal reglene fastsatt i artikkel 163 nr. 1, 2 og 4 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 163 nr. 5 gjelde for melding om forflytning.

Avsnitt 5

Unntak

Artikkel 165

Avlsmateriale for vitenskapelige formål, og delegerte rettsakter

1. Med forbehold for samtykke fra vedkommende myndighet på opprinnelsesstedet kan vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet tillate forflytning for vitenskapelige formål av avlsmateriale til bestemmelsesmedlemsstatens territorium, selv om forflytningen ikke oppfyller kravene i artikkel 159–164.
2. Vedkommende myndighet skal bare gi unntak i henhold til nr. 1 på følgende vilkår:
 - a) Vedkommende myndigheter på opprinnelses- og bestemmelsesstedet
 - i) er blitt enige om vilkårene for de foreslåtte forflytningene,
 - ii) har sikret at nødvendige risikoreduserende tiltak er innført slik at forflytningen ikke setter helsestatusen i fare på steder underveis og på bestemmelsesstedet med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d),
 - iii) når det er relevant, har meldt til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom, om det unntaket som er gitt og på hvilke vilkår det er gitt.
 - b) Forflytningen finner sted under tilsyn av vedkommende myndigheter på opprinnelses- og bestemmelsesstedet og eventuelt vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til regler for unntak som gis av vedkommende myndigheter, og som utfyller reglene fastsatt i nr. 1 og 2.

*KAPITTEL 6****Produksjon, bearbeiding og distribusjon i Unionen av produkter av animalsk opprinnelse****Artikkel 166***Generelle dyrehelsemessige forpliktelser for driftsansvarlige, og delegerte rettsakter**

1. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige forebyggende tiltak for å sikre at produkter av animalsk opprinnelse ikke på noe stadium i produksjonen, bearbeidingen eller distribusjonen i Unionen, forårsaker spredning av følgende:
 - a) Listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) idet det tas hensyn til helsestatus på produksjons-, bearbeidings- eller bestemmelsesstedet.
 - b) Nye sykdommer.
2. Driftsansvarlige skal sikre at produkter av animalsk opprinnelse ikke kommer fra anlegg eller næringsmiddelforetak, eller innhentes fra dyr som kommer fra anlegg som er omfattet av følgende:
 - a) Nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 259 med mindre reglene vedtatt i henhold til artikkel 259 åpner for unntak fra kravet fastsatt i nr. 1.
 - b) Forflytningsrestriksjoner som gjelder for holdte landdyr og produkter av animalsk opprinnelse i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav c), artikkel 55 nr. 1 bokstav e), artikkel 56, artikkel 61 nr. 1 bokstav a), artikkel 62 nr. 1, artikkel 65 nr. 1 bokstav c), artikkel 70 nr. 1 bokstav b), artikkel 74 nr. 1 bokstav a), artikkel 76 nr. 2 bokstav b), artikkel 76 nr. 3, artikkel 79 og 81, artikkel 82 nr. 2 og 3 og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63 og 67, artikkel 70 nr. 3, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4, artikkel 76 nr. 5 og artikkel 83 nr. 2, med mindre unntak fra disse forflytningsrestriksjonene er gitt i samsvar med nevnte regler.
3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med detaljerte krav som utfyller kravene nevnt i
 - a) nr. 1 om forebyggende tiltak, herunder risikoreduserende tiltak, og
 - b) nr. 2 om restriksjoner på forflytning av produkter av animalsk opprinnelse.
4. Når Kommisjonen vedtar de delegerte rettsaktene nevnt i nr. 3, skal følgende kriterier legges til grunn:
 - a) Den aktuelle listeførte sykdommen som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), og de artene som berøres av sykdommen.
 - b) De tilknyttede risikoene.

*Artikkel 167***Driftsansvarliges plikter med hensyn til helsesertifikater, og delegerte rettsakter**

1. Driftsansvarlige skal bare flytte følgende produkter av animalsk opprinnelse innenfor en medlemsstat eller til en annen medlemsstat dersom disse produktene ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten, i samsvar med nr. 3:
 - a) Produkter av animalsk opprinnelse som
 - i) tillates flyttet fra en restriksjonssone som omfattes av nødtiltak som fastsatt i regler vedtatt i henhold til artikkel 259,
 - ii) kommer fra dyrearter som er gjenstand for nevnte nødtiltak.

b) Produkter av animalsk opprinnelse som

- i) tillates flyttet fra en restriksjonssone som omfattes av tiltak for sykdomsbekjempelse i samsvar med artikkel 32 nr. 1, artikkel 55 nr. 1 bokstav f) ii), artikkel 56, artikkel 61 nr. 1 bokstav a), artikkel 62 nr. 1, artikkel 64, artikkel 65 nr. 1 bokstav c), artikkel 70 nr. 1 bokstav b), artikkel 74 nr. 1 bokstav a), artikkel 79 og 80 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63 og 67, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4 og artikkel 83 nr. 2,
- ii) kommer fra dyrearter som er gjenstand for nevnte tiltak for sykdomsbekjempelse.

Vedkommende myndighet kan beslutte at et slikt sertifikat ikke trenger å bli utstedt for forflytning av produkter av animalsk opprinnelse innenfor den aktuelle medlemsstaten når myndigheten anser at et alternativt system sikrer at forsendelsen av slike produkter er sporbar, og at disse produktene oppfyller kravene til dyrehelse for slike forflytninger.

2. Driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at hygienesertifikatet nevnt i nr. 1 ledsager produktene av animalsk opprinnelse fra opprinnelses- til bestemmelsesstedet.

3. Vedkommende myndighet skal på anmodning fra driftsansvarlig utstede et helsesertifikat for forflytning av produkter av animalsk opprinnelse som nevnt i nr. 1, forutsatt at de relevante kravene nevnt i denne artikkelen er oppfylt.

4. Artikkel 148, 149 og 150 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 146, 147 og artikkel 149 nr. 4 får anvendelse på utstedelse av helsesertifikat for forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse som nevnt i nr. 1.

5. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder unntakene fra kravene til helsesertifikat som fastsatt i nr. 1 og vilkårene for slike unntak, med hensyn til forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse som ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer på grunn av

- a) de typene produkter av animalsk opprinnelse dette gjelder,
- b) risikoreduserende tiltak som benyttes for produktene av animalsk opprinnelse, som reduserer risikoen for spredning av sykdommer,
- c) den tiltenkte bruken av produktene av animalsk opprinnelse,
- d) bestemmelsesstedet for produktene av animalsk opprinnelse.

Artikkel 168

Innholdet i helsesertifikater, og delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter

1. Helsesertifikatet for produkter av animalsk opprinnelse fastsatt i artikkel 167 nr. 1 skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a) Opprinnelsesanlegget eller -stedet og bestemmelsesanlegget eller -stedet.
- b) En beskrivelse av de produktene av animalsk opprinnelse dette gjelder.
- c) Mengden produkter av animalsk opprinnelse.
- d) Identifikasjon av produktene av animalsk opprinnelse dersom dette kreves i henhold til artikkel 65 nr. 1 bokstav h) eller i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 67 annet ledd bokstav a).
- e) Opplysningene som er nødvendige for å vise at produktene av animalsk opprinnelse oppfyller kravene med hensyn til forflytningsrestriksjoner i henhold til artikkel 166 nr. 2, og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 166 nr. 3.

2. Helsesertifikatet nevnt i nr. 1 kan inneholde andre opplysninger som kreves i samsvar med annet unionsregelverk.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til de opplysningene som skal inntas i helsesertifikatet fastsatt i nr. 1.
4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for standardskjemaene for helsesertifikater for produkter av animalsk opprinnelse som nevnt i nr. 1. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 169

Melding om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse til andre medlemsstater

1. Driftsansvarlige skal
 - a) informere vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten før en planlagt forflytning av produkter av animalsk opprinnelse gjennomføres, dersom den aktuelle forsendelsen skal være ledsaget av et helsesertifikat i samsvar med artikkel 167 nr. 1,
 - b) legge fram alle nødvendige opplysninger slik at vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten kan melde den aktuelle forflytningen til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten i samsvar med nr. 2.
2. Vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten skal, før forflytningen og om mulig gjennom TRACES, melde til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse i samsvar med reglene vedtatt i henhold til nr. 5 og 6.
3. Medlemsstatene skal med henblikk på forvaltningen av meldingene bruke regionene utpekt i samsvar med artikkel 153 nr. 3.
4. Artikkel 153 nr. 4 får anvendelse på driftsansvarliges melding om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse.
5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) de opplysningene som er nødvendige for melding om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse i henhold til nr. 1,
 - b) nødrutiner for melding om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse ved strømbryt og andre forstyrrelser i TRACES.
6. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for
 - a) de opplysningene som driftsansvarlige skal legge fram for vedkommende myndigheter i opprinnelsesmedlemsstaten, om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse i samsvar med nr. 1,
 - b) melding om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse som vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten skal gi til bestemmelsesstaten i samsvar med nr. 2,
 - c) fristene for
 - i) den berørte driftsansvarliges framlegging av opplysningene nevnt i nr. 1, til vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten,
 - ii) melding om forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse som vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten skal gi i samsvar med nr. 2.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*KAPITTEL 7***Virkeområde for nasjonale tiltak***Artikkel 170***Nasjonale tiltak for sykdomsbekjempelse og forflytning av dyr og avlsmateriale**

1. Medlemsstatene står fritt til å treffe nasjonale tiltak for å bekjempe listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og e), med hensyn til forflytninger av landdyr og avlsmateriale fra slike på sitt eget territorium.
2. De nasjonale tiltakene skal
 - a) ta hensyn til reglene om forflytning av dyr og avlsmateriale fastsatt i kapittel 3 (artikkel 124–154), kapittel 4 (artikkel 155–156) og kapittel 5 (artikkel 157–165), og ikke være i strid med disse reglene,
 - b) ikke være til hinder for forflytning av dyr og produkter mellom medlemsstatene,
 - c) ikke gå ut over det som er hensiktsmessig og nødvendig for å forhindre innføring og spredning av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og e).

*Artikkel 171***Nasjonale tiltak som har som formål å begrense virkningene av andre sykdommer enn listeførte sykdommer**

Dersom en annen sykdom enn en listeført sykdom utgjør en vesentlig risiko for helsen til holdte landdyr i en medlemsstat, kan den berørte medlemsstaten treffe nasjonale tiltak for å bekjempe denne sykdommen og begrense forflytninger av holdte landdyr og avlsmateriale, forutsatt at disse tiltakene ikke

- a) er til hinder for forflytningen av dyr og produkter mellom medlemsstatene,
- b) går ut over det som er hensiktsmessig og nødvendig for å bekjempe sykdommen.

*AVDELING II***AKVATISKE DYR OG PRODUKTER AV ANIMALSK OPPRINNELSE FRA AKVATISKE DYR***KAPITTEL 1***Registrering, godkjenning, journalføring og registre***Avsnitt 1***Registrering av akvakulturanlegg***Artikkel 172***Driftsansvarliges plikt til å registrere akvakulturanlegg**

1. Driftsansvarlige for akvakulturanlegg skal gjøre følgende for å få sine anlegg registrert i samsvar med artikkel 173, og før de starter driften:
 - a) Informere vedkommende myndighet om ethvert akvakulturanlegg de har ansvar for.
 - b) Framlegge følgende opplysninger for vedkommende myndighet:
 - i) Den driftsansvarliges navn og adresse.
 - ii) Anleggets beliggenhet og beskrivelse av dets lokaler.

- iii) Artene, kategoriene og mengdene (antall, volum eller vekt) av akvakulturdyr som de akter å holde i akvakulturanlegget, og akvakulturanleggets kapasitet.
 - iv) Typen akvakulturanlegg.
 - v) Andre sider ved anlegget som er relevante for å fastsette hvilken risiko det utgjør.
2. Driftsansvarlige for akvakulturanleggene nevnt i nr. 1 skal på forhånd informere vedkommende myndighet om følgende:
- a) Enhver vesentlig endring i det aktuelle akvakulturanlegget med hensyn til forholdene nevnt i nr. 1 bokstav b).
 - b) Opphør av den driftsansvarliges eller akvakulturanleggets aktiviteter.
3. Akvakulturanlegg som skal godkjennes i samsvar med artikkel 176 nr. 1 og artikkel 177, skal ikke være forpliktet til å legge fram opplysningene nevnt i nr. 1.
4. En driftsansvarlig kan søke om registrering i henhold til nr. 1 for å dekke en gruppe akvakulturanlegg, forutsatt at anleggene oppfyller ett av følgende vilkår:
- a) De ligger i et epidemiologisk forbundet område, og alle driftsansvarlige i dette området omfattes av et felles biosikkerhetssystem.
 - b) De drives av samme driftsansvarlige og omfattes av et felles biosikkerhetssystem, og akvakulturdyrene i de berørte anleggene utgjør en felles epidemiologisk enhet.

Dersom en søknad om registrering omfatter en gruppe anlegg, skal reglene fastsatt i nr. 1–3 i denne artikkelen og i artikkel 173 første ledd bokstav b) samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 175 som gjelder for et enkelt akvakulturanlegg, gjelde for gruppen akvakulturanlegg som helhet.

Artikkel 173

Vedkommende myndighets plikter når det gjelder registrering av akvakulturanlegg

En vedkommende myndighet skal registrere

- a) akvakulturanlegg i registeret over akvakulturanlegg fastsatt i artikkel 185 nr. 1 dersom den berørte driftsansvarlige har lagt fram de opplysningene som kreves i samsvar med artikkel 172 nr. 1,
- b) grupper av akvakulturanlegg i nevnte register, forutsatt at kriteriene fastsatt i artikkel 172 nr. 4 er oppfylt.

Vedkommende myndighet skal gi hvert anlegg eller hver gruppe av anlegg som nevnt i denne artikkelen, et unikt registreringsnummer.

Artikkel 174

Unntak fra driftsansvarliges plikt til å registrere akvakulturanlegg

Som unntak fra artikkel 172 nr. 1 kan medlemsstatene frita visse akvakulturanlegg som utgjør en uvesentlig risiko, fra registreringskravet i henhold til en gjennomføringsretsakt vedtatt i samsvar med artikkel 175.

*Artikkel 175***Gjennomføringsmyndighet med hensyn til unntak fra registreringsplikten for akvakulturanlegg**

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de opplysningene som driftsansvarlige skal legge fram med henblikk på registrering av akvakulturanlegg i henhold til artikkel 172 nr. 1, herunder frister for å legge fram slike opplysninger.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for hvilke typer akvakulturanlegg som medlemsstatene kan unnta fra registreringskravet i henhold til artikkel 174, på grunnlag av
 - a) artene, kategoriene og mengden (antall, volum eller vekt) av akvakulturdyr på det aktuelle akvakulturanlegget og akvakulturanleggets kapasitet,
 - b) forflytningene av akvakulturdyr inn og ut av akvakulturanlegget.
3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*Avsnitt 2***Godkjenning av visse typer akvakulturanlegg***Artikkel 176***Godkjenning av visse akvakulturanlegg, og delegerte rettsakter**

1. Driftsansvarlige for følgende typer akvakulturanlegg skal søke vedkommende myndighet om godkjenning i samsvar med artikkel 180 nr. 1:
 - a) Akvakulturanlegg der akvakulturdyr holdes med henblikk på å flyttes derfra enten levende eller som produkter av animalsk opprinnelse fra akvakulturdyr.
 - b) Andre akvakulturanlegg som utgjør en vesentlig risiko på grunn av
 - i) artene, kategoriene og antallet akvakulturdyr som holdes der,
 - ii) den aktuelle typen akvakulturanlegg,
 - iii) forflytningene av akvakulturdyr inn og ut av det berørte akvakulturanlegget.
2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene fritta driftsansvarlige for følgende typer anlegg fra plikten om å søke om godkjenning:
 - a) akvakulturanlegg som produserer små mengder akvakulturdyr beregnet på konsum, enten
 - i) direkte til sluttforbrukeren, eller
 - ii) til lokale detaljister som leverer direkte til sluttforbrukeren,
 - b) dammer og andre installasjoner der populasjonen av akvatiske dyr utelukkende opprettholdes med henblikk på sportsfiske, ved at bestanden gjenoppbygges med akvakulturdyr som er inntestengt og ikke kan slippe ut,
 - c) akvakulturanlegg der det holdes akvakulturdyr for pryddformål i lukkede anlegg,

forutsatt at det aktuelle anlegget ikke utgjør en vesentlig risiko.

3. Med mindre det er gitt unntak i henhold til nr. 4, skal driftsansvarlige ikke starte driften av et akvakulturanlegg som nevnt i nr. 1, før anlegget er godkjent i samsvar med artikkel 181 nr. 1, og skal stanse driften ved et akvakulturanlegg som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, dersom
- a) vedkommende myndighet tilbakekaller eller midlertidig opphever sin godkjenning i samsvar med artikkel 184 nr. 2, eller
 - b) det aktuelle akvakulturanlegget ved betinget godkjenning gitt i samsvar med artikkel 183 nr. 3, ikke oppfyller de utestående kravene nevnt i artikkel 183 nr. 4 og ikke får en endelig godkjenning i samsvar med artikkel 183 nr. 3.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
- a) unntak fra kravet om at driftsansvarlige skal søke vedkommende myndighet om godkjenning for de typene akvakulturanlegg som er nevnt i nr. 1 bokstav a), når det gjelder andre typer anlegg enn dem som er nevnt i nr. 2 bokstav a) i) og ii), dersom slike anlegg ikke utgjør en vesentlig risiko,
 - b) de typene akvakulturanlegg som må godkjennes i samsvar med nr. 1 bokstav b).
5. Når Kommisjonen vedtar delegerte rettsakter i henhold til nr. 4, skal den legge følgende kriterier til grunn:
- a) Artene og kategoriene av akvakulturdyr som holdes i akvakulturanlegget.
 - b) Typen akvakulturanlegg og produksjon.
 - c) Typiske forflytningsmønstre for den berørte typen akvakulturanlegg og for de berørte artene eller kategoriene av akvakulturdyr.
6. En driftsansvarlig kan søke om godkjenning for en gruppe akvakulturanlegg, forutsatt at kravene i artikkel 177 første ledd bokstav a) og b) er oppfylt.

Artikkel 177

Vedkommende myndighets godkjenning av grupper av akvakulturanlegg

Vedkommende myndighet kan gi godkjenning i henhold til artikkel 181 nr. 1 for en gruppe akvakulturanlegg, forutsatt at de berørte akvakulturanleggene oppfyller ett av følgende vilkår:

- a) De ligger i et epidemiologisk forbundet område, og alle driftsansvarlige i dette området omfattes av et felles biosikkerhetssystem; imidlertid skal eventuelle landbaserte eller flytende anlegg for mottak, kondisjonering, spyling, rengjøring, sortering, innpakking og emballering av levende muslinger beregnet på konsum (såkalte «ekspedisjons-sentraler»), anlegg med tanker som tilføres rent sjøvann, der levende muslinger plasseres den tiden som er nødvendig for å redusere forurensning slik at de blir egnet til konsum (såkalte «rensesentraler»), og tilsvarende anlegg som ligger i et epidemiologisk forbundet område, godkjennes individuelt.
- b) De drives av samme driftsansvarlig, og
 - i) omfattes av et felles biosikkerhetssystem, og
 - ii) akvakulturdyrene i de berørte anleggene tilhører samme epidemiologiske enhet.

Når en felles godkjenning gis for en gruppe akvakulturanlegg, skal reglene fastsatt i artikkel 178 og 180–184 samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 180 nr. 2 og artikkel 181 nr. 2 som gjelder for et enkelt akvakulturanlegg, gjelde for hele gruppen av akvakulturanlegg.

*Artikkel 178***Godkjenning av status som avgrenset akvakulturanlegg**

Driftsansvarlige som driver akvakulturanlegg som søker om status som avgrenset anlegg, skal

- a) søke vedkommende myndighet om godkjenning i samsvar med artikkel 180 nr. 1,
- b) flytte akvakulturdyrene til eller fra anlegget i samsvar med kravene fastsatt i artikkel 203 nr. 1 og delegerte rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 203 nr. 2, først etter at deres anlegg har fått godkjenning for slik status av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 181 eller 183.

*Artikkel 179***Godkjenning av næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr**

Driftsansvarlige for næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, skal

- a) sørge for at den nødvendige godkjenningen i samsvar med artikkel 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004⁽¹⁾ er innhentet, og
- b) søke vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 180 nr. 1 om godkjenning til å slakte eller bearbeide akvatiske dyr med henblikk på sykdomsbekjempelse i samsvar med artikkel 61 nr. 1 bokstav b), artikkel 62, artikkel 68 nr. 1, artikkel 79 og 80 samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 63, artikkel 70 nr. 3 og artikkel 71 nr. 3.

*Artikkel 180***Driftsansvarliges plikt til å legge fram opplysninger for å få godkjenning**

1. I forbindelse med søknader om godkjenning av anlegg i henhold til artikkel 176 nr. 1, artikkel 177, artikkel 178 bokstav a) og artikkel 179 skal driftsansvarlige framlegge følgende opplysninger for vedkommende myndighet:

- a) Den driftsansvarliges navn og adresse.
- b) Anleggets beliggenhet og beskrivelse av dets lokaler.
- c) Artene, kategoriene og mengdene (antall, volum eller vekt) av akvakulturdyr som er relevante for godkjenningen, og som holdes i anlegget.
- d) Typen akvakulturanlegg.
- e) Dersom godkjenningen gjelder en gruppe akvakulturanlegg, nærmere opplysninger som viser at den aktuelle gruppen oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 177.
- f) Øvrige opplysninger om hvordan det aktuelle akvakulturanlegget fungerer, som er relevante for å fastsette hvilken risiko det utgjør.
- g) Anleggets vannforsynings- og avløpssystem.
- h) Anleggets biosikkerhetstiltak.

2. Driftsansvarlige for anleggene nevnt i nr. 1 skal på forhånd informere vedkommende myndighet om følgende:

- a) Eventuelle endringer ved anlegget med hensyn til forholdene nevnt i nr. 1.
- b) Opphør av den driftsansvarliges eller anleggets aktiviteter.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55).

3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de opplysningene som driftsansvarlige skal legge fram i sin søknad om godkjenning av anlegg i samsvar med nr. 1, herunder frister for å legge fram opplysningene.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 181

Godkjenning og vilkår for godkjenning, og delegerte rettsakter

1. Vedkommende myndighet skal bare gi godkjenning til akvakulturanlegg som nevnt i artikkel 176 nr. 1 og artikkel 178 bokstav a), til grupper av akvakulturanlegg som nevnt i artikkel 177, og til næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr som nevnt i artikkel 179, i følgende tilfeller:

- a) Anleggene oppfyller følgende krav, der det er relevant, når det gjelder
 - i) karantene, isolasjon og andre biosikkerhetstiltak, idet det tas hensyn til kravene i artikkel 10 nr. 1 bokstav b) og eventuelle regler vedtatt i samsvar med artikkel 10 nr. 6,
 - ii) overvåkingskrav i henhold til artikkel 24 og dersom det er relevant for den berørte anleggstypen og den tilknyttede risikoen, artikkel 25,
 - iii) journalføring som fastsatt i artikkel 186–188 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 189 og 190.
- b) Anleggene har lokaler og utstyr som
 - i) i tilstrekkelig grad begrenser risikoen for innføring og spredning av sykdommer til et akseptabelt nivå, idet det tas hensyn til den aktuelle anleggstypen,
 - ii) har tilstrekkelig kapasitet for artene, kategoriene og mengden (antall, volum eller vekt) av berørte akvatiske dyr.
- c) Anleggene utgjør ikke en uakseptabel risiko med hensyn til spredning av sykdommer, idet det tas hensyn til de risikoreduerende tiltakene som er innført.
- d) Anleggene har innført et system som gjør at den driftsansvarlige kan godtgjøre overfor vedkommende myndighet at kravene i bokstav a), b) og c) er oppfylt.

2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:

- a) Karantene, isolasjon og andre biosikkerhetstiltak som nevnt i nr. 1 bokstav a) i).
- b) Overvåking som nevnt i nr. 1 bokstav a) ii).
- c) Lokaler og utstyr som nevnt i nr. 1 bokstav b).

3. Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i delegerte rettsakter som skal vedtas i henhold til nr. 2, skal følgende forhold tas i betraktning:

- a) Risikoene som den enkelte typen anlegg utgjør.
- b) Artene og kategoriene av akvakulturdyr eller akvatiske dyr som er relevante for godkjenningen.
- c) Den aktuelle produksjonstypen.
- d) Typiske forflytningsmønstre for typen akvakulturanlegg og de artene og kategoriene av dyr som holdes i disse anleggene.

*Artikkel 182***Virkeområde for godkjenning av anlegg**

Vedkommende myndighet skal i godkjenningen av et akvakulturanlegg eller et næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, som er gitt i henhold til artikkel 181 nr. 1 etter søknad inngitt i samsvar med artikkel 176, 177, artikkel 178 bokstav a) eller artikkel 179, uttrykkelig angi

- a) hvilke typer akvakulturanlegg nevnt i artikkel 176 nr. 1 og artikkel 178 bokstav a), grupper av akvakulturanlegg nevnt i artikkel 177 og næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr som nevnt i artikkel 179, og i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 176 nr. 4 bokstav b), godkjenningen gjelder,
- b) hvilke arter og kategorier av akvakulturdyr godkjenningen gjelder.

*Artikkel 183***Framgangsmåter for vedkommende myndighets godkjenning**

1. Vedkommende myndighet skal fastsette framgangsmåter som driftsansvarlige skal følge når de skal søke om godkjenning for sine anlegg i samsvar med artikkel 176 nr. 1 og artikkel 178 og 179.
2. Når vedkommende myndighet mottar en søknad om godkjenning fra en driftsansvarlig i samsvar med artikkel 176 nr. 1, artikkel 178 eller 179, skal den foreta et besøk på stedet.
3. Dersom kravene nevnt i artikkel 181 er oppfylt, skal vedkommende myndighet gi godkjenningen.
4. Dersom et anlegg ikke oppfyller alle kravene til godkjenning som nevnt i artikkel 181, kan vedkommende myndighet gi et anlegg en betinget godkjenning dersom det på grunnlag av søknaden fra den berørte driftsansvarlige og besøket på stedet i henhold til nr. 2 viser seg at anlegget oppfyller alle de viktigste kravene som gir tilstrekkelige garantier for at anlegget ikke utgjør noen vesentlig risiko.
5. Dersom vedkommende myndighet har gitt en betinget godkjenning i samsvar med nr. 4, skal den bare gi full godkjenning dersom det etter et nytt besøk på anlegget avlagt innen tre måneder etter datoen for den betingende godkjenningen, eller det ut fra dokumentasjon som driftsansvarlig legger fram innen tre måneder fra nevnte dato, framgår at anlegget oppfyller alle kravene til godkjenning i henhold til artikkel 181 nr. 1 og reglene vedtatt i samsvar med artikkel 181 nr. 2.

Dersom besøket på stedet eller dokumentasjonen nevnt i første ledd viser at det er gjort tydelige framskritt, men at anlegget fortsatt ikke oppfyller alle kravene, kan vedkommende myndighet forlenge den betingende godkjenningen. Betinget godkjenning kan imidlertid ikke gis for en periode som til sammen varer i mer enn seks måneder.

*Artikkel 184***Vedkommende myndighets gjennomgang, midlertidige oppheving og tilbakekalling av godkjenninger**

1. Vedkommende myndighet skal gjennomgå godkjenninger av anlegg som er gitt i samsvar med artikkel 181 nr. 1, med passende mellomrom på grunnlag av relevante risikoer.
2. Dersom vedkommende myndighet oppdager alvorlige mangler på et anlegg med hensyn til oppfyllelsen av kravene fastsatt i artikkel 181 nr. 1 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 181 nr. 2, og den driftsansvarlige for anlegget ikke kan legge fram tilstrekkelige garantier for at manglene vil bli utbedret, skal vedkommende myndighet sette i gang prosessen med å tilbakekalle godkjenningen av anlegget.

Vedkommende myndighet kan imidlertid velge å oppheve midlertidig framfor å tilbakekalle en godkjenning av et anlegg dersom den driftsansvarlige kan garantere at manglene vil bli utbedret innen rimelig tid.

3. Godkjenning kan bare gis etter tilbakekalling eller utstedes på nytt etter midlertidig oppheving i samsvar med nr. 2 dersom vedkommende myndighet finner det godtgjort at anlegget fullt ut oppfyller alle kravene i denne forordningen til den aktuelle typen anlegg.

Avsnitt 3

Register over akvakulturanlegg og næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr

Artikkel 185

Register over akvakulturanlegg og næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr

1. Hver vedkommende myndighet skal opprette og ajourføre et register over følgende:
 - a) Alle akvakulturanlegg som er registrert i samsvar med artikkel 173.
 - b) Alle akvakulturanlegg som er godkjent i samsvar med artikkel 181 nr. 1.
 - c) Alle næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, som er godkjent i samsvar med artikkel 181 nr. 1.
2. Registeret over akvakulturanlegg nevnt i nr. 1 skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) Den driftsansvarliges navn og adresse og det berørte anleggets registreringsnummer.
 - b) Det berørte akvakulturanleggets beliggenhet eller dersom det er relevant, gruppen av akvakulturanleggs beliggenhet.
 - c) Typen produksjon i anlegget.
 - d) Anleggets vannforsynings- og avløpssystem, dersom det er relevant.
 - e) Artene av akvakulturdyr som holdes i anlegget.
 - f) Ajourførte opplysninger om helsestatusen i det registrerte akvakulturanlegget eller, dersom det er relevant, gruppen av akvakulturanlegg, når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
3. For anlegg som er godkjent i samsvar med artikkel 181 nr. 1, skal vedkommende myndighet, med forbehold for kravene til vern av personopplysninger, offentliggjøre elektronisk minst de opplysningene som er nevnt i nr. 2 bokstav a), c), e) og f).
4. Dersom det er hensiktsmessig og relevant, kan vedkommende myndighet kombinere registreringen nevnt i nr. 1 med registrering for andre formål.
5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
 - a) Relevante detaljerte opplysninger som skal føres inn i registeret over akvakulturanlegg som fastsatt i nr. 1.
 - b) Offentlig tilgang til registeret.

Avsnitt 4

Journalføring og sporbarhet

Artikkel 186

Plikt for driftsansvarlige som driver akvakulturanlegg til å føre journaler

1. Driftsansvarlige for akvakulturanlegg som omfattes av registreringskravet i samsvar med artikkel 173 eller godkjenning i samsvar med artikkel 181 nr. 1, skal føre og oppbevare registre som inneholder minst følgende opplysninger:
 - a) Artene, kategoriene og mengdene (antall, volum eller vekt) av akvakulturdyr på deres anlegg.

- b) Forflytninger til og fra deres anlegg av akvakulturdyr og produkter av animalsk opprinnelse fra disse dyrene, eventuelt med angivelse av
 - i) deres opprinnelses- eller bestemmelsessted,
 - ii) datoen for slike forflytninger.
- c) Helsesertifikatene, på papir eller i elektronisk form, som skal ledsage forflytninger av akvakulturdyr som ankommer akvakulturanlegget i samsvar med artikkel 208 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 211 nr. 1 bokstav a) og c) og artikkel 213 nr. 2.
- d) Dødeligheten i hver epidemiologiske enhet og andre sykdomsproblemer på akvakulturanlegget, alt etter hva som er relevant for produksjonstypen.
- e) Biosikkerhetstiltak, overvåking, behandlinger, testresultater og andre relevante opplysninger for
 - i) artene og kategoriene av akvakulturdyr som holdes i anlegget,
 - ii) typen produksjon i akvakulturanlegget,
 - iii) akvakulturanleggets type og størrelse.
- f) Resultatene av eventuelle dyrehelsebesøk i samsvar med artikkel 25 nr. 1.

Registrene skal føres og oppbevares på papir eller elektronisk.

2. Den berørte medlemsstaten kan frita akvakulturanlegg som utgjør en lav risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer, fra kravet om å føre registre over alle eller noen av opplysningene angitt i nr. 1 bokstav c), d) og e), forutsatt at sporbarhet er sikret.

3. Driftsansvarlige for akvakulturanlegg skal oppbevare registrene nevnt i nr. 1 på anlegget og skal

- a) føre dem på en slik måte at de akvatiske dyrenes opprinnelses- og bestemmelsessted kan spores,
- b) på anmodning gjøre dem tilgjengelige for vedkommende myndighet,
- c) oppbevare dem i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

Som unntak fra kravet om at registrene skal oppbevares på det berørte anlegget i samsvar med første ledd, kan de, dersom det ikke er fysisk mulig å oppbevare dem på anlegget, oppbevares på det kontoret som virksomheten styres fra.

Artikkel 187

Plikt for næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, til å føre journaler

1. Driftsansvarlige som driver næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, skal med forbehold for godkjenning i samsvar med artikkel 179 føre og oppbevare registre over

- a) alle forflytninger til og fra deres anlegg for akvakulturdyr og produkter av animalsk opprinnelse fra slike dyr,
- b) anleggets avløpssystem og relevante biosikkerhetstiltak.

2. Driftsansvarlige som driver næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, skal
 - a) oppbevare registrene fastsatt i nr. 1 på sitt anlegg og på anmodning gjøre dem tilgjengelig for vedkommende myndighet,
 - b) oppbevare dem i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

Registrene skal føres og oppbevares på papir eller elektronisk.

Artikkel 188

Plikt for transportører til å føre journaler

1. Transportører av akvatiske dyr beregnet på akvakulturanlegg eller for utsetting i naturen skal føre og oppbevare registre når det gjelder
 - a) artene, kategoriene og mengdene (antall, volum eller vekt) av akvatiske dyr som de transporterer,
 - b) dødeligheten blant de aktuelle akvakulturdyrene og viltlevende akvatiske dyrene under transport, i den utstrekning det er praktisk mulig for den typen transport og de artene av akvakulturdyr og viltlevende akvatiske dyr som blir transportert,
 - c) akvakulturanlegg og næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, der transportmidlene har vært,
 - d) eventuell vannutskifting under transporten, særlig opplysninger om kildene til det nye vannet og stedene vann er sluppet ut,
 - e) rengjøring og desinfisering av transportmiddelet.

Registrene skal føres og oppbevares på papir eller elektronisk.

2. Den berørte medlemsstaten kan fritta transportører som utgjør en lav risiko for spredning av listeførte eller nye sykdommer, fra kravet om å føre registre over alle eller noen av opplysningene angitt i nr. 1, forutsatt at sporbarhet er sikret.
3. Transportørene skal oppbevare registrene i henhold til nr. 1
 - a) på en slik måte at vedkommende myndighet på anmodning umiddelbart kan få tilgang til dem,
 - b) i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

Artikkel 189

Delegering av myndighet når det gjelder journalføring

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder regler som utfyller kravene om journalføring fastsatt i artikkel 186, 187 og 188, med hensyn til opplysninger som driftsansvarlige skal registrere i tillegg til det som er fastsatt i artikkel 186 nr. 1, artikkel 187 nr. 1 og artikkel 188 nr. 1.
2. Når Kommisjonen vedtar de delegerte rettsaktene i henhold til nr. 1, skal følgende forhold tas i betraktning:
 - a) Risikoene som den enkelte typen akvakulturanlegg eller transport utgjør.
 - b) Artene og kategoriene av akvatiske dyr som holdes i det berørte akvakulturanlegget, eller som transporteres til eller fra dette anlegget.
 - c) Typen produksjon i anlegget.
 - d) Typiske forflytningsmønstre for den typen akvakulturanlegg eller næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr.
 - e) Antallet, volumet eller vekten av akvatiske dyr som holdes i anlegget, eller som transporteres til eller fra anlegget.

*Artikkel 190***Gjennomføringsmyndighet med hensyn til unntak fra kravene om journalføring**

Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for hvilke typer akvakulturanlegg og driftsansvarlige som medlemsstatene kan unnta fra kravene om journalføring i henhold til artikkel 186 og 188, når det gjelder

- a) driftsansvarlige som driver visse kategorier av akvakulturanlegg, og transportører,
- b) akvakulturanlegg som oppbevarer, eller transportører som transporterer, alt etter som, et lite antall akvakulturdyr eller et lite antall akvatiske dyr,
- c) visse arter og kategorier av akvatiske dyr.

Når Kommisjonen vedtar nevnte gjennomføringsrettsakter, skal kriteriene fastsatt i artikkel 189 nr. 2 legges til grunn.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*KAPITTEL 2***Forflytning av akvatiske dyr innenfor Unionen***Avsnitt 1***Generelle krav til forflytninger***Artikkel 191***Generelle krav til forflytninger av akvatiske dyr**

1. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at forflytningen av holdte akvatiske dyr ikke setter helsestatusen i fare på bestemmelsesstedet, med hensyn til følgende:

- a) De listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
- b) Nye sykdommer.

2. Driftsansvarlige skal bare flytte akvatiske dyr inn i et akvakulturanlegg eller med henblikk på konsum, eller sette dem ut i naturen, dersom de berørte dyrene oppfyller følgende vilkår:

- a) Dyrene, bortsett fra villlevende akvatiske dyr, kommer fra anlegg som er
 - i) registrert av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 173,
 - ii) godkjent av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 181 og 182, dersom dette kreves i henhold til artikkel 176 nr. 1, artikkel 177 eller 178, eller
 - iii) gitt unntak fra registreringskravet fastsatt i artikkel 173.
- b) Dyrene er ikke omfattet av
 - i) forflytningsrestriksjoner som gjelder de berørte artene og kategoriene i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 55 nr. 1, artikkel 56, artikkel 61 nr. 1, artikkel 62, 64, 65, artikkel 70 nr. 1 bokstav b), artikkel 74 nr. 1, artikkel 79 og 81 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63, 67, artikkel 70 nr. 3, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4 og artikkel 83 nr. 2, eller
 - ii) nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 259.

Driftsansvarlige kan likevel flytte disse akvatiske dyrene dersom det i del III avdeling II (artikkel 53–83) er gitt unntak fra restriksjonene på slike forflytninger eller slik utsetting, eller dersom det er gitt unntak fra nødtiltakene i regler vedtatt i henhold til artikkel 259.

3. Driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at akvatiske dyr, etter at de har forlatt opprinnelsesstedet, sendes direkte til det endelige bestemmelsesstedet.

Artikkel 192

Sykdomsforebyggende tiltak i forbindelse med transport

1. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige og nødvendige sykdomsforebyggende tiltak for å sikre at
 - a) de akvatiske dyrenes helsestatus ikke svekkes under transport,
 - b) transporten av akvatiske dyr ikke medfører mulig spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til mennesker eller dyr underveis og på bestemmelsesstedet,
 - c) utstyr og transportmidler rengjøres og desinfiseres, samt at andre hensiktsmessige biosikkerhetstiltak treffes ut fra de risikoene som er forbundet med transporten,
 - d) eventuelle vannutskiftings og utslipp av vann under transporten av akvatiske dyr beregnet på akvakultur eller utsetting i naturen, skjer på steder og under forhold som ikke setter helsestatusen i fare med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), for
 - i) de akvatiske dyrene som transporteres,
 - ii) akvatiske dyr underveis til bestemmelsesstedet,
 - iii) akvatiske dyr på bestemmelsesstedet.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) vilkårene for og kravene til rengjøring og desinfisering av utstyr og transportmidler i samsvar med nr. 1 bokstav c), og bruk av biocidprodukter til slike formål,
 - b) andre hensiktsmessige biosikkerhetstiltak under transport i henhold til nr. 1 bokstav c),
 - c) vannutskifting og utslipp av vann under transport som fastsatt i nr. 1 bokstav d).

Artikkel 193

Endringer av tiltenkt bruk

1. Akvatiske dyr som flyttes med henblikk på destruering eller slaktning i samsvar med følgende tiltak, skal ikke brukes til noe annet formål:
 - a) Ethvert av tiltakene for sykdomsbekjempelse i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav c), artikkel 55 nr. 1, artikkel 56, 61, 62, 64, 65 og 70, artikkel 74 nr. 1 og 2, artikkel 79, 80, 81 og 82 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63, 67, artikkel 70 nr. 3, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4 og artikkel 83 nr. 2.
 - b) Nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 og i regler vedtatt i henhold til artikkel 259.
2. Akvatiske dyr som flyttes og er beregnet på konsum, akvakultur, utsetting i naturen eller ethvert annet formål, skal ikke brukes til noe annet formål enn det som er tiltenkt.
3. Som unntak fra nr. 2 kan vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet godkjenne en endring av bruken av akvatiske dyr til et annet formål enn det opprinnelig tiltenkte, forutsatt at den nye bruken ikke utgjør en høyere risiko for helsestatusen hos de akvatiske dyrene på bestemmelsesstedet enn den opprinnelig tiltenkte bruken.

*Artikkel 194***Plikter for driftsansvarlige på bestemmelsesstedet**

1. Driftsansvarlige for akvakulturanlegg og næringsmiddelforetak som gjennomfører tiltak for å bekjempe sykdom hos akvatiske dyr, som mottar akvatiske dyr, og driftsansvarlige som mottar akvatiske dyr for utsetting i naturen, skal gjøre følgende før de akvatiske dyrene losses:

a) Kontrollere, der dette kreves, at et av følgende dokumenter foreligger:

i) Helsesertifikatene fastsatt i artikkel 208 nr. 1, artikkel 209 og artikkel 223 nr. 1 og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 189, 211 og 213.

ii) Egenerklæringsdokumentene fastsatt i artikkel 218 nr. 1 og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 218 nr. 3 og 4.

b) Etter å ha kontrollert de mottatte akvatiske dyrene, informere vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet om eventuelle uregelmessigheter med hensyn til

i) de mottatte akvatiske dyrene,

ii) dokumentene nevnt i bokstav a) i) og ii).

2. Ved et avvik som nevnt i nr. 1 bokstav b) skal driftsansvarlig isolere de akvatiske dyrene som er berørt av avviket inntil vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet har truffet en beslutning med hensyn til dyrene.

*Artikkel 195***Alminnelige krav til forflytninger av akvakulturdyr som passerer gjennom medlemsstater, men som er beregnet på eksport fra Unionen til tredjeland eller territorier**

Driftsansvarlige skal sørge for at akvakulturdyr som er beregnet på eksport til et tredjeland eller et territorium, og som passerer gjennom en annen medlemsstats territorium, oppfyller kravene fastsatt i artikkel 191, 192 og 193.

*Avsnitt 2***Akvatiske dyr beregnet på akvakulturanlegg eller utsetting i naturen***Artikkel 196***Unormal dødelighet eller andre alvorlige symptomer på sykdom**

1. Driftsansvarlige skal bare flytte akvatiske dyr fra et akvakulturanlegg eller fra naturen til et annet akvakulturanlegg eller sette dem ut i naturen dersom de berørte dyrene

a) ikke viser noen symptomer på sykdom, og

b) kommer fra et akvakulturanlegg eller et miljø der det ikke finnes unormal dødelighet av ubestemt årsak.

2. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndighet på grunnlag av en vurdering av de tilknyttede risikoene tillate forflytning eller utsetting av de akvatiske dyrene i nevnte nummer, forutsatt at de berørte dyrene kommer fra en del av et akvakulturanlegg eller fra naturen som er atskilt fra den epidemiologiske enheten der den unormale dødeligheten eller de andre sykdomssymptomene har forekommet.

Dersom forflytningen eller utsettingen nevnt i dette nummeret skal gjøres til en annen medlemsstat, skal den bare godkjennes av vedkommende myndighet dersom vedkommende myndigheter i bestemmelsesstaten og eventuelt de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom, har gitt sitt samtykke til slik forflytning eller utsetting.

*Artikkel 197***Forflytning av akvakulturdyr beregnet på medlemsstater, soner eller segmenter som er erklært sykdomsfrie, eller som omfattes av et utryddelsesprogram, og delegerte rettsakter**

1. Driftsansvarlige skal bare flytte akvakulturdyr av listeførte arter som er relevante for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) eller c) til et akvakulturanlegg, eller for å settes ut i naturen i en medlemsstat, en sone eller et segment som er erklært fri/fritt for disse listeførte sykdommene i samsvar med artikkel 36 nr. 4 eller artikkel 37 nr. 4, dersom de berørte dyrene kommer fra en medlemsstat, eller en sone eller et segment av denne, som er erklært fri/fritt for nevnte sykdommer.
2. Driftsansvarlige skal bare flytte akvakulturdyr av listeførte arter som er relevante for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) eller c) til et akvakulturanlegg, eller for å settes ut i naturen i en medlemsstat, en sone eller et segment som er omfattet av et utryddelsesprogram for én eller flere av de listeførte sykdommene i samsvar med artikkel 31 nr. 1 eller 2, dersom de berørte dyrene kommer fra en medlemsstat, eller en sone eller et segment av denne, som er erklært fri/fritt for nevnte sykdommer.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder unntak fra kravene til forflytning eller utsetting fastsatt i nr. 1 og 2, som ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), på grunn av
 - a) artene og kategoriene av de berørte akvakulturdyrene samt deres livsstadium,
 - b) typen opprinnelses- og bestemmelsesanlegg,
 - c) den tiltenkte bruken av akvakulturdyrene,
 - d) akvakulturdyrenes bestemmelsessted,
 - e) behandlinger, bearbeidingsmetoder og andre særlige risikoreduserende tiltak som benyttes på opprinnelses- eller bestemmelsesstedet.

*Artikkel 198***Unntak fra medlemsstatene med hensyn til driftsansvarliges plikt når det gjelder forflytning av akvakulturdyr mellom medlemsstater, soner eller segmenter som omfattes av et utryddelsesprogram**

Som unntak fra artikkel 197 nr. 1 og 2 kan medlemsstatene tillate at driftsansvarlige flytter akvakulturdyr inn i en sone eller et segment som omfattes av et utryddelsesprogram i samsvar med artikkel 31 nr. 1 og 2, når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), fra en annen sone eller et annet segment som det også er opprettet et slikt program for, for de samme listeførte sykdommene, forutsatt at forflytningen ikke setter helsestatusen i fare i bestemmelsesstaten, -sonen eller -segmentet.

Dersom forflytningen skal gjøres til en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet bare godkjenne den dersom vedkommende myndigheter i bestemmelsesstaten og eventuelt de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom, har gitt sitt samtykke til forflytningen.

*Artikkel 199***Medlemsstatenes tiltak i forbindelse med utsetting av akvatiske dyr i naturen**

Medlemsstatene kan kreve at akvatiske dyr kan settes ut i naturen bare dersom de kommer fra en medlemsstat, eller en sone eller et segment av denne, som er blitt erklært sykdomsfri/fritt i samsvar med artikkel 36 nr. 1 eller artikkel 37 nr. 1, når det gjelder én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), som den arten akvatiske dyr som skal flyttes, er en listeført art for, uansett helsestatus i området der disse akvatiske dyrene skal settes ut.

*Artikkel 200***Forflytning av villlevende akvatiske dyr beregnet på medlemsstater, eller soner eller segmenter av disse som er erklært sykdomsfrie, eller som omfattes av et utryddelsesprogram, og delegerte rettsakter**

1. Artikkel 196, 197 og 198 får anvendelse på forflytninger av villlevende akvatiske dyr beregnet på et akvakulturanlegg eller utsetting i naturen.
2. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige og nødvendige sykdomsforebyggende tiltak ved forflytning av villlevende akvatiske dyr mellom habitater for å sikre at
 - a) slike forflytninger ikke utgjør noen vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til akvatiske dyr på bestemmelsesstedet, og
 - b) risikoreducerende eller andre hensiktsmessige biosikkerhetstiltak er innført der det er nødvendig for å sikre oppfyllelse av bokstav a).
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til sykdomsforebyggende og risikoreducerende tiltak som driftsansvarlige skal treffe i henhold til nr. 2 i denne artikkelen. Inntil slike delegerte rettsakter er vedtatt, kan slike tiltak treffes av vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet.

*Avsnitt 3***Akvatiske dyr beregnet på konsum***Artikkel 201***Forflytning av levende akvakulturdyr beregnet på konsum i medlemsstater, soner eller segmenter av disse som er erklært sykdomsfrie, eller som omfattes av et utryddelsesprogram, og delegerte rettsakter**

1. Driftsansvarlige skal bare flytte levende akvakulturdyr av listeførte arter som er relevante for listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) eller c), som er beregnet på konsum, til en medlemsstat, eller en sone eller et segment i denne som er erklært sykdomsfri/fritt i samsvar med artikkel 36 nr. 4 eller artikkel 37 nr. 4, eller som det er opprettet et utryddelsesprogram for i samsvar med artikkel 31 nr. 1 eller 2, når det gjelder én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), dersom de berørte dyrene kommer fra en medlemsstat, eller en sone eller et segment av denne, som er erklært sykdomsfri/fritt i samsvar med artikkel 36 nr. 4 eller artikkel 37 nr. 4.
2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene tillate at driftsansvarlige fører levende akvakulturdyr inn i en sone eller et segment som omfattes av et utryddelsesprogram i samsvar med artikkel 31 nr. 1 eller 2 når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), fra en annen sone eller et annet segment i nevnte medlemsstat som det også er opprettet et slikt program for, for de samme listeførte sykdommene, forutsatt at forflytningen ikke setter helsestatusen i fare i bestemmelsesstaten, -sonen eller -segmentet.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til unntakene fastsatt i nr. 2 for forflytninger av levende akvakulturdyr som ikke utgjør noen vesentlig risiko for spredning av sykdommer, på grunn av
 - a) artene og kategoriene av de berørte akvakulturdyrene samt deres livsstadium,
 - b) metodene for hold av akvakulturdyr og typen produksjon i akvakulturanlegget på opprinnelses- eller bestemmelsesstedet,
 - c) den tiltenkte bruken av akvakulturdyrene,
 - d) akvakulturdyrenes bestemmelsessted,

- e) behandlinger, bearbeidingsmetoder og andre særlige risikoreduserende tiltak som benyttes på opprinnelses- eller bestemmelsesstedet.

Artikkel 202

Forflytning av levende viltlevende akvatiske dyr beregnet på medlemsstater, eller soner eller segmenter av disse som er erklært sykdomsfrie, eller som omfattes av et utryddelsesprogram, og delegerte rettsakter

1. Artikkel 201 nr. 1 og 2 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 201 nr. 3 skal gjelde for forflytninger av levende viltlevende akvatiske dyr beregnet på konsum og som er beregnet på medlemsstater, eller soner eller segmenter av disse som er erklært sykdomsfrie i samsvar med artikkel 36 nr. 4 eller artikkel 37 nr. 4, eller som omfattes av et utryddelsesprogram i samsvar med artikkel 31 nr. 1 eller 2, dersom tiltakene som vedtas i henhold til dette, er nødvendige for å sikre at de berørte dyrene ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til akvatiske dyr på bestemmelsesstedet.
2. Nummer 1 i denne artikkelen får også anvendelse på levende akvatiske dyr som ikke omfattes av definisjonen av akvakulturdyr i artikkel 4 nr. 7.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til kravene til forflytning av viltlevende akvatiske dyr beregnet på konsum, som utfyller nr. 1 og 2 i denne artikkelen.

Avsnitt 4

Unntak fra avsnitt 1–3 (artikkel 191–202) og supplerende risikoreduserende tiltak

Artikkel 203

Akvatiske dyr beregnet på avgrensede akvakulturanlegg, og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige skal bare flytte akvatiske dyr til et avgrenset akvakulturanlegg dersom de berørte dyrene oppfyller følgende vilkår:
 - a) De kommer fra et annet avgrenset akvakulturanlegg.
 - b) De utgjør ikke en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til listeførte arter av dyr i det avgrensede akvakulturanlegget på bestemmelsesstedet, med mindre den aktuelle forflytningen er godkjent for vitenskapelige formål.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) nærmere regler for forflytning av akvakulturdyr til avgrensede akvakulturanlegg, i tillegg til reglene fastsatt i nr. 1,
 - b) særlige regler for forflytning av akvakulturdyr til avgrensede akvakulturanlegg der de risikoreduserende tiltakene som er innført, sikrer at forflytningen ikke utgjør en vesentlig risiko for helsen til akvakulturdyrene i nevnte avgrensede akvakulturanlegg og omkringliggende anlegg.

Artikkel 204

Forflytning av akvatiske dyr for vitenskapelige formål, og delegerte rettsakter

1. Med forbehold for samtykke fra vedkommende myndighet på opprinnelsesstedet kan vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet tillate forflytning for vitenskapelige formål av akvatiske dyr til bestemmelsesmedlemsstatens territorium selv om forflytningen ikke oppfyller kravene i avsnitt 1–3 (artikkel 191–202), med unntak av artikkel 191 nr. 1 og 3 og artikkel 192, 193 og 194.

2. Vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 skal bare gi unntak i henhold til samme nummer dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Vedkommende myndigheter på opprinnelses- og bestemmelsesstedet
 - i) er blitt enige om vilkårene for slike forflytninger,
 - ii) har sikret at de nødvendige risikoreduserende tiltakene er innført slik at forflytningen av de akvatiske dyrene ikke setter helsestatusen i fare på steder underveis og på bestemmelsesstedet med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d),
 - iii) når det er relevant, har meldt til vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom, om det unntaket som er gitt og på hvilke vilkår det er gitt.
 - b) Forflytningen finner sted under tilsyn av vedkommende myndigheter på opprinnelses- og bestemmelsesstedet og eventuelt vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som dyrene passerer gjennom.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til regler for unntak som gis av vedkommende myndigheter, og som utfyller reglene fastsatt i nr. 1 og 2.

Artikkel 205

Andre særlige bruksområder for akvatiske dyr, særlige krav og unntak, og delegering av myndighet

- 1. Driftsansvarlige skal treffe nødvendige forebyggende tiltak for å sikre at forflytninger av akvatiske dyr beregnet på særlige formål eller bruksområder angitt i nr. 2 bokstav a) i)–vi), ikke utgjør en risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), til akvatiske dyr på bestemmelsesstedet.
- 2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
 - a) Særlige krav som utfyller reglene fastsatt i avsnitt 1–3 (artikkel 191–202) og for forflytning av akvatiske dyr til følgende formål:
 - i) Zoologiske hager, dyrebutikker, grossister og hagedammer.
 - ii) Utstillinger.
 - iii) Sportsfiske, herunder agn.
 - iv) Kulturelle og tilsvarende arrangementer.
 - v) Kommersielle akvarier.
 - vi) Helsetjenester og andre lignende bruksområder.
 - b) Unntak fra avsnitt 1–3 (artikkel 191–202), unntatt artikkel 191 nr. 1 og 3 og artikkel 192, 193 og 194, for forflytninger av akvatiske dyr som nevnt i bokstav a) i dette nummeret, forutsatt at hensiktsmessige biosikkerhetstiltak er innført for å sikre at nevnte forflytninger ikke utgjør en vesentlig risiko for helsestatusen på bestemmelsesstedet.

Artikkel 206

Gjennomføringsmyndighet til å vedta midlertidige regler for forflytning av bestemte arter eller kategorier av akvatiske dyr

- 1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette midlertidige regler som tillegg eller alternativ til reglene i dette kapitlet, for forflytning av bestemte arter eller kategorier av akvatiske dyr dersom
 - a) kravene til forflytning i artikkel 196, artikkel 197 nr. 1, artikkel 198, 199, artikkel 200 nr. 1 og 2, artikkel 201, artikkel 202 nr. 1, artikkel 203 nr. 1, artikkel 204 nr. 1 og 2 samt reglene vedtatt i henhold til artikkel 197 nr. 3, artikkel 200 nr. 3, artikkel 202 nr. 3, artikkel 203 nr. 2, artikkel 204 nr. 3 og artikkel 205 ikke faktisk reduserer risikoene ved forflytningen av disse akvatiske dyrene, eller

- b) en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), synes å spre seg til tross for kravene til forflytning fastsatt i samsvar med avsnitt 1–4 (artikkel 191–207).

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

2. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en listeført sykdom som utgjør en svært betydelig risiko, og idet det tas hensyn til forholdene nevnt i artikkel 205, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

Artikkel 207

Forhold som skal tas i betraktning ved vedtakelse av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter i henhold til dette avsnittet

Når Kommisjonen utarbeider de reglene som skal fastsettes i de delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene i henhold til artikkel 203 nr. 2, artikkel 204 nr. 3, artikkel 205 og 206, skal følgende tas i betraktning:

- a) Risikoene ved forflytningene nevnt i bestemmelsene.
- b) Helsestatus med hensyn til de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) på opprinnelsesstedet, på de stedene dyrene passerer gjennom, og på bestemmelsesstedet.
- c) Listeførte arter av akvatiske dyr for de listeførte sykdommene som er nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
- d) Biosikkerhetstiltak som er innført på opprinnelsesstedet, på de stedene dyrene passerer gjennom, og på bestemmelsesstedet.
- e) Eventuelle særlige forhold som akvakulturdyrene holdes under.
- f) Typiske forflytningsmønstre for den berørte typen akvakulturanlegg og for de berørte artene eller kategoriene av akvatiske dyr.
- g) Andre epidemiologiske faktorer.

Avsnitt 5

Utstedelse av helsesertifikater

Artikkel 208

Driftsansvarliges plikt til å sikre at akvakulturdyrene ledsages av et helsesertifikat

1. Driftsansvarlige skal flytte akvakulturdyr bare dersom de ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 216 nr. 1, dersom de berørte dyrene er av listeførte arter for de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c) og er beregnet på innførsel til en medlemsstat, eller en sone eller et segment av denne som er blitt erklært sykdomsfri/fritt i samsvar med artikkel 36 nr. 4 og artikkel 37 nr. 4, eller som det er innført et utryddelsesprogram for i henhold til artikkel 31 nr. 1 eller 2, med hensyn til én eller flere av de listeførte sykdommene som er nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c).

2. Driftsansvarlige skal flytte akvakulturdyr bare dersom de ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 216 nr. 1, dersom de berørte dyrene er av listeførte arter for de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) og b) og tillates å forlate en restriksjonssone som omfattes av tiltak for sykdomsbekjempelse i henhold til artikkel 55 nr. 1 bokstav f) ii), artikkel 56 og 64 eller artikkel 65 nr. 1, artikkel 74 nr. 1, artikkel 79 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 67 og 68, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4, artikkel 83 nr. 2 og artikkel 259, med hensyn til én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) og b).

3. Driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at helsesertifikatet ledsager akvakulturdyrene fra deres opprinnelsessted til deres endelige bestemmelsessted, med mindre bestemte tiltak er fastsatt i regler vedtatt i henhold til artikkel 214.

*Artikkel 209***Driftsansvarliges plikt til å sikre at andre akvatiske dyr ledsages av et helsesertifikat, og gjennomføringsmyndighet**

1. Dersom det på grunn av risikoene i forbindelse med forflytningen av andre akvatiske dyr enn akvakulturdyr kreves at det utstedes et helsesertifikat i samsvar reglene fastsatt i artikkel 211 nr. 1 bokstav a), skal driftsansvarlige flytte nevnte akvatiske dyr bare dersom de berørte dyrene ledsages av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 216 nr. 1.
2. Artikkel 208 får også anvendelse på andre akvatiske dyr enn akvakulturdyr beregnet på et akvakulturanlegg eller utsetting i naturen. Dersom vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten bestemmer at det ikke er mulig å utstede et sertifikat på grunn av beskaffenheten ved de aktuelle akvatiske dyrenes opprinnelsessted, kan den tillate at de flyttes uten helsesertifikat, forutsatt at vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet gir sitt samtykke til det.
3. Denne artikkelen får ikke anvendelse på villevende akvatiske dyr som høstes eller fanges for direkte konsum.

*Artikkel 210***Unntak gitt av medlemsstatene når det gjelder utstedelse av nasjonalt helsesertifikat**

Som unntak fra kravene til helsesertifisering fastsatt i artikkel 208 og 209 kan medlemsstatene gi unntak for forflytninger av visse forsendelser av akvatiske dyr uten helsesertifikat innenfor sitt territorium, forutsatt at de har innført et alternativt system for å sikre at forsendelser av slike dyr kan spores og forsendelsene oppfyller kravene til dyrehelse for slike forflytninger i henhold til avsnitt 1–4 (artikkel 191–207).

*Artikkel 211***Delegering av myndighet og gjennomføringsrettsakter som gjelder utstedelse av helsesertifikater for akvatiske dyr**

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
 - a) Kravet om utstedelse av helsesertifikat ved forflytning av andre akvatiske dyr enn akvakulturdyr som nevnt i artikkel 209 nr. 1, når utstedelse av helsesertifikat er avgjørende for å sikre at den aktuelle forflytningen oppfyller følgende krav til dyrehelse for de berørte listeførte dyreartene:
 - i) Kravene i avsnitt 1–4 (artikkel 191–207) og reglene vedtatt i henhold til nevnte avsnitt.
 - ii) Tiltakene for sykdomsbekjempelse i henhold til artikkel 55 nr. 1, artikkel 56, artikkel 61 nr. 1, artikkel 62 og 64, artikkel 65 nr. 1, artikkel 74 nr. 1, artikkel 79 og 80 eller reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63, 67, 68, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4 og artikkel 83 nr. 2.
 - iii) Nødtiltakene fastsatt i reglene vedtatt i henhold til artikkel 259.
 - b) Særlige regler for utstedelse av helsesertifikat i henhold til artikkel 208 og 209 dersom vedkommende myndighet har truffet bestemte risikoreduserende tiltak for å sikre at
 - i) de akvatiske dyrene som skal flyttes, kan spores,

- ii) de akvatiske dyrene som skal flyttes, oppfyller kravene til dyrehelse for forflytning i henhold til avsnitt 1–4 (artikkel 191–207).
 - c) Unntak fra kravene om helsesertifikat fastsatt i artikkel 208 og 209 og vilkårene for slike unntak for forflytning av akvatiske dyr som ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av sykdommer, på grunn av
 - i) artene eller kategoriene av de berørte akvatiske dyrene, eller deres livsstadium,
 - ii) metodene for dyrehold og typen produksjon av disse artene og kategoriene av akvakulturdyr,
 - iii) den tiltenkte bruken av de akvatiske dyrene, eller
 - iv) bestemmelsesstedet for de akvatiske dyrene.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for driftsansvarliges plikt i henhold til artikkel 209 nr. 2 til å sikre at viltlevende akvatiske dyr beregnet på et akvakulturanlegg, ledsages av et helsesertifikat.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 212

Innholdet i helsesertifikatene

1. Helsesertifikatet nevnt i artikkel 208, 209 og 210 skal inneholde minst følgende opplysninger:
 - a) Opprinnelsesanlegg eller -sted, bestemmelsesanlegg eller -sted og dersom det er relevant for spredningen av sykdommer, alle anlegg eller steder som besøkes underveis.
 - b) En beskrivelse av de berørte akvatiske dyrene, herunder art og kategori.
 - c) Mengden akvatiske dyr (antall, volum eller vekt).
 - d) Opplysninger som er nødvendige for å vise at de akvatiske dyrene oppfyller de relevante kravene til dyrehelse for forflytning i henhold til avsnitt 1–4 (artikkel 191–207).
2. Helsesertifikatet kan inneholde andre opplysninger som kreves i samsvar med annet unionsregelverk.

Artikkel 213

Delegering av myndighet og gjennomføringsrettsakter som gjelder innholdet i helsesertifikater

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til innholdet i helsesertifikater som nevnt i artikkel 212 nr. 1, om følgende:
 - a) Nærmere regler for innholdet i nevnte helsesertifikater fastsatt i artikkel 212 nr. 1 for ulike arter og kategorier av akvatiske dyr.
 - b) Ytterligere opplysninger som skal inntas i helsesertifikatet fastsatt i artikkel 212 nr. 1.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for standard skjemaene for helsesertifikater.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

*Artikkel 214***Delegering av myndighet når det gjelder bestemte typer forflytninger av akvatiske dyr til bestemmelsesstedet**

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til bestemte tiltak som skal utfylle kravene til utstedelse av helsesertifikater fastsatt i artikkel 208 og 209, for følgende typer forflytninger av akvatiske dyr:

- a) Forflytninger av akvatiske dyr som skal sendes tilbake til opprinnelsesstedet eller flyttes til et annet sted, av én eller flere av følgende årsaker:
 - i) Den planlagte transporten ble uventet avbrutt av dyrevelferdshensyn.
 - ii) Uforutsette ulykker eller hendelser under transporten.
 - iii) De ble avvist på bestemmelsesstedet i en annen medlemsstat eller ved Unionens yttergrense.
 - iv) De ble avvist i et tredjeland eller et territorium.
- b) Forflytninger av akvakulturdyr beregnet på utstillinger eller idretts- eller kulturarrangementer eller tilsvarende arrangementer, og påfølgende tilbakesending av dem til opprinnelsesstedet.

*Artikkel 215***Driftsansvarliges plikt til å samarbeide med vedkommende myndigheter med henblikk på utstedelse av helsesertifikat**

Driftsansvarlige skal

- a) gi vedkommende myndighet alle opplysninger som er nødvendige for å fylle ut helsesertifikatet fastsatt i artikkel 208 og 209 og i regler vedtatt i henhold til artikkel 211, 213 og 214, før den planlagte forflytningen,
- b) om nødvendig sørge for at de aktuelle akvatiske dyrene gjennomgår dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll i henhold til artikkel 216 nr. 3 og regler vedtatt i henhold til artikkel 216 nr. 4.

*Artikkel 216***Vedkommende myndighets ansvar for utstedelse av helsesertifikat, og delegerte rettsakter**

1. Vedkommende myndighet skal på anmodning fra en driftsansvarlig utstede et helsesertifikat for forflytning av akvatiske dyr når dette kreves etter artikkel 208 og 209 eller regler vedtatt i henhold til artikkel 211 og 214, forutsatt at følgende krav til dyrehelse er oppfylt, alt etter hva som er relevant:

- a) Kravene i artikkel 191, artikkel 192 nr. 1, artikkel 193, 195, 196, artikkel 197 nr. 1, artikkel 198, 199, artikkel 200 nr. 1 og 2, artikkel 201, artikkel 203 nr. 1 og artikkel 204 nr. 1 og 2.
- b) Kravene i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 192 nr. 2, artikkel 197 nr. 3, artikkel 200 nr. 3, artikkel 201 nr. 3, artikkel 202 nr. 3, artikkel 203 nr. 2, artikkel 204 nr. 3 og artikkel 205.
- c) Kravene i gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til artikkel 206.

2. Helsesertifikatene skal

- a) være kontrollert, stemplet og undertegnet av en offentlig veterinær,
- b) være gyldige i tidsrommet fastsatt i reglene vedtatt i henhold til nr. 4 bokstav c), der de akvatiske dyrene som omfattes av sertifikatet, skal fortsette å oppfylle dyrehelsegarantiene i det.

3. Før helsesertifikatet undertegnes, skal den berørte offentlige veterinæren kontrollere, ved dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll som fastsatt i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til nr. 4, der det er relevant, at de akvatiske dyrene helsesertifikatet gjelder, oppfyller kravene i dette kapitlet, idet det tas hensyn til artene og kategoriene av de berørte akvatiske dyrene og kravene til dyrehelse.

4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264, der det fastsettes regler for

- a) de ulike typene dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll og undersøkelser for ulike arter og kategorier av akvatiske dyr som den offentlige veterinæren må utføre i samsvar med nr. 3, for å kontrollere samsvar med kravene i dette kapitlet,
- b) fristene for å gjennomføre slik dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll og undersøkelser, og utstedelse av helsesertifikater av den offentlige veterinæren før forflytning av forsendelser av akvatiske dyr,
- c) gyldighetstiden for helsesertifikater.

Artikkel 217

Elektroniske helsesertifikater

Elektroniske helsesertifikater som produseres, håndteres og overføres ved hjelp av TRACES, kan erstatte ledsagende helsesertifikater i henhold til artikkel 216 nr. 1 dersom det elektroniske helsesertifikatet

- a) inneholder alle de opplysningene som standardskjemaet for helsesertifikatet skal inneholde i samsvar med artikkel 212 nr. 1 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 213,
- b) sikrer sporbarhet for de aktuelle akvatiske dyrene og forbindelsen mellom disse dyrene og det elektroniske helsesertifikatet,
- c) sikrer at vedkommende myndigheter i opprinnelsesmedlemsstaten, i medlemsstater som dyrene passerer gjennom, og i bestemmelsesmedlemsstaten har tilgang til de elektroniske dokumentene under hele transporten.

Artikkel 218

Driftsansvarliges egenerklæring i forbindelse med forflytning av akvakulturdyr til andre medlemsstater, og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige på opprinnelsesstedet skal utstede et egenerklæringsdokument for forflytning av akvakulturdyr fra deres opprinnelsessted i en medlemsstat til deres bestemmelsessted i en annen medlemsstat og skal sikre at det ledsager akvakulturdyrene, med mindre det kreves at de ledsages av et helsesertifikat i henhold til artikkel 208 og 209 eller regler vedtatt i henhold til artikkel 211 og 214.

2. Egenerklæringsdokumentet fastsatt i nr. 1 skal inneholde minst følgende opplysninger om de aktuelle akvakulturdyrene:

- a) Deres opprinnelsessted, bestemmelsessted og eventuelle steder underveis.
- b) Transportmiddel.
- c) En beskrivelse av akvakulturdyrene og deres kategorier, arter og mengde (antall, volum eller vekt), alt etter hva som er relevant for de berørte dyrene.

d) Opplysninger som er nødvendige for å vise at akvakulturdyrene oppfyller kravene til forflytning i henhold til avsnitt 1–4 (artikkel 191–207).

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:

a) Nærmere regler for innholdet i egenerklæringsdokumentet fastsatt i nr. 2 for ulike arter og kategorier av akvakulturdyr.

b) Ytterligere opplysninger som skal inntas i egenerklæringsdokumentet, i tillegg til det som er fastsatt i nr. 2.

4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for et standardskjema for egenerklæringsdokumentet fastsatt i nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Avsnitt 6

Meldinger om forflytning av akvatiske dyr til andre medlemsstater

Artikkel 219

Driftsansvarliges meldingsplikt i forbindelse med forflytning av akvatiske dyr til andre medlemsstater

1. Andre driftsansvarlige enn transportører skal på forhånd melde planlagte forflytninger av akvatiske dyr fra én medlemsstat til en annen medlemsstat, til vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten dersom

a) de akvatiske dyrene skal være ledsaget av et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten i samsvar med artikkel 208 og 209 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 211 og artikkel 214 nr. 2,

b) de akvatiske dyrene skal være ledsaget av et helsesertifikat for akvatiske dyr når de flyttes fra en restriksjonssone som nevnt i artikkel 208 nr. 2 bokstav a),

c) akvakulturdyrene og de villevende akvatiske dyrene som flyttes, er beregnet på

i) et anlegg som skal registreres i samsvar med artikkel 173 eller godkjennes i samsvar med artikkel 176–179,

ii) eller utsetting i naturen,

d) melding kreves i samsvar med delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 221.

2. Med henblikk på meldingen nevnt i nr. 1 skal driftsansvarlig legge alle nødvendige opplysninger fram for vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten slik at den kan melde forflytningen til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten i samsvar med artikkel 220 nr. 1.

Artikkel 220

Vedkommende myndighets plikt til å melde forflytninger av akvatiske dyr til andre medlemsstater

1. Vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten skal melde forflytninger av akvatiske dyr som nevnt i artikkel 219, til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten, med mindre et unntak er gitt i samsvar med artikkel 221 nr. 1 bokstav c) med hensyn til slik melding.

2. Meldingen nevnt i nr. 1 skal skje før den aktuelle forflytningen finner sted, og om mulig gjennom TRACES.

3. Medlemsstatene skal utpeke regioner til forvaltningen av meldingene om forflytning i samsvar med nr. 1.

4. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten tillate at den berørte driftsansvarlige helt eller delvis melder forflytninger av akvatiske dyr gjennom TRACES til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten.

Artikkel 221

Delegering av myndighet og gjennomføringsrettsakter som gjelder driftsansvarliges og vedkommende myndighets melding om forflytninger av akvatiske dyr

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder
 - a) kravet om at driftsansvarlige i samsvar med artikkel 219 på forhånd skal melde om forflytning mellom medlemsstater av akvatiske dyr av andre arter eller kategorier enn dem som er nevnt i artikkel 219 nr. 1 bokstav a), b) og c), dersom det er nødvendig å kunne spore forflytningen av nevnte arter eller kategorier for å sikre oppfyllelse av kravene til dyrehelse fastsatt i dette kapittelet,
 - b) opplysningene som er nødvendige for å kunne melde om forflytning av akvatiske dyr i henhold til artikkel 219 og artikkel 220 nr. 1,
 - c) unntak fra meldingskravet fastsatt i artikkel 219 nr. 1 bokstav c) for arter og kategorier av akvatiske dyr eller typer forflytninger som utgjør en uvesentlig risiko,
 - d) nødrutiner for melding om forflytning av akvatiske dyr ved strømbrydd og andre forstyrrelser i TRACES,
 - e) kravene i forbindelse med medlemsstatenes utpeking av regioner som fastsatt i artikkel 220 nr. 3.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for
 - a) nærmere opplysninger om meldinger
 - i) fra driftsansvarlige til vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten om forflytning av akvatiske dyr i samsvar med artikkel 219,
 - ii) fra vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten til bestemmelsesstaten om forflytning av akvatiske dyr i samsvar med artikkel 220 nr. 1,
 - b) fristene for
 - i) driftsansvarliges framlegging av nødvendige opplysninger som nevnt i artikkel 219 nr. 2, for vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten,
 - ii) meldingen om forflytning fra vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten som nevnt i artikkel 220 nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 3

Produksjon, bearbeiding og distribusjon i Unionen av produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn viltlevende akvatiske dyr

Artikkel 222

Generelle dyrehelsemessige forpliktelser for driftsansvarlige, og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige skal treffe hensiktsmessige forebyggende tiltak for å sikre at produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn levende akvatiske dyr ikke på noe stadium i produksjonen, bearbeidingen eller distribusjonen forårsaker spredning av
 - a) listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), idet det tas hensyn til helsestatus på produksjons-, bearbeidings- og bestemmelsesstedet,

b) nye sykdommer.

2. Driftsansvarlige skal sikre at produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn levende akvatiske dyr ikke kommer fra anlegg eller næringsmiddelforetak, eller innhentes fra dyr som kommer fra slike anlegg eller næringsmiddelforetak, som er omfattet av

a) nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 og 258 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 259, med mindre del VII (artikkel 257–262) åpner for unntak fra disse reglene,

b) forflytningsrestriksjoner som gjelder for akvatiske dyr og produkter av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav c), artikkel 55 nr. 1 bokstav e), artikkel 56, artikkel 61 nr. 1 bokstav a), artikkel 62 nr. 1, artikkel 65 nr. 1 bokstav c), artikkel 70 nr. 1 bokstav b), artikkel 74 nr. 1 bokstav a), artikkel 76 nr. 2 bokstav b), artikkel 76 nr. 3, artikkel 79 og 81, artikkel 82 nr. 2 og 3 samt i reglene vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63 og 67, artikkel 70 nr. 3, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4, artikkel 76 nr. 5 og artikkel 83 nr. 2, med mindre unntak fra disse forflytningsrestriksjonene er gitt i samsvar med nevnte regler.

3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med detaljerte krav som utfyller kravene nevnt i nr. 2, når det gjelder forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn levende akvatiske dyr, med hensyn til

a) de sykdommene og artene av akvatiske dyr som berøres av de sykdommene som nødtiltak eller forflytningsrestriksjoner som nevnt i nr. 2, gjelder for,

b) typene produkter av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr,

c) de risikoreduserende tiltakene som benyttes for produktene av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr, på opprinnelses- og bestemmelsesstedet,

d) den tiltenkte bruken av produktene av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr,

e) bestemmelsesstedet for produktene av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr.

4. Denne artikkelen får ikke anvendelse på produkter av animalsk opprinnelse fra viltlevende akvatiske dyr som høstes eller fanges for direkte konsum.

Artikkel 223

Hlsesertifikater og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige skal bare flytte følgende produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn levende akvatiske dyr, dersom disse produktene ledsages av et hygienesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten, i samsvar med nr. 3:

a) Produkter av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr som

i) tillates å forlate en restriksjonssone som omfattes av nødtiltak som fastsatt i regler vedtatt i henhold til artikkel 259,

ii) kommer fra akvatiske dyrearter som er gjenstand for nevnte nødtiltak.

b) Produkter av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr som

i) tillates flyttet fra en restriksjonssone som omfattes av tiltak for sykdomsbekjempelse i samsvar med artikkel 32 nr. 1 bokstav c), artikkel 55 nr. 1 bokstav c), artikkel 56, artikkel 61 nr. 1 bokstav a), artikkel 62 nr. 1, artikkel 63 nr. 1, artikkel 65 nr. 1 bokstav c), artikkel 70 nr. 1 bokstav b), artikkel 74 nr. 1 bokstav a) og artikkel 79, samt regler vedtatt i henhold til artikkel 55 nr. 2, artikkel 63 og 67, artikkel 71 nr. 3, artikkel 74 nr. 4 og artikkel 83 nr. 2, og

- ii) kommer fra akvatiske dyrearter som er gjenstand for nevnte tiltak for sykdomsbekjempelse.
2. Som unntak fra nr. 1 skal et slikt sertifikat ikke kreves for forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse fra villevende akvatiske dyr, forutsatt at
- a) alternative risikoreducerende tiltak godkjent av vedkommende myndighet er innført for å sikre at nevnte forflytninger ikke utgjør noen risiko for spredning av listeførte sykdommer,
 - b) forsendelser av slike produkter er sporbare.
3. Driftsansvarlige skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at helsecertifikatet nevnt i nr. 1 ledsager produktene av animalsk opprinnelse fra opprinnelses- til bestemmelsesstedet.
4. Vedkommende myndighet skal på anmodning fra driftsansvarlig utstede et helsecertifikat for forflytning av andre produkter av animalsk opprinnelse enn levende akvatiske dyr som nevnt i nr. 1, forutsatt at de relevante kravene nevnt i denne artikkelen er oppfylt.
5. Artikkel 212 og artikkel 214–217 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 213 og artikkel 216 nr. 4 får anvendelse på utstedelsen av helsecertifikater for forflytninger av andre produkter av animalsk opprinnelse enn levende akvatiske dyr som nevnt i nr. 1.
6. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til krav og nærmere regler for det helsecertifikatet som skal ledsage andre produkter av animalsk opprinnelse enn villevende akvatiske dyr, som nevnt i nr. 1, idet det tas hensyn til
- a) de typene produkter av animalsk opprinnelse dette gjelder,
 - b) de risikoreducerende tiltakene som benyttes for de berørte produktene, og som reduserer risikoen for spredning av sykdommer,
 - c) den tiltenkte bruken av disse produktene,
 - d) bestemmelsesstedet for disse produktene.

Artikkel 224

Innholdet i helsecertifikater, og delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter

1. Helsecertifikatet for produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn villevende akvatiske dyr skal inneholde minst følgende opplysninger:
- a) Opprinnelsesanlegget eller -stedet og bestemmelsesanlegget eller -stedet.
 - b) En beskrivelse av de produktene av animalsk opprinnelse dette gjelder.
 - c) Mengden (antall, volum eller vekt) av produkter av animalsk opprinnelse.
 - d) Identifikasjon av produktene av animalsk opprinnelse dersom dette kreves i henhold til artikkel 65 nr. 1 bokstav h), eller i eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 67.
 - e) Opplysningene som er nødvendige for å vise at de berørte produktene oppfyller kravene med hensyn til forflytningsrestriksjoner i henhold til artikkel 222 nr. 2, og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 222 nr. 3.
2. Helsecertifikatet nevnt i nr. 1 kan inneholde andre opplysninger som kreves i samsvar med annet unionsregelverk.
3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder endring og supplering av de opplysningene som skal inntas i helsecertifikatet i henhold til nr. 1.

4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for standardskjemaene for helsesertifikater i henhold til nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 225

Melding om forflytning av produkter av animalsk opprinnelse til andre medlemsstater

1. Driftsansvarlige skal
 - a) informere vedkommende myndighet i opprinnelsesmedlemsstaten før en planlagt forflytning av produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn levende akvatiske dyr gjennomføres, dersom den aktuelle forsendelsen skal være ledsaget av et helsesertifikat i samsvar med artikkel 223 nr. 1,
 - b) legge fram alle nødvendige opplysninger slik at vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten kan melde den aktuelle forflytningen til bestemmelsesstaten i samsvar med nr. 2.
2. Vedkommende myndighet i opprinnelsesstaten skal melde forflytninger av produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn levende akvatiske dyr som nevnt i artikkel 220 nr. 1, til vedkommende myndighet i bestemmelsesstaten.
3. Artikkel 219 og 220 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 221 får anvendelse på meldingen av produkter av animalsk opprinnelse fra andre akvatiske dyr enn viltlevende akvatiske dyr.

KAPITTEL 4

Nasjonale tiltak

Artikkel 226

Nasjonale tiltak som har som formål å begrense virkningene av andre sykdommer enn listeførte sykdommer

1. Dersom en annen sykdom enn en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), utgjør en vesentlig risiko for akvatiske dyrs helse i en medlemsstat, kan den berørte medlemsstaten treffe nasjonale tiltak for å forhindre innføringen eller bekjempe spredningen av sykdommen.

Medlemsstatene skal sikre at nevnte nasjonale tiltak ikke går lenger enn det som er hensiktsmessig og nødvendig for å forhindre innføringen eller bekjempe spredningen av den aktuelle sykdommen i den berørte medlemsstaten.

2. Medlemsstatene skal på forhånd melde til Kommisjonen om eventuelle planlagte nasjonale tiltak som nevnt i nr. 1, som kan påvirke forflytningen av akvatiske dyr og produkter av animalsk opprinnelse fra akvatiske dyr mellom medlemsstatene.
3. Kommisjonen skal godkjenne og ved behov endre de nasjonale tiltakene nevnt i nr. 2 ved hjelp av gjennomføringsrettsakter. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.
4. Godkjenningen nevnt i nr. 3 skal bare gis dersom det er nødvendig å innføre restriksjoner på forflytninger mellom medlemsstater for å forhindre innføringen eller bekjempe spredningen av sykdommen nevnt i nr. 1, idet det tas hensyn til hvordan den aktuelle sykdommen og tiltakene som er truffet, vil påvirke Unionen.

AVDELING III

DYR AV ANDRE ARTER ENN DEM SOM ER DEFINERT SOM LANDDYR OG AKVATISKE DYR, SAMT AVLSMATERIALE OG PRODUKTER AV ANIMALSK OPPRINNELSE FRA SLIKE ANDRE DYR*Artikkel 227***Krav til dyrehelse som gjelder andre dyr samt avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra slike andre dyr**

Dersom andre dyr er av en listeført art for en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), og disse andre dyrene eller deres avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse utgjør en risiko for folkehelsen eller dyrehelsen i Unionen, skal ett eller flere av følgende krav gjelde:

- a) Kravene med hensyn til registrering, godkjenning, journalføring og registre for anlegg og transportører angitt i avdeling I kapittel 1 og avdeling II kapittel 1 (artikkel 84–101 og artikkel 172–175).
- b) Kravene med hensyn til sporbarhet angitt i artikkel 108–111 og artikkel 117 for andre dyr, og artikkel 122 for avlsmateriale.
- c) Kravene med hensyn til forflytning
 - i) for andre dyr som hovedsakelig lever i et miljø på landjorden, eller som normalt rammes av sykdommer hos landdyr, idet det tas hensyn til kriteriene i artikkel 228 nr. 3 bokstav d) og e), kravene i avsnitt 1 (artikkel 124 og 125) og del IV avdeling I kapittel 3 avsnitt 6 (artikkel 137–142) og del IV avdeling I kapittel 4 (artikkel 155–156),
 - ii) for andre dyr som hovedsakelig lever i et vannmiljø, eller som normalt rammes av sykdommer hos akvatiske dyr, idet det tas hensyn til kriteriene i artikkel 228 nr. 3 bokstav d) og e), kravene i del IV avdeling II kapittel 2 avsnitt 1–4 (artikkel 191–207),
 - iii) for avlsmateriale, de generelle kravene til forflytninger angitt i artikkel 157 og 158 og de særlige kravene til forflytninger til andre medlemsstater angitt i artikkel 164 og 165,
 - iv) for produkter av animalsk opprinnelse, de generelle dyrehelsemessige forpliktelsene for driftsansvarlige ved produksjon, bearbeiding og distribusjon i Unionen av produkter av animalsk opprinnelse angitt i artikkel 166 og 222.
- d) Plikten for driftsansvarlige og vedkommende myndigheter til å utstede helsesertifikater og for driftsansvarlige når det gjelder egenerklæringer
 - i) for andre dyr, i henhold til reglene i artikkel 143–151 eller artikkel 208–218,
 - ii) for avlsmateriale, i henhold til reglene i artikkel 161 og 162,
 - iii) for produkter av animalsk opprinnelse, i henhold til reglene i artikkel 165 og 168 eller artikkel 223 og 224.
- e) Plikten for driftsansvarlige og vedkommende myndigheter til å melde forflytninger, idet det tas hensyn til kravene i artikkel 152, 153, 154, 163, 169, artikkel 219–221 og artikkel 225.

*Artikkel 228***Delegering av myndighet og gjennomføringsrettsakter som gjelder krav til dyrehelse for andre dyr, og for avlsmateriale samt produkter av animalsk opprinnelse fra andre dyr**

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til eventuelle særlige krav i henhold til artikkel 227 for andre dyr og for avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse fra disse dyrene, som er nødvendige for å redusere risikoen for listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).

2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter med nærmere regler for gjennomføring av tiltakene for forebygging og bekjempelse av sykdom i henhold til nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

3. Når Kommisjonen vedtar de delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene fastsatt i nr. 1 og 2, skal den legge følgende kriterier til grunn:

- a) Artene eller kategoriene av andre dyr som er listeført i samsvar med artikkel 8 nr. 2 som listeførte arter for én eller flere listeførte sykdommer, som visse tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom fastsatt i denne forordningen, gjelder for.
- b) Profilen for den aktuelle listeførte sykdommen som gjelder artene og kategoriene av andre dyr nevnt i bokstav a).
- c) Om tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom lar seg gjennomføre, er tilgjengelige og effektive for de listeførte artene som omfattes av tiltakene.
- d) Det land- eller vannmiljøet som disse andre dyrene vanligvis lever i.
- e) De typene sykdommer som rammer slike andre dyr, som kan være enten sykdommer som normalt rammer landdyr eller akvatiske dyr, uansett hvilket miljø dyrene vanligvis lever i som nevnt i bokstav d).

DEL V

INNFØRSEL TIL UNIONEN OG EKSPORT

KAPITTEL 1

Innførsel til Unionen av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjeland og territorier

Avsnitt 1

Krav ved innførsel til Unionen

Artikkel 229

Krav ved innførsel til Unionen av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse

1. Medlemsstatene skal tillate innførsel til Unionen av forsendelser av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjeland eller territorier bare dersom forsendelsene oppfyller følgende krav, med mindre dyrene, avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse omfattes av et unntak som er gitt i henhold til artikkel 239 nr. 2:

- a) Uten hensyn til artikkel 230 nr. 2, de kommer fra et tredjeland eller et territorium som er listeført i samsvar med artikkel 230 nr. 1 for de berørte artene og kategoriene av dyr, det berørte avlsmaterialet eller de berørte produktene av animalsk opprinnelse, eller fra en sone eller et segment av disse.
- b) De kommer fra anlegg som er godkjent og listeført, dersom slik godkjenning og oppføring på en liste kreves i henhold til artikkel 233.
- c) De oppfyller kravene til dyrehelse for innførsel til Unionen fastsatt i artikkel 234 nr. 1 og i eventuelle delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 234 nr. 2 dersom slike krav er fastsatt for det berørte dyret, avlsmaterialet eller produktet av animalsk opprinnelse.
- d) De ledsages av et helsesertifikat og av erklæringer og andre dokumenter dersom dette kreves etter artikkel 237 nr. 1 eller i regler vedtatt i henhold til artikkel 237 nr. 4.

2. Driftsansvarlige som har ansvar for den aktuelle forsendelsen, skal forevise forsendelser av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjeland eller territorier for offentlig kontroll i henhold til artikkel 3 i direktiv 91/496/EØF og artikkel 3 i direktiv 97/78/EF.

Avsnitt 2

Listeføring av tredjeland og territorier

Artikkel 230

Lister over tredjeland og territorier som dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse tillates innført til Unionen fra, samt gjennomføringsrettsakter og delegerede rettsakter

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter utarbeide lister over tredjeland og territorier som bestemte arter og kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse tillates innført til Unionen fra, på grunnlag av følgende kriterier:

- a) Dyrehelselovgivningen i det berørte tredjelandet eller territoriet og reglene for innførsel av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse til nevnte tredjeland eller territorium fra andre tredjeland og territorier.
- b) Forsikringene som vedkommende myndighet i berørt tredjeland eller territorium gir, når det gjelder effektiv gjennomføring og kontroll av dyrehelseregelverket nevnt i bokstav a).
- c) Vedkommende myndighets organisering, struktur, ressurser og rettslig myndighet i det berørte tredjelandet eller territoriet.
- d) Framgangsmåtene for å utstede helsesertifikat i det berørte tredjelandet eller territoriet.
- e) Dyrehelsestatusen i det berørte tredjelandet eller territoriet, eller soner eller segmenter av disse, med hensyn til
 - i) listeførte sykdommer og nye sykdommer,
 - ii) alle sider ved dyrehelsen og folkehelsen eller miljøsituasjonen i det berørte tredjelandet eller territoriet, eller soner eller segmenter av disse, som kan utgjøre en risiko for dyrehelsen eller folkehelsen eller miljøtilstanden i Unionen.
- f) Hvilke garantier vedkommende myndighet i det berørte tredjelandet eller territoriet kan gi med hensyn til overholdelse av gjeldende relevante krav til dyrehelse i Unionen, eller anvendelsen av likeverdige krav.
- g) Hvor raskt og regelmessig det berørte tredjelandet eller territoriet gir opplysninger om infeksjonssykdommer eller smittsomme sykdommer hos dyr på sitt territorium til Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE), særlig opplysninger om de sykdommene som er angitt i OIE-regelverket.
- h) Resultatene av kontroller utført av Kommisjonen i det berørte tredjelandet eller territoriet.
- i) Eventuelle erfaringer fra tidligere innførsler av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra det berørte tredjelandet eller territoriet og resultatene av offentlige kontroller som er utført på innførselsstedet til Unionen, av nevnte dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

2. Inntil listene fastsatt i nr. 1 er vedtatt, og dersom disse listene ikke er utarbeidet i henhold til unionsregelverket nevnt i artikkel 270 nr. 2, skal medlemsstatene bestemme hvilke tredjeland og territorier bestemte arter og kategorier av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse kan innføres til Unionen fra.

I henhold til første ledd i dette nummeret skal medlemsstatene ta hensyn til kriteriene for oppføring på listene av tredjeland og territorier fastsatt i nr. 1 bokstav a)–i).

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder unntak fra nr. 2, for å begrense medlemsstatenes mulighet til å bestemme hvilke tredjeland og territorier en bestemt art eller kategori av dyr, avlsmateriale eller produkt av animalsk opprinnelse kan innføres til Unionen fra, når det er nødvendig på grunn av den risikoen som den bestemte arten eller kategorien av dyr, avlsmaterialet eller produktet av animalsk opprinnelse utgjør.

Artikkel 231

Opplysninger som skal inngå i listene over tredjeland og territorier

Kommisjonen skal angi følgende opplysninger for hvert tredjeland og hvert territorium på listene i henhold til artikkel 230 nr. 1:

- a) De artene og kategoriene av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse som kan innføres til Unionen fra tredjelandet eller territoriet.
- b) Om dyrene, avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse angitt i samsvar med bokstav a) kan innføres til Unionen fra hele tredjelandets territorium eller hele territoriet, eller fra bare én eller flere soner eller ett eller flere segmenter av dette.
- c) Særlige vilkår og dyrehelsegarantier med hensyn til listeførte sykdommer.

Artikkel 232

Midlertidig og permanent fjerning av tredjeland og territorier fra listene, og gjennomføringsrettsakter

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fjerne et land eller territorium fra listene i henhold til artikkel 230 nr. 1 eller midlertidig stanse innførselen til Unionen av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse fra et tredjeland eller et territorium, eller en sone eller et segment av disse, av en av følgende årsaker:

- a) Det berørte tredjelandet eller territoriet, eller én eller flere soner eller ett eller flere segmenter av disse, oppfyller ikke lenger kriteriene fastsatt i artikkel 230 nr. 1, dersom det er relevant for innførsel til Unionen av en bestemt art eller kategori av dyr, avlsmateriale eller produkt av animalsk opprinnelse.
- b) Dyrehelsesituasjonen i det berørte tredjelandet eller territoriet, eller i en sone eller et segment av disse, er slik at midlertidig eller permanent fjerning fra listene er nødvendig for å beskytte dyrehelsestatusen i Unionen.
- c) Kommisjonen har bedt det berørte tredjelandet eller territoriet om å legge fram ajourførte opplysninger om dyrehelsesituasjonen og andre forhold nevnt i artikkel 230 nr. 1, og tredjelandet eller territoriet har ikke gitt slike opplysninger.
- d) Det berørte tredjelandet eller territoriet har nektet å godta at Kommisjonen utfører kontroller på dets territorium på vegne av Unionen.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

2. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en alvorlig risiko for at en listeført sykdom som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), skal innføres til Unionen, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter gjenoppføre et tredjeland eller et territorium, eller en sone eller et segment av disse, på listene i henhold til artikkel 230 nr. 1, som er blitt midlertidig fjernet fra listene, eller kan på nytt tillate innførsel til Unionen av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse fra et tredjeland eller et territorium, eller fra en sone eller et segment av disse, som innførsel til Unionen var midlertidig stanset fra, av en av følgende årsaker:

- a) Årsakene nevnt i nr. 1 bokstav a) eller c) forutsatt at det berørte tredjelandet eller territoriet viser at det oppfyller kriteriene for å være oppført på listen i henhold til artikkel 230 nr. 1.

- b) Årsaken nevnt i nr. 1 bokstav b) forutsatt at det berørte tredjelandet eller territoriet gir hensiktsmessige garantier for at dyrehelsesituasjonen som var årsak til at det ble midlertidig eller permanent fjernet fra listen, er løst og ikke lenger utgjør en trussel mot dyrehelsen eller folkehelsen i Unionen.
- c) Årsaken nevnt i nr. 1 bokstav d), forutsatt at
 - i) det berørte tredjelandet eller territoriet har godtatt at Kommisjonen kan utføre kontroller på vegne av Unionen på sitt territorium, og
 - ii) resultatene av Kommisjonens kontroller viser at det berørte tredjelandet eller territoriet, og sonene eller segmentene av disse, oppfyller kriteriene for å være oppført på listen i henhold til artikkel 230 nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Avsnitt 3

Godkjenning og listeføring av anlegg i tredjeland og territorier

Artikkel 233

Godkjenning og listeføring av anlegg

1. Medlemsstatene skal bare tillate innførsel til Unionen av landdyr og avlsmateriale fra landdyr som kommer fra en type anlegg som det kreves godkjenning for i Unionen, i samsvar med artikkel 94 nr. 2 og reglene vedtatt i henhold til artikkel 94 nr. 3 og artikkel 95, dersom det aktuelle anlegget i det berørte tredjelandet eller territoriet
 - a) oppfyller krav til dyrehelse i tredjelandet eller territoriet som er likeverdige med reglene for samme type anlegg i Unionen,
 - b) er godkjent og listeført av vedkommende myndighet i avsenderlandet eller -territoriet, med mindre alternative risikoreduserende tiltak som er innført i nevnte tredjeland eller territorium, gir likeverdige garantier for dyrehelsen i Unionen.
2. Kommisjonen skal samle inn listene over godkjente anlegg nevnt i nr. 1 bokstav b) som er mottatt fra vedkommende myndigheter i berørte tredjeland eller territorier.
3. Kommisjonen skal gi medlemsstatene alle nye eller ajourførte lister over godkjente anlegg som er mottatt fra de berørte tredjelandene eller territoriene, og gjøre dem offentlig tilgjengelig.
4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta nødvendige regler for å sikre ensartet anvendelse av nr. 1 bokstav b).

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Avsnitt 4

Innførsel til Unionen av arter og kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse

Artikkel 234

Krav til dyrehelse ved innførsel til Unionen av arter og kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse

1. Kravene til dyrehelse for innførsel til Unionen av arter og kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjeland eller territorier skal
 - a) være like strenge som kravene til dyrehelse i denne forordningen, og i reglene vedtatt i henhold til denne, som gjelder for forflytninger innenfor Unionen av berørte arter og kategorier av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse, eller

- b) gi garantier som er likeverdige med kravene til dyrehelse som gjelder for artene og kategoriene av dyr, avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse fastsatt i del IV (artikkel 84–228) i denne forordningen.
- 2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til krav til dyrehelse for
 - a) innførsel til Unionen av arter og kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjeland eller territorier,
 - b) forflytning innenfor Unionen og håndtering av dyrene, avlsmaterialet og produktene av animalsk opprinnelse etter at de er innført til Unionen, dersom dette er nødvendig for å redusere risikoen i den forbindelse.
- 3. Inntil det vedtas delegerte rettsakter som fastsetter kravene til dyrehelse med hensyn til en bestemt art eller kategori av dyr, avlsmateriale eller produkt av animalsk opprinnelse i henhold til nr. 1, kan medlemsstatene etter en vurdering av de tilknyttede risikoene anvende nasjonale regler, forutsatt at disse reglene oppfyller kravene fastsatt i nevnte nummer, og forutsatt at de tar hensyn til forholdene nevnt i artikkel 235 og 236.

Artikkel 235

Forhold som skal tas i betraktning i delegerte rettsakter i henhold til artikkel 234 når det gjelder innførsel av dyr til Unionen

Kommisjonen skal i delegerte rettsakter i henhold til artikkel 234 nr. 2 ta følgende forhold i betraktning ved fastsettelse av krav til dyrehelse ved innførsel til Unionen av bestemte arter og kategorier av dyr:

- a) De listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og nye sykdommer.
- b) Helsestatusen i Unionen når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og nye sykdommer.
- c) De listeførte artene for de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og nye sykdommer.
- d) De berørte dyrenes alder og kjønn.
- e) De berørte dyrenes opprinnelse.
- f) Den berørte typen anlegg og produksjon på opprinnelses- og bestemmelsesstedet.
- g) Det tiltenkte bestemmelsesstedet.
- h) Den tiltenkte bruken av berørte dyr.
- i) Eventuelle risikoreduserende tiltak som er innført i opprinnelses- eller transittredjelandene eller -territoriene, eller etter de berørte dyrenes ankomst på Unionens territorium.
- j) Krav til dyrehelse som gjelder for forflytninger innenfor Unionen av disse dyrene.
- k) Andre epidemiologiske faktorer.
- l) Internasjonale dyrehelsestandarder for handel som er relevante for disse artene og kategoriene av dyr.

Artikkel 236

Forhold som skal tas i betraktning i delegerte rettsakter i henhold til artikkel 234 når det gjelder innførsel til Unionen av avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse

Kommisjonen skal i delegerte rettsakter i henhold til artikkel 234 nr. 2 ta følgende forhold i betraktning ved fastsettelse av krav til dyrehelse ved innførsel til Unionen av avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse:

- a) De listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og nye sykdommer.

- b) Helsestatusen hos de dyrene som avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse kommer fra, og helsestatusen i Unionen når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og nye sykdommer.
- c) Typen og arten av særskilt avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse, behandlinger, bearbeidingsmetoder og andre risikoreducerende tiltak som er benyttet på opprinnelses-, forsendelses- eller bestemmelsesstedet.
- d) Typen anlegg og produksjon på opprinnelses- og bestemmelsesstedet.
- e) Det tiltenkte bestemmelsesstedet.
- f) Den tiltenkte bruken av avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse.
- g) Krav til dyrehelse som gjelder for forflytninger innenfor Unionen av avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse.
- h) Andre epidemiologiske faktorer.
- i) Internasjonale dyrehelsestandarder for handel som er relevante for avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse.

Avsnitt 5

Helsesertifikater, erklæringer og andre dokumenter

Artikkel 237

Helsesertifikater, erklæringer og andre dokumenter for innførsel til Unionen

1. Medlemsstatene skal bare tillate innførsel til Unionen av forsendelser av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse dersom forsendelsene er ledsaget av det ene eller begge av følgende:
 - a) Et helsesertifikat utstedt av vedkommende myndighet i opprinnelsestredjelandet eller -territoriet, med mindre det er gitt unntak etter nr. 4 bokstav a).
 - b) Erklæringer eller andre dokumenter, dersom dette kreves etter reglene vedtatt i henhold til nr. 4 bokstav b).
2. Medlemsstatene skal ikke tillate innførsel til Unionen av forsendelser av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse med mindre helsesertifikatet nevnt i nr. 1 bokstav a) har blitt kontrollert og undertegnet av en offentlig veterinær i et tredjeland eller et territorium i samsvar med sertifiseringskrav som er likeverdige med dem som er fastsatt i artikkel 149 nr. 3 eller artikkel 216 nr. 3, og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 149 nr. 4 eller artikkel 216 nr. 4.
3. Medlemsstatene skal tillate at elektroniske helsesertifikater som er utarbeidet, håndtert og overført ved hjelp av TRACES, erstatter ledsagende helsesertifikater som nevnt i nr. 1, dersom slike elektroniske helsesertifikater
 - a) inneholder alle opplysninger som helsesertifikatet nevnt i nr. 1 bokstav a) skal inneholde i samsvar med artikkel 238 nr. 1 og eventuelle regler vedtatt i henhold til artikkel 238 nr. 3,
 - b) sikrer sporbarhet for forsendelsene av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse, og knytter disse forsendelsene til det elektroniske helsesertifikatet.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
 - a) Unntak fra helsesertifikatkravene fastsatt i nr. 1 bokstav a) og nr. 2 ved forsendelser av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse, og i særlige regler for utstedelse av helsesertifikater for slike forsendelser dersom de aktuelle forsendelsene utgjør en uvesentlig risiko for dyrehelsen eller folkehelsen i Unionen, på grunn av én eller flere av følgende faktorer:
 - i) Artene og kategoriene av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse dette gjelder.

- ii) Metodene for dyrehold og typene produksjon av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse.
 - iii) Deres tiltenkte bruk.
 - iv) Alternative risikoreduserende tiltak som er innført i opprinnelses- eller transittredjelandene eller -territoriene, eller etter deres ankomst på Unionens territorium, og som gir et like godt vern for dyrehelsen og folkehelsen i Unionen som denne forordningen fastsetter.
 - v) Framlegging av garantier for at det berørte tredjelandet eller territoriet vil overholde kravene ved innførsel til Unionen, som vises på andre måter enn ved et helsesertifikat.
- b) Regler om at forsendelser av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse som innføres til Unionen, skal være ledsaget av erklæringer eller andre dokumenter som er nødvendige for å vise at dyrene, avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse det gjelder, oppfyller kravene til dyrehelse for innførsel til Unionen fastsatt i reglene vedtatt i henhold til artikkel 234 nr. 2.

Artikkel 238

Innholdet i helsesertifikatene

1. Helsesertifikatet nevnt i artikkel 237 nr. 1 bokstav a) skal inneholde minst følgende opplysninger:
 - a) Navn og adresse til
 - i) opprinnelsesanlegget eller -stedet,
 - ii) bestemmelsesanlegget eller -stedet,
 - iii) eventuelt anlegg for oppsamling eller for hvile for de berørte holdte dyrene.
 - b) En beskrivelse av dyrene, avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse det gjelder.
 - c) Antallet eller volumet av dyr, avlsmateriale eller produkter av animalsk opprinnelse det gjelder.
 - d) Eventuelt identifikasjon og registrering av dyrene, avlsmaterialet eller produktene av animalsk opprinnelse det gjelder.
 - e) Opplysninger som er nødvendige for å vise at dyrene, avlsmaterialet og produktene av animalsk opprinnelse det gjelder, oppfyller kravene til dyrehelse for innførsel til Unionen fastsatt i artikkel 229 og artikkel 234 nr. 1, og i reglene vedtatt i henhold til artikkel 234 nr. 2 og artikkel 239.
2. Helsesertifikatet nevnt i artikkel 237 nr. 1 bokstav a) kan inneholde andre opplysninger som kreves i samsvar med annet unionsregelverk.
3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for
 - a) opplysninger som skal inntas i helsesertifikatet nevnt i artikkel 237 nr. 1 bokstav a), i tillegg til opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen,
 - b) opplysninger som skal inntas i erklæringer eller andre dokumenter som nevnt i artikkel 237 nr. 1 bokstav b),
 - c) standardskjemaer for helsesertifikater, erklæringer og andre dokumenter nevnt i artikkel 237 nr. 1.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

4. Inntil det innføres regler i gjennomføringsrettsakter som vedtas i henhold til nr. 3, med hensyn til en bestemt art eller kategori av dyr, avlsmateriale eller produkt av animalsk opprinnelse, kan medlemsstatene etter en vurdering av tilknyttede risikoer benytte nasjonale regler, forutsatt at de nasjonale reglene oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 1.

Avsnitt 6

Unntak og ytterligere krav for visse kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse

Artikkel 239

Unntak og ytterligere krav for visse kategorier av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse

1. For visse bestemte former for innførsel av dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse kan det være at anvendelse av reglene fastsatt i artikkel 229 nr. 1, artikkel 233 og 237 ikke er tilstrekkelig, og det kan være nødvendig at Kommisjonen gjennom delegerte rettsakter vedtar særlige regler som tar hensyn til de særlige risikoene, det endelige bestemmelsesstedet, typen sluttbruk og andre omstendigheter.

2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til de særlige reglene nevnt i nr. 1 for unntakene fra kravene fastsatt i artikkel 229 nr. 1 og artikkel 233 og 237, og for innføring av ytterligere krav for innførsel til Unionen av følgende:

a) Dyr

- i) beregnet på sirkus, arrangementer, utstillinger, framvisning, oppvisninger og avgrensede anlegg,
- ii) beregnet på vitenskapelige eller diagnostiske formål,
- iii) som Unionen ikke er endelig bestemmelsessted for,
- iv) som kommer fra Unionen, og som flyttes til et tredjeland eller et territorium, og deretter flyttes tilbake til Unionen fra nevnte tredjeland eller territorium,
- v) som kommer fra Unionen, og som transporteres gjennom et tredjeland eller et territorium på vei til en annen del av Unionen,
- vi) som er beregnet på å holdes midlertidig på beite i nærheten av unionsgrensene,
- vii) som utgjør en uvesentlig risiko for dyrehelsestatusen i Unionen.

b) Produkter av animalsk opprinnelse

- i) beregnet på personlig bruk,
- ii) beregnet på å konsumeres av besetning og passasjerer på transportmidler som ankommer fra tredjeland eller territorier.

c) Avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse

- i) beregnet på å brukes som vareprøver,
- ii) beregnet på å brukes som prøver til forskning og diagnostikk,
- iii) som Unionen ikke er endelig bestemmelsessted for,
- iv) som kommer fra Unionen, og som flyttes til et tredjeland eller et territorium, og deretter flyttes tilbake til Unionen fra nevnte tredjeland eller territorium,

- v) som kommer fra Unionen, og som transporteres gjennom en tredjeland eller et territorium på vei til en annen del av Unionen,
- vi) som utgjør en uvesentlig risiko for dyrehelsestatusen i Unionen.

Disse delegerte rettsaktene skal ta hensyn til forholdene nevnt i artikkel 235 og 236.

3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler

- a) for standardskjemaer for helsesertifikater, erklæringer og andre dokumenter for de kategoriene dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse som er nevnt i nr. 2,
- b) som angir koder fra Den kombinerte nomenklatur for produktene nevnt i nr. 1, dersom det ikke er fastsatt slike koder i andre relevante unionsregler.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 2

Innførsel til Unionen av visse andre varer enn dyr, avlsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjeland og territorier

Artikkel 240

Sykdomsagenser og delegerte rettsakter

1. Driftsansvarlige, veterinærer, fagpersoner på området akvatiske dyrs helse og fagpersoner innen dyrefag som bringer sykdomsagenser til Unionen, skal
 - a) treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at innførselen av sykdomsagenser til Unionen ikke utgjør en risiko for dyrehelsen eller folkehelsen i Unionen når det gjelder listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og nye sykdommer,
 - b) treffe hensiktsmessige tiltak for å forebygge og bekjempe sykdom for å sikre at innførselen av slike sykdomsagenser til Unionen ikke er forbundet med en risiko for bioterrorisme.

Dette nummeret får også anvendelse på enhver annen fysisk eller juridisk person som med forsett bringer slike agenser inn i Unionen.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder krav ved innførsel til Unionen av sykdomsagenser, med hensyn til

- a) emballering av sykdomsagenser,
- b) andre risikoreduserende tiltak som kreves for å forhindre utslipp og spredning av sykdomsagenser.

Artikkel 241

Plantemateriale samt delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter

1. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å begrense innførsel til Unionen av forsendelser med plantemateriale ved en ugunstig sykdomssituasjon i tredjeland eller territorier når det gjelder listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) eller nye sykdommer, når dette kreves i de reglene som er vedtatt i samsvar med nr. 3.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til tiltakene nevnt i nr. 1, som fastsetter følgende:

- a) Særlige krav til dyrehelse ved innførsel til Unionen av plantemateriale som kan fungere som overføringsvei for listeførte eller nye sykdommer.

- b) Krav i forbindelse med
 - i) utstedelse av helsesertifikater, idet det tas hensyn til reglene fastsatt i artikkel 237 nr. 1 bokstav a) og artikkel 237 nr. 2 og 3, eller
 - ii) erklæringer eller andre dokumenter, idet det tas hensyn til reglene fastsatt i artikkel 237 nr. 1 bokstav b).
 - 3. Kommisjonen skal utarbeide kravene til dyrehelse fastsatt i nr. 2 på grunnlag av følgende kriterier:
 - a) Om en listeført eller ny sykdom som kan overføres gjennom plantemateriale, utgjør en alvorlig risiko for dyrs og menneskers helse i Unionen.
 - b) Sannsynligheten for at dyr av listeførte arter for en bestemt listeført sykdom eller ny sykdom vil komme i direkte eller indirekte kontakt med plantematerialet nevnt i nr. 2.
 - c) Om alternative risikoreduserende tiltak for nevnte plantemateriale, som kan fjerne eller redusere risikoen for overføring nevnt i bokstav a), er tilgjengelige og effektive.
 - 4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler som angir koder fra Den kombinerte nomenklatur for plantematerialet nevnt i nr. 2, dersom det ikke er fastsatt slike koder i andre relevante unionsregler.
- Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 242

Transportmidler, utstyr, emballasjemateriale, transportvann og fôr, samt delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter

- 1. Driftsansvarlige som bringer dyr og produkter inn i Unionen, skal treffe hensiktsmessige og nødvendige sykdomsforebyggende tiltak under transport, som fastsatt i artikkel 125 nr. 1 og artikkel 192 nr. 1.
- 2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
 - a) Særlige krav til dyrehelse ved innførsel til Unionen for
 - i) transportmidler for dyr og produkter,
 - ii) utstyr, emballasjemateriale eller transportvann for dyr og produkter eller fôr som kan overføre dyresykdommer.
 - b) Krav i forbindelse med
 - i) utstedelse av helsesertifikater, idet det tas hensyn til reglene fastsatt i artikkel 237 nr. 1 bokstav a) og artikkel 237 nr. 2 og 3, eller
 - ii) erklæringer eller andre dokumenter, idet det tas hensyn til reglene fastsatt i artikkel 237 nr. 1 bokstav b).
- 3. Kommisjonen skal utarbeide kravene til dyrehelse fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen ved en ugunstig sykdomssituasjon for én eller flere listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), eller nye sykdommer, som utgjør en alvorlig risiko for dyrs og menneskers helse i Unionen, i
 - a) et nabotredjeland eller et naboterritorium,
 - b) opprinnelsestredjelandet eller -territoriet,
 - c) et transittredjeland eller et transittterritorium.

4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler som angir koder fra Den kombinerte nomenklatur for varene nevnt i nr. 2 bokstav a), dersom det ikke er fastsatt slike koder i andre relevante unionsregler.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 3

Eksport

Artikkel 243

Eksport fra Unionen

1. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at eksport og reeksport fra Unionen til et tredjeland eller et territorium av dyr og produkter skjer i samsvar med reglene for forflytning av dyr og produkter mellom medlemsstater fastsatt i del IV (artikkel 84–228), idet det tas hensyn til dyrehelsestatusen i bestemmelsestredjelandet eller -territoriet, eller den relevante sonen eller segmentet av disse, når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d) og nye sykdommer.

2. Som unntak fra nr. 1 – og dersom vedkommende myndighet i et tredjeland eller et territorium som importerer de berørte dyrene og produktene, ber om det, eller dersom det fastsettes i de rettslige og forvaltningsmessige framgangsmåtene som gjelder i tredjelandet eller territoriet – kan eksport og reeksport fra Unionen skje i samsvar med gjeldende bestemmelser i nevnte tredjeland eller territorium, forutsatt at slik eksport eller reeksport ikke setter folkehelsen eller dyrehelsen i fare.

3. Dersom bestemmelsene i en bilateral avtale inngått mellom Unionen og et tredjeland eller et territorium får anvendelse, skal dyr og produkter som eksporteres fra Unionen til nevnte tredjeland eller territorium, overholde disse bestemmelsene.

DEL VI

IKKE-KOMMERSIELLE FORFLYTNINGER AV KJÆLEDYR TIL EN MEDLEMSSTAT FRA EN ANNEN MEDLEMSSTAT, ELLER FRA ET TREDJELAND ELLER ET TERRITORIUM

KAPITTEL 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 244

Virkeområde for del VI

1. Denne delen får anvendelse på ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat, eller fra et tredjeland eller et territorium.

2. Den får anvendelse uten hensyn til

a) rådsforordning (EF) nr. 338/97⁽¹⁾,

b) eventuelle nasjonale tiltak som medlemsstatene har truffet, offentliggjort og gjort tilgjengelig for offentligheten for å begrense forflytningen av visse arter eller raser av kjæledyr på grunnlag av andre hensyn enn dem som er knyttet til dyrehelsen.

Artikkel 245

Alminnelige bestemmelser

1. Ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr som oppfyller kravene til dyrehelse fastsatt i denne delen, skal ikke forbys, begrenses eller hindres av andre dyrehelsemessige grunner enn dem som følger av anvendelsen av denne delen.

⁽¹⁾ Rådsforordning (EF) nr. 338/97 av 9. desember 1996 om vern av ville dyr og planter ved kontroll av handelen med dem (EFT L 61 av 3.3.1997, s. 1).

2. Dersom den ikke-kommersielle forflytningen av et kjæledyr utføres av en person med fullmakt, må den finne sted innen fem dager etter kjæledyreierens forflytning.

3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med krav som utfyller reglene fastsatt i nr. 2, når det gjelder følgende:

a) Dokumentasjon på ikke-kommersiell forflytning av et kjæledyr som utføres av en person med fullmakt.

b) Unntak fra tidsrommet nevnt i nr. 2.

4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette krav til utforming, språk og gyldighet for den skriftlige erklæringen som gir en person fullmakt til å utføre den ikke-kommersielle forflytningen av et kjæledyr på vegne av kjæledyreieren. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

Artikkel 246

Høyeste antall kjæledyr

1. Det høyeste antallet kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A som kan flyttes i løpet av én ikke-kommersiell forflytning, skal ikke overstige fem.

2. Som unntak fra nr. 1 kan antallet kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A overstige fem dersom følgende vilkår er oppfylt:

a) Den aktuelle ikke-kommersielle forflytningen skjer med henblikk på å delta i en konkurranse, på en utstilling eller et idrettsarrangement, eller for trening til slikt arrangement.

b) Kjæledyreieren eller den berørte personen med fullmakt legger fram skriftlig bevis på at kjæledyrene er registrert enten for å delta på et arrangement som nevnt i bokstav a), eller er registrert hos en forening som organiserer slike arrangementer.

c) Kjæledyrene er eldre enn seks måneder.

3. For å forhindre at kommersielle forflytninger av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del B framstilles som ikke-kommersielle forflytninger i bedragerisk hensikt, skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til regler som angir det høyeste antallet kjæledyr av disse artene som kan flyttes i løpet av én ikke-kommersiell forflytning.

KAPITTEL 2

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra en annen medlemsstat

Artikkel 247

Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A

Kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A skal ikke flyttes til en medlemsstat fra en annen medlemsstat med mindre

a) dyrene er individuelt merket med et fysisk identifikasjonsmerke i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav a),

b) de oppfyller de relevante forebyggende og risikoreducerende tiltakene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav b) når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d),

c) de ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 254 bokstav d).

*Artikkel 248***Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del B**

1. I den grad Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav b) med hensyn til kjæledyr av en av artene oppført i vedlegg I del B, skal ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av denne arten til en medlemsstat fra en annen medlemsstat være underlagt vilkårene fastsatt i nr. 2.
2. Kjæledyr av artene nevnt i nr. 1 kan bare flyttes til en medlemsstat fra en annen medlemsstat dersom
 - a) dyrene er identifisert eller beskrevet, enten hver for seg eller i grupper, i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav a),
 - b) de oppfyller de relevante forebyggende og risikoreduserende tiltakene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav b) når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d),
 - c) de ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 254 bokstav d).
3. Inntil de relevante delegerte rettsaktene nevnt i nr. 1 vedtas, kan medlemsstatene benytte nasjonale regler ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del B til sitt territorium fra en annen medlemsstat, forutsatt at disse reglene
 - a) står i rimelig forhold til den risikoen for folkehelsen eller dyrehelsen som er forbundet med ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av disse artene, og
 - b) ikke er strengere enn dem som gjelder for forflytninger av dyr av disse artene i samsvar med del IV.

*KAPITTEL 3***Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr til en medlemsstat fra et tredjeland eller et territorium***Artikkel 249***Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A**

1. Kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A skal ikke flyttes til en medlemsstat fra et tredjeland eller et territorium med mindre
 - a) dyrene er individuelt merket med et fysisk identifikasjonsmerke i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav a),
 - b) de oppfyller de relevante forebyggende og risikoreduserende tiltakene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav b) når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d),
 - c) de ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 254 bokstav d).
2. Kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A kan bare flyttes til en medlemsstat fra et annet tredjeland eller territorium enn dem som er listeført i henhold til artikkel 253 nr. 1 bokstav d), gjennom et innførselssted som er oppført på listen for dette formålet. Hver medlemsstat skal utarbeide en liste over disse innførselsstedene på sitt territorium og skal gjøre listen tilgjengelig for offentligheten.
3. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til vilkårene for unntak fra nr. 2 i denne artikkelen.

*Artikkel 250***Vilkår for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del B**

1. I den grad Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav b) med hensyn til kjæledyr av en av artene oppført i vedlegg I del B, skal ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av denne arten til en medlemsstat fra et tredjeland eller et territorium være underlagt vilkårene fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen.
2. Kjæledyr av artene nevnt i nr. 1 kan bare flyttes til en medlemsstat fra et tredjeland eller et territorium dersom
 - a) dyrene er identifisert eller beskrevet, enten hver for seg eller i grupper, i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav a),
 - b) de oppfyller de relevante forebyggende og risikoreduserende tiltakene vedtatt i henhold til artikkel 252 nr. 1 bokstav b) når det gjelder de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d),
 - c) de ledsages av et identifikasjonsdokument som er behørig utfylt og utstedt i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 254 bokstav d),
 - d) de, når de kommer fra et annet tredjeland eller territorium enn dem som er listeført i henhold til artikkel 253 nr. 1 bokstav d), innføres via et innførselssted som er oppført på listen for dette formålet. Hver medlemsstat skal utarbeide en liste over disse innførselsstedene på sitt territorium og skal gjøre listen tilgjengelig for offentligheten.
3. Inntil de relevante delegerte rettsaktene nevnt i nr. 1 vedtas, kan medlemsstatene benytte nasjonale regler ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del B til sitt territorium fra et tredjeland eller et territorium, forutsatt at disse reglene
 - a) står i rimelig forhold til den risikoen for folkehelsen eller dyrehelsen som er forbundet med ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr av disse artene, og
 - b) ikke er strengere enn dem som gjelder for innførsel til Unionen av dyr av disse artene i samsvar med del V.

*Artikkel 251***Unntak fra vilkårene for ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr mellom visse stater og territorier**

Som unntak fra artikkel 249 og 250 kan ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr mellom følgende stater og territorier fortsette på vilkårene fastsatt i de nasjonale reglene i disse statene og territoriene:

- a) San Marino og Italia.
- b) Vatikanstaten og Italia.
- c) Monaco og Frankrike.
- d) Andorra og Frankrike.
- e) Andorra og Spania.
- f) Norge og Sverige.
- g) Færøyene og Danmark.
- h) Grønland og Danmark.

*KAPITTEL 4***Identifikasjon samt forebyggende og risikoreduserende tiltak***Artikkel 252***Delegering av myndighet når det gjelder identifikasjon av kjæledyr samt forebyggende og risikoreduserende tiltak**

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder følgende:
 - a) Nærmere artsspesifikke krav til
 - i) identifikasjonsmerker for kjæledyr av artene oppført i vedlegg I i henhold til artikkel 247 bokstav a), artikkel 248 nr. 2 bokstav a), artikkel 249 nr. 1 bokstav a) og artikkel 250 nr. 2 bokstav a),
 - ii) påsetting og bruk av identifikasjonsmerkene.
 - b) Nærmere artsspesifikke krav om forebyggende og risikoreduserende tiltak for å sikre at kjæledyrene ikke utgjør en vesentlig risiko for spredning av listeførte sykdommer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), grunnet forflytninger av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I i henhold til artikkel 247 bokstav b), artikkel 248 nr. 2 bokstav b), artikkel 249 nr. 1 bokstav b) og artikkel 250 nr. 2 bokstav b).
2. Dersom det ved nye risikoer foreligger tvingende hasteårsaker, skal framgangsmåten fastsatt i artikkel 265 gjelde for reglene vedtatt i henhold til nr. 1 bokstav b).
3. De artsspesifikke forebyggende og risikoreduserende tiltakene som godkjennes ved en delegert rettsakt vedtatt i henhold til nr. 1 bokstav b), skal bygge på tilstrekkelige, pålitelige og validerte vitenskapelige opplysninger og benyttes ut fra den risikoen for folkehelsen og dyrehelsen som er forbundet med ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr som kan bli rammet av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d).
4. De delegerte rettsaktene nevnt i nr. 1 bokstav b) kan også omfatte
 - a) regler for kategorisering av medlemsstater eller deler av medlemsstater etter deres dyrehelsestatus samt overvåkings- og meldingssystemer med hensyn til visse sykdommer som kan spres ved forflytning av kjæledyr av artene oppført i vedlegg I,
 - b) vilkårene som medlemsstatene må oppfylle for fortsatt å kunne benytte de forebyggende og risikoreduserende tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav b),
 - c) vilkårene for bruk og dokumentasjon av de forebyggende og risikoreduserende tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav b),
 - d) vilkårene for å gi og der det er relevant, dokumentere unntak under visse nærmere angitte omstendigheter fra bruken av de forebyggende og risikoreduserende tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav b),
 - e) kriteriene for å gi og dokumentere unntak under visse nærmere angitte omstendigheter fra vilkårene nevnt i artikkel 247–250.

*Artikkel 253***Gjennomføringsrettsakter som gjelder forebyggende og risikoreduserende tiltak**

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter når det gjelder kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del A,
 - a) fastsette reglene for format, utforming og språk for de dokumentene som kreves i henhold til artikkel 252 nr. 4 bokstav c) og d),

- b) vedta en liste over medlemsstater som oppfyller vilkårene nevnt i artikkel 252 nr. 4 bokstav d), og fjerne medlemsstater fra denne listen ved endringer i forbindelse med disse vilkårene,
 - c) vedta en liste over medlemsstater som overholder reglene for kategorisering av medlemsstater eller deler av medlemsstater som nevnt i artikkel 252 nr. 4 bokstav a), og fjerne medlemsstater fra denne listen ved endringer i forbindelse med disse reglene,
 - d) vedta en liste over tredjeland og territorier som oppfyller vilkårene nevnt i artikkel 252 nr. 4 bokstav d), og fjerne tredjeland og territorier fra denne listen ved endringer i forbindelse med disse vilkårene.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter når det gjelder kjæledyr av artene oppført i vedlegg I del B, vedta en liste over tredjeland og territorier som oppfyller vilkårene nevnt i artikkel 252 nr. 4 bokstav d), og fjerne tredjeland eller territorier fra denne listen ved endringer i forbindelse med disse vilkårene.
3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1 og 2 skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.
4. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en alvorlig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning om ajourføring av listene nevnt i nr. 1 bokstav b) og d) i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

KAPITTEL 5

Identifikasjonsdokumenter

Artikkel 254

Delegering av myndighet når det gjelder identifikasjonsdokumenter

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 når det gjelder

- a) rubrikker for angivelse av de opplysningene som skal inntas i identifikasjonsdokumentene nevnt i artikkel 247 bokstav c), artikkel 248 nr. 2 bokstav c), artikkel 249 nr. 1 bokstav c) og artikkel 250 nr. 2 bokstav c),
- b) distribusjonen av identifikasjonsdokumenter som ikke er utfylt, som nevnt i artikkel 247 bokstav c),
- c) vilkårene for å gi unntak med hensyn til formatet for identifikasjonsdokumenter i henhold til artikkel 247 bokstav c) og artikkel 249 nr. 1 bokstav c),
- d) utstedelsen, utfyllingen og eventuelt påtegningen av identifikasjonsdokumentene i henhold til artikkel 247 bokstav c), artikkel 248 nr. 2 bokstav c), artikkel 249 nr. 1 bokstav c) og artikkel 250 nr. 2 bokstav c).

Artikkel 255

Gjennomføringsrettsakter som gjelder identifikasjonsdokumenter

1. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter standardskjemaet for identifikasjonsdokumentene nevnt i artikkel 247 bokstav c) og artikkel 249 nr. 1 bokstav c). Nevnte standardskjema skal inneholde rubrikkene nevnt i artikkel 254 bokstav a) og kravene til språk, utforming, gyldighet og sikkerhetselementer for identifikasjonsdokumentene.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta
- a) standardskjemaet for identifikasjonsdokumenter som nevnt i artikkel 248 nr. 2 bokstav c) og artikkel 250 nr. 2 bokstav c), som skal inneholde rubrikkene nevnt i artikkel 254 bokstav a), samt kravene til språk, utforming, gyldighet og sikkerhetselementer for identifikasjonsdokumentene,
 - b) reglene som er nødvendige for overgang til standardskjemaet for identifikasjonsdokumenter nevnt i artikkel 247 bokstav c).

3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

KAPITTEL 6

Opplysningsplikt

Artikkel 256

Opplysningsplikt

1. Medlemsstatene skal gi offentligheten klare og lett tilgjengelige opplysninger om kravene til dyrehelse som skal gjelde for ikke-kommersielle forflytninger av kjæledyr, herunder følgende:

- a) Vilåårene for visse unntak i henhold til artikkel 252 nr. 4 bokstav d).
- b) Vilåårene for unntak i henhold til artikkel 252 nr. 4 bokstav e).
- c) Kravene til påsetting av identifikasjonsmerkene nevnt i artikkel 252 nr. 1 bokstav a) ii).
- d) Vilåårene for ikke-kommersiell forflytning til medlemsstatenes territorium av kjæledyr av artene nevnt i vedlegg I del B, slik disse er fastsatt i deres nasjonale regler i henhold til artikkel 248 nr. 3 og artikkel 250 nr. 3.
- e) Vilåårene for ikke-kommersiell forflytning til medlemsstatenes territorium av kjæledyr fra visse stater og territorier, slik disse er fastsatt i deres nasjonale regler som nevnt i artikkel 251.
- f) Alle relevante opplysninger om visse forebyggende og risikoreduserende tiltak nevnt i artikkel 252 nr. 1 bokstav b).

2. Medlemsstatene skal opprette internetbaserte informasjonssider med opplysningene nevnt i nr. 1, og skal gi Kommisjonen adressen til disse nettstedene.

3. Kommisjonen skal bistå medlemsstatene med å gjøre disse opplysningene tilgjengelige for allmennheten ved å legge ut følgende på sitt eget nettsted:

- a) Lenkene til medlemsstatenes internetbaserte informasjonssider.
- b) Opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a) og d), og de opplysningene som er gjort tilgjengelig for allmennheten som nevnt i artikkel 244 nr. 2 bokstav b), eventuelt på flere språk.

DEL VII

NØDTILTAK

Avsnitt 1

Nødtiltak som gjelder forflytning av dyr og produkter i Unionen, og transportmidler samt annet materiell som kan ha kommet i kontakt med slike dyr eller produkter

Artikkel 257

Nødtiltak som skal treffes av vedkommende myndighet på territoriet der en listeført sykdom eller en ny sykdom har brutt ut eller en fare har oppstått

1. Ved utbrudd av en listeført sykdom eller en ny sykdom eller ved forekomst av en fare som sannsynligvis vil utgjøre en alvorlig risiko for dyrehelsen eller folkehelsen, skal vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten, avhengig av situasjonens alvor og den gjeldende sykdommen eller faren, umiddelbart treffe ett eller flere av følgende nødtiltak for å forhindre spredning av sykdommen eller faren:

- a) Når det gjelder listeførte sykdommer
 - i) nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i del III avdeling II kapittel 1 (artikkel 53–71),

- ii) nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b), tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 72–75 og artikkel 77–81 i del III avdeling II kapittel 2,
 - iii) nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c), tiltakene for sykdomsbekjempelse fastsatt i artikkel 76–78 og artikkel 80 og 82 i del III avdeling II kapittel 2.
- b) Når det gjelder nye sykdommer og farer
- i) restriksjoner på forflytning av dyr og produkter som kommer fra anlegg eller der det er relevant, restriksjonssoner eller segmenter der utbruddet har funnet sted eller faren har oppstått, og på transportmidler og annet materiell som kan ha kommet i kontakt med disse dyrene eller produktene,
 - ii) karantene for dyr og isolasjon av produkter,
 - iii) overvåkings- og sporbarhetstiltak,
 - iv) ethvert nødtiltak for sykdomsbekjempelse fastsatt i del III avdeling II kapittel 1 (artikkel 53–71) som er hensiktsmessig.
- c) Eventuelle andre nødtiltak som den anser som hensiktsmessige for effektivt å bekjempe og forebygge spredning av sykdommen eller faren.
2. Vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 skal informere Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene
- a) umiddelbart om ethvert utbrudd og enhver forekomst av en fare som nevnt i nr. 1,
 - b) uten opphold om de nødtiltakene som er truffet i henhold til nr. 1.

Artikkel 258

Nødtiltak som skal treffes av en annen medlemsstat enn den medlemsstaten der utbruddet har funnet sted eller faren har oppstått

1. Vedkommende myndighet i andre medlemsstater enn den medlemsstaten der utbruddet har funnet sted eller faren har oppstått som nevnt i artikkel 257 nr. 1, skal, avhengig av situasjonens alvor og den aktuelle sykdommen eller faren, treffe ett eller flere av nødtiltakene nevnt i artikkel 257 nr. 1 dersom den på sitt territorium påviser dyr eller produkter fra medlemsstaten nevnt i artikkel 257 nr. 1 eller transportmidler eller annet materiell som kan ha vært i kontakt med slike dyr eller produkter.
 2. Når en alvorlig risiko foreligger og inntil Kommisjonen har truffet nødtiltak i samsvar med artikkel 259, kan vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 på midlertidig grunnlag treffe nødtiltakene nevnt i artikkel 257 nr. 1, avhengig av situasjonens alvor med hensyn til dyr eller produkter som kommer fra anleggene eller et annet sted, eller dersom det er relevant, fra restriksjonssonene i medlemsstaten der utbruddet har funnet sted eller faren har oppstått som nevnt i artikkel 257 nr. 1, eller med hensyn til transportmidler eller annet materiell som kan ha kommet i kontakt med slike dyr.
 3. En medlemsstat kan treffe tiltak som nevnt i artikkel 257 nr. 1 ved utbrudd i et tredjeland eller et territorium som grenser til Unionen, av en sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) eller en ny sykdom i dette tredjelandet eller territoriet, i den utstrekning disse tiltakene er nødvendige for å forhindre spredning av sykdommen til Unionens territorium.
 4. Vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 og vedkommende myndighet i medlemsstaten nevnt i nr. 3 skal informere Kommisjonen og øvrige medlemsstater
- a) umiddelbart om et utbrudd eller forekomst av en fare som nevnt i nr. 1,
 - b) uten opphold om de nødtiltakene som er truffet i henhold til nr. 1 og 2.

*Artikkel 259***Nødtiltak truffet av Kommisjonen**

1. Ved et utbrudd eller forekomst av en fare som nevnt i artikkel 257 nr. 1, og ved nødtiltak truffet av vedkommende myndigheter i medlemsstatene i samsvar med artikkel 257 nr. 1 og artikkel 258 nr. 1, 2 og 3, skal Kommisjonen i følgende tilfeller gjennomgå situasjonen og de nødtiltakene som er truffet, og ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedta ett eller flere av nødtiltakene fastsatt i artikkel 257 nr. 1 som gjelder de berørte dyrene og produktene samt transportmidler og annet materiell som kan ha kommet i kontakt med disse dyrene eller produktene:

- a) Dersom Kommisjonen ikke er blitt informert om noen av tiltakene truffet i henhold til artikkel 257 nr. 1 og artikkel 258 nr. 1, 2 og 3.
- b) Dersom Kommisjonen anser at tiltakene truffet i henhold til artikkel 257 nr. 1 og artikkel 258 nr. 1, 2 og 3, ikke er tilstrekkelige.
- c) Dersom Kommisjonen anser at det er nødvendig å godkjenne eller erstatte de tiltakene som er truffet av vedkommende myndigheter i medlemsstatene i henhold til artikkel 257 nr. 1 og artikkel 258 nr. 1, 2 og 3, for å unngå uberettigede forstyrrelser i forflytningen av dyr og produkter.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

2. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en alvorlig risiko for spredning av sykdom eller en fare, kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med artikkel 266 nr. 3.

*Avsnitt 2***Nødtiltak som gjelder forsendelser av dyr og produkter fra tredjeland og territorier, samt transportmidler og annet materiell som kan ha kommet i kontakt med slike forsendelser***Artikkel 260***Nødtiltak som skal treffes av vedkommende myndighet**

Dersom vedkommende myndighet i en medlemsstat får kjennskap til dyr eller produkter fra et tredjeland eller et territorium, eller transportmidler eller materiell som kan ha kommet i kontakt med slike dyr eller produkter, og som sannsynligvis vil utgjøre en alvorlig risiko i Unionen som følge av mulig infeksjon eller kontaminering av listeførte sykdommer eller nye sykdommer eller farer, skal den gjøre følgende:

- a) Umiddelbart treffe ett eller flere av følgende nødtiltak for å redusere risikoen, avhengig av situasjonens alvor:
 - i) Destruering av berørte dyr og produkter.
 - ii) Karantene for dyr og isolasjon av produkter.
 - iii) Overvåkings- og sporbarhetstiltak.
 - iv) Ved behov hensiktsmessige tiltak for sykdomsbekjempelse nevnt i del III avdeling II kapittel 1 (artikkel 53–71).
 - v) Eventuelle andre nødtiltak som den anser som hensiktsmessige for å forhindre spredning av sykdommen eller faren til Unionen.

- b) Umiddelbart informere Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om risikoene forbundet med de berørte dyrene og produktene samt opprinnelsen til slike dyr og produkter gjennom TRACES, og uten opphold informere om nødtiltakene truffet i henhold til bokstav a).

Artikkel 261

Nødtiltak truffet av Kommisjonen

1. Dersom en listeført sykdom, en ny sykdom eller en fare som sannsynligvis vil utgjøre en alvorlig risiko oppstår eller spres i et tredjeland eller et territorium, eller dersom et annet tungtveiende dyre- eller folkehelsemessig hensyn tilsier det, kan Kommisjonen ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat treffe ett eller flere av følgende nødtiltak, avhengig av situasjonens alvor:

- a) Midlertidig stanse innførselen til Unionen av forsendelser av dyr og produkter samt transportmidler og annet materiell som kan ha kommet i kontakt med slike forsendelser og kan spre sykdommen eller faren til Unionen.
- b) Fastsette særlige krav til innførsel til Unionen av dyr og produkter samt til transportmidler og annet materiell som kan ha kommet i kontakt med slike dyr eller produkter og kan spre sykdommen eller faren til Unionen.
- c) Treffe eventuelle andre hensiktsmessige nødtiltak for sykdomsbekjempelse for å forhindre spredning av sykdommen eller faren til Unionen.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

2. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en alvorlig risiko, skal Kommisjonen etter samråd med den berørte medlemsstaten, vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

Artikkel 262

Nødtiltak som skal treffes av medlemsstatene når Kommisjonen ikke handler

1. Dersom en medlemsstat har bedt Kommisjonen om å treffe nødtiltak i samsvar med artikkel 261 og Kommisjonen ikke har gjort det,

- a) kan medlemsstaten, før Kommisjonen vedtar nødtiltak i samsvar med nr. 2, på midlertidig grunnlag treffe ett eller flere av nødtiltakene nevnt i artikkel 260 bokstav a) når det gjelder dyr og produkter, transportmidler og annet materiell som kan ha kommet i kontakt med slike dyr og produkter, som kommer fra tredjelandet eller territoriet nevnt i artikkel 261 nr. 1, avhengig av situasjonens alvor på sitt territorium,
- b) skal medlemsstaten uten opphold informere Kommisjonen og vedkommende myndigheter i de øvrige medlemsstatene om slike nødtiltak og oppgi grunnen til at de vedtas.

2. Kommisjonen skal gjennomgå situasjonen og nødtiltakene truffet av den berørte medlemsstaten i samsvar med nr. 1, og skal ved behov og ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt vedta ett eller flere av nødtiltakene fastsatt i artikkel 261.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 2.

3. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller knyttet til en alvorlig risiko, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 266 nr. 3.

DEL VIII

FELLES BESTEMMELSER

AVDELING I

BESTEMMELSER OM FRAMGANGSMÅTER

*Artikkel 263***Endringer av vedlegg III**

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til endringer av vedlegg III, som utelukkende skal gjelde endret taksonomi.

*Artikkel 264***Utøvelse av delegert myndighet**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører høringer med sakkyndige, herunder sakkyndige fra medlemsstatene, før den vedtar de delegerte rettsaktene.
3. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 3 nr. 5, artikkel 5 nr. 2 og 4, artikkel 14 nr. 3, artikkel 16 nr. 2, artikkel 18 nr. 3, artikkel 20 nr. 3, artikkel 29, artikkel 31 nr. 5, artikkel 32 nr. 2, artikkel 37 nr. 5, artikkel 39, artikkel 41 nr. 3, artikkel 42 nr. 6, artikkel 47, artikkel 48 nr. 3, artikkel 53 nr. 2, artikkel 54 nr. 3, artikkel 55 nr. 2, artikkel 58 nr. 2, artikkel 63, artikkel 64 nr. 4, artikkel 67, artikkel 68 nr. 2 og 3, artikkel 70 nr. 3, artikkel 72 nr. 2, artikkel 73 nr. 3, artikkel 74 nr. 4, artikkel 76 nr. 5, artikkel 77 nr. 2, artikkel 87 nr. 3, artikkel 94 nr. 3, artikkel 97 nr. 2, artikkel 101 nr. 3, artikkel 106 nr. 1, artikkel 109 nr. 2, artikkel 118 og 119, artikkel 122 nr. 1 og 2, artikkel 125 nr. 2, artikkel 131 nr. 1, artikkel 132 nr. 2, artikkel 135, artikkel 136 nr. 2, artikkel 137 nr. 2, artikkel 138 nr. 3, artikkel 139 nr. 4, artikkel 140, artikkel 144 nr. 1, artikkel 146 nr. 1, artikkel 147, artikkel 149 nr. 4, artikkel 151 nr. 3, artikkel 154 nr. 1, artikkel 156 nr. 1, artikkel 160 nr. 1 og 2, artikkel 161 nr. 6, artikkel 162 nr. 4, artikkel 163 nr. 5, artikkel 164 nr. 2, artikkel 165 nr. 3, artikkel 166 nr. 3, artikkel 167 nr. 5, artikkel 168 nr. 3, artikkel 169 nr. 5, artikkel 176 nr. 4, artikkel 181 nr. 2, artikkel 185 nr. 5, artikkel 189 nr. 1, artikkel 192 nr. 2, artikkel 197 nr. 3, artikkel 200 nr. 3, artikkel 201 nr. 3, artikkel 202 nr. 3, artikkel 203 nr. 2, artikkel 204 nr. 3, artikkel 205 nr. 2, artikkel 211 nr. 1, artikkel 213 nr. 1, artikkel 214, artikkel 216 nr. 4, artikkel 218 nr. 3, artikkel 221 nr. 1, artikkel 222 nr. 3, artikkel 223 nr. 6, artikkel 224 nr. 3, artikkel 228 nr. 1, artikkel 230 nr. 3, artikkel 234 nr. 2, artikkel 237 nr. 4, artikkel 239 nr. 2, artikkel 240 nr. 2, artikkel 241 nr. 2, artikkel 242 nr. 2, artikkel 245 nr. 3, artikkel 246 nr. 3, artikkel 249 nr. 3, artikkel 252 nr. 1, artikkel 254 og 263, artikkel 271 nr. 2, artikkel 272 nr. 2, artikkel 279 nr. 2 og artikkel 280 nr. 4 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 20. april 2016.

Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet senest tre måneder før utgangen av hver periode har motsatt seg slik forlengelse.

4. Den delegerte myndigheten nevnt i nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til bestemmelsene i nr. 3, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

7. Kommisjonen skal la det gå minst seks måneder fra den datoen de respektive første delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 3 nr. 5, artikkel 14 nr. 3, artikkel 16 nr. 2, artikkel 20 nr. 3, artikkel 122 nr. 2, artikkel 164 nr. 2 og artikkel 228 nr. 1 blir vedtatt, og til den datoen de begynner å få anvendelse.

Artikkel 265

Framgangsmåte for behandling av hastesaker

1. Delegerte rettsakter vedtatt i henhold til denne artikkelen skal tre i kraft umiddelbart og får anvendelse så lenge det ikke er gjort innsigelse i samsvar med nr. 2. I underretningen til Europaparlamentet og Rådet om en delegert rettsakt skal bruken av framgangsmåten for behandling av hastesaker begrunnes.

2. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt etter framgangsmåten nevnt i artikkel 264 nr. 6. I slike tilfeller skal Kommisjonen omgående oppheve rettsakten etter at Europaparlamentet eller Rådet har meddelt sin beslutning om å gjøre innsigelse.

Artikkel 266

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôr nedsatt ved artikkel 58 nr. 1 i forordning (EF) nr. 178/2002. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikkel 5 i samme forordning, anvendelse.

4. Kommisjonen skal la det gå minst seks måneder fra den datoen de respektive første gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 25 nr. 3, artikkel 120 og artikkel 228 nr. 2 blir vedtatt, og til den datoen de begynner å få anvendelse, når disse gjennomføringsrettsaktene gjelder gjennomføringen av artikkel 117.

Artikkel 267

Vern av personopplysninger

1. Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽¹⁾ får anvendelse på den behandlingen av personopplysninger som utføres i medlemsstatene i henhold til denne forordningen.

2. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ får anvendelse på den behandlingen av personopplysninger som utføres av Kommisjonen i henhold til denne forordningen.

AVDELING II

SANKSJONER

Artikkel 268

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som gjelder for brudd på bestemmelsene i denne forordningen, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at reglene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene skal senest 22. april 2022 melde til Kommisjonen om disse bestemmelsene og umiddelbart underrette den om eventuelle senere endringer som påvirker disse bestemmelsene.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001 s. 1).

AVDELING III

MEDLEMSSTATENES TILTAK

Artikkel 269

Ytterligere eller strengere tiltak som treffes av medlemsstatene

1. Ut over det som følger av andre bestemmelser i denne forordningen, som gir medlemsstatene mulighet til å vedta nasjonale tiltak, kan medlemsstatene på sitt territorium anvende ytterligere eller strengere tiltak enn dem som er fastsatt i denne forordningen, når det gjelder
 - a) ansvarsområdene innen dyrehelse i henhold til del I kapittel 3 (artikkel 10–17),
 - b) melding innen medlemsstatene i henhold til artikkel 18,
 - c) overvåking i henhold til del II kapittel 2 (artikkel 24–30),
 - d) registrering, godkjenning, journalføring og registre i henhold til avdeling I kapittel 1 (artikkel 84–107) og del IV avdeling II kapittel 1 (artikkel 172–190),
 - e) sporbarhetskravene for holdte landdyr og avlsmateriale i henhold til del IV avdeling I kapittel 2 (artikkel 108–123).
2. De nasjonale tiltakene nevnt i nr. 1 skal overholde reglene fastsatt i denne forordningen og skal ikke
 - a) være til hinder for forflytning av dyr og produkter mellom medlemsstatene,
 - b) være i strid med reglene nevnt i nr. 1.

DEL IX

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 270

Opphevinger

1. Vedtak 78/642/EØF, 89/455/EØF og 90/678/EØF og direktiv 79/110/EØF, 81/6/EØF, 90/423/EØF, 92/36/EØF og 98/99/EF oppheves.
2. Følgende rettsakter oppheves med virkning fra 21. april 2021:
 - Direktiv 64/432/EØF.
 - Direktiv 77/391/EØF.
 - Direktiv 78/52/EØF.
 - Direktiv 80/1095/EØF.
 - Direktiv 82/894/EØF.
 - Direktiv 88/407/EØF.
 - Direktiv 89/556/EØF.
 - Direktiv 90/429/EØF.
 - Direktiv 91/68/EØF.
 - Vedtak 91/666/EØF.

- Direktiv 92/35/EØF.
- Direktiv 92/65/EØF.
- Direktiv 92/66/EØF.
- Direktiv 92/118/EØF.
- Direktiv 92/119/EØF.
- Vedtak 95/410/EF.
- Direktiv 2000/75/EF.
- Vedtak 2000/258/EF.
- Direktiv 2001/89/EF.
- Direktiv 2002/60/EF.
- Direktiv 2002/99/EF.
- Direktiv 2003/85/EF.
- Forordning (EF) nr. 21/2004.
- Direktiv 2004/68/EF.
- Direktiv 2005/94/EF.
- Direktiv 2006/88/EF.
- Direktiv 2008/71/EF.
- Direktiv 2009/156/EF.
- Direktiv 2009/158/EF.
- Forordning (EF) nr. 576/2013.

Henvisninger til de opphevede rettsaktene skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg V.

Artikkel 271

Overgangstiltak i forbindelse med endringen av forordning (EF) nr. 1760/2000 og opphevingen av forordning (EF) nr. 21/2004 og direktiv 2008/71/EF

1. Uten hensyn til artikkel 270 nr. 2 og artikkel 278 i denne forordningen får artikkel 1–10 i forordning (EF) nr. 1760/2000, forordning (EF) nr. 21/2004 og direktiv 2008/71/EF samt rettsaktene vedtatt på grunnlag av disse, fortsatt anvendelse i stedet for de tilsvarende artiklene i denne forordningen, i tre år etter at denne forordningen kom til anvendelse, eller fram til en tidligere dato som skal fastsettes i en delegert rettsakt vedtatt i samsvar med nr. 2.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til den tidligere datoen nevnt i nr. 1.

Nevnte dato skal være anvendelsesdatoen for de tilsvarende reglene som skal vedtas i henhold til de delegerte rettsaktene fastsatt i artikkel 109 nr. 2 og artikkel 119, og gjennomføringsrettsaktene fastsatt i artikkel 118 i denne forordningen.

*Artikkel 272***Overgangstiltak i forbindelse med opphevingen av direktiv 92/66/EØF, 2000/75/EF, 2001/89/EF, 2002/60/EF, 2003/85/EF og 2005/94/EF**

1. Uten hensyn til artikkel 270 nr. 2 i denne forordningen får direktiv 92/66/EØF, 2000/75/EF, 2001/89/EF, 2002/60/EF, 2003/85/EF og 2005/94/EF samt rettsaktene vedtatt på grunnlag av disse, fortsatt anvendelse i stedet for de tilsvarende artiklene i denne forordningen, i tre år etter at denne forordningen kom til anvendelse, eller fram til en tidligere dato som skal fastsettes i en delegert rettsakt vedtatt i samsvar med nr. 2.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til den tidligere datoen nevnt i nr. 1.

Nevnte dato skal være anvendelsesdatoen for de tilsvarende reglene som skal vedtas i henhold til de delegerte rettsaktene fastsatt i artikkel 47, artikkel 48 nr. 3, artikkel 53 nr. 2, artikkel 54 nr. 3, artikkel 55 nr. 2, artikkel 58 nr. 2, artikkel 63, artikkel 64 nr. 4, artikkel 67, artikkel 68 nr. 2 og artikkel 70 nr. 3 i denne forordningen.

*Artikkel 273***Endring av forordning (EF) nr. 2160/2003**

I artikkel 9 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2160/2003 tilføyes følgende:

«Disse særlige tiltakene skal omfatte tiltak som bygger på bestemmelsene i vedtak 95/410/EF i den utgaven som gjaldt før det ble opphevet, og kommisjonsvedtak 2003/644/EF(*) og 2004/235/EF(**) i de utgavene som gjaldt på det tidspunktet direktiv 90/539/EØF ble opphevet.

(*) Kommisjonsvedtak 2003/644/EF av 8. september 2003 om tilleggsgarantier med hensyn til salmonella for forsendelser til Finland og Sverige av avlsfjorfe og daggamle kyllinger som skal settes inn i flokker med avlsfjorfe eller flokker med produksjonsfjorfe (EUT L 228 av 12.9.2003, s. 29).

(**) Kommisjonsvedtak 2004/235/EF av 1. mars 2004 om tilleggsgarantier med hensyn til salmonella for forsendelser til Finland og Sverige av verpehøner (EUT L 72 av 11.3.2004, s. 86).»

*Artikkel 274***Overgangstiltak i forbindelse med datoen for vedtakelse av visse delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter**

Uten hensyn til anvendelsesdatoen fastsatt i artikkel 283 skal Kommisjonen vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 31 nr. 5 første ledd, artikkel 32 nr. 2, artikkel 39, artikkel 41 nr. 3, artikkel 54 nr. 3, artikkel 55 nr. 2, artikkel 58 nr. 2, artikkel 64 nr. 4, artikkel 67, artikkel 68 nr. 2, artikkel 74 nr. 4, artikkel 77 nr. 2, artikkel 97 nr. 2, artikkel 122 nr. 2, artikkel 131 nr. 1, artikkel 132 nr. 2, artikkel 135, artikkel 137 nr. 2, artikkel 146 nr. 1, artikkel 149 nr. 4, artikkel 154 nr. 1, artikkel 162 nr. 3, artikkel 163 nr. 5, artikkel 166 nr. 3, artikkel 169 nr. 5, artikkel 181 nr. 2, artikkel 185 nr. 5, artikkel 213 nr. 1, artikkel 216 nr. 4, artikkel 221 nr. 1, artikkel 222 nr. 3, artikkel 224 nr. 3, artikkel 234 nr. 2 og artikkel 239 nr. 1 samt gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 8 og 9, senest 20. april 2019. I samsvar med artikkel 283 får disse delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene anvendelse fra og med datoen angitt i nevnte artikkel.

*Artikkel 275***Forutgående gjennomgang og endringer av vedlegg II**

Kommisjonen skal senest 20. april 2019 gjennomgå listen over sykdommer inntatt i vedlegg II. Dersom denne gjennomgangen viser at anvendelsen av reglene fastsatt i denne forordningen krever endring av vedlegg II ved tilføyelse eller fjerning fra listen i nevnte vedlegg, skal slike endringer vedtas av Kommisjonen senest innen fristen nevnt i første punktum i denne artikkelen.

*Artikkel 276***Gjennomgang**

Kommisjonen skal senest 20. april 2019 gjennomgå gjeldende regelverk for identifikasjon og registrering av holdte hestedyr.

Kommisjonen skal ta hensyn til resultatene av nevnte gjennomgang ved anvendelse av artikkel 118, 119 og 120.

*Artikkel 277***Overgangstiltak i forbindelse med oppheving av forordning (EU) nr. 576/2013 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr**

Uten hensyn til artikkel 270 nr. 2 får forordning (EU) nr. 576/2013 fortsatt anvendelse til 21. april 2026 når det gjelder ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, i stedet for del VI i denne forordningen.

*Artikkel 278***Endring av forordning (EF) nr. 1760/2000**

I forordning (EF) nr. 1760/2000 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 1–10 oppheves.
- 2) Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at bestemmelsene i denne forordningen overholdes.

De kontrollene som er fastsatt, skal utføres uten å berøre kontroller som Kommisjonen kan foreta i henhold til artikkel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Eventuelle sanksjoner som medlemsstaten pålegger næringsdrivende eller organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, skal være virkningsfulle, virke avskrekkende og stå i forhold til overtredelsen.

2. Uten hensyn til nr. 1, dersom næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, har merket storfekjøtt uten at de oppfyller kravene fastsatt i avdeling II, og der det er aktuelt og i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet, skal medlemsstatene kreve at storfekjøttet fjernes fra markedet. I tillegg til sanksjonene nevnt i nr. 1 kan medlemsstatene

- a) dersom det berørte kjøttet oppfyller de relevante veterinær- og hygienereglene, tillate at dette storfekjøttet
 - i) bringes i omsetning etter å ha blitt riktig merket i samsvar med Unionens krav, eller
 - ii) sendes direkte til foredling til andre produkter enn dem som er angitt i artikkel 12 første punkt,
 - b) beordre midlertidig oppheving eller tilbakekalling av godkjenningen av de berørte næringsdrivende og organisasjonene.
3. Sakkyndige fra Kommisjonen skal, i samarbeid med vedkommende myndighet
- a) kontrollere at medlemsstatene oppfyller kravene fastsatt i denne forordningen,
 - b) foreta kontroll på stedet for å sikre at kontrollene utføres i samsvar med denne forordningen.

4. En medlemsstat på hvis territorium kontrollen på stedet blir foretatt, skal gi Kommisjonens sakkyndige all den bistanden de trenger for å utføre sine oppgaver. Kontrollresultatene skal drøftes med vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten før endelig rapport blir utarbeidet og utsendt. Denne rapporten skal, der det er aktuelt, inneholde anbefalinger for medlemsstatene om hvordan de bedre kan overholde denne forordningen.»

3) Artikkel 22b skal lyde:

«Artikkel 22b

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.

2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 13 nr. 6, artikkel 14 nr. 4 og artikkel 15a, skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 20. april 2016. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet senest tre måneder før utgangen av hver periode har motsatt seg slik forlengelse.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 13 nr. 6, artikkel 14 nr. 4 og artikkel 15a kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 13 nr. 6, artikkel 14 nr. 4 og artikkel 15a trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.»

4) Artikkel 23 skal lyde:

«Artikkel 23

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal, for de gjennomføringsrettsaktene som vedtas i henhold til artikkel 13 nr. 6 i denne forordningen, bistås av Den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôr nedsatt ved artikkel 58 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002(*).

Nevnte komité skal være en komité i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011(**).

2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteens uttalelse skal innhentes ved skriftlig prosedyre, skal prosedyren avsluttes uten resultat dersom komitélederen beslutter det eller et simpelt flertall av komitémedlemmene anmoder om det innen fristen for å avgi uttalelse.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).»

*Artikkel 279***Eksisterende driftsansvarlige og anlegg**

1. Anlegg og driftsansvarlige som er registrert eller godkjent i samsvar med direktiv 64/432/EØF, direktiv 88/407/EØF, direktiv 89/556/EØF, direktiv 90/429/EØF, direktiv 91/68/EØF, direktiv 92/65/EØF, forordning (EF) nr. 1760/2000, forordning (EF) nr. 21/2004, direktiv 2006/88/EF, direktiv 2008/71/EF, direktiv 2009/156/EF eller direktiv 2009/158/EF før denne forordningens anvendelsesdato, skal anses som registrert eller godkjent alt etter som, i samsvar med denne forordningen og skal som sådan omfattes av de relevante forpliktelsene som er fastsatt i henhold til denne forordningen.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til de reglene som er nødvendige for å sikre en smidig overgang fra de reglene som fantes før denne forordningen som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, særlig for å beskytte berørte fysiske og juridiske personers ervervede rettigheter og berettigede forventninger.

*Artikkel 280***Eksisterende sykdomsfrie medlemsstater, soner og segmenter samt eksisterende utryddelses- og overvåkingsprogrammer i medlemsstatene**

1. Medlemsstater og soner med godkjent sykdomsfri status for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), for én eller flere av de relevante dyreartene i samsvar med direktiv 64/432/EØF, direktiv 91/68/EØF, direktiv 92/65/EØF, direktiv 2006/88/EF, direktiv 2009/156/EF eller direktiv 2009/158/EF, skal anses å ha godkjent sykdomsfri status i samsvar med denne forordningen og skal som sådan omfattes av de relevante forpliktelsene som er fastsatt i henhold til denne forordningen.
2. Medlemsstater og soner med et godkjent utryddelsesprogram eller overvåkingsprogram for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og c), for én eller flere av de relevante dyreartene i samsvar med direktiv 64/432/EØF, direktiv 91/68/EØF, direktiv 92/65/EØF, direktiv 2006/88/EF, direktiv 2009/156/EF eller direktiv 2009/158/EF, skal anses å ha et godkjent utryddelsesprogram i samsvar med denne forordningen og skal som sådan omfattes av de relevante forpliktelsene som er fastsatt i henhold til denne forordningen.
3. Godkjente segmenter med godkjent sykdomsfri status for én eller flere av de listeførte sykdommene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), b) eller c) i samsvar med direktiv 2005/94/EF og 2006/88/EF, skal anses å ha godkjent sykdomsfri status i henhold til artikkel 37 i denne forordningen og skal som sådan omfattes av de relevante forpliktelsene som er fastsatt i henhold til denne forordningen.
4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 264 med hensyn til de reglene som er nødvendige for å sikre en smidig overgang fra de reglene som fantes før denne forordningen som nevnt i nr. 1, 2 og 3.

*Artikkel 281***Forholdet til rettsakter om offentlig kontroll**

Dersom en bestemmelse i denne forordningen er i strid med en bestemmelse i forordning (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF⁽¹⁾, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/93/EF⁽²⁾ og 97/78/EF samt vedtak 92/438/EØF, skal bestemmelsene i denne forordningen ha forrang.

*Artikkel 282***Evaluerings**

Kommisjonene skal evaluere denne forordningen sammen med de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 264 og legge fram resultatene av evalueringen i en rapport til Europaparlamentet og Rådet senest 22. april 2026.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinærbestemmelsene (EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 96/93/EF av 17. desember 1996 om utstedelse av sertifikater for dyr og animalske produkter (EFT L 13 av 16.1.1997, s. 28).

*Artikkel 283***Ikrafttredelse og anvendelse**

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 21. april 2021, med unntak av artikkel 270 nr. 1 og artikkel 274, som får anvendelse fra den dagen denne forordningen trer i kraft.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 9. mars 2016.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Formann

VEDLEGG I

ARTER AV KJÆLEDYR

DEL A

Hund (*Canis lupus familiaris*)

Katt (*Felis silvestris catus*)

Ilder (*Mustela putorius furo*)

DEL B

Virvelløse dyr (unntatt bier, bløtdyr som tilhører rekken *Mollusca*, og krepsdyr som tilhører underrekken *Crustacea*)

Akvariedyr

Amfibier

Krypdyr

Fugler: andre fuglearter enn høns, kalkuner, perlehøns, ender, gjess, vaktler, duer, fasaner, rapphøns og strutsefugler (*Ratitae*).

Pattedyr: andre gnagere og kaniner enn dem som er beregnet på næringsmiddelproduksjon.

VEDLEGG II

LISTE OVER SYKDOMMER

- Kvegpest
- Småfepest
- Smittsomt blæreutslett hos gris
- Blåtunge
- Ondartet smittsom griselammelse
- Saue- og geitekoppper
- Rift Valley Fever
- Lumpy skin disease
- Vesikulær stomatitt
- Venezuelansk virusencefalomyelitt hos hest
- Epizootisk hemoragisk sykdom hos hjortedyr
- Ondartet lungesyke hos storfe
- Newcastle disease
- Bovin tuberkulose
- Bovin brucellose (*B. abortus*)
- Brucellose hos sau og geit (*B. melitensis*)
- Miltbrann
- Rabies
- Ekinokokkose
- Overførbar spongiform encefalopati (TSE)
- Campylobakteriose
- Listeriose
- Salmonellosis (zoonotic salmonella)
- Trikinose
- Verotoksinproduserende *E. coli*
- Hemoragisk virusseptikemi (VHS)
- Infeksiøs hematopoietisk nekrose (IHN)
- Epizootisk hematopoietisk nekrose hos fisk (EHN)
- Epizootisk ulcerativt syndrom hos fisk (EUS)
- Infeksjon med *Bonamia exitiosa*
- Infeksjon med *Perkinsus marinus*
- Infeksjon med *Microcytos mackini*
- Taura-syndrom hos krepsdyr

- Yellowhead disease hos krepsdyr
 - Koiherpesvirussykdom (KHV)
 - Infeksiøs lakseanemi (ILA)
 - Infeksjon med *Marteilia refringens*
 - Infeksjon med *Bonamia ostreae*
 - Hvitflekksykdom hos krepsdyr
-

VEDLEGG III

ARTER AV HOV- OG KLOVDYR

Takson		
Orden	Familie	Slekt/art
<i>Perissodactyla</i>	<i>Equidae</i>	<i>Equus</i> spp.
	<i>Tapiridae</i>	<i>Tapirus</i> spp.
	<i>Rhinocerotidae</i>	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
<i>Artiodactyla</i>	<i>Antilocapridae</i>	<i>Antilocapra</i> spp.
	<i>Bovidae</i>	<i>Addax</i> spp., <i>Aepyceros</i> spp., <i>Alcelaphus</i> spp., <i>Ammelaphus</i> spp., <i>Ammodorcas</i> spp., <i>Ammotragus</i> spp., <i>Antidorcas</i> spp., <i>Antilope</i> spp., <i>Arbitragus</i> spp., <i>Beatragus</i> spp., <i>Bison</i> spp., <i>Bos</i> spp. (herunder <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> spp., <i>Bubalus</i> spp. (herunder <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> spp., <i>Capra</i> spp., <i>Cephalophus</i> spp., <i>Connochaetes</i> spp., <i>Damaliscus</i> spp. (herunder <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> spp., <i>Eudorcas</i> spp., <i>Gazella</i> spp., <i>Hemitragus</i> spp., <i>Hippotragus</i> spp., <i>Kobus</i> spp., <i>Litocranius</i> spp., <i>Madoqua</i> spp., <i>Naemohedus</i> spp. (herunder <i>Nemorhaedus</i> og <i>Capricornis</i>), <i>Nanger</i> spp., <i>Neotragus</i> spp., <i>Nilgiritragus</i> spp., <i>Oreamnos</i> spp., <i>Oreotragus</i> spp., <i>Oryx</i> spp., <i>Ourebia</i> spp., <i>Ovibos</i> spp., <i>Ovis</i> spp., <i>Pantholops</i> spp., <i>Philantomba</i> spp., <i>Pelea</i> spp., <i>Procapra</i> spp., <i>Pseudois</i> spp., <i>Pseudoryx</i> spp., <i>Raphicerus</i> spp., <i>Redunca</i> spp., <i>Rupicapra</i> spp., <i>Saiga</i> spp., <i>Sigmoceros</i> – <i>Alecelaphus</i> spp., <i>Strepticerus</i> spp., <i>Sylvicapra</i> spp., <i>Syncerus</i> spp., <i>Taurotragus</i> spp., <i>Tetracerus</i> spp., <i>Tragelaphus</i> spp. (herunder <i>Boocerus</i>).
	<i>Camelidae</i>	<i>Camelus</i> spp., <i>Lama</i> spp., <i>Vicugna</i> spp.
	<i>Cervidae</i>	<i>Alces</i> spp., <i>Axis</i> – <i>Hyelaphus</i> spp., <i>Blastocerus</i> spp., <i>Capreolus</i> spp., <i>Cervus</i> spp., <i>Dama</i> spp., <i>Elaphodus</i> spp., <i>Elaphurus</i> spp., <i>Hippocamelus</i> spp., <i>Hydropotes</i> spp., <i>Mazama</i> spp., <i>Megamuntiacus</i> spp., <i>Muntiacus</i> spp., <i>Odocoileus</i> spp., <i>Ozotoceros</i> spp., <i>Przewalskium</i> spp., <i>Pudu</i> spp., <i>Rangifer</i> spp., <i>Rucervus</i> spp., <i>Rusa</i> spp.
	<i>Giraffidae</i>	<i>Giraffa</i> spp., <i>Okapia</i> spp.
	<i>Hippopotamidae</i>	<i>Hexaprotodon</i> – <i>Choeropsis</i> spp., <i>Hippopotamus</i> spp.
	<i>Moschidae</i>	<i>Moschus</i> spp.
	<i>Suidae</i>	<i>Babyrousa</i> spp., <i>Hylochoerus</i> spp., <i>Phacochoerus</i> spp., <i>Porcula</i> spp., <i>Potamochoerus</i> spp., <i>Sus</i> spp.
	<i>Tayassuidae</i>	<i>Catagonus</i> spp., <i>Pecari</i> – <i>Tayassu</i> spp.
	<i>Tragulidae</i>	<i>Hyemoschus</i> spp., <i>Tragulus</i> – <i>Moschiola</i> spp.
<i>Proboscidea</i>	<i>Elephantidae</i>	<i>Elephas</i> spp., <i>Loxodonta</i> spp.

VEDLEGG IV

**KRITERIER FOR ANVENDELSE AV REGLENE FOR FOREBYGGING OG BEKJEMPELSE AV SYKDOM NEVNT I
ARTIKKEL 9 NR. 1 PÅ SYKDOMMER SOM ER LISTEFØRT I SAMSVAR MED ARTIKKEL 5**

Formålet med dette vedlegget er å fastsette de kriteriene som Kommisjonen skal vurdere når den bestemmer hvilke regler for forebygging og bekjempelse av sykdom som skal gjelde for de ulike kategoriene sykdommer som er listeført i samsvar med artikkel 5.

Kategoriseringen skal ta hensyn til den aktuelle sykdomsprofilen, hvilken innvirkning sykdommen har på dyrehelsen og folkehelsen, dyrevelferden og økonomien, samt hvor tilgjengelige, gjennomførbare og effektive diagnoseverktøyene og de ulike typene tiltak er for å forebygge og bekjempe sykdom, som fastsatt i denne forordningen for den aktuelle sykdommen.

Avsnitt 1

**Kriterier for anvendelse av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i
artikkel 9 nr. 1 bokstav a)**

De sykdommene som omfattes av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), skal anses å være de som har de alvorligste følgene for dyrehelsen eller folkehelsen, økonomien, samfunnet eller miljøet i Unionen. Disse sykdommene må oppfylle følgende kriterier:

- a) Den aktuelle sykdommen
 - i) forekommer ikke på Unionens territorium,
 - ii) forekommer bare i unntakstilfeller (uregelmessig introduksjon), eller
 - iii) forekommer bare på en svært begrenset del av Unionens territorium,og
- b) den aktuelle sykdommen er svært smittsom, slik at det i tillegg til direkte og indirekte smitte også kan være mulighet for luftbåren, vannbåren eller vektorbåren spredning. Sykdommen kan ramme flere ulike arter av holdte og villevende dyr, eller én enkelt art av holdte dyr av økonomisk betydning, og kan føre til høy sykkelighet og betydelig dødelighet.

I tillegg til kriteriene fastsatt i bokstav a) og b) må disse sykdommene oppfylle ett eller flere av følgende kriterier:

- c) Den aktuelle sykdommen har et zoonotisk potensial som kan få store konsekvenser for folkehelsen, og som kan ha et epidemisk eller pandemisk potensial eller kan utgjøre en betydelig trussel mot næringsmiddeltryggheten.
- d) Den aktuelle sykdommen har en betydelig innvirkning på økonomien i Unionen og medfører betydelige kostnader, først og fremst i forbindelse med sykdommens direkte innvirkning på dyrs helse og produktivitet.
- e) Den aktuelle sykdommen har en betydelig innvirkning på ett eller flere av følgende områder:
 - i) Samfunnet, særlig når det gjelder arbeidsmarkedene.
 - ii) Dyrevelferden, ved å forårsake lidelser for et stort antall dyr.
 - iii) Miljøet, på grunn av sykdommens direkte innvirkning eller på grunn av de tiltakene som er truffet for å bekjempe den.
 - iv) Det biologiske mangfoldet eller vernet av truede arter eller raser, ved at disse artene eller rasene på lang sikt kan bli skadet eller utryddet.

Avsnitt 2

**Kriterier for anvendelse av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i
artikkel 9 nr. 1 bokstav b)**

De sykdommene som omfattes av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b), skal bekjempes i alle medlemsstater med mål om at de skal utryddes i hele Unionen.

Disse sykdommene må oppfylle følgende kriterier:

- a) Den aktuelle sykdommen er endemisk og forekommer på hele eller deler av Unionens territorium. Flere medlemsstater eller områder innenfor Unionen er likevel frie for sykdommen.
- b) Sykdommen er moderat til svært smittsom, slik at det i tillegg til direkte og indirekte smitte også kan være mulighet for luftbåren, vannbåren eller vektorbåren spredning. Den kan ramme én eller flere ulike dyrearter og kan føre til høy sykkelighet, med generelt lav dødelighet.

I tillegg til kriteriene fastsatt i bokstav a) og b) må disse sykdommene oppfylle ett eller flere av følgende kriterier:

- c) Den aktuelle sykdommen har et zoonotisk potensial som kan få store konsekvenser for folkehelsen, og som kan ha et epidemisk potensial eller kan utgjøre en betydelig trussel mot næringsmiddeltryggheten.
- d) Den aktuelle sykdommen har en betydelig innvirkning på økonomien i Unionen og medfører betydelige kostnader, først og fremst i forbindelse med sykdommens direkte innvirkning på dyrs helse og produktivitet.
- e) Sykdommen har en betydelig innvirkning på ett eller flere av følgende områder:
 - i) Samfunnet, særlig når det gjelder arbeidsmarkedene.
 - ii) Dyrevelferden, ved å forårsake lidelser for et stort antall dyr.
 - iii) Miljøet, på grunn av sykdommens direkte innvirkning eller på grunn av de tiltakene som er truffet for å bekjempe den.
 - iv) Det biologiske mangfoldet eller vernet av truede arter eller raser, ved at disse artene eller rasene på lang sikt kan bli skadet eller utryddet.

En sykdom som omfattes av tiltakene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a), og som ikke blir raskt og effektivt utryddet i en del av Unionen, og som i denne delen av Unionen er blitt endemisk, kan omfattes av tiltak for forebygging og bekjempelse av sykdom i samsvar med artikkel 9 nr. 1 bokstav b) i samme del av Unionen.

Avsnitt 3

Kriterier for anvendelse av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c)

De sykdommene som omfattes av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav c), er relevante for enkelte medlemsstater, og det er nødvendig med tiltak for å forhindre at de sprer seg til andre deler av Unionen som er offisielt sykdomsfrie eller har utryddelsesprogrammer for den aktuelle listeførte sykdommen.

Disse sykdommene må oppfylle følgende kriterier:

- a) Hos landdyr er den aktuelle sykdommen endemisk og forekommer på hele eller deler av Unionens territorium; hos akvatiske dyr er flere medlemsstater eller soner i Unionen frie for denne sykdommen.
- b) i) Hos landdyr er den aktuelle sykdommen moderat til svært smittsom, først og fremst gjennom direkte og indirekte smitte. Sykdommen rammer hovedsakelig én enkelt eller flere dyrearter, fører vanligvis ikke til høy sykkelighet og innebærer minimal eller ingen dødelighet. Ofte er den hyppigst observerte innvirkningen produksjonstap.
- ii) Hos akvatiske dyr er sykdommen moderat til svært smittsom, først og fremst gjennom direkte og indirekte smitte. Sykdommen kan ramme én enkelt eller flere dyrearter og kan føre til høy sykkelighet, med generelt lav dødelighet. Ofte er den hyppigst observerte innvirkningen produksjonstap.

I tillegg til kriteriene fastsatt i bokstav a) og b) må disse sykdommene oppfylle ett eller flere av følgende kriterier:

- c) Den aktuelle sykdommen har et zoonotisk potensial som kan få store konsekvenser for folkehelsen eller kan utgjøre en betydelig trussel mot næringsmiddeltryggheten.
- d) Den aktuelle sykdommen har en betydelig innvirkning på økonomien i deler av Unionen, først og fremst i forbindelse med sykdommens direkte innvirkning på visse typer systemer for produksjon av dyr.

- e) Den aktuelle sykdommen har en betydelig innvirkning på ett eller flere av følgende områder:
- i) Samfunnet, særlig når det gjelder arbeidsmarkedene.
 - ii) Dyrevelferden, ved å forårsake lidelser for et stort antall dyr.
 - iii) Miljøet, på grunn av sykdommens direkte innvirkning eller på grunn av de tiltakene som er truffet for å bekjempe den.
 - iv) Det biologiske mangfoldet eller vernet av truede arter eller raser, ved at disse artene eller rasene på lang sikt kan bli skadet eller utryddet.

Avsnitt 4

Kriterier for anvendelse av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d)

Reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav d), skal gjelde for sykdommer som oppfyller kriteriene fastsatt i avsnitt 1, 2 eller 3, og for andre sykdommer som oppfyller kriteriene fastsatt i avsnitt 5, dersom den risikoen som den aktuelle sykdommen utgjør, kan begrenses på en effektiv og forholdsmessig måte gjennom tiltak for forflytning av dyr og produkter for å forebygge eller begrense forekomsten og spredningen av sykdommen.

Avsnitt 5

Kriterier for anvendelse av reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e)

Reglene for forebygging og bekjempelse av sykdom nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav e), skal gjelde for sykdommer som oppfyller kriteriene fastsatt i avsnitt 1, 2 eller 3 og for andre sykdommer når overvåking av sykdommen er nødvendig av årsaker knyttet til dyrehelse, dyrevelferd, menneskers helse, økonomien, samfunnet eller miljøet.

VEDLEGG V

SAMMENLIGNINGSTABELLEN NEVNT I ARTIKKEL 270 NR. 2

1. Direktiv 64/432/EØF

Direktiv 64/432/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis), artikkel 21, artikkel 153 nr. 3 og artikkel 220 nr. 3
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 124 og 126
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 124 nr. 2, artikkel 126 nr. 1, artikkel 149 nr. 3 og 4
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 126 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 4 nr. 2 og 3	Artikkel 125 nr. 1 og 2
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 143 nr. 1, artikkel 145 og 146
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 149 nr. 3 og 4
Artikkel 5 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 147 bokstav a)
Artikkel 5 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 144 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 5 nr. 3	—
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 153 nr. 1 og 2
Artikkel 5 nr. 5	Artikkel 147 bokstav a)
Artikkel 6	Artikkel 130, 131 og 132
Artikkel 6a	—
Artikkel 7	Artikkel 126 nr. 1 bokstav c), artikkel 132, artikkel 134 bokstav a) og artikkel 135
Artikkel 8	Artikkel 18, 19, 20 og artikkel 23 bokstav a)
Artikkel 9	Artikkel 31 nr. 1 og nr. 3 bokstav a) og nr. 5, artikkel 32, 33 og 36
Artikkel 10	Artikkel 31 nr. 2 og nr. 3 bokstav b), artikkel 32, 33 og 36
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 94 nr. 1 bokstav a), artikkel 97 og 98
Artikkel 11 nr. 2	Artikkel 102, 106 og 107
Artikkel 11 nr. 3	Artikkel 98 og 99
Artikkel 11 nr. 4	Artikkel 100
Artikkel 11 nr. 5 og 6	Artikkel 97 nr. 1 bokstav d) og nr. 2 bokstav d)
Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 125
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 104 og 106
Artikkel 12 nr. 3	Artikkel 125 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 12 nr. 4	Artikkel 143
Artikkel 12 nr. 5 og 6	—
Artikkel 13 nr. 1 og 2	Artikkel 90, 92, 93 bokstav c), artikkel 94, 97, 98, 99, 102, 106 og 107
Artikkel 13 nr. 3	Artikkel 100
Artikkel 13 nr. 4	—

Direktiv 64/432/EØF	Denne forordningen
Artikkel 13 nr. 5 og 6	Artikkel 101
Artikkel 14 nr. 1 og 2	—
Artikkel 14 nr. 3 bokstav A og B	—
Artikkel 14 nr. 3 bokstav C	Artikkel 109 nr. 1 bokstav a) og c)
Artikkel 14 nr. 4–6	—
Artikkel 15 nr. 1	Artikkel 268
Artikkel 15 nr. 2–4	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 17a	—
Artikkel 18	Artikkel 109 nr. 1 bokstav a) og c)
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—

2. Direktiv 77/391/EØF

Direktiv 77/391/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 31 nr. 1
Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 32, 33 og 36 nr. 1
Artikkel 2 nr. 3	Artikkel 34
Artikkel 2 nr. 4	Artikkel 36 og 41
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 31 nr. 1
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 32, 33 og 36 nr. 1
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 34
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 36 og 41
Artikkel 4	Artikkel 31 nr. 1, artikkel 32, 33, 34, 36 og 41
Artikkel 5	—
Artikkel 6	—
Artikkel 7	—
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—

3. Direktiv 78/52/EØF

Direktiv 78/52/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 31 nr. 1 og artikkel 32
Artikkel 3 nr. 2	—
Artikkel 3 nr. 3	—
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 31 nr. 1 og artikkel 32
Artikkel 4	Artikkel 32, 35, 102 nr. 2 og 4 og artikkel 112
Artikkel 5	Artikkel 18, 46 og 47
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 72–76
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 77 og 78
Artikkel 6 nr. 3	Artikkel 79 og 80
Artikkel 7	Artikkel 79 og 80
Artikkel 8	Artikkel 79 og 80
Artikkel 9	Artikkel 79 og 80
Artikkel 10	Artikkel 79 og 80
Artikkel 11	Artikkel 79 og 80
Artikkel 12	Artikkel 79 og 80
Artikkel 13	Artikkel 18, 46 og 47
Artikkel 14 nr. 1	Artikkel 72–76
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 77 og 78
Artikkel 14 nr. 3	Artikkel 79 og 80
Artikkel 15	Artikkel 79 og 80
Artikkel 16	Artikkel 79 og 80
Artikkel 17	Artikkel 79 og 80
Artikkel 18	Artikkel 79 og 80
Artikkel 19	Artikkel 79 og 80
Artikkel 20	Artikkel 79 og 80
Artikkel 21	—
Artikkel 22	Artikkel 18, 19, 20, 46 og 47
Artikkel 23	Artikkel 79 og 80
Artikkel 24	Artikkel 79 og 80
Artikkel 25	Artikkel 79 og 80
Artikkel 26	Artikkel 79 og 80
Artikkel 27	Artikkel 124 nr. 1 og artikkel 126 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—

4. Direktiv 80/1095/EØF

Direktiv 80/1095/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 31 nr. 1 og artikkel 36
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 31 nr. 1 og artikkel 35
Artikkel 3a	Artikkel 31 nr. 1 og artikkel 35
Artikkel 4	Artikkel 32, 33 og 35
Artikkel 4a	Artikkel 32, 33 og 35
Artikkel 5	—
Artikkel 6	Artikkel 31 nr. 1 bokstav b), artikkel 31 nr. 3 og artikkel 32
Artikkel 7	Artikkel 36, 39 og 40
Artikkel 8	Artikkel 41 og 42
Artikkel 9	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Artikkel 12a	—
Artikkel 13	—

5. Direktiv 82/894/EØF

Direktiv 82/894/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 19, 21, 22 og 23
Artikkel 4	Artikkel 19, 20, 21, 22 og 23
Artikkel 5	Artikkel 23
Artikkel 6	—
Artikkel 7	—
Artikkel 8	—

6. Direktiv 88/407/EØF

Direktiv 88/407/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 159 og 160
Artikkel 4	Artikkel 160
Artikkel 5	Artikkel 94, 97, 100 og 101
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 161 og 162
Artikkel 6 nr. 2, 3 og 4	Artikkel 258
Artikkel 8	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a) og artikkel 230
Artikkel 9	Artikkel 229 nr. 1 bokstav b) og artikkel 233

Direktiv 88/407/EØF	Denne forordningen
Artikkel 10	Artikkel 229 nr. 1 bokstav c), artikkel 234 og 236
Artikkel 11	Artikkel 229 nr. 1 bokstav d), artikkel 237 og 238
Artikkel 12	Artikkel 260–262
Artikkel 15	Artikkel 257–259
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—

7. Direktiv 89/556/EØF

Direktiv 89/556/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 159, 160 og 161
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 94 og 97
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 101
Artikkel 5 nr. 2a og nr. 3	Artikkel 97, 98 og 100
Artikkel 6	Artikkel 161 og 162
Artikkel 7	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a) og artikkel 230
Artikkel 8	Artikkel 229 nr. 1 bokstav b) og artikkel 233
Artikkel 9	Artikkel 229 nr. 1 bokstav c), artikkel 234 og 236
Artikkel 10	Artikkel 229 nr. 1 bokstav d), artikkel 237 og 238
Artikkel 11	Artikkel 260–262
Artikkel 14	Artikkel 257–259
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—

8. Direktiv 90/429/EØF

Direktiv 90/429/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 159 og 160
Artikkel 4	—

Direktiv 90/429/EØF	Denne forordningen
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 94, 97, 98 og 100
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 101
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 161 og 162
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 258
Artikkel 7	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a) og artikkel 230
Artikkel 8	Artikkel 229 nr. 1 bokstav b) og artikkel 233
Artikkel 9	Artikkel 229 nr. 1 bokstav c), artikkel 234 og 236
Artikkel 10	Artikkel 229 nr. 1 bokstav d), artikkel 237 og 238
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 229
Artikkel 11 nr. 2 og 3	Artikkel 260
Artikkel 12	Artikkel 237
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	Artikkel 257–262
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—

9. Direktiv 91/68/EØF

Direktiv 91/68/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis), artikkel 21, artikkel 153 nr. 3 og artikkel 220 nr. 3
Artikkel 3 nr. 1, 2, 3 og 5	Artikkel 126 nr. 1 bokstav b), artikkel 130 og 131
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 139
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 124 nr. 2 bokstav b), artikkel 126 nr. 1, artikkel 130, 131 og artikkel 149 nr. 3 og nr. 4 bokstav a) og b)
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 128
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 131
Artikkel 4a	Artikkel 130 og 131
Artikkel 4b nr. 1 og 2	Artikkel 130 og 131
Artikkel 4b nr. 3	Artikkel 126 nr. 2
Artikkel 4b nr. 4	Artikkel 133
Artikkel 4b nr. 5	Artikkel 132
Artikkel 4b nr. 6	Artikkel 124 nr. 1, artikkel 125 og artikkel 126 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 4c nr. 1 og 2	Artikkel 130 og 131

Direktiv 91/68/EØF	Denne forordningen
Artikkel 4c nr. 3	Artikkel 133 og 135
Artikkel 5	Artikkel 131
Artikkel 6	Artikkel 131 og artikkel 145 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 7 nr. 1–3	Artikkel 31, 32, 33 og 35
Artikkel 7 nr. 4	—
Artikkel 8 nr. 1–3	Artikkel 36, 39 og 40
Artikkel 8 nr. 4	—
Artikkel 8a nr. 1	Artikkel 94 nr. 1 bokstav a), artikkel 97, 98 og 134
Artikkel 8a nr. 2	Artikkel 102 og 106
Artikkel 8a nr. 3	Artikkel 98, 99 og 101
Artikkel 8a nr. 4	Artikkel 100
Artikkel 8a nr. 5	Artikkel 97 nr. 1 bokstav d) og nr. 2 bokstav d)
Artikkel 8b nr. 1	Artikkel 84, 90, 92, artikkel 93 bokstav c), artikkel 94 nr. 1 bokstav a), artikkel 97, 98, 102, 105 og 134
Artikkel 8b nr. 2	Artikkel 94 nr. 1 bokstav a), artikkel 97 og 98
Artikkel 8b nr. 3	Artikkel 100
Artikkel 8b nr. 4	—
Artikkel 8c nr. 1	Artikkel 87 og 125
Artikkel 8c nr. 2	Artikkel 104
Artikkel 8c nr. 3	Artikkel 125 nr. 1 bokstav a) og artikkel 126 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 8c nr. 4 og 5	—
Artikkel 9 nr. 1–4	Artikkel 143, 145, 146, 147, 148, 149 og 153
Artikkel 9 nr. 7	Artikkel 153
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 144 bokstav b)
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—

10. Vedtak 91/666/EØF

Vedtak 91/666/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 48 nr. 1 og 3
Artikkel 2	—
Artikkel 3	Artikkel 48
Artikkel 4	Artikkel 48, 49 og 50
Artikkel 5	Artikkel 48 nr. 3 og artikkel 50

Vedtak 91/666/EØF	Denne forordningen
Artikkel 6	Artikkel 16 og artikkel 48 nr. 2 bokstav c) og nr. 3 bokstav b)
Artikkel 7	Artikkel 48 nr. 3 og artikkel 50
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—

11. Direktiv 92/35/EØF

Direktiv 92/35/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 18
Artikkel 4	Artikkel 53–57 og artikkel 59
Artikkel 5	Artikkel 46 og 47
Artikkel 6	Artikkel 60–68
Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 57
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 43 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 8	Artikkel 64
Artikkel 9	Artikkel 65, 66 og 67
Artikkel 10	Artikkel 65, 66 og 67
Artikkel 11	Artikkel 67 og 68
Artikkel 12	Artikkel 71 nr. 1
Artikkel 13	Artikkel 65 nr. 2
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	Artikkel 43 og 44
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—

12. Direktiv 92/65/EØF

Direktiv 92/65/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 170, 171 og 269
Artikkel 4	Artikkel 124, 126, 18, 31, 84, artikkel 93 bokstav a) og artikkel 151
Artikkel 5	Artikkel 95, 97 136, 137, 143, 144 og 149
Artikkel 6 bokstav A	Artikkel 124, 126, 130, 131, 137, 140 og 143–146
Artikkel 6 bokstav B	—
Artikkel 7 bokstav A	Artikkel 124, 126, 130, 131, 137, 140 og 143–146
Artikkel 7 bokstav B	—
Artikkel 8	Artikkel 124, 126, 136 og 143–146
Artikkel 9	Artikkel 124, 126, 136 og 143–146
Artikkel 10 nr. 1–4	Artikkel 124, 126, 136 og 143–146
Artikkel 10 nr. 5–7	—
Artikkel 10a	—
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 157
Artikkel 11 nr. 2 og 3	Artikkel 157, 159, 160 og 143–146
Artikkel 11 nr. 4	Artikkel 97 og 101
Artikkel 11 nr. 5	Artikkel 164
Artikkel 12 nr. 1	—
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 257–259
Artikkel 12 nr. 3	Artikkel 84, 90, 92, artikkel 93 bokstav c), artikkel 102 og 106
Artikkel 12 nr. 4	Artikkel 143–149 og 152–154
Artikkel 12 nr. 5	—
Artikkel 12 nr. 6	Artikkel 268
Artikkel 13 nr. 1	Artikkel 136, 143–149 og 151
Artikkel 13 nr. 2	Artikkel 95, 97 og 98–101
Artikkel 14	Artikkel 31, 32 og 33
Artikkel 15	Artikkel 36, 39, 40 og 41
Artikkel 16	Artikkel 229 nr. 1 og artikkel 234 nr. 1
Artikkel 17 nr. 1	Artikkel 229 nr. 1
Artikkel 17 nr. 2	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a), artikkel 230 og 233
Artikkel 17 nr. 3	Artikkel 230, 233 og 234
Artikkel 17 nr. 4	Artikkel 230
Artikkel 17 nr. 5 og 6	—
Artikkel 18 nr. 1 første linje	Artikkel 237
Artikkel 18 nr. 1, annen til fjerde linje	—
Artikkel 18 nr. 2	Artikkel 234 nr. 3
Artikkel 19	Artikkel 234 og 239

Direktiv 92/65/EØF	Denne forordningen
Artikkel 20	Artikkel 229 nr. 2 og artikkel 260–262
Artikkel 21	Artikkel 144, 146, artikkel 162 nr. 4 og 5, artikkel 209, 211 og 213
Artikkel 22	—
Artikkel 23	Artikkel 140 og 205
Artikkel 24	Artikkel 229 nr. 1 bokstav d), artikkel 237 og artikkel 239 nr. 2
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—

13. Direktiv 92/66/EØF

Direktiv 92/66/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 18
Artikkel 4	Artikkel 53–56 og 59
Artikkel 5	Artikkel 60–63
Artikkel 6	Artikkel 63
Artikkel 7	Artikkel 57 og artikkel 43 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 8	Artikkel 55 og 56
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 64
Artikkel 9 nr. 2–7	Artikkel 65–68
Artikkel 10	Artikkel 65, 66 og 67
Artikkel 11	Artikkel 67 bokstav b) og artikkel 68 nr. 1 bokstav b) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 12	Artikkel 54, artikkel 61 nr. 1 bokstav h) og artikkel 63 bokstav c)
Artikkel 13	Artikkel 65 nr. 2
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	Artikkel 46, 47 og 69
Artikkel 17	Artikkel 47
Artikkel 18	Artikkel 65 nr. 1 bokstav e), artikkel 67 bokstav a) og artikkel 69
Artikkel 19 nr. 1–3	Artikkel 53–56 og 59
Artikkel 19 nr. 4	Artikkel 57 og 60–63
Artikkel 19 nr. 5	Artikkel 71 nr. 2

Direktiv 92/66/EØF	Denne forordningen
Artikkel 20	—
Artikkel 21	Artikkel 43 og 44
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—

14. Direktiv 92/118/EØF

Direktiv 92/118/EØF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 166, 222, artikel 227 bokstav c) iv) og artikel 228
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 166, 222, artikel 227 bokstav c) iv) og artikel 228
Artikkel 4 nr. 2	—
Artikkel 5	Artikkel 166 og 222
Artikkel 6	Artikkel 16 nr. 1 bokstav b) og nr. 2 bokstav b)
Artikkel 7 nr. 1	—
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 257–259
Artikkel 7 nr. 3 og 4	—
Artikkel 7 nr. 5	Artikkel 268
Artikkel 8	—
Artikkel 9	Artikkel 229 og 234
Artikkel 10 nr. 1–4 og 6	Artikkel 229, 234, 237 og 239
Artikkel 10 nr. 5	—
Artikkel 11	Artikkel 239 nr. 2 bokstav c) ii)
Artikkel 12	—
Artikkel 13	Artikkel 239 nr. 2 bokstav c) i)
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	Artikkel 239 nr. 2 bokstav c) v)
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—

15. Direktiv 92/119/EF

Direktiv 92/119/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 18
Artikkel 4	Artikkel 53–57 og 59
Artikkel 5	Artikkel 60–63
Artikkel 6	Artikkel 70 og artikkel 71 nr. 2
Artikkel 7	Artikkel 63
Artikkel 8	Artikkel 57 og artikkel 43 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 9	Artikkel 55 og 57
Artikkel 10	Artikkel 64 og artikkel 71 nr. 3
Artikkel 11	Artikkel 65–68 og artikkel 71 nr. 2
Artikkel 12	Artikkel 65–68 og artikkel 71 nr. 2
Artikkel 13	Artikkel 67 bokstav a)
Artikkel 14	Artikkel 65 nr. 2 og artikkel 71 nr. 1 og 3
Artikkel 15	—
Artikkel 16	Artikkel 63 bokstav b), artikkel 67 bokstav b) og artikkel 68 nr. 1 bokstav b) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
Artikkel 19	Artikkel 46, 47 og 69
Artikkel 20	Artikkel 43 og 44
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Artikkel 28	—

16. Vedtak 95/410/EF

Vedtak 95/410/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 130–132 og 273
Artikkel 2	Artikkel 131 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 3	Artikkel 143, 145 og 146
Artikkel 4	—
Artikkel 5	—
Artikkel 6	—

17. Direktiv 2000/75/EF

Direktiv 2000/75/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 18
Artikkel 4 nr. 1 og 2	Artikkel 54 og 55
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 53
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 56
Artikkel 4 nr. 5	Artikkel 70
Artikkel 4 nr. 6	Artikkel 59
Artikkel 5	Artikkel 46 og 47
Artikkel 6	Artikkel 60–64, artikkel 71 nr. 2 og artikkel 69
Artikkel 7	Artikkel 57
Artikkel 8	Artikkel 64, 68 og artikkel 71 nr. 3
Artikkel 9	Artikkel 65, 67, 69 og artikkel 71 nr. 3
Artikkel 10 nr. 1	Artikkel 65 og 67
Artikkel 10 nr. 2	Artikkel 46 og 47
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 71 nr. 3
Artikkel 13	Artikkel 71 nr. 1
Artikkel 14	Artikkel 65 nr. 2
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	Artikkel 43 og 44
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—

18. Forordning (EF) nr. 1760/2000

Forordning (EF) nr. 1760/2000	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 108
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 108 nr. 3 og artikkel 111
Artikkel 4	Artikkel 112 bokstav a), artikkel 118, 119 og 120
Artikkel 4a	Artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 4b	Artikkel 118 nr. 2 bokstav e)

Forordning (EF) nr. 1760/2000	Denne forordningen
Artikkel 4c	Artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 4d	Artikkel 118 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 5	Artikkel 109 nr. 1 bokstav a) og artikkel 118 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 6	Artikkel 110 nr. 1 bokstav b), artikkel 112 bokstav b) og artikkel 118 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 6a	Artikkel 110 nr. 2
Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 102, 106, 107 og artikkel 112 bokstav d)
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 118 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 7 nr. 3 og 4	Artikkel 102 nr. 3
Artikkel 7 nr. 5	Artikkel 102 nr. 4
Artikkel 7 nr. 6	Artikkel 106
Artikkel 9a	Artikkel 11 og artikkel 13 nr. 2
Artikkel 10 bokstav a)–c)	Artikkel 118, 119 og 120
Artikkel 10 bokstav d) og e)	—
Artikkel 10 bokstav f)	Artikkel 270
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 15a	—
Artikkel 22	—
Artikkel 22a	—
Artikkel 22b	—
Artikkel 23	—
Artikkel 23a	—
Artikkel 23b	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—

19. Direktiv 2001/89/EF

Direktiv 2001/89/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 18, 19, 20 og 23
Artikkel 4	Artikkel 54–56 og 59
Artikkel 5	Artikkel 60–63 og artikkel 71 nr. 2 og 3
Artikkel 6	Artikkel 63 og 71
Artikkel 7	Artikkel 62, 63, artikkel 65 nr. 1 bokstav b) og artikkel 67
Artikkel 8	Artikkel 57

Direktiv 2001/89/EF	Denne forordningen
Artikkel 9	Artikkel 64
Artikkel 10	Artikkel 65–68
Artikkel 11	Artikkel 65–68
Artikkel 12	Artikkel 61 nr. 1 bokstav f), artikkel 63 bokstav b), artikkel 65 nr. 1 bokstav f), artikkel 67 bokstav b) og artikkel 68 nr. 1 bokstav b) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 13	Artikkel 61 nr. 3, artikkel 63 bokstav d) og artikkel 68 nr. 2 bokstav a) og c)
Artikkel 14	Artikkel 62 og 63
Artikkel 15	Artikkel 70
Artikkel 16	Artikkel 70 og 31–35
Artikkel 17	Artikkel 16, artikkel 17 nr. 2, artikkel 54 nr. 2 og 3, artikkel 58 nr. 2, artikkel 61 nr. 1 bokstav g) og h), artikkel 63 bokstav c), artikkel 65 nr. 1 bokstav b) og artikkel 67 bokstav c)
Artikkel 18	Artikkel 16, 46, 47, 48 og 52
Artikkel 19	Artikkel 65 nr. 1 bokstav e), artikkel 67 og 69
Artikkel 20	Artikkel 70
Artikkel 21	—
Artikkel 22	Artikkel 43 og 44
Artikkel 23	Artikkel 43 nr. 2 bokstav d) og artikkel 44
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—
Artikkel 31	—
Artikkel 32	—

20. Direktiv 2002/60/EF

Direktiv 2002/60/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 18, 19, 20 og 23
Artikkel 4	Artikkel 54–56 og 59
Artikkel 5	Artikkel 60–63 og artikkel 71 nr. 2 og 3
Artikkel 6	Artikkel 63 og 71
Artikkel 7	Artikkel 62 og 63
Artikkel 8	Artikkel 57
Artikkel 9	Artikkel 64

Direktiv 2002/60/EF	Denne forordningen
Artikkel 10	Artikkel 65–68
Artikkel 11	Artikkel 65–68
Artikkel 12	Artikkel 61 nr. 1 bokstav f), artikkel 63 bokstav b), artikkel 65 nr. 1 bokstav f), artikkel 67 bokstav b) og artikkel 68 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 13	Artikkel 61 nr. 3, artikkel 63 bokstav d) og artikkel 68 nr. 2 bokstav a) og c)
Artikkel 14	Artikkel 62 og 63
Artikkel 15	Artikkel 70
Artikkel 16	Artikkel 70 og 31–35
Artikkel 17 nr. 1	Artikkel 61 nr. 1 bokstav f), artikkel 63, artikkel 65 nr. 1 bokstav f) og i) og artikkel 67 bokstav a) og d)
Artikkel 17 nr. 2 og 3	Artikkel 71 nr. 2 og 3
Artikkel 18	Artikkel 16, artikkel 17 nr. 2, artikkel 54 nr. 2 og 3, artikkel 58 nr. 2, artikkel 61 nr. 1 bokstav g) og h), artikkel 63 bokstav c), artikkel 65 nr. 1 bokstav b) og artikkel 67 bokstav c)
Artikkel 19	Artikkel 16, 46 og 47
Artikkel 20	—
Artikkel 21	Artikkel 43 og 44
Artikkel 22	Artikkel 43 nr. 2 bokstav d) og artikkel 44
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—

21. Direktiv 2002/99/EF

Direktiv 2002/99/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 166, 222 og artikkel 227 bokstav c) iv)
Artikkel 4	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c), d), g), h) og i), artikkel 67, 166, 222, artikkel 227 bokstav c) iv) og artikkel 228 nr. 1
Artikkel 5	Artikkel 167, 168, 223, 224 og artikkel 227 bokstav d) iii)
Artikkel 6	—
Artikkel 7	Artikkel 234 nr. 1 og 2
Artikkel 8	Artikkel 230, 231 og 232
Artikkel 9	Artikkel 237 og 238
Artikkel 10	—

Direktiv 2002/99/EF	Denne forordningen
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—

22. Direktiv 2003/85/EF

Direktiv 2003/85/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 18, 19, 20 og 23
Artikkel 4	Artikkel 54–56
Artikkel 5	Artikkel 55 nr. 1 bokstav d), e) og nr. 2
Artikkel 6	Artikkel 55 nr. 1 bokstav f) i) og nr. 2 og artikel 56 bokstav b)
Artikkel 7	Artikkel 55 nr. 1 bokstav f) ii)
Artikkel 8	Artikkel 55 nr. 1 bokstav f) og nr. 2
Artikkel 9	Artikkel 59
Artikkel 10	Artikkel 60, 61 og 63
Artikkel 11	Artikkel 61 nr. 1 bokstav f), artikel 63 bokstav b), artikel 65 nr. 1 bokstav f), artikel 67 bokstav b) og artikel 68 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 12	Artikkel 65 nr. 1 bokstav d), h) og i) og artikel 67
Artikkel 13	Artikkel 57
Artikkel 14	Artikkel 61–63
Artikkel 15	Artikkel 61–63 og 70 og artikel 71 nr. 2
Artikkel 16	Artikkel 61, 62 og 63
Artikkel 17	Artikkel 71
Artikkel 18	Artikkel 61 og 63
Artikkel 19	Artikkel 62 og 63
Artikkel 20	Artikkel 71
Artikkel 21	Artikkel 43 nr. 2 bokstav d), artikel 64, artikel 65 nr. 1 bokstav d), h) og i) og nr. 2 og artikel 67
Artikkel 22	Artikkel 65–67
Artikkel 23	Artikkel 65–67
Artikkel 24	Artikkel 67 og artikel 71 nr. 1
Artikkel 25	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c), d) i), g), h) og i) og artikel 67
Artikkel 26	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c), d) i), g), h) og i), artikel 67 og 166
Artikkel 27	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c), d) i), g), h) og i), artikel 67 og 166

Direktiv 2003/85/EF	Denne forordningen
Artikkel 28	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og bokstav d) iii) og artikkel 67
Artikkel 29	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og bokstav d) ii) og artikkel 67
Artikkel 30	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og bokstav d) ii) og iii) og artikkel 67
Artikkel 31	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og bokstav d) ii) og artikkel 67
Artikkel 32	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og d) og artikkel 67
Artikkel 33	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og bokstav d) ii) og artikkel 67
Artikkel 34	Artikkel 67, artikkel 143 nr. 2, artikkel 161 nr. 2 og artikkel 167 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 35	Artikkel 71 nr. 1 og 2
Artikkel 36	Artikkel 68
Artikkel 37	Artikkel 65–67
Artikkel 38	Artikkel 65–67
Artikkel 39	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c), d) i), g), h) og i), artikkel 67 og 166
Artikkel 40	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c), d) i), g), h) og i), artikkel 67 og 166
Artikkel 41	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og bokstav d) ii) og artikkel 67
Artikkel 42	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og d) og artikkel 67
Artikkel 43	Artikkel 71 nr. 1
Artikkel 44	Artikkel 68
Artikkel 45	Artikkel 64, 67 og 71
Artikkel 46	Artikkel 65 og 67
Artikkel 47	Artikkel 65 nr. 1 bokstav h) og artikkel 67
Artikkel 48	Artikkel 66
Artikkel 49	Artikkel 16, 46 og 47
Artikkel 50	Artikkel 46, 47 og 69
Artikkel 51	Artikkel 47 og 69
Artikkel 52	Artikkel 46 og 47
Artikkel 53	Artikkel 46 og 47
Artikkel 54	Artikkel 47, 65, 67 og artikkel 69 nr. 2 og 3
Artikkel 55	Artikkel 47, 65, 67 og artikkel 69 nr. 2 og 3
Artikkel 56	Artikkel 47, artikkel 67 bokstav c), artikkel 68 nr. 1 bokstav c) og artikkel 69 nr. 2 og 3
Artikkel 57	Artikkel 47, artikkel 67 bokstav c), artikkel 68 nr. 1 bokstav c) og artikkel 69 nr. 2 og 3
Artikkel 58	Artikkel 68
Artikkel 59	Artikkel 36, 38, 39, 40 og 68
Artikkel 60	Artikkel 36, 38, 39, 40 og 68
Artikkel 61	Artikkel 36, 38, 39, 40 og 68
Artikkel 62	Artikkel 68
Artikkel 63	Artikkel 143 nr. 2, artikkel 161 nr. 2 og artikkel 167 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 64	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c), artikkel 67, artikkel 69 nr. 3 og artikkel 131

Direktiv 2003/85/EF	Denne forordningen
Artikkel 65	Artikkel 16
Artikkel 66	—
Artikkel 67	—
Artikkel 68	—
Artikkel 69	—
Artikkel 70	Artikkel 16
Artikkel 71	Artikkel 54 nr. 2 og 3, artikkel 58 nr. 2, artikkel 61 nr. 1 bokstav g) og h), artikkel 63 bokstav c), artikkel 65 nr. 1 bokstav b), artikkel 67 bokstav c) og artikkel 68 nr. 1 bokstav c) og nr. 2 bokstav b)
Artikkel 72	Artikkel 43
Artikkel 73	Artikkel 45
Artikkel 74	Artikkel 43 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 75	Artikkel 44
Artikkel 76	Artikkel 43 nr. 2 bokstav d) og artikkel 44
Artikkel 77	Artikkel 44
Artikkel 78	Artikkel 43 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 79	Artikkel 52
Artikkel 80	Artikkel 48 og 51
Artikkel 81	Artikkel 48 nr. 3 og artikkel 50
Artikkel 82	Artikkel 48 nr. 3 og artikkel 50
Artikkel 83	Artikkel 49
Artikkel 84	Artikkel 48 nr. 3 og artikkel 50
Artikkel 85	Artikkel 70 og 71
Artikkel 86	Artikkel 268
Artikkel 87	—
Artikkel 88	Artikkel 71 nr. 3
Artikkel 89	—
Artikkel 90	—
Artikkel 91	—
Artikkel 92	—
Artikkel 93	—
Artikkel 94	—
Artikkel 95	—

23. Forordning (EF) nr. 21/2004

Forordning (EF) nr. 21/2004	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 108
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 108 nr. 3
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 111
Artikkel 4 nr. 1 og 2	Artikkel 113 bokstav a), artikkel 118, 119 og 120
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 118 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 118 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 4 nr. 5–7	Artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 4 nr. 8	Artikkel 111
Artikkel 4 nr. 9	Artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 5	Artikkel 102, 106, 107 og 111
Artikkel 6	Artikkel 111 bokstav b), artikkel 113 nr. 1 bokstav b) og nr. 2, artikkel 118 nr. 1 bokstav b) ii), artikkel 119 og artikkel 120 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 7	Artikkel 101
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 109 nr. 1 bokstav b) og artikkel 118 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 113 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 8 nr. 3–5	Artikkel 109 og artikkel 118 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 9	Artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 10 nr. 1	—
Artikkel 10 nr. 2	Artikkel 120 nr. 2 bokstav c)
Artikkel 11	Artikkel 11 og artikkel 13 nr. 2
Artikkel 12 nr. 1	—
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 268
Artikkel 12 nr. 4–7	—
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—

24. Direktiv 2004/68/EF

Direktiv 2004/68/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a) og artikkel 231
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 232 nr. 1
Artikkel 4	Artikkel 230 nr. 1

Direktiv 2004/68/EF	Denne forordningen
Artikkel 5	Artikkel 230 nr. 1 og 3 og artikel 231
Artikkel 6	Artikkel 234 og 235
Artikkel 7	Artikkel 229 nr. 2, artikel 234 nr. 2 bokstav a), artikel 235 og artikel 238 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 8	Artikkel 234, artikel 237 nr. 4 bokstav a) og artikel 239 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 9	Artikkel 234 nr. 2, artikel 235 og artikel 237 nr. 4 bokstav a)
Artikkel 10	Artikkel 234 nr. 2, artikel 235 og artikel 237 nr. 4 bokstav a)
Artikkel 11	Artikkel 229 nr. 1 bokstav d), artikel 237 og 238
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—

25. Direktiv 2005/94/EF

Direktiv 2005/94/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 10
Artikkel 4	Artikkel 26, 28 og 29
Artikkel 5	Artikkel 18, 19, 20 og 23
Artikkel 6	Artikkel 57
Artikkel 7	Artikkel 54–56
Artikkel 8	Artikkel 55 nr. 2
Artikkel 9	Artikkel 59
Artikkel 10	Artikkel 55 nr. 1 bokstav e) og f) og artikel 56
Artikkel 11	Artikkel 61 og 63
Artikkel 12	Artikkel 63 og 71
Artikkel 13	Artikkel 61 og 63
Artikkel 14	Artikkel 63 bokstav a)
Artikkel 15	Artikkel 62 og artikel 63 bokstav e)
Artikkel 16	Artikkel 64
Artikkel 17	Artikkel 65–67
Artikkel 18	Artikkel 65 nr. 1 bokstav a) og b) og artikel 67
Artikkel 19	Artikkel 65–67

Direktiv 2005/94/EF	Denne forordningen
Artikkel 20	Artikkel 65 nr. 1 bokstav d) ii) og artikkel 67
Artikkel 21	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og i) og artikkel 67
Artikkel 22	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og i) og artikkel 67
Artikkel 23	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og artikkel 67
Artikkel 24	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og artikkel 67
Artikkel 25	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og artikkel 67
Artikkel 26	Artikkel 65 nr. 1 bokstav c) og artikkel 67
Artikkel 27	Artikkel 65 nr. 1 bokstav d) ii) og artikkel 67
Artikkel 28	Artikkel 65 nr. 1 bokstav f) og artikkel 67 bokstav b)
Artikkel 29	Artikkel 68
Artikkel 30	Artikkel 65–67
Artikkel 31	Artikkel 68
Artikkel 32	Artikkel 65, 67 og artikkel 71 nr. 2 og 3
Artikkel 33	Artikkel 67 og artikkel 71 nr. 3
Artikkel 34	Artikkel 71
Artikkel 35	Artikkel 54 og 61
Artikkel 36	Artikkel 61–63
Artikkel 37	Artikkel 61–63
Artikkel 38	Artikkel 61, 63, 65 og 67
Artikkel 39	Artikkel 61, 63 og artikkel 71 nr. 2
Artikkel 40	Artikkel 61, 63 og 71
Artikkel 41	Artikkel 61, 63 og artikkel 71 nr. 2 og 3
Artikkel 42	Artikkel 62 og artikkel 63 bokstav e)
Artikkel 43	Artikkel 64
Artikkel 44	Artikkel 65 og 67
Artikkel 45	Artikkel 68
Artikkel 46	Artikkel 64 nr. 4, artikkel 67 og artikkel 71 nr. 2 og 3
Artikkel 47	Artikkel 54, 55, 61, 63 og 71
Artikkel 48	Artikkel 68 nr. 1 bokstav b) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 49	Artikkel 61 nr. 3 og artikkel 68
Artikkel 50	Artikkel 16, artikkel 54 nr. 2 bokstav b) og c) og nr. 3, artikkel 58 nr. 2, artikkel 61 nr. 1 bokstav g) og h), artikkel 63 bokstav c), artikkel 65 nr. 1 bokstav b), artikkel 67 bokstav c), artikkel 68 nr. 1 bokstav c) og nr. 2 bokstav b)
Artikkel 51	—
Artikkel 52	Artikkel 46 og 47
Artikkel 53	Artikkel 69
Artikkel 54	Artikkel 47, artikkel 65 nr. 1 bokstav e), artikkel 67, 69 og artikkel 71 nr. 3
Artikkel 55	Artikkel 47, artikkel 65 nr. 1 bokstav e), artikkel 67, 69 og artikkel 71 nr. 3
Artikkel 56	Artikkel 46 og 47
Artikkel 57	Artikkel 47

Direktiv 2005/94/EF	Denne forordningen
Artikkel 58	Artikkel 48–50
Artikkel 59	Artikkel 52
Artikkel 60	—
Artikkel 61	Artikkel 268
Artikkel 62	Artikkel 43 og 44
Artikkel 63	—
Artikkel 64	—
Artikkel 65	—
Artikkel 66	—
Artikkel 67	—
Artikkel 68	—
Artikkel 69	—

26. Direktiv 2006/88/EF

Direktiv 2006/88/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 2 og artikel 3 nr. 2
Artikkel 3	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 172, 173, 176 og 177
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 179
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 185 nr. 2
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 172, 173, 174 og 175
Artikkel 4 nr. 5	—
Artikkel 5	Artikkel 181
Artikkel 6	Artikkel 185
Artikkel 7	—
Artikkel 8	Artikkel 186, 187, 188 og 189
Artikkel 9	Artikkel 181 nr. 1 bokstav a) i), nr. 2 og 3
Artikkel 10	Artikkel 181 nr. 1 bokstav a) ii), nr. 2 og 3
Artikkel 11	Artikkel 191 og 204
Artikkel 12	Artikkel 191
Artikkel 13	Artikkel 192
Artikkel 14 nr. 1 og 2	Artikkel 208 og 211
Artikkel 14 nr. 3 og 4	Artikkel 219 og 220
Artikkel 15 nr. 1 og 2	Artikkel 196 og 197
Artikkel 15 nr. 3	Artikkel 193
Artikkel 15 nr. 4	Artikkel 196, 197 og 199
Artikkel 16	Artikkel 197
Artikkel 17	Artikkel 197

Direktiv 2006/88/EF	Denne forordningen
Artikkel 18	Artikkel 201 og 202
Artikkel 19	Artikkel 201 og 202
Artikkel 20	Artikkel 200
Artikkel 21	Artikkel 200, 203, 205 og 226
Artikkel 22	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 23	Artikkel 230 og 231
Artikkel 24	Artikkel 229 nr. 1 bokstav d) og artikkel 237
Artikkel 25	Artikkel 234, 237 og 238
Artikkel 26	Artikkel 18
Artikkel 27	Artikkel 19 og 20
Artikkel 28	Artikkel 53–55 og 72–74
Artikkel 29	Artikkel 57 og artikkel 77 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 30	Artikkel 59 og 78
Artikkel 31	—
Artikkel 32	Artikkel 60, 61, 62 og 64
Artikkel 33	Artikkel 65–67
Artikkel 34	Artikkel 61 nr. 1 bokstav b) og c) og artikkel 63
Artikkel 35	Artikkel 61 nr. 3 og artikkel 63
Artikkel 36	—
Artikkel 37	Artikkel 68
Artikkel 38	Artikkel 77, 79 og artikkel 80 nr. 3
Artikkel 39	Artikkel 79 og 80
Artikkel 40	Artikkel 81
Artikkel 41	Artikkel 257 nr. 1 bokstav b) og c)
Artikkel 42	Artikkel 71 nr. 3
Artikkel 43	Artikkel 226
Artikkel 44	Artikkel 27, 28, 31 og 32
Artikkel 45	Artikkel 33
Artikkel 46	Artikkel 31 nr. 2
Artikkel 47	Artikkel 43 og 44
Artikkel 48	Artikkel 46 og 47
Artikkel 49	Artikkel 36
Artikkel 50	Artikkel 36 og 37
Artikkel 51	Artikkel 38
Artikkel 52	Artikkel 41
Artikkel 53	Artikkel 42
Artikkel 54	—

Direktiv 2006/88/EF	Denne forordningen
Artikkel 55	—
Artikkel 56	—
Artikkel 57 bokstav a)	—
Artikkel 57 bokstav b)	Artikkel 54 nr. 2 bokstav c) og nr. 3, artikkel 58, artikkel 61 nr. 1 bokstav g) og h), artikkel 63 bokstav c), artikkel 65 nr. 1 bokstav b) og artikkel 67 bokstav c)
Artikkel 57 bokstav c)	—
Artikkel 58	—
Artikkel 59	Artikkel 38 og 185 (delvis)
Artikkel 60	Artikkel 268
Artikkel 61	—
Artikkel 62	—
Artikkel 63	—
Artikkel 64	—
Artikkel 65	—
Artikkel 66	—
Artikkel 67	—

27. Direktiv 2008/71/EF

Direktiv 2008/71/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 101 og 111
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 118 nr. 2 og artikkel 119
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 102, 107 og 119
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 102 nr. 3
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 115 bokstav a), artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a) og artikkel 120
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a)
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 115 bokstav a), artikkel 118 nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a) og artikkel 120
Artikkel 6 nr. 2	—
Artikkel 7	Artikkel 109 nr. 1 bokstav c) og nr. 2
Artikkel 8	Artikkel 118 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 9	Artikkel 268
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—

28. Direktiv 2009/156/EF

Direktiv 2009/156/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	Artikkel 126 og 139
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 130 og artikkel 149 nr. 3
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 130 og 131
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 128
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 114, 118 og 120
Artikkel 4 nr. 5	Artikkel 126 nr. 1 bokstav b), artikkel 130 og 131
Artikkel 4 nr. 6	Artikkel 31–35
Artikkel 5	Artikkel 130 og 131
Artikkel 6	Artikkel 130, 131 og artikkel 144 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 126 nr. 2 og artikkel 133
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 131 og 132
Artikkel 7 nr. 3	Artikkel 130, 131 og 132
Artikkel 8	Artikkel 114 nr. 1 bokstav c), artikkel 118, 120 og artikkel 143–146
Artikkel 9	Artikkel 257–259 (delvis)
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a), artikkel 230 og 231
Artikkel 12 nr. 4	Artikkel 234
Artikkel 12 nr. 5	—
Artikkel 13	Artikkel 234 og 235
Artikkel 14	Artikkel 234
Artikkel 15	Artikkel 234
Artikkel 16	Artikkel 234, 235 og 237
Artikkel 17	Artikkel 234
Artikkel 18	—
Artikkel 19 bokstav a)–c)	Artikkel 234 og 239
Artikkel 19 bokstav d)	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—

29. Direktiv 2009/158/EF

Direktiv 2009/158/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 3	—
Artikkel 4	—
Artikkel 5	Artikkel 126, 130, 131, 159 og 160
Artikkel 6	Artikkel 124, 126 og 159
Artikkel 7	Artikkel 101
Artikkel 8	Artikkel 159 og 160
Artikkel 9	Artikkel 130 og 131
Artikkel 10	Artikkel 130, 131 og artikkel 149 nr. 3 og 4
Artikkel 11	Artikkel 130, 131 og artikkel 149 nr. 3 og 4
Artikkel 12	Artikkel 130 og 131
Artikkel 13	Artikkel 131 og 273
Artikkel 14	Artikkel 131
Artikkel 15 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 159 og 160
Artikkel 15 nr. 1 bokstav b)–d)	Artikkel 130 og 131
Artikkel 15 nr. 2	Artikkel 31–35 og artikkel 36 nr. 3
Artikkel 15 nr. 3	Artikkel 42
Artikkel 16	Artikkel 31–35
Artikkel 17	Artikkel 36, 39 og 40
Artikkel 18	Artikkel 117, artikkel 118 nr. 2 bokstav e), artikkel 122 nr. 2, artikkel 124, 125, artikkel 126 nr. 1 bokstav a) og nr. 2, artikkel 132 og artikkel 157 nr. 3
Artikkel 19	Artikkel 130 og 131
Artikkel 20	Artikkel 143 nr. 1 bokstav a), artikkel 144, 145, 149, 161 og 162
Artikkel 21	Artikkel 139 og artikkel 144 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 22	—
Artikkel 23	Artikkel 229 nr. 1 bokstav a), artikkel 230 og 231
Artikkel 24	Artikkel 234
Artikkel 25	Artikkel 234
Artikkel 26	Artikkel 237
Artikkel 27	—
Artikkel 28	Artikkel 234, 235 og 236
Artikkel 29	Artikkel 234, 235 og 239
Artikkel 30	Artikkel 234
Artikkel 31	Artikkel 257–259

Direktiv 2009/158/EF	Denne forordningen
Artikkel 32	—
Artikkel 33	—
Artikkel 34	—
Artikkel 35	—
Artikkel 36	—
Artikkel 37	—
Artikkel 38	—

30. Forordning (EU) nr. 576/2013

Forordning (EU) nr. 576/2013	Denne forordningen
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 3 nr. 5 og 6 og artikkel 244
Artikkel 3	Artikkel 4 (delvis)
Artikkel 4	Artikkel 245 nr. 1
Artikkel 5 nr. 1 og 2	Artikkel 246 nr. 1 og 2
Artikkel 5 nr. 3	—
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 3 nr. 4–6
Artikkel 5 nr. 5	Artikkel 246 nr. 3
Artikkel 5 nr. 6	—
Artikkel 6	Artikkel 247 og artikkel 252 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 7	Artikkel 252 nr. 1 bokstav b) og nr. 4 bokstav d)
Artikkel 8 nr. 1 og 3	Artikkel 252 nr. 1 bokstav b) og d)
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 253 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 9	Artikkel 248 og artikkel 252 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 10	Artikkel 249 og artikkel 252 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 11	Artikkel 252 nr. 1 bokstav b) og nr. 4 bokstav d)
Artikkel 12	Artikkel 252 nr. 1 bokstav b) og nr. 4 bokstav d)
Artikkel 13	Artikkel 252 nr. 4 bokstav d) og artikkel 253 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 14	Artikkel 250 og artikkel 252 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 15	Artikkel 252 nr. 4 og artikkel 253 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 16	Artikkel 251
Artikkel 17	Artikkel 247 bokstav a) og artikkel 252 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 18	Artikkel 252 nr. 1 bokstav a) ii) og artikkel 14 nr. 1 bokstav c) iv) og nr. 2
Artikkel 19	Artikkel 252 nr. 1 bokstav a), nr. 2, 3 og nr. 4 bokstav a), b) og c)
Artikkel 20	Artikkel 253 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 21	Artikkel 254 bokstav a) og artikkel 255 nr. 1 og nr. 2 bokstav b)
Artikkel 22	Artikkel 254 bokstav d)

Forordning (EU) nr. 576/2013	Denne forordningen
Artikkel 23	Artikkel 254 bokstav b)
Artikkel 24	Artikkel 254 bokstav c)
Artikkel 25	Artikkel 254 bokstav a) og artikkel 255 nr. 1
Artikkel 26	Artikkel 254 bokstav d)
Artikkel 27	Artikkel 254 bokstav c)
Artikkel 28	Artikkel 254 bokstav a) og artikkel 255 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 29	Artikkel 254 bokstav d)
Artikkel 30	Artikkel 254 bokstav a) og artikkel 255 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 31	Artikkel 254 bokstav d)
Artikkel 32	Artikkel 252 nr. 4 bokstav e)
Artikkel 33	—
Artikkel 34	—
Artikkel 35	—
Artikkel 36	Artikkel 257–262
Artikkel 37	Artikkel 256
Artikkel 38	—
Artikkel 39	—
Artikkel 40	—
Artikkel 41	—
Artikkel 42	Artikkel 268
Artikkel 43	—
Artikkel 44	—
Artikkel 45	—